

Alexandru Boris și George Valeriu

Scurtă istorie a creației omului

De la Adam la Judecata de Apoi

Alexandru Boris și George Valeriu

Scurtă istorie a creației omului

De la Adam la Judecata de Apoi

*In memoria strămoșilor,
în mod deosebit a părinților mei
și a fratelui meu Petre,
și cu credință în Dumnezeu
și în generațiile care vin!*

Editura **MARIA-CRISTINA**
Str. I.L. Caragiale nr. 24,
Câmpulung, Argeș, România
Tel / Fax: 0248 510 688
e-mail: clepsydra@clicknet.ro

Editori: Maria Cristina Pitulan, George Valeriu
și Alexandru Boris Coșciug

Tiparul executat la editura Maria Cristina
© Copyright Editura Maria Cristina, 2009

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Alexandru Boris și George Valeriu
Scurtă istorie a creației omului - De la Adam la Judecata de
Apoi / Alexandru Boris și George Valeriu

Câmpulung, Argeș, Decembrie 2009, Editura Maria Cristina
ISBN 978-606-92107-0-3

Toate responsabilitățile și drepturile rezervate autorilor,

Din ciclul

“Dumnezeu, omul și managementul creației”

Descriere desene

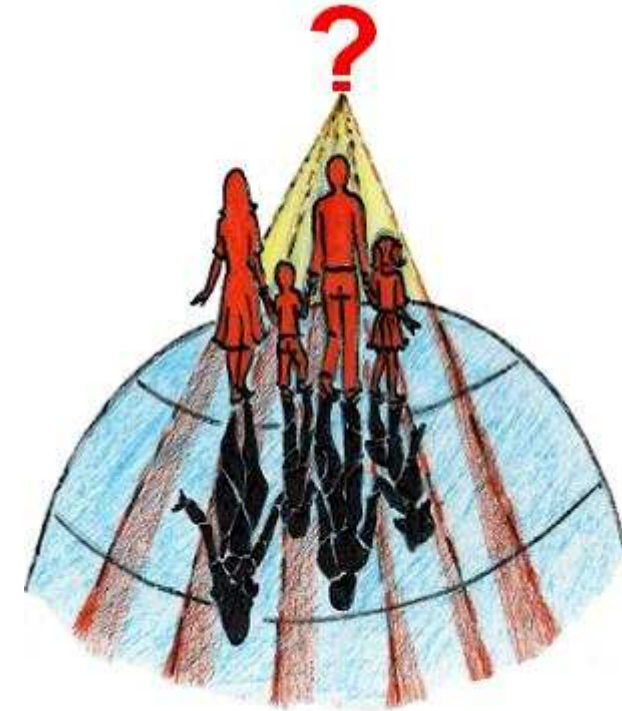
Coperta 1 – Sensul vieții – Despina Stoica
Coperta 4 – Omul perfect, creat de Dumnezeu - Alexandru Boris
pagina 8 – Familia nucleară – Despina Stoica
pagina 9 – Triunghiul deciziei umane – Alexandru Boris
pagina 21 – Templul lui Dumnezeu – Despina Stoica
pagina 32 – Spermatozoid uman (după Boeing – Bertolini)
pagina 33 – Pomul cunoașterii – Despina Stoica
pagina 51 – ADN-ul mitocondrial masculin - Atlasul anatomic
1_microtuburi complexe; 2_fibere dense; 3_mitocondria;
4_tecile spirelor cu mitocondrii
pagina 52 – Trepte și coloane – Despina Stoica
pagina 53 – Hrana înțelepciunii – Despina Stoica
pagina 80 – Acid nucleic ADN - Atlasul anatomic
1_dezoxiriboză; 2_fosfat; 3_punte de hidrogen;
4_adenină; 5_guanină; 6_citozină; 7_timină
pagina 81 – Balanța divină - Despina Stoica
pagina 128 – Laserul cu cristal de rubin – Gheorghe Rulea, TFFI
pagina 129 – Rugăciune – Despina Stoica
pagina 148 – Calea Lactee și Gaura Neagră – fotografii NASA
pagina 149 – Fructul cunoașterii – Despina Stoica
pagina 170 – Tubul electronic cu undă progresivă introdus într-o cavitate
pagina 171 – Omul, un nucleu cuantic – Despina Stoica
pagina 189 – Managementul destinului – Alexandru Boris
pagina 190 – Managementul înțelepciunii – Alexandru Boris
pagina 191 – Apocalipsa – Despina Stoica
pagina 210 – Diagrama de flux a unui proces de transformare coordonat
prin managementul uman – Alexandru Boris
pagina 211 – Muza retrezită – Adaptare după Brâncuși
pagina 240 – Spermatozoidul uman (după atlasul anatomic)
pagina 248 – Comparatorul și separatorul electronic– Alexandru Boris

Încotro omule?

ÎNGER ----- DEMON?

Cuprins

Prefață și evaluare parțială.....	9
Capitol 1 - Puterea cuvântului.....	21
Capitol 2 - Libertatea omului și selecția naturală.....	33
Capitol 3 - Cunoaștere, înțelepciune, conștiință.....	53
Capitol 4 - Crede, cercetează și corectează, necesități ale înțelepciunii.....	81
Capitol 5 - Sufletul uman și scopul creației divine.....	129
Capitol 6 - Bio-suflet, interfața dintre lucrurile văzute și cele nevăzute.....	149
Capitol 7 - Personalizarea și integrarea omului.....	169
Capitol 8 - Delegarea responsabilității divine și optimismul apocaliptic.....	191
Capitol 9 - Informația și creația.....	211
Epilog - Scrisoare deschisă.....	241
Anexă – Diagrama de flux a creației evolutive.....	249

Cum justifică omul de știință prezența ADN-ului mitochondrial paternal, numit Adam mtDNA, în spermatozoizi dacă prin teoria ADN-ului mitochondrial feminin, “*Eve mtDNA theory*”, susțin că acesta nu are nici un rol genetic și că dispăre din organism????

Acest gol informațional existent în baza de date a geneticii lumii vii a fost umplut de noi prin cuvintele care urmează. Aceste cuvinte se bazează pe fapte reale de netăgăduit, demonstrabile și repetabile, descoperite de oameni și relevate de noi prin știința managementului cunoașterii și calității totale a informațiilor.

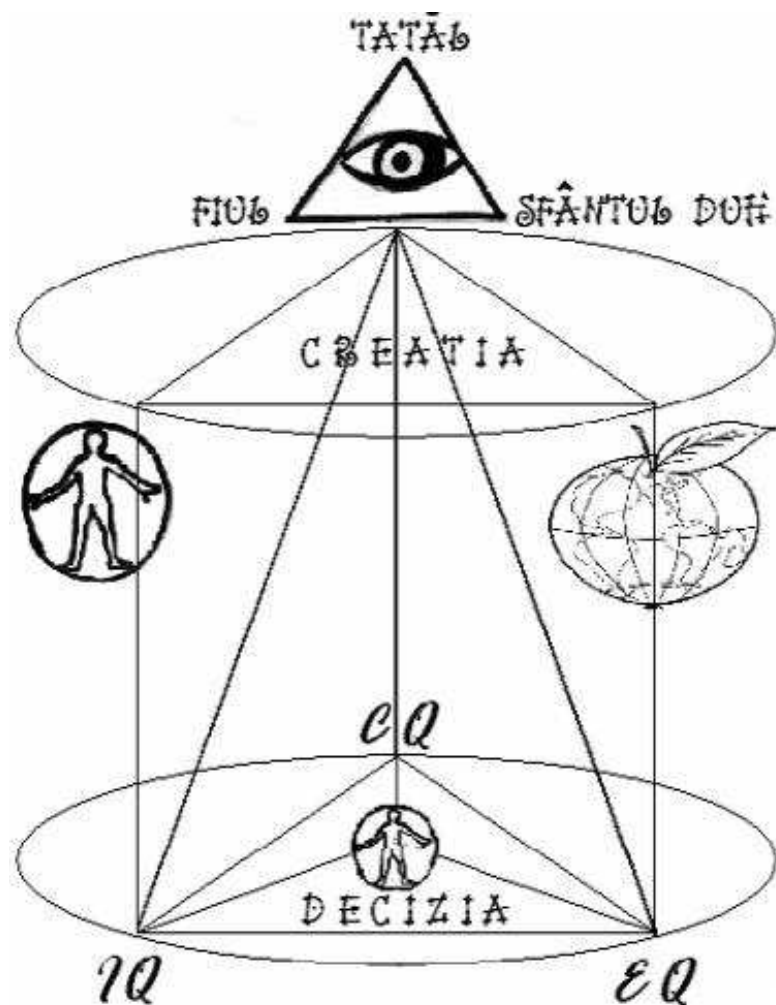
Prefață

Motto: Cine poate certifica gândul divin sau pe cel uman?

“Astronautul: Am fost în spațiu și nu am văzut niciun

Dumnezeu!

Doctorul: Am efectuat multe operații pe creier și nu am văzut
niciun gând!”

Universul pe care-l vedem noi oamenii s-a format natural sau a fost creat?

Omul nu a răspuns obiectiv la această întrebare, dar este foarte aproape de a o face în mod științific. În centrul mondial al concentrării inteligenței umane, apărută natural sau prin creația divină, dar și cel al inteligenței artificiale a calculatoarelor create de om, în nucleul nisipurilor de aur californiene, ia naștere în anii '90 un curent nou numit “intelligent design” sau “proiectul inteligent” al creației.

Omul, care a pornit pe drumul înțelegerii și cunoașterii mediului înconjurător încă din momentul apariției lui pe pământ în căutarea permanentă și uneori disperată a hranei, adăpostului și sănătății necesare unui trai din ce în ce mai bun, descoperă acum, studiind mai atent natura, că multe din realizările umane făcute cu trudă și sacrificii sunt foarte asemănătoare cu cele existente natural, fără ca acestea să-l fi influențat tot timpul în descoperirile sale.

Cine este această natură ce a creat inteligent o lume plină de mistere funcționale cu mult timp înaintea omului, pe care omul, ajuns acum pe o culme a inteligenței lui, le descifrează și le compară cu opera sa creativă?

Un foarte bun exemplu, la care noi am avut acces informațional datorită celui mai modern sistem de transmitere a informațiilor creat de om, internetul (www.thetruth.uv.ro), este recenta “**teorie a complexității ireductibile**”, pornită de la asemănarea izbitoare a construcției naturale a motorului molecular al flagelului bacterian cu construcția artificială a motorului de barcă.

Cercetătorul american Michael Behe, un foarte bun cunoscător al creativității artificiale a omului, descoperă întâmplător, prin analiza comparată a unui desen anatomic cu un desen de motor, detaliile unui întreg sistem de procesare a mișcării acestui flagel, compus invariabil din 40 de componente, capabil să se rotească cu 100000 de rotații pe minut și să se oprească brusc într-un sfert de perioadă, pentru

a-și schimba sensul rotației. Pe baza acestei descoperiri, împreună cu colectivul său de lucru, emite teoria menționată, evidențiind transmiterea genetică a informației care poartă amprenta manufacturii și designului inteligent al vieții, pe baza unor proceduri secvențiale specifice fiecărui organism.

Datorită acceptării pe scară largă a criteriilor de transmitere genetică a designului inteligent, lansate de Steven Mayer prin **“teoria referirii la cea mai probabilă explicație a apariției universului”**, rând pe rând vechile teorii evoluționiste, conform cărora selecția naturală se face numai pentru obținerea unui avantaj funcțional individual, fără a ține cont de reacția inversă a mediului, încep să fie puse sub semnul întrebării privind relativitatea adevărului lor indiferent de circumstanțe.

Extrapolarea unor astfel de teorii cunoscute și valabile animalelor și omului primitiv la evoluția omului modern, din care menționăm selecția naturală bazată pe supraviețuirea animalului cel mai dotat fizic emisă de Charles Darwin, evoluția chimică bazată pe hazardul reacțiilor chimice emisă de Alexander Oparin, predestinarea biochimică bazată pe proprietățile chimice de atracție a aminoacizilor emisă de Dean Kenyon, poartă amprenta subiectivității omului și a relativității dată de nivelul lui de cunoaștere pe care o poseda la momentul emiterii acelor teorii și sunt supuse observațiilor ulterioare în vederea adevărului și certificării lor pe scară largă la om, indiferent de condițiile noului nivel al cunoașterii umane.

Pe acest nivel al cunoașterii științifice umane, noi vom aduce alte argumente informaționale în sprijinul acestei teorii și venim relansând teoria creștin ortodoxă a creației științifice a lumii de către o inteligență superioară omului, existentă în spațiu, posesoare a unei energii și tehnologii necunoscute și invizibile simțurilor umane recunoscute de știința actuală a omului, numită simplu de religie, Dumnezeu. Noi nu suntem oameni de știință ce fac parte din mari colective de cercetare și nu ne temem că ne-am face de râs în rândul colegilor noștri

relansând o teorie care vine din trecutul îndepărtat și vag al moștenirii cuvântului uman.

Noi suntem exponenții unui mic grup de oameni care-și fac datoria acolo unde singuri, și poate ajutați divin, s-au așezat. În plus noi nu am cheltuit bani cu cercetarea noastră informațională, ci am dozat în această lucrare, pe lângă prăfuita moștenire tradițională, pasiunea, cunoașterea, truda noastră și o parte din inventivitatea și arta noastră sufletească.

Asemeni cercetătorilor americani, europeni, asiatici, africani sau de oriunde din lume, concentrați în mari institute de cercetare a vieții sau singuratici, și noi analizăm creația umană și o raportăm la o inteligență externă pe care o copiază, spunem noi, printr-o tehnologie încă necunoscută de transmitere a informației văzută și nevăzută.

Abilitatea de a detecta informația logică dintr-o transmisiune electromagnetică, văzută sau nevăzută, conform unui tipar sau cod care să existe în mod obiectiv și nu unuia pe care să-l impui tu prin cunoașterea ta, a fost și rămâne un deziderat al oricărui cercetător, inclusiv al cercetătorului singuratic de cursă lungă.

În domeniul informației nevăzută, această abilitate ține de înțelegerea și decodificarea fenomenelor duale și reciproce cauză-efect a luminii, a electro-magnetismului și a electrolizei, descoperite și explicate de Newton, Coulomb și Faraday.

Noi încercăm să descifrăm tehnologia transducerii cuvântului divin nevăzut. Gândul nostru, pe care-l exprimăm acum în cuvinte, este asemănător multor gânduri umane dispersate în câmpul electromagnetic universal, dar care nu au posibilitatea să se exprime asemenea nouă.

Din acest motiv, cuvintele noastre, ca rezultat al accesului la un anumit tip de informații existente, puteau fi foarte bine gândite sau exprimate și de alți oameni înaintea noastră, fără a reprezenta un triumf al științei. Ele sunt pur și simplu un rezultat normal al integralei cunoașterii umane.

Această tehnică de iterare nelimitată a informațiilor, caracteristică omului de știință, combinată cu impulsul cercetării în vederea dezvelirii adevărului, au fost simbolizate de Eminescu atât artistic, în versurile lui, cât și cu modestie și obiectivitate în cercetările lui ce ne-au fost aduse la cunoștință prin publicarea unei sinteze a caietelor lui (pg.223 – Fragmentarium): *“S-ar părea că știința, care caută înțelesul acestor forme, cearcă a întoarce oamenii de unde-au plecat, deși pe o cale foarte lungă. Pe când omul fără s-o știe înconjură într-un an Soarele, cât i-ar trebui ca să-l înconjure conștiu și numai după voința sa pas cu pas? Viața desigur nu-i va ajunge. Astfel pentru problemele științei nu va ajunge viața omenirii și-a Pământului, și desigur cel din urmă om va sta tot înaintea ultimei probleme, fără să aibă răspunsul la ea.”*

Noi nutrim același sentiment de curiozitate umană, chiar dacă suntem modești în realizările de zi cu zi, observate din trasabilitatea trăirii noastre normale de teologi, cadre medicale, judecători, profesori, ingineri, studenți și casnici dintr-o mică localitate de pe planeta Pământ.

În micul nostru nucleu de cercetare multidisciplinară, așa zis empirică, nu se află nicio somitate a cunoașterii umane, certificată prin trasabilitatea sa, capabilă să confirme sau să infirme teoriile emise de noi.

Dar oare există un om capabil să garanteze sută la sută că gândul semenului său, indiferent cine este acesta, exprimat sau nu prin cuvinte, se va adevăra sau nu?

Unele teorii emise de om devin certitudini iar altele nu, prin adevăarea sau nu a observațiilor viitoare făcute pe baza principiilor conținute în ele și, în credința noastră, noi așteptăm ca cele nevăzute acum de ochiul uman să se adevărească conform spuselor noastre. Relativitatea cuvintelor noastre este dată pe de o parte de comparatorul făcut de om, având ca referință cunoașterea sau duhul omului, iar pe de altă parte de comparatorul universal, numit științific de Stephen Hawking cenzura cosmică, iar pentru certificare trebuie timp.

Această relativitate este condiționată de om și va fi eliminată dacă se va certifica științific descoperirea teoretică a noastră privind acest bio-laser, numit de noi bio-suflet.

Noi nu credem că aceasta este o competiție între om și Dumnezeu, deoarece omul de știință își dă sufletul necondiționat pentru a găsi adevărul, dar poate deveni dacă omul nu crede că evaluarea finală a trasabilității evoluției umanității trebuie făcută de om pe pământ așa cum o face Dumnezeu în cer și va ceda sufletul său altei aspirații sau ispite umane. Chiar dacă omul a ajuns la cunoașterea totală a materiei, punând duh de viață fiarelor anorganice, el nu va ști să dea viață veșnică materiei organice decât în momentul conformanței gândului său cu gândul lui Dumnezeu și noi suntem optimiști că o va face numai și numai prin credința în capacitatea lui de a deveni asemeni LUI. Dumnezeu este mult prea înțelept pentru a se amesteca în treburile oamenilor tocmai acum când omul este aproape de cunoașterea totală.

Managementul uman, bazat pe cunoașterea și calitatea totală a vieții, îi conferă acum omului dreptul de a cere și de a prelua inteligent delegarea responsabilității divine pentru a face judecata dreaptă pe pământ.

Omul trebuie să ceară cu înțelepciune (rațiune, simțire și credință) înțelepciune de la Domnul și o va primi pe măsura credinței.

Ce i-a spus Dumnezeu lui Adam la izgonirea din rai cunoaștem din vorbele lui Moise (Biblia, Facerea cap.3.11-13) și nu ne este greu să ne imaginăm continuarea dialogului dintre Dumnezeu și om la Judecata de Apoi, dacă acesta rămâne îndărătnic și încăpățânat în cunoașterea lui științifică:

“- Dumnezeu: Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?

- Adam: Femeia care mi-ai dat-o să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom și am mâncat.

- Dumnezeu către femeie: Pentru ce ai făcut aceasta?

- Eva: Șarpele m-a amăgit și eu am mâncat.”

Un posibil dialog la Judecata de Apoi:

“- Dumnezeu: *Ce ai făcut omule, ai utilizat fructele cunoașterii ca să crezi, dar prin creația ta ai distrus creația Mea, făcută cu atâta trudă!*

- Omul: *Omul care a fost creat de Tine a produs cuvinte și eu, ascultând de ele, le-am copiat și am făcut aceasta.*

- Dumnezeu: *Dar Cuvântul Meu nu l-ai auzit?*

- Omul: *Cu siguranță am auzit ceva despre El, dar omul credincios doar a propovăduit și am crezut că e nebun vorbind de împărăția cerurilor, deoarece omul cunoscător lipsit de credință, prin marketingul modern, mi-a prezentat oferta lui științifică accesibilă imediat.”*

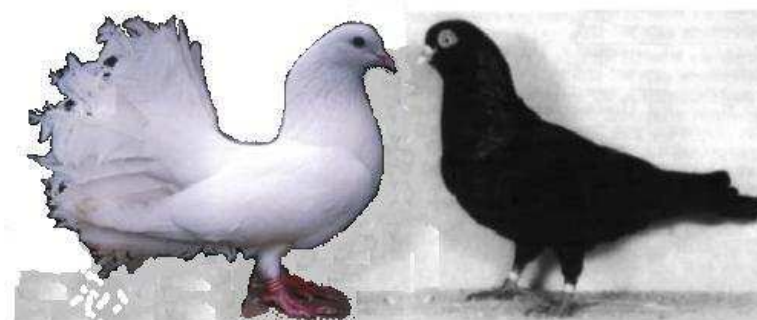
Pentru a evita o serie de erori de interpretare a cuvintelor pe care le veți citi în această lucrare ne simțim obligați să precizăm următoarele sinonime între cuvintele tradiționale și cuvintele moderne: tocmeala este negocierea, calea de urmat sau priceperea este tehnologia, prevederea este dozarea resurselor, propovăduirea este memoria trecutului, sensul vieții sau destinul este trasabilitatea, profeția este simularea unei strategii și este condiționată prin “dacă și numai dacă”, amăgirea sau ispita este marketingul, credința este conformanța cu proiectul, binele este conformul, răul este neconformitatea, spovedania este recunoașterea greșelii, ispășirea păcatelor este reacția inversă negativă, recompensa pentru faptele bune este reacția inversă pozitivă, măsura de remediere a unui produs sau serviciu făcut rău este acțiunea corectivă, voia domnului este decizia managerului, înțelepciunea este managementul cunoașterii și calității totale a vieții, Judecata de Apoi este testul de evaluare finală, creația vie adevărată este instruibilă, bioregenerabilă, biodegradabilă și evolutivă prin autocorecție, cu alte cuvinte poate fi trainică.

Dumnezeu să ne ajute să ne corectăm atitudinile și să ne ierte greșelile noastre, ce sigur apar în cuvintele pe care le expunem în continuare!

Vom încheia prefața cu frumoasele versuri ale lui Eminescu din “Înger și Demon”, ce sugerează trasabilitatea familiilor nucleare, ce vor duce mai departe neamul omenesc, către două direcții foarte precise, rai și iad, pe urmele cărora noi ne vom îndrepta pașii informațional sau virtual, prin gând, dar și fizic, aici pe pământ.

*“Ea un înger ce se roagă – El un demon ce visează;
Ea o inimă de aur – El un suflet apostat;
El în umbra lui fatală, stă-ndărătnic rezemat –
La picioarele Madonei, tristă, sfântă, Ea veghează.*

.....
*Ce-ți lipsește să fii înger – aripi lungi și constelate.
Dar ce văd: pe-a umbrei tale umeri vii ce se întinde?
Două umbre de aripe ce se mișcă tremurânde,
Două aripe de umbră către ceruri ridicate.”*

Evaluare parțială - Scurte puncte critice ale celor care au avut amabilitatea să ne acorde atenție și să ne răspundă.

1. - Bună ziua, Mai întâi, îmi cer scuze pentru întârziere. M-am interesat la un coleg jurist și mi-a spus că trebuie să vă adresați unei edituri care a publicat versuri de Eminescu. S-ar putea să vă spună că nu cer drepturi de autor, dar o editură poate deține aceste drepturi. Vă felicit pentru ceea ce faceți și mă gândesc cât de bine ar fi să mai existe asemenea oameni. Pentru asta vă mulțumesc. Numai cele bune, E.S.

2. - Vă mulțumesc, dar programul pentru congres este încheiat și avem mari dificultăți de distribuire a timpului chiar și pentru lucrările existente. În plus, lucrarea dv. nu pare a fi o lucrare de cercetare, ci mai mult niște opinii personale, multe interesante, multe discutabile. În fine, mă opresc la ultima afirmație: "tehnologia comunicației divinitate-om-natură" este chiar tema de cercetare în cadrul unuia din grupurile Oricum, vă sugerez să propuneți acest referat unuia din grupurile de care sunteți mai aproape geografic, de pildă Ploiești și să-l expuneți. Dezbaterile s-ar putea să fie utile tuturor: și ascultătorilor, și dv. Cu bine, M.S.

3.- Stimate domnule Alexandru Coșciug, Vă mulțumim pentru mesaj, dar Editura ... nu este interesată de publicarea volumului propus de dumneavoastră. Cu stimă, C.B.

4. - Stimate domnule Alexandru Coșciug, Vă mulțumim pentru oferta de editare. Din păcate, cartea propusă nu se încadrează în structura catalogului editurii noastre. Numai bine, M.M., secretar de redacție

5. - Stimate domnule Alexandru Coșciug, Vă mulțumim pentru mesaj, dar Editura ... nu poate publica volumul propus de dumneavoastră fără o certificare prealabilă din partea unei personalități cunoscute în domeniul abordat. Cu stimă, Secretariatul de redacție

6. - Vă mulțumim că ne-ați contactat. Propunerea dumneavoastră nu ne interesează. Cu stimă, I.C. - Redactor-șef

7. - Dragă Sandu, Referitor la volumul "Scurtă istorie a creației omului - De la Adam la Judecata de Apoi" de Alexandru Boris și George Valeriu, după părerea mea poate fi publicat și desigur va fi apreciat în mod diferit de cititori, dar cred sincer că va stârni interes. Este scris într-un limbaj fluent, ușor de urmărit, stârnește curiozitatea și interesul pentru lectură și nu cred să greșesc dacă afirm că această carte se va vinde. Te felicit pentru efortul depus și îți sugerez să scrii în continuare pe această temă. Fiind în apropierea sărbătorilor îți

doresc și ție și familiei un Crăciun fericit și toate cele bune pentru noul an. La mulți ani! Pedi

Concluzii

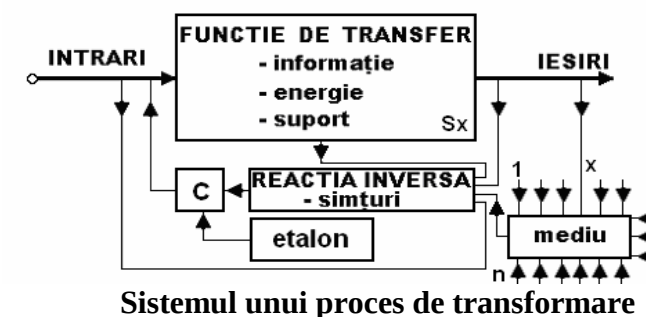
Nu am trecut testul primei evaluări a cuvintelor noastre.

Remarcile făcute de organizatorii de conferințe și de editori nu par a fi optimiste.

Ce ar trebui să facem?

"Trebuie să creez un sistem. Altfel voi fi înrobît de cel creat de alt om. ... Nicio pasăre nu are zbor prea înalt, dacă nu zboară cu aripi proprii." - William Blake

Simbolic, aceste cuvinte le-am transpus într-o schemă tehnică:

Performanța ideală a funcționării sistemului este realizată dacă informația colectată din sistem este identică cu cea stabilită în etalon, astfel încât acțiunea corectivă să fie nulă. Pe baza celor spuse până acum, putem trage concluzia că omul nu și-a stabilit în mod științific etalonul, motiv pentru care îi este greu să stabilească scopul și, prin consecință, funcția de transfer ideală pentru a-l îndeplini în conformitate cu planul managerial.

Sistemul pe care-l propunem nu este al nostru, ci este, credem noi, o copie fidelă a sistemului utilizat de Dumnezeu în creație și la evoluția creației Lui, și extras din cuvintele lui Dumnezeu transmise omului în perioada de început a evoluției spirituale a omului.

Oare Managerul Divin ne-a permis accesul la planul Lui și ceea ce spunem noi poate fi adevărat?

“Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiți... ca să vă aduceți aminte de ele când va veni ceasul lor.” – Biblia, Ioan, cap.14.29. *“De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute.”* – Biblia, Ioan, cap.15.15

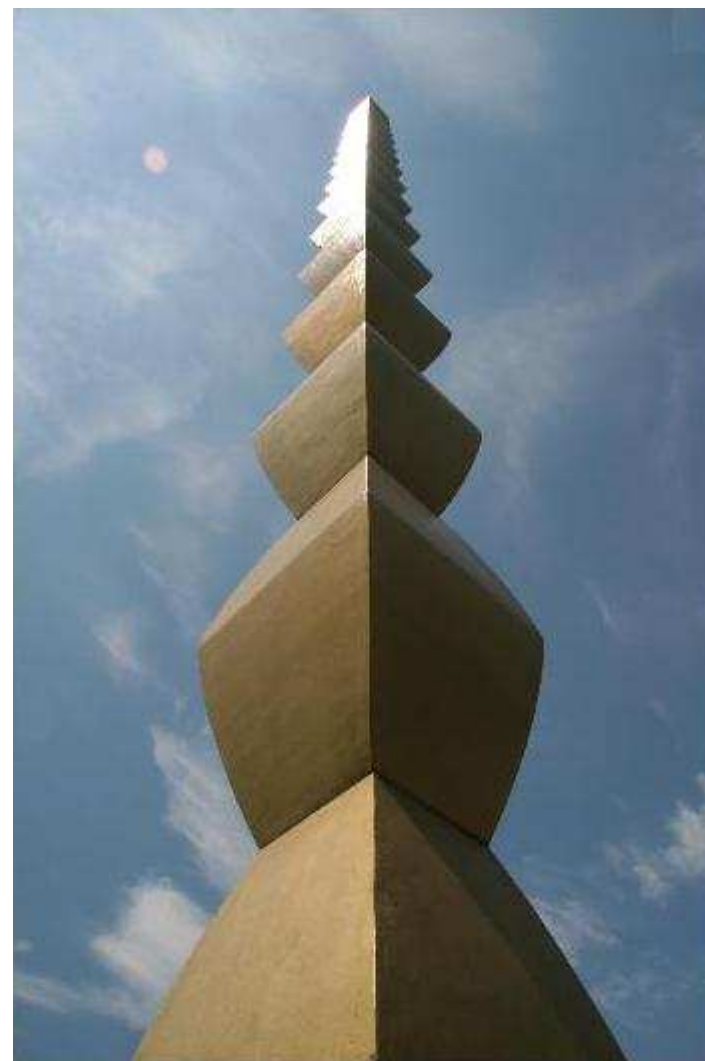
Câtă asemănare între aceste vorbe și vorbele managerilor actuali, care nu mai sunt zbiri, ci colegi.

Oare ei au ajuns singuri la acest comportament evanghelist?

Încheiem prefața cu o scurtă informare privind necesitatea reeditării acestei cărți, chiar dacă prima ediție nu a stârnit niciun interes pe piața de carte. Decizia reeditării ne aparține și a survenit ca urmare a informației primită de la Biblioteca Națională, conform căreia prima ediție lansată în martie 2008 la Târgul de carte Libris, Brașov, nu a fost înregistrată la această instituție și practic, oficial nu există în baza de date a umanității.

Această nouă ediție nu a fost modificată în structura și în conținutul ei, chiar dacă am fost tentați să o facem pe acest nivel al cunoașterii noastre actuale, deoarece am dorit să păstrăm intacte informațiile emise la acea vreme, care au reprezentat nivelul cunoașterii noastre reale.

Ne place să credem că prin compararea acestor informații cu cele ce vor urma în lucrările noastre ulterioare se va putea distinge atât nivelul evoluției cunoașterii noastre cât și menținerea stabilă a traseului și scopului propus inițial.

Coloana infinitului - Constantin Brâncuși

1. Puterea cuvântului

Motto: “La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.” – Biblia, Ioan, cap.1-1

Într-o lume modernă, plină de informație văzută și nevăzută, omul modern produce informații nonstop.

Cuvântul sau informația vorbită, despre care se spune că a fost motorul creației, existând înaintea ei, umple acum lumea cunoscută nouă. Vrem sau nu vrem, aceste cuvinte create de om și prezente pretudindeni sub diverse forme nu ne dau pace, ne zgândără și ne mobilizează în a acționa așa cum credem noi sau cum cred și vor alții. Accesul la informație nu mai este o problemă într-o lume protejată de organisme mondiale în care mijloacele moderne de informare nevăzută duc informația în orice colțisor al ei.

Ce este sau cine este acest cuvânt care creează?

Conform www.dexonline.ro, definiția expusă pe site: “cuvântul este unitatea de bază a vocabularului, care reprezintă asocierea unui sens sau a unui complex de sensuri; este un complex de gânduri sau idei exprimate prin vorbă.”

Analizând această definiție, care spune despre cuvânt că dă un sens sau o direcție, cu cele mai epocale teorii elaborate de om pentru a explica universul, care spun că totul este relativ și incert, ne punem următoarea întrebare: este cineva capabil să dea sau să fi dat un sens universului prin cuvântul său, astfel încât relativitatea și incertitudinea să fie dependente de sensul conținut în cuvântul lui?

Sunt două mari curente sau opinii care s-au format de-a lungul timpului ca niște asocieri de gânduri și idei exprimate în cuvinte de om și care vor să dea un sens trasabilității omului, definite pe site-ul www.dexonline.ro:

- **Creacionismul** - concepție teologică potrivit căreia sufletul fiecărui individ provine, prin creație nemijlocită, de la Dumnezeu, afirmându-se astfel că sufletul este un principiu deosebit de trup;
- **Evoluționismul** - concepție filozofică potrivit căreia Universul, Pământul, ființele vii, societatea etc. trec printr-un proces istoric de evoluție (dezvoltare) și sunt privite din punctul de vedere al acestei dezvoltări.

Dar din definiția lor lipsește ceva!

Unde-i știința? Ea nu a găsit cuvintele potrivite prin care să dea un sens propriilor gânduri și idei?

Sigur că știința este prezentă, dar cele două mari teorii științifice privind apariția, dezvoltarea și evoluția universului descoperite în secolul trecut, teoria relativității și teoria mecanicii cuantice, nu ne dau niciun sens sau nicio siguranță privind evoluția. Ele dau niște explicații obiective, bazate pe fapte, conform cărora totul este relativ și incert.

Dar știința omului nu s-a oprit la ele și le-a cuplat cu voința omului prin teoria managementului cunoașterii și calității totale, pentru a le coordona și a reduce relativitatea și hazardul evoluției universale. Conform acestei noi teorii științifice, omul înțelept analizează și decide variabilitatea elementelor din jurul său, poziția și viteza lor de deplasare, în funcție de cunoașterea și de capacitatea socială de a efectua obiectiv anumite procese de transformare a materiei. În cadrul sistemului coordonat prin cunoașterea sa, omul reduce relativitatea și incertitudinea mersului înainte al procesului gândit și realizat, pe baza managementului acestei cunoașteri.

Acest fapt este asemănător acțiunii unui conducător auto care conduce vehicolul cu rațiune, simțuri și grijă pentru a preveni orice lucru neprevăzut și neconform scopului stabilit, de a ajunge la destinație cu bine și la timp.

Dacă privim în urmă, traseul omului a fost plin de mari descoperiri științifice, de mari realizări obiective ce au determinat creșterea calității vieții omului, de mari neconformități ce au produs dezastre materiale și de mari dezamăgiri ce au produs nemulțumiri sufletești.

Pe baza informațiilor produse de om, cunoaștem cine sunt autorii lor, omul și natura.

Dar cine este responsabil de cele bune și de cele rele dacă nouă ni se spune că în spatele acțiunii lor stau Domnul și diavolul? Poate informația sau cuvântul să ne conducă la adevăratul responsabil?

Orice element din univers este depozitarul unei informații. Orice viețuitoare se mișcă și prin mișcarea ei în cadrul natural existent sau în cel artificial creat de om produce o nouă informație. Aceste informații sunt descoperite, descifrate și analizate de om prin diverse tehnici pe care el le dezvoltă în paralel cu aceste descoperiri. Datorită complexității și dimensiunii universului, de cele mai multe ori nu toată informația eveniment, traseul sau dâra rămasă în urma traseului tuturor vieților, este urmărită sau descoperită de om.

Obiectul de studiu al acestei cărți este omul și noi observăm că omul selectează oamenii în funcție de aportul vizibil pe care aceștia îl aduc evoluției umanității, în sensul dorit de obiectivitatea sau de subiectivitatea celor care fac selecția, extrage această informație și o prezintă semenului său sperând că aceasta îl va atrage și-l va informa pe omul necunoscător, dând un sens vieții lui materiale și spirituale în sensul cuvintelor selectate și exprimate de om prin noile mijloace tehnologice.

Întotdeauna, cel care transmite informația spune despre informația transmisă de el că are un scop nobil de dezvelire a unui adevăr prin care trezește în semenul său acel sentiment de curiozitate, pe baza căruia cel informat va căuta să-și îmbunătățească propria trasabilitate sau calitate a vieții. În momentul atingerii unei calități conforme aspirațiilor lui proprii sau indusă de semenul său, omul ar trebui să se oprească, dar atâta vreme cât trăiește el elaborează noi strategii sau idealuri pe care speră că într-o anumită perioadă de timp le va îndeplini și nu se oprește din drumul său decât atunci când nu mai poate, fiind stopat din diverse motive. Informarea lui continuă produce modificarea aspirațiilor lui și-l determină să ajungă să distingă la un moment dat binele de rău și să ia decizii proprii privind acțiunile lui viitoare pentru atingerea unor scopuri, pe care, conștient sau nu, și le propune, care la rândul lor vor produce noi informații și așa mai departe.

În conceptul tehnic orice proces de transformare este bazat pe informație și generează informație pe baza căreia poate fi corectat prin reacție inversă. Această reacție inversă este primordială în evoluția fără sincope sau stabilitatea unui sistem, pus în mișcare de ceva văzut sau nevăzut în cadrul unei evoluții de lungă durată, și poate fi pozitivă sau negativă.

Armonizarea undei directe cu unda reflectată este un procedeu științific de reglare prin care se realizează stabilitatea sistemului, și se poate face automat sau manual.

În cazul sistemelor sociale, reacția inversă este numită atitudine și este acțiunea omului față de deciziile stabilite de managementul sistemului pentru evoluția viitoare a sistemului, în funcție de influența pe care acesta o simte pentru propria lui evoluție.

În termeni simpli, atitudinea este opusul deciziei, este reacția inversă produsă într-un sistem față de fluxul normal al funcției de transfer a sistemului, este cuvântul slugii față de cuvântul stăpânului.

Această atitudine poate fi exprimată prin cuvânt sau prin faptă, într-un mod văzut, și prin gând, într-un mod nevăzut. Acumularea informațiilor nevăzute sau neluate în seamă, generate de reacția inversă a sistemului social, poate determina explozii umane necontrolate ce cauzează propagarea în sistem a unei altfel de informații decât cea dorită de conducători, care poate produce instabilitate generală, dacă depășește un anumit nivel critic.

Acum informațiile circulă rapid, deciziile sunt rapide, iar reacțiile inverse sunt asemenea.

Adevărul despre unele intenții sau evenimente locale și restrânse nu mai poate fi ascuns pentru mult timp și acest fapt este determinat de informație. Uneori conducătorii introduc în sistem, prin diverse căi aparent necunoscute, o reacție inversă controlată pentru a vedea sensul în care aceasta ar influența reacția inversă naturală, pentru a testa funcția de transfer a sistemului la perturbații.

Acest tip de reacție inversă, indusă voit sau nu de către conducătorul sistemului, este denumită contra-reacție sau contra-informație.

În cadrul sistemelor sociale, oricât s-ar strădui omul să le stabilizeze, datorită existenței unui element individual care este nepenetrabil de către niciun sistem inventat de om, numit sufletul sau conștiința omului, informația acumulată în el poate atinge un nivel necesar și suficient pentru amorsarea unor reacții sau atitudini pe care nimeni și nimic nu le poate prevedea în mod științific.

Nu este neapărat nevoie să fii un expert în teologie sau un om religios care cunoaște sau nu și recunoaște sau nu cuvintele biblice despre puterea Cuvântului Domnului pentru a-ți da seama că, prin cuvântul obiectiv al omului, omul și natura se transformă.

Deciziile și atitudinile omului sunt motivate de acesta ca fiind determinate de ceea ce a văzut sau a auzit că a produs semenul său sau natura și astfel el demarează diverse procese de transformare ale mediului înconjurător pentru a se adapta transformării sau informării vizibile, pentru a fi în ton sau armonios cu moda și cu ritmul vremurilor.

Pentru a fi în ton cu cele afirmate de noi mai sus și pentru că aspirațiile noastre nu ne dau pace și ne determină să luăm atitudine față de unele informații și atitudini umane, pe care noi le considerăm neconforme scopului de creștere a calității vieții omului, reacția noastră este pașnică și se manifestă în latura informațională prin patru metode moderne cunoscute:

1. prospectarea pieței informaționale și informarea selectivă prin lecturi și prin urmărirea sau ascultarea programelor mass-media adecvate unui scop stabilit de noi;
2. participarea la diverse programe de pregătire, la comunicări, la simpozioane și la întâlniri cu caracter de impact asupra acestui domeniu vast al calității vieții omului, organizate de alte persoane sau instituții și la care noi avem acces;

3. organizarea, împreună cu un mic grup de prieteni din țară și din străintate, a unui seminar internațional anual intitulat “*Divinitatea, omul și calitatea vieții.*” – prima manifestare a avut loc la Câmpulung Argeș în perioada 17-19 mai 2007, cu sprijinul Primăriei Municipiului Câmpulung și al Liceului Dinicu Golescu Câmpulung; al doilea seminar este programat pentru perioada 5-7 iunie 2008, la Câmpulung Argeș;

4. stabilirea unui plan de publicare a unei lucrări științifico – literare - vizionare care va cuprinde o serie de studii și eseuri privind căutarea științifică a adevărului suprem, numită “*Dumnezeu, omul și managementul creației*”, în cadrul căreia prezentăm primul nostru studiu intitulat “*Scurtă istorie a creației omului – De la Adam la Judecata de apoi*”, ca prolog al acestei forme de manifestare a atitudinii noastre literare.

Cunoaștem adevărata valoare a informației și pentru a fi informați și capabili să comunicăm inteligibil cu semenii noștri, noi ne informăm singuri, selectiv, alegând sursele de informare pe care le considerăm adecvate unui anume scop stabilit de noi.

Dar fără să vrem, informațiile care circulă nonstop și din toate direcțiile ne lovesc permanent, “*precum pietrele care cad din cer*”, și produc modificări ale comportamentului nostru prin reacțiile umane naturale mai mult sau mai puțin cunoscute, dorite sau așteptate, dar și nedorite sau neașteptate. Astfel și scopul nostru, oricât de precis și stabil îl considerăm noi, este supus unei permanente corecții datorită “bombardamentului” cuvintelor semenilor noștri.

Vom putea noi oare să ne menținem poziția, direcția și viteza de mers gândite și așteptate de noi și de strămoșii noștri pentru a ajunge unde au ajuns și ei? Suntem noi mulțumiți de realizările strămoșilor, de viteza și de modul cum le-au realizat? Știm noi unde s-au dus sufletele lor?

Omul a determinat științific că informația produsă de om sau de natură și transmisă acum pe căi văzute și nevăzute în eter produce, cel puțin în omul informat sau intoxicat cu informație, o serie de procese chimice care generează toată gama comportamentelor umane.

Omul de știință modern a concluzionat că această informație nu se pierde ci rămâne stocată undeva în interiorul sistemului analizat, fiind sau nefiind reflectată în interiorul lui de corpurile din interior. Sunt cercetări științifice și încercări de a descifra impactul informației produse de om asupra animalelor, plantelor și a materiei vii în general. Există persoane care fără nici un utilaj transformă sau mișcă mici obiecte materiale fără viață prin puterea gândului.

De-a lungul timpului omul a produs informații reale sau evenimente, prin transformarea vizibilă a materiei, pe care omul le poate analiza și poate trage concluzii obiective bazate pe nivelul său de cunoaștere subiectiv, și informații virtuale sau cuvinte și gânduri, a căror influență o vede în timp prin reacția inversă a acțiunii omului și a naturii.

Pe scurt, cuvântul asigură măsura subiectivă a gândului, fapta determină obiectivitatea creației și responsabilitatea creatorului, iar calitatea reacției inverse dă măsura adevăririi conformanței sau concordanței gândurilor, cuvintelor și faptelor individuale cu gândurile, cuvintele și faptele sociale. Acum, nicio acțiune a omului nu mai pare obiectivă, deoarece există permanent cineva subiectiv care o contestă și ia atitudine. Nimic nu mai pare imposibil de realizat și nimic nu mai pare de necontestat!

Ce-i va rezerva în viitor omului toată această informație produsă de umanitate, care străbate universul și care induce procese de transformare din cele mai neașteptate, fără să vrem sau fără să le putem anticipa și controla? Este oare inducția puterea adevărată a cuvântului și omul nu va ști niciodată dacă acțiunea lui este dirijată de propriul raționament sau de un gând indus din afară?

Ceea ce știm și simțim noi, cu siguranța dată de managerul speculant al științei omului, este că omul înțelept, cunoscător, simțitor, cuvincios și cu voință dirijată în sensul vieții libere, este un liber arbitru care poate și trebuie să decidă singur, în intimitatea lui, dacă urmează sau nu un gând propriu sau un gând ascuns în spatele unui cuvânt rostit de altcineva, în care crede sau nu, și dacă acțiunea lui, bazată pe acest gând, este armonică cu simțurile, cu cunoașterea și cu credința lui.

Teoria inducției cuvântului: transmiterea unei informații dorită de o ființă inteligentă către orice element viu din natură, inclusiv omul, pe principiul văzut sau nevăzut al tehnologiei laserului, cu scopul transformării aceluia element prin procese proprii materiale fizico-chimice, într-un mod dorit și așteptat de emitent a se produce, se poate face numai dacă elementele care comunică sunt dotate cu echipamente biologice specifice comunicației fără fir și dacă aceste echipamente sunt în rezonanță sau sunt de acord cu un anume tip de informație. Se pot transmite informații și către elementele fără viață sau fără voință proprie, dar transformarea acestora se va produce numai pe baza energiei emitentului.

Din punctul de vedere tehnic al transmițerii electronice a informației, rezonanța este acordarea unui echipament pe o anume frecvență. În termeni simpli această acordare se face asemănător violonistului care-și acordează instrumentul pentru a emite un anume tip de semnal sau asemănător omului modern care deschide radioul, televizorul, telefonul fără fir sau intră pe o anume locație sau program de internet la apariția unui semnal pe ecran care îl sensibilizează sau nu și cu autorul căruia el este de acord să comunice sau nu.

Pentru a completa tehnico-artistic informațiile noastre tehnice și speculative, vom adăuga la fiecare capitol anumite

viziuni artistice și desene tehnice determinate de creativitatea omului, care simbolizează procesele de transformare reprezentative pe care le-am tratat în acele capitole.

Vom încheia acest prim capitol cu viziunea artistică a lui Eminescu privind incertitudinea trasabilității omului sau “cărările necunoscute” ale destinelor lumilor trăite și pierdute în haosul universal al incertitudinii vieții lumii materiale, prezentată în “Scrisoarea I”:

*“La’nceput, pe când ființa nu era nici neființă,
Pe când totul era lipsă de viață și voință,
Când nu se-ascundea nimica, deși tot era ascuns...
Când pătruns de sine însuși odihnea cel nepătruns.
...N-a fost lume pricepută și nici minte s-o priceapă,
... Dar nici de văzut nu fuse și nici ochi care s-o vază.
Umbra celor nefăcute nu-ncepuse-a se desface.
Și în sine împăcată stăpânea eterna pace!...
Dar deodat-un punct se mișcă...cel dintâi și singur. Iată-l
Cum din chaos face mumă, iară el devine Tatăl...
Punctu-acela de mișcare, mult mai slab ca boaba spumii,
E stăpânul fără margini peste marginile lumii...
De-atunci negura eternă se desface în fâșii,
De atunci răsare lumea, lună, soare și stihii..
De atunci și până astăzi, colonii de lumi pierdute
Vin din sure văi de chaos pe cărări necunoscute...”*

Ne întrebăm, cum a putut Eminescu să exprime atât de simplu și de frumos un proces atât de complex cum este apariția și evoluția universului? A fost inspirat de Cuvântul Domnului sau de cuvântul omului?

Nu știm, dar știm cu siguranță că toată opera lui este bazată pe cunoașterea acumulată de el prin diverse metode și tehnici foarte originale și neconforme omului obișnuit și pe care nimeni nu-și propune să le urmeze, chiar dacă le cunoaște

și cunoaște și rezultatul operei eminesciene, pe baza căreia acesta este considerat cel mai mare poet român.

Noi spunem că el a fost și un mare profet!

Dar despre asta vom vorbi într-o lucrare viitoare.

Analizând prin metodele moderne aceste versuri, publicate acum mai bine de o sută de ani, observăm precizia succesiunii informațiilor prezentate de Eminescu.

Această succesiune este asemeni unui “flow-chart” modern (diagramă de flux) care descrie fluent o creație umană! Delimitează punctul zero, începutul, apoi descrie procesul de transformare, autorii lui și rezultatul la care s-a ajuns.

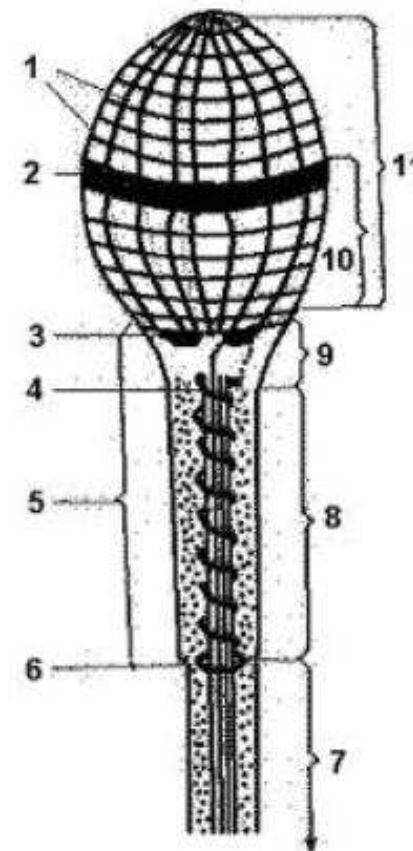
Omul nu spune nimic despre tehnologia acestui amplu proces sau, mai bine zis, spune că este necunoscută, la fel ca și direcția de mers în întuneric sau trasabilitatea lumilor pierdute din cauza lipsei informației.

Fiind conștienți de puterea cuvântului transmis prin microfonul duhului omului, noi ne propunem să analizăm tehnologia luminată care stă la baza proceselor de transformare prin care lumea a ajuns la nivelul calității vieții de acum.

Noi ne propunem să vedem cum este produs cuvântul omului și de ce are el o așa de mare influență asupra proceselor de transformare pe care le imaginează cel care stă în spatele cuvântului și prin care materia și spiritul se modifică într-un mod văzut sau nevăzut de cei care cred în acel cuvânt și se conformează lui. Noi ne propunem să determinăm științific tehnologia inducției cuvântului individual în gândul social, care determină trasabilitatea omului, văzută în fapta socială sau în fapta individuală. Noi ne propunem să determinăm științific puterea cuvântului uman prin comparația făcută între realizările artificiale ale omului și realizările naturale despre care se spune că au fost făcute prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi ne propunem să descifrăm cărările necunoscute ale lumilor pierdute. Noi ne propunem să apăsăm butonul cunoașterii umane pentru a aprinde lumina în labirintul vieții și a vedea de unde venim și unde mergem.

Prin lucrarea de față și prin cele care vor urma vom transmite cuvântul nostru privind apariția și evoluția omului și a universului, utilizând toate mijloacele moderne de transmitere a informației, inclusiv clasicul microfon!

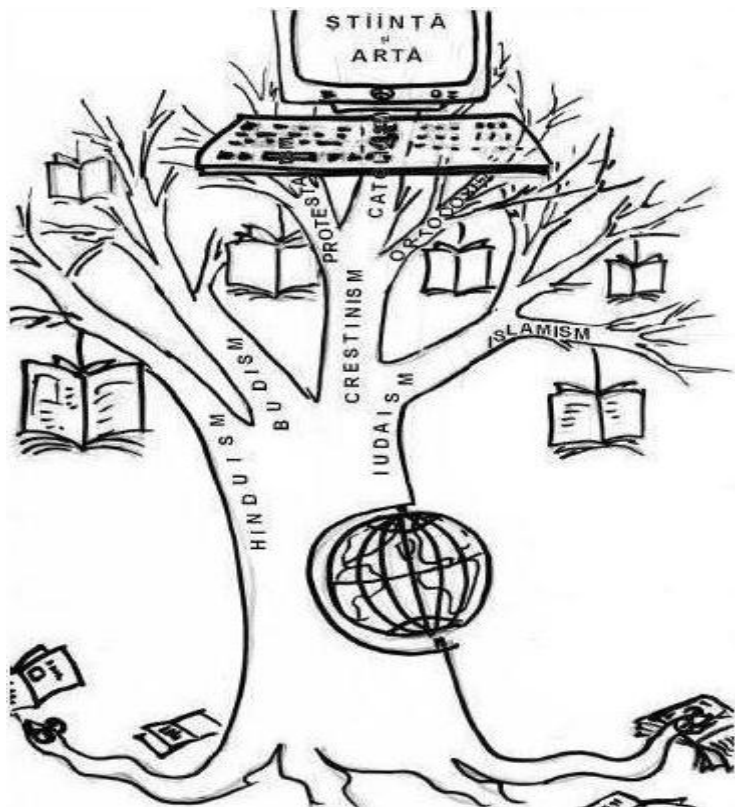
Spermatozoid uman (după Boeing – Bertolini)

1_microsomi și fibrile; 2_dungă marginală; 3_centrosomul proximal; 4_centrosomul distal; 5_piesa intermediară; 6_inelul terminal; 7 – piesa principală a cozii; 8_filamentul spiral înfășurat în jurul filamentului axial și învelit de citoplasmă și microsomi; 9_gâtul spermei; 10_capsula capului spermei; 11_capul spermei cu acrosoma sau perforatorul

2. Libertatea omului și selecția naturală

Motto: “Joi 11 octombrie 2007 Parlamentarii Consiliului Europei au decis, cu 48 de voturi pentru și 25 împotriva, să ceară statelor membre să se opună ferm predării în școli a teoriei creaționiste ca disciplină științifică. Creaționismul neagă evoluția speciilor prin selecția naturală și nu poate fi pus pe picior de egalitate cu evoluționismul. Dacă nu suntem vigilenți, creaționismul poate deveni o amenințare pentru drepturile omului. Ținta primară a creaționiștilor, în majoritatea lor creștini și musulmani, este educația. Ei sunt decși să-și vadă încorporate ideile în curricula școlară, căutând să le prezinte într-o manieră științifică. Dar acest fapt nu ar face decât să creeze o confuzie în mintea elevilor, care nu ar mai putea face distincția între credință și știință. Teoria evoluționistă nu are nimic de a face cu revelația divină, ci este bazată pe fapte.”

– extras de pe site-ul www.creationism.info.ro

Văzând aceste informații acum într-o libertate totală apărută de drepturile omului, noi românii, ca noi membrii ai Comunității Europene, dar care provenim din rândul unui popor creștin crunt încercat de restricțiile impuse de comunism accesului la informație și practic vaccinați contra declarațiilor oamenilor politici privind libertatea declarată și limitele ei, ne punem întrebări privind utilitatea unei astfel de rezoluții.

Este această rezoluție o decizie luată pentru libertatea omului sau pentru limitarea libertății lui? Selecția naturală mai este o practică utilizată de omul modern în evoluția lui, dacă el o pune în balanța științifică alături de designul inteligent, cu care o compară? Divinitatea este o filozofie de viață sau este o realitate obiectivă demonstrabilă științific?

Teoria creaționistă reprezintă o limitare a gândirii libere? Reprezintă religia creștină și cea islamică o amenințare pentru viitorul Europei și al lumii? Există o opoziție reală între credința în știință și puterea omului de a crea și credința în știință și puterea divină de a crea? Există opoziție între cuvântul omului și Cuvântul Domnului?

Raportorul luxemburghez Anne Brasseur a declarat: “Nu vrem să creem o falie între credință și știință, ci să prevenim încercarea de a opune credința științei.”, încercând să dea obiectivitate acestei decizii.

Ca oameni liberi, beneficiari ai unei libertăți raționale dobândită de strămoșii noștri cu multe sacrificii dar și cu înțelepciune, pentru a aduce un punct de vedere obiectiv privind limitele raționale ale drepturilor omului, noi vom porni în analiza noastră de la filozofie, care este o disciplină științifică acceptată și predată în școli, dar nu de la cea antică, ci de la aprecierea limitelor făcută recent de cel mai cunoscut filozof român contemporan, Gabriel Liiceanu, în cartea sa “Despre limită”: “Această carte despre limită este o apologie a vagului. Lucruri vagi, poate cele mai vagi, sunt omul, Dumnezeu, libertatea. Vagul este opusul precisului. Vagul este ceea ce rămâne după traversarea unui spațiu populat cu

limite. Limita îl închide mai întâi pe om în spațiul precisului. Problema este cum să parcurgem apoi treptele precisului pentru a ajunge la lucrurile vagi.”

Comparând informațiile administrative și practice votate de Parlamentul Europei, care impun limite cuvântului creat de om, cu cele filozofice, care în contextul actual nu mai pot produce un rău material ireversibil datorită multitudinii de opinii umane și a reacției inverse prompte, noi credem că cele puse în practică prin decizia europeană vor genera limite educației umane, urmate de repercursiuni ireversibile privind aspirația omului liber la cunoașterea totală.

În acest context al declarațiilor privind drepturile omului, noi ne punem întrebări privitor la limitele acestor drepturi.

Este libertatea un lucru vag? De ce un lucru obiectiv, cum este considerat omul de către știința practică (pentru moment vom scoate din calcul sufletul care nu a fost deocamdată demonstrat științific), pune o limită concretă unui lucru nevăzut și vag, cum pare Dumnezeu în ochii omului?

Se teme oare obiectivul om material de existența reală a vagului Dumnezeu, de reacția necontrolată a omului condus de vagul suflet sau de acțiunea reală care va produce evenimente obiective neconforme prin omul irațional ce va avea acces la pomul cunoașterii totale?

Suntem europeni și pentru că rezoluția menționată mai sus este o decizie luată de managerul nostru politic va trebui respectată. Nu poți spera să fii un bun cetățean sau să fi un bun manager, dacă nu ești un bun subaltern și nu respecti cuvintele șefului tău ierarhic. Nu poți spera să fii un bun creștin și acest lucru reiese din analiza informațiilor biblice, prin care se cere respectarea cuvântului stăpânului tău. Astfel de decizii au fost luate de-a lungul istoriei de toți conducătorii, împărații, regii sau președinții unor mici grupuri statale sau ai marilor imperii, pentru a îngrați accesul omului la informație, cu scopul declarat de a nu periclita ordinea deja stabilită și s-au bazat pe

acest principiu al neinformării și dezinformării, combinat cu respectul sau frica celui slab în fața celui puternic.

Atunci când religia era la putere, în Europa creștină se stabileau limite cunoașterii umane, luându-se măsuri drastice împotriva oamenilor de știință (gnosticii) care aveau idei diavolești ce puteau periclita ordinea stabilită, despre care se spunea că a fost transmisă de însuși Dumnezeu. Nici un pic de respect sau milă a celor puternici față de opinia celor slabi.

A fost nevoie de evadarea unor oameni temerari din limitele cuștii europene, într-un loc separat natural de apă, și nașterea liberă a credinței în capacitatea de creație a omului prin știință, prin opoziția văzută și acceptată social în fața sloganului “*crede și nu cerceta*”.

Era oare posibilă apariția, extinderea informației darwiniste a creaționismului într-o Europă dominată de religia creștină? De ce această teorie științifică, pe care se bazează rezoluția europeană în cauză și asupra căreia planează suspiciuni științifice în ceea ce privește adevărul ei suprem, a apărut și s-a dezvoltat în Anglia dominată de un alt fel de creștinism, detașat de cel catolic și ortodox, care pune regalitatea la egalitate cu Dumnezeu? De ce ea a prins apoi aripi în noua Europă științifică care-l așează democratic pe omul social în locul lui Dumnezeu, pentru a elimina regalitatea sau dictatura?

Există contradicții ireconciliabile între opiniile științifice și cele ale marilor religii?

Dar oare, în lipsa cunoașterii totale, despre a cărei limită omul de știință recunoaște că nu a fost atinsă, ordinea stabilită de omul obiectiv a fost vreodată sau este acum corectă sau corectibilă? Dacă este corectă, de ce nu este acceptată de toți oamenii și există mari conflicte generate de ea? De ce oamenii se tem de oameni, dacă toți sunt liberi să facă ce vor? De ce în America libertății declarative totale, apărată ostentativ cu arme împotriva libertății totale, rata criminalității realizată

cu arme este cea mai mare din lume? Ce reprezintă această vagă libertate a omului și care este scopul ei?

Sunt întrebări pe care, în vremurile de mult apuse, sclavii nu și le puneau, dar și le pune omul liber al zilelor noastre. Sclavul se temea doar de probabilitatea că o decizie aberantă a stăpânului său îi poate produce un rău material și aspirația lui era să fie liber, pentru a nu se mai teme de nimic.

Omul modern nu a limitat și nu a eliminat teama prin libertate. Libertatea prost utilizată sau al cărei scop este de a atenta la libertatea semenului său generează incertitudine, iar omul stăpân, pentru a reduce incertitudinea, reduce libertatea prin decizii și supracontrol. În urma unei decizii apare reacția sistemului care nu este întotdeauna conformă cu scopul și așteptările celui care a emis decizia.

Au fost vremuri când informația religioasă a fost deformată de stăpâni pentru a îngredi libertatea omului și a stăpânii mulțimile, iar mulțimile ignorante sperau în venirea Creatorului suprem pentru a le crește libertatea și a le reduce suferințele. Acum sunt vremuri când progresul științific a generat creșterea calității vieții omului prin cuvântul omului, dar știința nu a rezolvat problema incertitudinii evoluției omului individual, a sărăciei și a suferințelor lui, iar libertatea individuală combinată cu incultura pot conduce la incertitudinea evoluției generale, deoarece ele sunt utilizate pentru un alt model de stăpânire, iar mulțimilor ignorante li se flutură sloganul libertății omului în utilizarea nelimitată a descoperirilor științifice, acuzându-l pe “necunoscutul Creator” ca fiind generatorul unor acțiuni teroriste, prin adepții Lui.

În opinia noastră, nici omul religios, în adevărul înțeles al cuvântului, și nici omul de știință, informat și stăpân pe cunoașterea sa, nu sunt cei care îngădesc libertatea omului. Pericolul vine de la cei care utilizează informațiile religioase nedescifrate complet sau realizările obiective ale științei în cu totul alte scopuri decât cele pentru care au fost create inițial.

Unul din cele mai puternice argumente în susținerea acestei afirmații este comportamentul a doi prieteni, oameni de știință celebri, Niels Bohr și Werner Heisenberg, pe care cel mai crunt război cunoscut din istoria umanității i-a separat, deoarece făceau parte din tabere diferite, iar atitudinile și acțiunile lor privind construirea bombei atomice au fost diferite contribuind diferit, datorită lipsei de comunicare adevărată, la decizia de scurtare a războiului și de eliberare a unei mari părți din populația globului, dar și cu consecințe grave, pe care nu le-au prevăzut și nici estimat și ale căror repercursiuni se simt și acum și se vor mai simți.

Religiile sunt asemeni științei, deoarece au același scop, viața omului și calitatea ei. Singura mare diferență dintre ele este evoluția; marile religii au împietrit la rutina repetării cunoștințelor profetului, devenind dogme, iar nivelul cunoașterii omului este ridicat aparent doar de revoluția științifică.

Doamne ferește de împietrirea științei, prin practici, proceduri și dogme, și oprirea revoluției și evoluției cunoașterii umane, dar și de intenția de batjocorire a probelor religiilor!

De ce s-ar teme omul cunoscător de “legende, basmele, fanteziile și miracolele” conținute în informațiile religioase, când el este capabil prin știință să genereze, mai întâi virtual și apoi practic, cele mai năstrușnice idei pe care și le poate imagina el?

Credința omului simplu, indiferent de religie, a rămas aceeași în gând, cuvânt și faptă și nu a constituit și nu va constitui niciodată un pericol vital dacă este cunoscută și respectată întocmai.

Psihologia, ca știință acceptată în educație, aduce argumente științifice că evoluția socială a omului nu este determinată cu prioritate de informațiile obiective acumulate, ci de inspirația subiectivă a omului de a utiliza aceste informații. Omul de știință a demonstrat obiectiv că mișcarea incertă sau oscilația nearmonică poate fi controlată prin reacția

inversă, ale cărei caracteristici trebuie să fie ponderate în funcție de structura sistemului și de caracteristicile acțiunii directe, și a introdus în programa școlară o nouă disciplină privind coordonarea activităților umane, numită managementul științific. Spre exemplu, dacă acțiunea directă este mare atunci și reacția inversă este mare, generând oscilații mari pe care nu întotdeauna le poate suporta structura sistemului în cauză.

Analiza dualității cauză-efect este acum o joacă de copii pentru omul de știință, dar limita ei se rezumă la nivelul obiectelor create de el, nu și la nivelul vieții adevărate.

Noi considerăm că, atâta vreme cât originea vieții nu este cunoscută în totalitate, nicio informație produsă de om nu trebuie ascunsă cunoașterii omului, deoarece ea poate conține o parte din adevărul pe care omul îl conștientizează treptat prin știință. Această considerație se bazează pe teoria sistemică a organismelor vii, conform căreia sistemele biologice sunt sisteme informaționale instruibile și comportamentul lor este dat de combinația ponderată a unui program genetic, cu programul influenței mediului înconjurător și cu programul de învățare stabilit de cineva. Asemeni utilizării vaccinurilor în combaterea preventivă a epidemiilor, în procesul educațional este recomandat să se transmită controlat toate informațiile cunoscute pentru a fi sigur că sunt conforme unui program stabilit, altfel acestea pot fi ulterior recepționate deformat și conduc cu siguranță la incertitudinea evoluției prin necunoașterea reacției inverse. Să luăm un exemplu de îndemn biblic: *“Până trăiești și este sufletul întru tine, nici unui trup nu te supune.”* (Isus Sirah-cap.33-25).

Este acesta un îndemn la nesupunere totală și permanentă?

Pentru unii da, pentru unii nu. Spre exemplu ascetul nu ține cont de limitele fiziologice ale corpului uman demonstrate științific și impune propriului organism limite de neimaginat, gurmândul depășește aceste limite dar în sens invers, bețivul depășește uneori limita comei alcoolice, vitezomanul face o

bravură din depășirea limitelor vitezei legale, stabilită științific prin care omul poate controla rațional automobilul în condițiile circulației rutiere publice, avarul se lasă ispitit de orice sursă de bani, zgârcitul își rezumă calitatea vieții la cantitatea banilor, omul de știință cercetător nu ține cont de limitele cunoașterii actuale și le sfidează, descoperind lucruri noi și adăugând cuvinte noi și obiective, și așa mai departe.

Idealurile de neatins, deși sunt aparent utopice, țin spiritul uman viu devenind credințe că cele nevăzute pot deveni văzute, contribuind atât la creșterea calității vieții cât și la distrugerea ei. Nu teoriile religioase sau științifice sunt periculoase, ci punerea lor în practică fără cunoașterea totală și autocontrol pot genera efecte de neimaginat. Limita dintre bine și rău, dintre conform și neconform, este o funcție determinată de scopul stabilit, iar durerea produsă de efectul neconformității și de forța dezamăgirii unei nerealizări, neprevăzută prin strategii și generată de riscul deturnării scopului, este proporțională cu bucuria indusă de efectul binelui și de forța aspirației spre mai bine, date de încadrarea în conformul rațional, dar depășind-o uneori în intensitate.

În această carte, numită *“Scurtă istorie a creației omului”*, în care noi prezentăm apariția și evoluția omului așa cum ne-o imaginăm, vom demonstra științific posibilitatea existenței sufletului uman în afara trupului, cu care comunică on-line, fără fir, și a conservării tuturor sufletelor umane cu toată informația trăirii obiective a omului stocată în ele, indiferent de locul pe care l-a ocupat omul în societate, existența obiectivă a unei influențe informaționale nevăzută, prezentă în univers, în determinarea trasabilității omului, ca rezultat al comunicației nevăzută dintre om, natură și această energie și informație universală, numită Dumnezeu.

Noi vom demonstra științific tehnologia transformării informațiilor nevăzute în lucruri văzute, faptul că acest proces de transformare se bazează pe tehnologia de procesare a informațiilor pe suporturi materiale dar și imateriale și vom

prezenta o nouă teorie privind tehnologia creației Universului, definind cu ajutorul ei scopul creației divine și scopul omului.

Noi vom aduce argumentele științifice pentru unele practici tradiționale sau religioase care conduc la revelații și vom argumenta necesitatea enunțării unui nou slogan pentru omul de știință și nu numai: *“crede, cercetează și corectează”*.

Noi credem că știința și religiile, deși diferă ca mod de abordare a informațiilor, au aceeași sursă de informare și rezultatul acestei inspirații științifice l-am definit ca o noțiune nouă, pe care am numit-o *“credința în știința omului de a crea”*. Noi considerăm știința ca o credință, ca o religie, ca o revelație informațională on-line, care vine tot de la Managerul Creator, la fel cum au venit și marile revelații ale oamenilor ce au generat marile religii existente în lume. Acest tip de revelație, ancorată în realitate, care prin inspirație rațională produce permanent știința omului, introdusă de noi în rândul marilor credințe, o denumim *“revelație științifică”*.

Știința evoluează practic pe baza experienței și aspirației umane spre adevăr și va fi determinanta principală a scăderii gradului de incertitudine a evoluției umane prin cunoașterea totală, din care face parte cunoașterea corectă, analiza și ponderarea informațiilor religioase.

Noi vom demonstra științific că reacția inversă a naturii, din care face parte și influența astrală asupra omului și a naturii, este programată de Dumnezeu astfel încât să fie o funcție proporțională cu gândul uman social și cu toate exprimările lui prin vorbă sau faptă. Noi vom demonstra științific că certitudinea și incertitudinea privind trasabilitatea omului și a naturii sunt funcții ce pot fi calculate științific, numai și numai prin înțelegerea funcției de transfer a triumghiului viu al creației, Dumnezeu-om-natură.

Noi vom depăși prin gând limita tehnică actuală a transmisiei de date și vom demonstra științific că informația poate fi transmisă pe frecvențe superioare frecvenței luminii.

În sufletul nostru credem că gândul uman depășește limita luminii vizibile și îi acordăm în timpul vieții libertatea științifică pe care o merită în aspirația și tendința lui către lumina divină.

Revenind la limitele tratate de filozoful român Gabriel Liiceanu, noi am extins analiza lor asupra ființei supreme, existență care nu este percepută sau acceptată la fel de toată lumea, de toate religiile sau de toți oamenii de știință.

În opinia noastră, acum Dumnezeu acționează limitat asupra creației Lui, își impune limite în intervenția Lui directă asupra omului. Nu mai acționează ca în timpul trăirii lui Moise sau a lui Hristos. Nu pentru că nu ar mai putea interveni, ci pentru că, în calitatea Sa de super-Manager al acestei creații, știe că nu mai trebuie să intervină fizic și consideră că nu mai este necesar. *“Născând fii prin Evanghelie, vrea să nu aibă mereu doar niște micuți pe care să-i tot hrănească cu lapte”*, observa acum 16 secole sfântul Augustin în Confesiuni, transpunând astfel o informație care vine de la aprecierile biblice ale sfântului apostol Pavel.

Dumnezeu i-a lăsat omului întotdeauna libertatea de decizie și i-a respectat-o atâta vreme cât nu a periclitat creația. El știe că omul a ajuns foarte aproape de pomul cunoașterii totale și nu vrea să limiteze sub niciun fel libertatea gândului uman, libertatea imaginației virtuale ce determină libertatea credinței omului, aflat pe un anume nivel al cunoașterii, în informația obiectivă dar și în cea nevăzută, libertatea alegerii surselor de informare, a luptei spirituale prin confruntare vizibilă de idei, a voinței și a satisfacției împlinirii trăirii și a descoperirii, prin cercetare, a adevărului suprem.

Degeaba îl așteaptă omenirea, prin neimplicare, pe Hristos pentru a face dreptate. Sau poate nu este degeaba!

Sigur El va interveni. Dar depinde de noi, oamenii, cum va fi intervenția Lui și ar fi bine să ne reamintim vorbele Lui: *“Dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga. – Luca, cap.19_40”*.

În opinia noastră, e bine că “aceștia” nu tac și El va impune limite numai și numai în latura materială a creației și numai și numai dacă este absolut necesar, așa cum a făcut-o dintotdeauna pentru a corecta și proteja creația Lui și a noastră.

Elementul rațional introdus de Dumnezeu în creație și pentru creație, omul, acționează deocamdată destul de irațional, oscilând prea mult între punctele limită ale rațiunii: să-i acorde prioritate în creație hazardului și atracției naturale, omului sau lui Dumnezeu?

Viața produce informația eveniment precisă care lasă în urma ei eșantioanele precise ale trăirii fiecărui om, memorate în sufletul lui, chiar dacă omul social nu acordă importanță fiecărui traseu uman și nu-l include în memoria umanității.

Totuși, omul social include în bazele sale de date statistice comportamentul sau informația naturii și a vieții sociale pentru a le urmări trasabilitatea. Din informațiile religioase aflăm că și Dumnezeu memorează trasabilitatea umană într-o bază de date, Cartea Vieții, în care sunt menționate alte eșantioane umane pe baza altor criterii decât cele stabilite de om pe pământ. La El separarea este foarte precisă, rai și iad. Omul începe să separe conformul de neconform, dar criteriile lui de apreciere a calității vieții sunt diferite de cele divine și conțin foarte multe nuanțe de gri, pe lângă simplitatea și precizia separării divine dintre bun și rău.

Vorbind în termenii tehnici ai procesării informațiilor, vagul se poate obține prin amestecarea eșantioanelor informaționale precise pe baza unui cod propriu, astfel încât integrala informațională obținută pe baza acestui cod sau criteriu propriu nu poate fi înțeleasă decât de cel care cunoaște modul de codificare. Această tehnologie de trecere de la precis la vag prin integrare codificată, este inversul eșantionării prin care vagul integral informațional se transformă în vectori preciși. Aceste procedee tehnologice informaționale sunt utilizate în transmisiile de date secrete sau, mai nou, sunt utilizate în compozițiile muzicale moderne, obținute prin

mixarea unor eșantioane de melodii, după niște criterii proprii compozitorului.

Vagul informațional imaginar, obținut prin revelațiile religioase și memorat în sfintele tradiții ale religiilor umane, nu a fost decodificat științific și astfel nu este înțeles obiectiv, determinând un infinit de interpretări și de atitudini umane.

Informațiile religioase sunt considerate vagi datorită faptului că omul nu este capabil să extragă adevărul cuvântului divin conținut în ele și astfel devin informații nedecodificate sau secrete prin necunoașterea lor.

Extrapolând tehnologia procesării informațiilor la procesarea materiei, precisul material se obține prin combinarea unor eșantioane precise într-un ansamblu funcțional bazat pe relații precise ce conduc la un scop precis.

În cadrul acestui ansamblu, fiecare părticică distinctă are un rol sau un rost, determinat de proiectant pe baza descompunerii scopului ansamblului.

Spre exemplu, dacă un necunoscător deschide carcasa unui calculator sau face o disecție pe un cadavru nu pricepe nimic din ordinea stabilită de creatorul acestor ansambluri.

Chiar dacă aceste ansambluri sunt lucruri concrete și sunt utilizate obiectiv, interiorul lor rămâne un lucru vag pentru un necunoscător. Dacă circuitele fizice care asigură funcționalitatea unor astfel de sisteme pot fi urmărite cu ochii și descifrate, tehnologia modernă de comunicație fără fir (wireless) a condus la modernizarea birourilor sau centrelor informatice prin eliminarea cablajului necesar intercomunicării diverselor echipamente, tip server central, calculator personal, imprimantă, telefon și altele, introducându-l din nou în ceață pe necunoscător. În sistemele speciale s-a ajuns la autonomia energetică prin utilizarea energiei solare și la desprinderea acestor echipamente de cablajul fizic care le asigura alimentarea cu energie clasică și par a nu mai avea nicio relație cu universul.

Astfel se petrece cu întreg universul, dar și cu omul în interiorul și în exteriorul lui, apropiat sau îndepărtat.

Omul a evoluat de la necunoașterea totală a naturii la știința descifrării ultimelor componente materiale existente în univers, nemodificabile și neinformabile. Singurul lucru pe care nu-l cunoaște este cum să dea viață adevărată unor ansambluri pe care le poate obține din combinarea infinită a acestor elemente. El a ajuns la pomul cunoașterii prin trudă și nonconformism, dar cu sacrificii și neconformități produse pe baza cunoașterii sale limitate, și va ajunge la pomul vieții numai prin credința adevărată.

Dacă omul nu va fi în stare să îndeplinească fizic “Judecata de Apoi” pe pământ, cu precizie științifică, în lupta sa dintre bine și rău, Creatorul are și alte soluții stabilite virtual, pe care noi nu le cunoaștem decât indirect din vorbele vagi ale celor ce au avut revelații, și noi credem că aceste soluții sunt de corecție, nu de distrugere a creației, deoarece omul a fost informat despre ele prin profeți.

Noi credem că și Dumnezeu și diavolul doresc viața, dar o apreciază diferit: Dumnezeu a creat-o și o iubește acordându-i omului libertate spirituală totală, pentru a-și atinge scopul creației, asumându-și riscurile de deviere a omului în cazul neconformismului, iar diavolul dorește să o folosească în interes personal îngrădindu-i libertatea spirituală, care conduce automat la limitele materiale date de minimul necesităților vitale. Omul este și va fi liber să judece și să decidă ce cale va alege: selecția naturală bazată pe instincte și pe forța rezistenței și atracției fizice sau selecția științifică bazată pe rațiune și pe forța conformanței spirituale prin care-și coordonează instinctele cu universul.

Așa cum orice previziune umană este o imagine virtuală a unei trăiri posibile care se poate produce sau nu cu o anume rată a probabilității, fără a fi o certitudine, așa va fi și rezultatul acestei decizii a Parlamentului European ce impune limite concrete procesului de educație a omului.

În contextul actual al circulației informației produsă de om și a dreptului liber la informare, limitele impuse educației omului modern nu mai sunt niște limite reale, dar acest lucru va dirija conștient educația omului către tipul dorit al informațiilor pe care acesta le va accesa, limitându-i astfel libertatea spirituală la care are dreptul.

În momentul în care va fi decepționat de o anumită realitate obiectivă, care-i va afecta viața, și va primi o informație religioasă sau de alt tip, aceasta îi va perturba mai profund trasabilitatea decât dacă a primit-o corect în momentul perioadei de învățare. Procesul educațional rațional este ca un vaccin, introducând viitorul om matur în enciclopedia cunoașterii umane, și presupune transmiterea ponderată a tuturor informațiilor cunoscute de om, cu speranța că acesta își va îndrepta atenția către domeniul cel mai accesibil lui și în care el va deveni un veritabil profesionist.

În opinia noastră, selecția naturală, promovată ca teorie de Darwin, este o reacție a naturii, a omului și a informației universale dată de nivelul cunoașterii și comportamentului uman. Această selecție a pornit de la limita animalică naturală a neputinței omului de a interveni conștient în cadrul natural, dar prin știință omul a ajuns să înțeleagă parțial evoluția naturii și să controleze reacțiile ei. Datorită nivelului cunoașterii la care a ajuns omul acum, acesta nu mai acceptă selecția naturală cu toate neconformitățile ei, pe care încearcă să le corecteze științific prin înțelegerea fenomenului genetic al vieții.

Stilul animalic al selecției naturale, prin care cel dotat natural îl poate agresa pe cel lipsit de apărare, nu mai este acceptat de omul cunoscător și intervenția lui pentru protejarea speciilor pe cale de dispariție sau a omului cu handicapuri este o dovadă a reacției umane față de acest slogan utilizat ca argument pentru o decizie managerială. De fapt acest comportament uman al omului înțelept de luptă împotriva selecției naturale animalice este o aspirație spre cunoașterea

totală a naturii, dar și o procedură divină, o cale, prin care Dumnezeu va realiza scopul creației.

Despre natură se spune biblic că toată i-a fost dată omului în grijă: “... *ca să stăpânească ... tot pământul.*” – (Facerea, cap.1_26.)

Noi considerăm că Dumnezeu nu i-a impus nicio limită omului de a cunoaște și de a utiliza cele create. Singura limită temporară, pe care i-a impus-o Dumnezeu omului, a fost accesul la pomul cunoașterii și la pomul vieții, informându-l că i se va permite accesul la momentul oportun, iar acum, când omul este aproape de a-l atinge prin cunoașterea totală bazată pe adevărul suprem, omul își impune singur limite cunoașterii!

Depinde de voința proprie a fiecărui om dacă se va conforma real acestei decizii. Omul conștient, cunoscător și simțitor trebuie să fie precis, într-o libertate precisă și cu un adevăr precis. El trebuie să-și impună singur limite trăirii materiale, faptelor și acțiunilor lui, nu gândului ce se formează prin educație, altfel totul devine limitat.

Omul poate și trebuie să adauge inteligenței raționale feed-back-ul simțurilor umane, simțul moral virtual atât de necesar trăirii materiale liber consimțite în condiții de respect reciproc, numit tradițional bună cuviință, care este deasupra selecției naturale.

În ciuda acestei limite impuse de om propriului gând privind existența și asistența lui Dumnezeu, noi ne permitem, ca niște oameni liberi în gând și opinie, ce suntem, să ne manifestăm admirația față de măreția și mărinimia deciziei Managerului Creator de a respecta decizia limitată a lui Adam, generată de ispită, de nerăbdare și de necunoaștere, de a încălca limita divină impusă acestuia privitor la pomul cunoașterii. Din cele două variante posibile alese de Dumnezeu pentru evoluția ultimei sale creații, omul, făcut după chipul și asemănarea Lui, acesta din urmă a ales-o pe cea mai grea: să acceseze singur pomul cunoașterii, călăuzit doar de o lumină invizibilă, numită suflet sau conștiință.

Nu același lucru putem spune despre om care, prin deciziile lui privind accesul omului la cunoaștere, pune limite cunoașterii de teamă în ceva vag și necunoscut încă.

Datorită cunoașterii totale, pe baza căreia a creat viața și a elaborat strategiile evoluției ei, lui Dumnezeu nu i-a fost teamă de Adam că se va atinge de pomul cunoașterii. Pe baza acestei cunoașteri, El a știut de la început că varianta cea mai bună pentru om de a ajunge la înțelepciune este truda personală și nu așteptarea, chiar dacă această așteptare se numește Dumnezeu. Prin cuvântul Evei, El i-a indus lui Adam decizia pe care de fapt o aștepta. Conștient de puterea cuvântului prin inducția oricărei idei noi unui om lipsit de cunoaștere, El a simulat și a creat conjunctura prin care omul să ajungă singur la cunoașterea totală!

Oare Dumnezeu a acumulat cunoașterea totală singur sau a fost ajutat?

Este o întrebare la care doar Dumnezeu știe răspunsul!

Așa cum Shakespeare a pus în Hamlet celebra întrebare, “*A fi sau a nu fi?*”, anticipând descoperirea principiului incertitudinii din mecanica cuantică, într-o libertate informațională totală, declarată de către om, noi ne permitem să emitem următoarea ipoteză:

Teoria evoluției omului: Omul a evoluat spiritual de la incertitudinea sau probabilitatea egalității de șanse de a se afla într-o stare sau în alta, datorită necunoașterii, la determinismul existenței și creației științifice prin înțelepciune. Prin această evoluție el a eliminat marea dilemă dintre creaționismul și evoluționismul material și a ales să utilizeze în creația lui selecția științifică divină în locul selecției naturale, pentru a reduce la minim incertitudinea evoluției umanității. Omul a evoluat spiritual de la nivelul unei inocente creaturi la nivelul unui creator înțelept.

Ce va fi omul viitorului dacă i se impun limite în educația spirituală? Va fi un om liber și aspirant la cunoașterea totală sau un robot cărui i se induce conformanța cunoașterii până la anumite limite stabilite de coordonator? Va fi un lucru precis și limitat ce poate fi reprodus pe bandă în orice moment sau va fi o vietate puternic individualizată și nelimitată de vaguitatea informației viitoare, pe care el o poate produce, și pe care nimeni și nimic nu-l poate înlocui? Va fi un eșantion precis reprezentativ în integrala cunoașterii totale sau va fi doar un material vag, neconcludent, de umplutură, care dispare în procesul științific al conservării informațiilor despre viață? Va fi o conformitate sau o neconformitate cu sufletul îngrădit sau o conformitate sau neconformitate liberă? Va fi de acord omul de știință, conștient de valoarea cunoașterii sale, cu sloganul managerial uman, nimeni nu este de neînlocuit?

Conform sau neconform, privit din punctul de vedere al omului de știință, omul fizic oricum dispare după perioada obiectivă a trăirii și se descompune în infimele particule din care a fost făcut el și universul. În urma lui rămâne informația memorată de membrii familiei și uneori de societate, dar și peste aceasta se așează praful uitării, acoperind-o cu ignoranța și mândria științei moderne, care caută ca viitorul să nu mai fie o simplă și continuă prelungire a trecutului.

Omul religios recunoaște și el descompunerea materială, dar așteaptă, prin înviere, reîncarnarea trupului celui care a fost conform programului divin, poate cu dorința neexprimată de a se bucura de tot ce i-a lipsit în această viață materială.

În opinia noastră învierea sufletului nu mai presupune necesitatea materiei sau reîncarnarea, ci capacitatea acestuia de a vedea totul altfel și de a se integra într-un altfel de ansamblu ce are un alt scop, imaterial.

Prin cunoaștere totul poate fi imaginat de către om!

Viitorul poate lua cele mai trăznite forme imaginate sau neimaginate încă de om.

Aparent totul depinde de om, de direcția dată de credința lui, de modul lui de a se educa și de sentimentul lui propriu asupra vieții. Extragerea traseului optim din această multitudine de direcții gândite, rostite și trăite de om, pentru a continua viața în condiții din ce în ce mai bune, este o problemă de management științific.

Pe un om înțelept nimic nu-l mai miră și nimic nu-l mai tulbură din drumul lui precis spre un adevăr precis.

Tehnologia teleportării informației în spațiu și reconstruirea în altă parte a unui ansamblu funcțional identic cu cel transmis informațional este acum realizabilă de către om pentru ansamblurile materiale fără viață, chiar dacă acest lucru nu se face bătând din palme. Să nu uităm că nici Dumnezeu nu a creat lumea în mod magic, bătând din palme.

Totul este posibil privind reîncarnarea și decizia ultimă privind reconstituirea fizică a ansamblurilor ce au trăit este a Creatorului și noi suntem optimiști că omul de știință, călăuzit divin de o lumină nevăzută, va descifra canalele conductoare, traseele sau *“cărările necunoscute”* ale vieții, care dau putere cuvântului divin, dar și celui uman, utilizând parola obținută prin credința adevărată.

Vom încheia acest capitol cu punctul de vedere artistic al lui Eminescu, din poezia *“Junii corupți”*, privitor la sensul de mers al omului liber, dar necunoscător, în cadrul unei libertăți fără margini, dar lipsită de înțelepciune și sens, în care timpul liber al omului modern a devenit o marfă profitabilă pe piața liberă a distracțiilor, această oportunitate a slăbiciunii umane fiind speculată la maxim prin cele mai moderne metode de marketing, din care unele ating diabolicul:

“Să vă admir curajul în vinure vărsate,

În sticle sfărâmate, hurii nerușinate

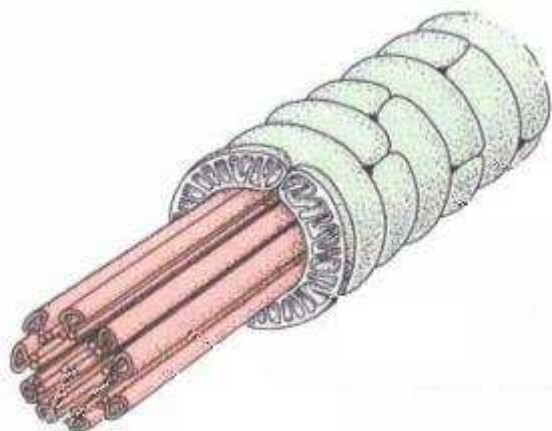
Ce chiuie-n orgii?

Vă văd lungiți pe patul juneții ce-ați spurcat-o,

Suflând din gură boala vieții ce-ați urmat-o,

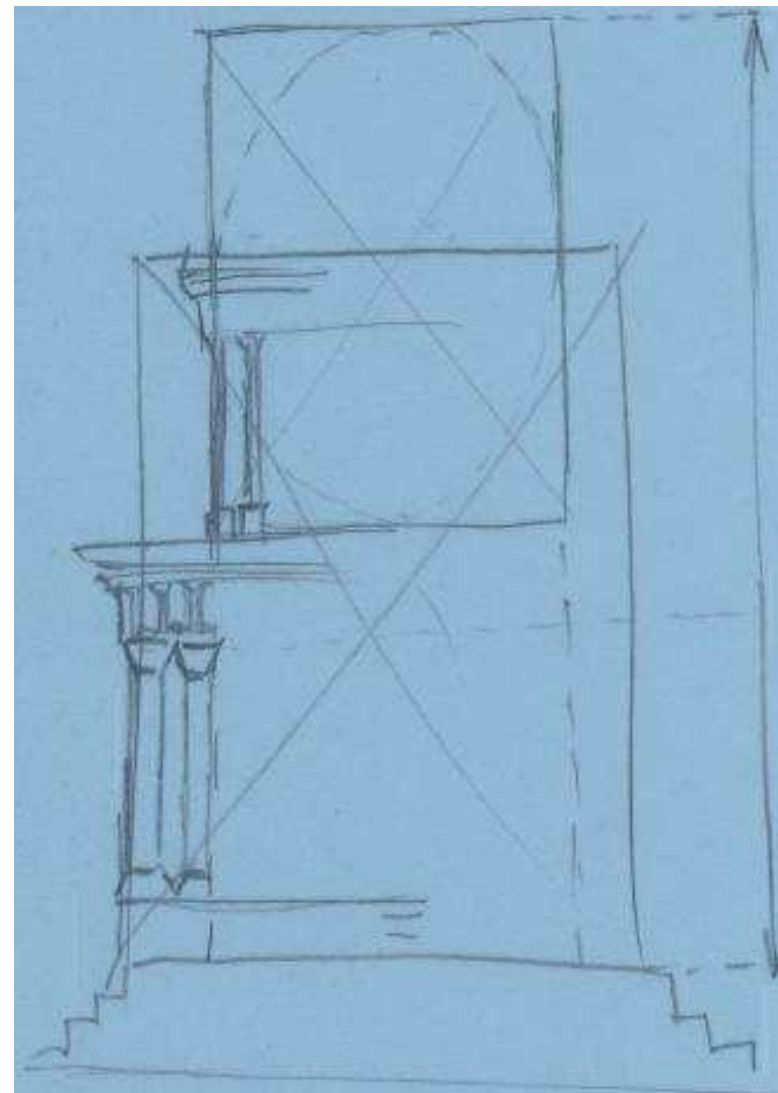
Și arși pân'în rărunchi;

Sau bestiilor care pe azi îl țin în fiară,
 Cum lingușiți privirea cea stearpă și amară,
 Cum cădeți în genunchi!
 Sculați-vă!... căci anii trecutului se-nșiră,
 În șiruri triumfale stindardul îl resfiră,
 Căci Roma a-nviat;
 Din nou prin glorii calcă pe fața înzeită,
 Cu faclele nestinse, puterea-i împietrită,
 Poporul împărat.
 Sculați-vă!... căci tromba de moarte purtătoare
 Cu glasul ei lugubru răcnește la popoare
 Ca leul speriat;
 Tot ce respiră-i liber, a tuturor e lumea,
 Dreptatea, libertatea nu sunt numai un nume,
 Ci-aievea s-a serbat.
 Încingeți-vă spada la danțul cel de moarte,
 Aici vă poarte vântul, cum știe să vă poarte
 A Țopăi în joc!
 Aci vă duceți valuri în mii batalioane,
 Cum în păduri aprinse, mânat de uragane,
 Diluviul de foc.”

ADN-ul mitochondrial paternal - Atlasul anatomic

Treptele și coloanele cunoașterii se clădesc cu trudă,
 asemeni unui templu material, iar nivelele superioare sunt
 așezate pe coloanele înțelepciunii, bine înfipite în baza
 construită pe un teren solid, atât genetic cât și educațional.

3. Cunoaștere, înțelepciune, conștiință

Motto: “În noiembrie 2006 Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a aprobat Programul de Cercetare FP7, ca pe un instrument pentru dezvoltarea cercetării științifice. Propunerea de înființare a Consiliului European de Cercetare, ca un nou instrument de dezvoltare a investigațiilor dincolo de limita frontierelor cunoașterii obiective, a fost apreciată de APCE care i-a garantat o autonomie reală. FP7 este proiectat pentru a crea din aria de cercetare europeană un lider mondial în cunoașterea economică, a societății, a universului și a securității.”

– extras de pe site-ul www.europarl.europa.eu

Ce este cunoașterea?

Conform www.dexonline.ro, definiția ei este: “Cunoașterea este reflectarea în conștiință a realității independent de subiectul cunoscător, faptul de a poseda informații asupra unui subiect”.

Am definit o noțiune printr-o altă noțiune, conștiința.

Ce este conștiința?

Conform aceleiași surse, “conștiința este cunoașterea intuitivă sau reflexivă, sentimentul, pe care îl are omul despre propria existență și despre lucrurile din jurul său, faptul de a-și da seama și de a înțelege existența sa și a celor din jurul său”.

Cele două noțiuni specifice doar omului, cunoașterea și conștiința, care-l diferențiază pe acesta de restul existențelor din jurul său, sunt bazate pe observație, intuiție, reflexie, memorie, analiză, comparație, etc. și se definesc una prin alta sau altfel spus se susțin una pe alta. Pe baza acestor două caracteristici omul poate să înregistreze, să analizeze, să producă real sau imaginar, să integreze și să comunice informații sau date și să ia decizii în funcție de aceste informații. Omul încă nu a stabilit științific care noțiune o generează pe cealaltă, iar părerile sunt împărțite între a-i acorda prioritate uneia sau alteia. Aristotel a spus că “prin firea lor, oamenii aspiră la cunoaștere”, introducând astfel o nouă noțiune, firea umană, pe care o putem considera ca fiind asemănătoare conștiinței. Acest punct de vedere este acceptat și de unele religii, dar omul de știință consideră prioritară cunoașterea în definirea conștiinței.

Nu vom intra în alte amănunte privind filozofia necesității și suficienței acestei autosusțineri, pe care o vom regăsi și la alte noțiuni sau definiții, și vă propunem să le acceptăm așa cum sunt ele definite pe acest nivel al cunoașterii umane, definind prin ele sufletul, o noțiune foarte largă și foarte vagă datorită infinității dimensiunii definițiilor lui.

Dar, ce este sufletul?

Conform aceleiași surse, DEX, "*sufletul este totalitatea proceselor afective, intelectuale și voliționale ale omului*".

Pe baza cunoașterii și conștiinței sau a rațiunii și sufletului, omul constată că în jurul său există mișcare prin intermediul căreia totul se transformă, fie periodic și oarecum așteptat, fie spontan și neașteptat sau altfel zis, ceea ce astăzi arată într-un fel este posibil ca mâine să fie diferit, fără ca noi se ne putem opune acestor transformări.

Cine produce această mișcare sau transformare a noastră și a realității pe care o observăm zi de zi în jurul nostru?

Vom încerca să răspundem la această întrebare pornind de la nivelul cunoașterii științifice la care a ajuns omul astăzi.

Conform principiului mecanicii cuantice, fiecare compus din natură este un ansamblu format din particule indivizibile, extraordinar de mici. El poate asimila sau poate pierde astfel de particule, se poate descompune sau poate fi descompus prin diverse procese de transformare în particulele din care a fost format și care se vor integra sau nu în alte elemente. Aceste ultime particule sunt indivizibile și conțin informații nemodificabile. Ele sunt practic neinformabile sau netransformabile și se găsesc în natură într-o cantitate infinită, dar într-un număr foarte mic de tipuri, pe care omul de știință le-a identificat cu precizie, iar organizarea și combinarea lor într-o multitudine de forme asigură întreaga diversitate și complexitate a universului.

În realitate această permanentă multitudine de procese de transformare nu sunt observabile cu ochiul liber, datorită dimensiunilor reduse ale acestor particule, dar efectele lor s-au putut și se pot observa prin modificarea ansamblurilor din care fac parte, iar acum unele din ele pot fi urmărite cu mijloacele moderne de măsurare. Pe baza acestor observații și măsurători, omul de știință a concluzionat că fiecare particulă din natură este definită printr-o undă, un traseu uniform sau nu, prin intermediul căreia acestei particule infinitezimale i se pot

determina în timp locul sau poziția din spațiu pe care o are, precum și viteza cu care își schimbă această poziție.

Conform aceleiași teorii a mecanicii cuantice, doar aceste proprietăți ale trasabilității particulelor, poziția și viteza de deplasare, aduc informații noi despre particula indivizibilă, netransformabilă și neinformabilă.

Conform principiului incertitudinii, aceste elemente nu pot fi măsurate cu precizie datorită influenței pe care o primesc particulele studiate de la mulțimea particulelor din jurul lor, care la rândul lor au evoluții nedefinite cu precizie.

Există o serie de teorii parțiale, care și-au dovedit valabilitatea pe baza observațiilor efectuate de oameni în timp și pe baza cărora marea majoritate a acestor procese de transformare pot fi identificate și a căror evoluție poate fi estimată cu aproximații bune, din care cele mai utilizate sunt două teorii fizice: teoria generală a relativității și teoria mecanicii cuantice. Pe baza primei teorii putem aprecia fenomenele macro sau sociale, iar pe baza celei de a doua, fenomenele micro sau individuale, dar aceste aprecieri nu impun nicio limită evoluției acestor teorii și cu atât mai puțin cunoașterii umane.

Analizând istoria descoperirilor științifice, observăm că toate teoriile științifice elaborate de om au un grad mai mare sau mai mic de incertitudine și de relativitate în aprecierea tuturor proceselor de transformare. Cu alte cuvinte aceste teorii nu sunt valabile decât în anumite condiții specifice, fiind incerte și relative în alte condiții. În plus, din observațiile omului se poate concluziona că aceste procese de transformare se produc doar acolo unde este mișcare, suflet sau mai precis viață, aceasta fiind cauza reală a incertitudinii, deoarece omul nu cunoaște viața în totalitate și nu o poate controla.

În aceste condiții am introdus o nouă definiție: ***sufletul uman este o undă energetică suport sau purtătoare a conștiinței umane, pe care se acumulează o mare cantitate de informație ce contribuie la înțelepciunea omului.***

Pentru a exemplifica pe înțelesul tuturor acest fenomen al incertitudinii, să analizăm interiorului unei locuințe pe o perioadă determinată. Dacă este locuit, vom constata că există probabilitatea ca acesta să fie modificat de locatari și, dacă nu este locuit, dispare această probabilitate sau incertitudine. Această incertitudine poate să dispară dacă locatarilor li se cere ca în perioada șederii lor în acea locuință să nu facă nicio modificare. Dar incertitudinea nu dispare complet, deoarece în timpul șederii poate apare uzura sau defectarea mobilierului care intră în componența interiorului locuinței, ca urmare a folosirii lui de locatari. Dar din nou incertitudinea poate fi eliminată, dacă li se cere ca tot ceea ce se strică să fie înlocuit cu același tip de mobilier. Apare un nou grad de incertitudine dat de probabilitatea găsirii sau negăsirii pe piață a aceluiași model de obiect care trebuie înlocuit și așa mai departe.

Ce este viața și cine determină această mișcare și această stare de incertitudine?

Dacă privim procesele naturale periodice de reînviere primăvara a naturii aflată în așteptare în timpul iernii, la nivelul micro al ultimelor particule, ne putem întreba:

Cine reduce gradul de incertitudine a trasabilității particulelor care intră în compoziția organismelor vii, pe perioada sintezei și existenței acestor organisme? De ce aceste ultime componente infinitezimale ale naturii, după dezintegrarea din timpul iernii, se reorganizează periodic și invariabil în același tip de produs, spre exemplu în mere sau pere?

Cine conduce aceste complicate uzine chimice naturale astfel încât particulele ultime ale naturii, care se găsesc libere sau integrate în alte componente, să-și modifice traseul și să-și piardă incertitudinea unui traseu necunoscut și odată intrate în acest proces de transformare poți fi sigur că o mare parte din ele au un rost bine stabilit și că își vor atinge ținta?

Pentru a rezolva această problemă de organizare a naturii, privitor la un element informațional neprecizat de teoria mecanicii cuantice, **rostul microparticulelor și**

combinarea lor pentru atingerea unui scop precis, noi am introdus o teorie cunoscută din viața omului: teoria managementului cunoașterii și calității totale a informației.

Introducerea printre metodele practice obiective bazate pe precizia matematică a omului de știință, *“pentru care nu există scop”* așa cum spunea Einstein în *“Cum văd eu Lumea”*, a unei metode virtuale, aparent neștiințifică datorită incertitudinii metodelor utilizate de manageri și care nu poate fi reprodusă pe bandă, este fundamentată de stabilirea și atingerea unui scop precis, care determină eliminarea incertitudinii prin voință. Din observațiile vieții de zi cu zi a oamenilor se poate constata cu ușurință că evoluția tuturor proceselor de transformare efectuate de om, chiar și a celor efectuate automat de utilajele moderne super-performante pentru un scop precis, pe baza unor proceduri specifice cunoscute, cu o structură stabilă și cu o tehnologie nemodificabilă, are un oarecare grad de incertitudine și, pentru a ajunge la același rezultat anticipat sau cunoscut, omul trebuie uneori să intervină prin decizia sa în scopul corecției trasabilității unor elemente a căror incertitudine poate crește din diverse motive, uneori nespecifice și neașteptate.

Definit simplu, managementul este un ansamblu de decizii speculative umane luate pentru a determina readucerea unui sistem pe drumul prestabilit sau altfel spus pentru corectarea incertitudinii și relativității apărută în trasabilitatea sistemului către scopul propus, în concordanță cu limitele impuse de un scop general cunoscut.

Putem compara aceste acțiuni manageriale cu activitatea unui șofer care conduce un autovehicol pe un drum public și care, chiar dacă respectă limitele legale, este uneori nevoit să evite o serie de blocaje și capcane care pot apare pe traseu, fără voia și cunoașterea lui, astfel încât să-și atingă scopul și să ajungă la destinație în timpul programat.

Acest tip de raționament privind necesitatea și suficiența intervenției unei forțe exterioare pentru a readuce un

proces de transformare pe făgașul stabilit vine tradițional de la pildele lui Hristos cu stăpânul, a mai fost abordat de sfântul Toma de Aquino prin teoria guvernării lucrurilor și probabil a fost tratat de mulți alți trăitori despre care noi nu deținem informații.

Caracteristica managementului modern este rapiditatea deciziilor, dată de preștiința sau prevenirea producerii evenimentelor neconforme fără a ignora principiile științei ca în trecut, ci utilizând alte tehnici științifice, dintre care cea mai importantă este controlul trasabilității tuturor elementelor.

Această idee modernă de conducere a proceselor de transformare prin controlul permanent vine din știința tradițională a *“metodei certitudinii și artei de a inventa lucruri noi pentru a încheia disputele și pentru a progresa în timp scurt”*, elaborată acum mai bine de trei secole de Gottfried Wilhelm Leibniz și prezentată nouă în *“Scrieri filozofice”*.

În cazul lipsei informației totale colectată din sistem, pe lângă incertitudinea dată de viabilitatea deciziei manageriale, reacția sistemului la deciziile manageriale introduce o nouă incertitudine, care depinde de modul de procesare a informațiilor manageriale de către receptorii din sistem.

Extrapolând această teorie de la sistemele macro, unde managementul acțiunilor umane este condus personal sau global tot de om, la sistemele micro ale vieții, putem concluziona că fiecare particulă infinitesimală, nemodificabilă sau netransformabilă, care face parte dintr-un ansamblu sau sistem viu, are o anumită funcție în sistem, un rol stabilit de managerul aceluși sistem pe baza capacității și structurii particulei comparativ cu funcția și structura ansamblului, un rost sau un rol specific necesar și suficient atingerii scopului propus pentru ansamblu, prin completarea unui gol funcțional care determină reducerea incertitudinii trasabilității acelei particule și contribuie sau nu la îndeplinirea scopului general stabilit sau la dirijarea sistemului către un alt scop. Cu alte cuvinte, nimic nu este acceptat în sistem dacă nu are un rol

cunoscut și acceptat de managerul organizator și dacă nu se angajează că-și va îndeplini acest rol în drumul sistemului spre atingerea scopului stabilit de manager.

Prin această negociere și acceptare reciprocă a criteriilor și condițiilor de funcționare a ansamblului, necesare atingerii scopului propus, dintre managerul organizator și elementul nou intrat în sistem, se obține reducerea incertitudinii trasabilității. Negocierea transferării, către noul intrus, a unei părți din scopul general este o metodă de reducere a incertitudinii și poate fi realizată prin stabilirea unui scop, prin cunoașterea și acceptarea lui de către cel care conduce procesul, dar și de către toate componentele ansamblului, implicate în acel proces.

Dacă teoretic, în procesele de cercetare științifică, această impunere totală de garantare a procentajului sută la sută trasabilitate cunoscută este cerută de rigoarea omului de știință, în practica managerială este aplicat un principiu matematic: pentru ca un proces de transformare să-și atingă scopul sau altfel spus să nu prezinte niciun grad de incertitudine privind finalitatea, este necesar și suficient ca un anume număr de subprocesses să-și atingă scopul.

Putem exemplifica acest tip de gândire managerială cu procesul educațional: pentru ca un copil să devină medic sau profesor, **este necesar** ca el să parcurgă anumite etape educaționale și **este suficient** ca el să acumuleze o anume cantitate de cunoștințe care-i sunt testate periodic.

În urma unui astfel de proces de învățare, nivelele cunoașterii absolvenților sunt diferite, deși toate depășesc un anume nivel sau prag critic de admitere. Procesul cunoașterii nu se încheie după absolvire; va continua pe un alt nivel mult mai punctual, mai specific sau mai profesionist.

Dar dacă această noțiune de manager poate fi identificată cu ușurință și cu precizie la nivelul macro al sistemelor social-economice, această noțiune devine arbitrară la nivelul de analiză a vieții celulare, deși poate da și da un

răspuns teoretic afirmativ întrebării de mai sus, prin rostul pe care-l are fiecare element viu și pe care omul de știință începe să-l descopere.

Vom da și aici un exemplu banal din viața de zi cu zi a oamenilor, prin analiza activității unei echipe de lucrători care, în lipsa șefului de echipă sau a managerului și a lipsei cunoașterii scopului final al activității echipei, vor lucra până la limita cunoașterii lor, după care vor sta sau vor lucra haotic și fără prea multă tragere de inimă, chiar dacă luați individual sunt niște buni meseriași sau profesioniști.

Punctul nostru de vedere privind viața este în ton cu teoria creștin ortodoxă a creației lumii, conform căreia există un Creator unic sau un Manager organizator și creator, dar noi vom aduce în plus o serie de argumente științifice nerelevante de umanitate până acum, în acest mod managerial pe care-l vom expune în continuare.

În cadrul sistemelor sociale macro, organizarea în grupuri sau națiuni este bazată pe informație, pe comunicarea acestora într-un limbaj înțeles de membrii sistemului și pe așteptarea că acțiunile umane sunt conforme acestor informații comunicate. Intrarea în sistem a unor elemente noi sau ieșirea din sistem se face prin acceptarea sau nu a lor de către manager și prin acceptarea sau nu a principiilor de organizare stabilite în sistem de către aceste elemente.

Datorită principiului incertitudinii, în acele sisteme pot intra și elemente neconforme, fie aleator, fie dirijat de alte sisteme sau fenomene adiacente. Conform acestor principii, în cadrul unor sisteme cu autoreglare, pentru a putea urmări trasabilitatea elementelor componente ale sistemului și capacitatea lor de a-și păstra funcția sau rolul stabilit inițial, aceste componente sunt dotate cu echipamente de comunicare prin care organul decizional central este periodic informat despre trasabilitatea acestor componente.

Cu cât crește cantitatea și calitatea informațiilor primite de la componentele ansamblului, cu atât se reduce

incertitudinea trasabilității sistemului prin urmărirea permanentă a trasabilității componentelor lui.

Legătura sau relațiile de funcționalitate ale elementelor vii raționale, participante la un proces de transformare efectuat de un sistem bine organizat și care are un scop precis, este o funcție determinată de acest scop.

Dacă precisul general determină cu certitudine precisul individual, atunci vagul sau incertitudinea dispar.

Responsabilitatea pentru conformanța scopului individual cu scopul general se transferă sau se delegează de la manager către lucrător, care și-a asumat-o și a preluat-o liber.

Ruperea acestei delegări de responsabilitate se face motivat de comun acord sau prin decizia individuală ce trebuie adusă la cunoștiință celeilalte părți. Nicio persoană înțeleaptă nu va forța pe altcineva să acționeze altfel decât îi dictează propriul suflet. Cel mult îl poate sfătui să nu renunțe la calea stabilită de comun acord.

Pentru a-l identifica pe Managerul General, noi am pornit pe drumul vechi și bătătorit al teoriei creației, introducând teoria modernă a sistemelor de asigurare a calității proceselor de transformare, și cu credința că-L vom găsi pe Managerul Creator printr-un altfel de extaz decât cele cunoscute și practicate de umanitate prin tradițiile religioase.

Inspirația, numită de noi extazul sau revelația științifică, este dată de cunoașterea umană rațională existentă, combinată cu elaborarea multor strategii, cu compararea surselor informaționale și cu practicarea unor proceduri tradiționale și religioase care să contribuie la descărcarea sistemului nervos de o serie de informații ispititoare, dar nefolositoare scopului propus. În drumul nostru spre cunoașterea totală, pavat cu tradiție, știință, preștiință și inspirație, am găsit în baza de date a umanității următoarea informație, care ne îndeamnă să-L căutăm pe Dumnezeu prin înțelepciune: *“Căci de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu lumea n-a cunoscut prin înțelepciune pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să*

mântuiască pe cei ce cred prin nebunia propovăduirii. Fiindcă și iudeii cer semne, iar elinii caută înțelepciune. Însă noi propovăduim pe Hristos cel răstignit: pentru iudei sminteală; pentru neamuri nebunie.” – Pavel, I Corintieni, cap.1, 21-23.

Există vreo diferență între cunoaștere și înțelepciune?

De ce apostolul Pavel amintește aici de înțelepciunea lui Dumnezeu, dar și de înțelepciunea lumii, pe care le diferențiază?

Conform aceleiași surse informaționale explicative, www.dex-online.ro, *“înțelepciunea este capacitatea superioară de înțelegere și de judecare a lucrurilor combinată cu acțiunea cumpătată, prudentă și moderată, determinată de experiență și de spiritul de prevedere”.*

Noi credem că pentru a completa această definiție trebuie să o raportăm la cunoașterea și la scopul vieții omului, dar diferențiind-o de acestea. În contextul actual al accesului și al acumulării rapide a cunoașterii, înțelepciunea nu mai este doar un atribut al experienței sau al maturizării, dar există totuși diferențe între cunoașterea și înțelepciunea omului și una din marile diferențe constă în modul în care acesta acumulează cunoașterea și scopul în care o utilizează.

Noi credem că există diferențe între înțelepciunea lui Dumnezeu și înțelepciunea omului și una din marile diferențe este asemănătoare diferențelor dintre cunoașterea, comportamentul și diplomația managerului care are un scop precis și cunoașterea și comportamentul lucrătorului care nu cunoaște acel scop, deși amândoi participă la aceeași lucrare, dar de multe ori cu interese diferite. Noi credem că există diferențe între creația divină vie și creația umană și una din marile diferențe este dată de capacitatea de funcționare, regenerare și reacție a creației divine fără intervenție externă, capacitate dată de existența sufletului în creație și în tot ce se naște din ea, comparativ cu creația umană lipsită de suflet creator.

În timpul procesului de analiză efectuat de managerul modern, acesta dă dovadă de înțelegere și clemență față de

acțiunile subalternilor lui sau de bunătate și iubire divină față de oameni, cum sunt ele numite de credincioși. Acțiunea sau decizia managerului dotat cu înțelepciune este punctuală și corectă sau dreaptă, cum este ea numită de credincioși.

Deciziile manageriale sunt diferențiate între acțiunile corective destinate îndreptării unei neconformități din latura materială și a uneia din latura informațională produsă de om.

Corectarea în latura materială se face de regulă înlocuind partea neconformă cu una conformă, dar corectarea în latura spirituală a omului se face prin reciclare sau training, dându-i acestuia posibilitatea să aibă acces la cunoașterea adevărată pentru a nu mai produce neconformități și această acțiune este numită grijă și toleranță. Observăm astfel ce mult se aseamănă un manager modern, care pune suflet pentru creația omului, cu Dumnezeu sau cât de mult își dorește omul modern să fie alături de un manager care-și pune sufletul alături de lucrători și conduce cu rațiunea, simțirea, voința, dreptatea și respectul cuvenite oricărui suflet uman.

Ne putem pune pe bună dreptate întrebările:

- De ce Managerul divin nu i-a făcut cunoscut omului, direct și precis, scopul creației?
- Erau strămoșii noștri capabili să-L înțeleagă fără cunoaștere?

Noi credem că răspunsul constă în decizia divină de a-i acorda omului libertatea totală de a alege calea accesului la pomul cunoașterii, combinată cu decizia strămoșilor noștri Adam și Eva, dar mai ales a noastră, de a renunța la încrederea în managerul Creator, datorită ispitei și nerăbdării.

Acest fapt se datorează și deciziei divine de a negocia cu Adam, de a-l considera egalul Lui în luarea deciziilor și de a respecta decizia umană a lui, chiar dacă nu a fost cea mai bună (vezi și negocierile cu poporul Evreu, făcute de Dumnezeu prin intermediul lui Moise).

Dar cine poate ști dacă decizia a fost bună sau rea?

Poate a fost decizia cea bună, pe baza căreia omul va atinge cunoașterea prin corectarea propriilor greșeli, fără a

comenta la infinit deciziile divine sau a aștepta la infinit ca Dumnezeu să facă ceea ce el nu știe. Acesta este liberul arbitru al acțiunii umane, dat de neîncrederea omului în Dumnezeu și nu de neîncrederea lui Dumnezeu în om și în creația Lui. Cu siguranță Dumnezeu a știut care va fi decizia primei perechi Adam și Eva, având mare încredere în creația lui nemuritoare.

Această încredere a lui Dumnezeu în om își va arăta roadele doar când ea va deveni reciprocă sau atunci când omul îl va iubi pe Dumnezeu cu toată suflarea lui, așa cum spun credincioșii. Chiar dacă acest lucru se petrece numai cu o parte din oameni, numărul celor care vor reuși să treacă pragul divin al raiului va atinge la un moment dat limita necesară și suficientă amorșării înțelepciunii omului social și îndeplinirii scopului divin al creației.

Am definit că pentru a deveni înțelept, este necesar ca omul să posede cunoaștere și este suficient să o utilizeze ponderat, în funcție de necesități, pentru realizarea unui scop adevărat. Pentru a înțelege acest termen de ponderare, vă propunem să intrăm în amănuntele modului de acumulare a cunoașterii. Vorbind la modul general, anumite părți ale averii spirituale, printre care și cunoașterea, se pot obține în principal prin patru metode, asemănător averii materiale: prin muncă, prin cumpărat, prin cerșit și prin furat. Averea este ceva material, concret pe care oricine o poate vedea și cu care se pot mândri cei care o posedă, uneori pe bună dreptate. În contextul actual, averea este reprezentată simbolic prin bani. Averea materială poate fi obținută și utilizată de orice prost și, chiar dacă este utilizată prost sau în scopuri neconforme vieții, atâta vreme cât o posedă omul se poate detașa ostentativ de restul lumii. Averea materială pe care o ai o poți transfera generațiilor următoare printr-o simplă semnătură la notariat. Averea materială poate dispărea în câteva clipe printr-un simplu joc al sorții, printr-un crah economic, printr-o schimbare radicală de regim politic sau printr-un dezastru natural sau provocat de omul necunoscător sau rău intenționat.

De când este lumea, averea materială a dat posibilitatea omului să dobândească aparent și cunoașterea.

Dar cunoașterea este diferită de materie, este ceva imaterial pe care nu-l vezi și nu-l poți sesiza la semenul tău decât dacă acesta comunică cu tine și dacă tu ai capacitatea să-l înțelegi. În limbajul modern, cunoașterea este reprezentată simbolic de informație și această informație poate fi stocată pe un suport material palpabil, spre exemplu hârtia, disketa magnetică sau neuronii, sau pe unul imaterial, neaccesibil simțurilor umane cunoscute, spre exemplu undele electromagnetice sau sufletul. Datorită posibilității stocării ei pe un suport material, cunoașterea a devenit o marfă pe care o poți cumpăra, cere sau fura de la cel care a dobândit-o prin muncă.

Dar, spre deosebire de averea materială, după ce ai obținut cunoașterea sau informația și chiar dacă ai obținut și un titlu de profesionist cu care te poți mândri, nu poți utiliza cunoașterea decât dacă ai pricepere, iar priceperea este tot o latură a cunoașterii pe care, de regulă, o posedă cel care și-a dobândit cunoașterea prin muncă sau prin stocarea informațiilor în propriul sistem nervos și în suflet.

În limbajul modern, priceperea înseamnă tehnologie și este capacitatea umană de a transforma ceva imaterial și invizibil, de tipul informației gândite stocate sau nestocate pe un suport material palpabil, în ceva material observabil.

Nu vom intra aici în toate amănuntele acestor modalități de obținere, stocare, comercializare și utilizare a cunoașterii, din care unele, deși sunt practicate la nivel mondial, sunt mai puțin corecte din punct de vedere moral și țin de moralitatea oamenilor care iau deciziile de a o dobândi.

Aici vom puncta capacitatea omului de a administra cunoașterea proprie existentă, determinată de informațiile stocate pe suporturi materiale, inclusiv pe cele proprii sistemului nervos uman, cu alt tip de informații stocate pe suporturi imateriale și rezultate din recombinația celor

existente și trecerea lor printr-un filtru propriu (sufletul uman) care determină deciziile de acționare în timp real.

În limbaj științific, această acțiune de gândire virtuală a omului, este numită cercetare virtuală sau procesare informații văzute și nevăzute, iar luarea deciziilor înseamnă voință și putere sau determinism pentru a respecta un anume tip de traseu în viață.

Aceste acțiuni de procesare informații pot fi tipice, tradiționale, asemănătoare cu altele care au fost luate în trecut sau atipice, neconforme cunoașterii existente. În prima situație rezultatul acestor acțiuni va fi cunoscut înainte de punerea în aplicare a deciziei, iar în cazul al doilea, va fi ceva neașteptat și necunoscut, ceva care va completa cunoașterea viitoare, dar care va determina un anume grad de incertitudine până la cunoașterea rezultatului acțiunii, dar și a cunoașterii reflexelor și reacțiilor generate în cadrul sistemului de acel rezultat.

Dacă vom analiza deciziile unui număr mare de oameni, luate pe baza acelorași tipuri de informații pe care ei le cunosc, vom constata că ele sunt mai mult sau mai puțin diferite și conduc de regulă la acțiuni diferite cu rezultate diferite, care aduc un grad de incertitudine în evoluția globală a grupului analizat.

Exemplificăm acest raționament cu concluzia trasă științific de psihologi privind trasabilitatea absolvenților unor facultăți de prestigiu, conform căreia traseul vieții determinat de cunoaștere este mai puțin dependent de cunoașterea stocată în memorie, numită Intelligence Quality - IQ, și este foarte dependent de o altfel de cunoaștere decât cea rațională, numită Emotional Quality - EQ, care vine din starea de spirit a omului și aduce un mare grad de incertitudine trasabilității omului, deoarece conștiința sau spiritul uman pare practic neadministrabil de cineva din afară.

Este oare necesară reducerea stării de incertitudine a trasabilității omului și cine sau ce ar putea reduce această incertitudine? Acest fapt nu ar determina oare stagnarea

cunoașterii? Dacă omul va atinge cunoașterea totală, ce se va întâmpla după ce o va avea?

Va avea omul cunoscător capacitatea și răbdarea divină de a aștepta ca toți oamenii simpli să se înțeleptească liberi într-o varietate infinită sau le va distruge sufletul impunându-le cu mândrie cunoașterea sa limitată?

Chiar dacă unele metode și modele de dobândire a cunoașterii vin tradițional de la Adam și Eva, care au vrut să obțină cunoașterea pur și simplu fără muncă și fără răbdare, datorită lipsei credinței și a ispitei, noi considerăm că aceste două atribute ale caracterului uman au fost și sunt determinate în special de lipsa cunoașterii și, pentru a înlătura necunoașterea care conduce omul nerăbdător către ispite și necredință, noi vom vorbi de cunoașterea obținută prin muncă, prin sudoarea și sacrificiile multor generații, numită cunoașterea științifică a tradițiilor care au adus lumea la standardul de calitate a vieții de astăzi. Noi vom vorbi de revelația sau extazul științific care, spre deosebire de revelațiile religioase sau de altă natură, prin care se pot obține informații eșantion privind interpretarea lor sau incertitudini privind adevărul suprem și pe care nu le negăm, reprezintă adevărata cunoaștere punctuală, înțelepciunea despre care a pomenit apostolul Pavel și prin care suntem datori și responsabili față de Dumnezeu, managerul creator, dar și față de strămoșii noștri, Adam și Eva, ale căror păcate le vom ispăși numai cunoscându-L *“prin înțelepciune pe Dumnezeu”*.

Este adevărat că motorul cunoașterii sau al științei este lipsa credinței sau neconformanța cu nivelul atins, dar omul de știință modern este impulsivat de lipsa credinței în propria cunoaștere, prin observarea proastei analize și gestionare a neconformităților produse de el pe baza cunoașterii lui limitate și nu neapărat de lipsa credinței într-o divinitate, pe care de cele mai multe ori o acceptă necondiționat.

Limita asta nu-i dă pace și-l ține permanent activ!

Pentru a completa înțelepciunea omului, noi vom adăuga acestui ansamblu IQ+EQ, definit de psihologi și format din cunoașterea rațională punctuală sau specifică dată de știință, combinată cu simțirea emoțională dată de perceperea individuală a vieții, cunoașterea prin revelații spirituale sau “nebunia” credinței (CQ = credințe quality coefficient), ca o necesitate în reducerea gradului de incertitudine a trasabilității omului, în drumul său spre cunoașterea totală.

Noi credem că centrul energetic și informațional universal, numit Dumnezeu, emite spre noi permanent, prin Duhul Sfânt, energia și înțelepciunea Sa necesare vieții, într-un mod nevăzut și necunoscut. Pentru a-și atinge scopul propus și pentru a ne arăta de ce este omul în stare prin cunoașterea și simțirea proprie combinată cu credința în El, Dumnezeu a coborât printre noi prin Fiul Său și al omului, Iisus Hristos.

Noi considerăm că revelația științifică nu este numai știință și nu se obține numai prin educație, conștiințozitate, străduință, silință și respect față de cunoașterea obținută prin truda semenului tău, ci și prin recunoașterea și accesul la înțelepciunea divină. Acest mod nevăzut de obținere informații necesare și utile vieții dintr-o sursă informațională universală divină, numită Sfântul Duh, printr-o altă tehnologie decât cea recunoscută științific, numită tradițional extazul religios sau credința, este în acest moment al civilizației umane copiat prin tehnologia științifică numită comunicații spațiale și a devenit un mod de viață prin care omul modern se informează și se educă având un acces din ce în ce mai nelimitat la informația dată de întreaga cunoaștere produsă de om, numită în Biblie, duhul omului. Prin această metodă științifică, omul individual copiază părți din duhul omului, iar această copiere este limitată doar de capacitatea, de cunoașterea și de acceptarea sa de către anumite baze de date, mai mult sau mai puțin secrete.

Există oare asemănări reale între Duhul Sfânt și duhul omului? Există asemănări în tehnologia de transmitere și

recepționare a cunoașterii prin extazul sau revelația religioasă și inspirația sau revelația științifică?

Dumnezeu, în calitatea Sa de creator și manager al creației, transmite permanent și uniform o mare cantitate de informație către toată creația Sa. Această informație este nevăzută și este recepționată de toți în funcție de triumphiul propriu al deciziei, IQ-EQ-CQ, generând reacții și atitudini diferite. Dintre aceștia, urmare a unor evenimente numite miracole, doar anumite persoane intră în comunicarea adevărată cu Dumnezeu și recepționează părți din cunoașterea Sa, mai mult sau mai puțin coerent în funcție de nivelul propriu al cunoașterii științifice.

Revelația științifică are în ea truda cercetării omului în latura materială, dar și ceva imaterial, asemănător revelațiilor religioase, care nu se poate obține decât adăugând cunoașterii științifice o parte din practicile materiale și imateriale ale revelațiilor religioase. În cadrul acestui proces de transformare, numit revelație științifică sau inspirație, apare un click al cunoașterii, numit tehnic impuls Dirac, generat de altceva decât de integrala cunoașterii sau integrala simțirii, care prin propria decizie, stimulată de ceva nevăzut, îl duce pe cel ce traversează acest proces să vadă lucrurile într-un alt mod diferit de cele antecedente, ridicându-l spre un alt nivel al cunoașterii, îl poziționează pe o altă treaptă a înțelepciunii.

Chiar dacă fizic omul este aparent netransformabil pentru perioade determinate și este socotit simbolic o unitate, el este permanent transformabil informațional de aceste nivele ale cunoașterii, iar această transformare imaterială, aduce cu sine pe termen lung și modificări ale traseului vieții, prin funcțiile pe care le ocupă în sistem.

În plus, această trasabilitate are un grad de incertitudine dat de capacitatea funcțională a omului determinată de starea de sănătate fizică și psihică.

Cine modifică această funcție determinantă a capacității omului de a utiliza cunoașterea?

Rațional, îndemnul și practicile religioase și oculte, deși nu sunt combătute, sunt ignorate sau ridiculizate de unii oameni, inclusiv de cei de știință.

Ce-ți pot aduce faptele bune?

Aproape niciun câștig material, ba de cele mai multe ori îți provoacă pierderi materiale socotite în bani.

Cu ce poate contribui răbdarea la realizările omului?

În concepția actuală, răbdarea înseamnă pierderea de oportunități și limitarea conștiinței a profitului.

Ce-ți poate aduce lipsa reclamei sau a laudei de sine?

În conceptul marketingului, reclama este sufletul comerțului, iar lipsa acestui suflet informațional conduce la diminuarea profitului material.

Ce-ți pot aduce restricțiile materiale?

Aparent îți diminuează confortul, care-ți determină standardul de calitate a vieții moderne.

Ce-ți poate aduce modestia?

Nerecunoașterea imediată a valorii tale de către cei din jur, cu care intri sau nu intri în contact, care atrage după sine pierderi financiare.

Privitor la consumul restricționat al alimentelor, numit post, cu ce poate el contribui la cunoaștere?

Cu excepția unor rezultate pozitive asupra trupului, pe care le recunoaște inclusiv știința, nimic nu este vizibil.

Aceste practici nu-ți aduc nimic din valorile materiale recunoscute de marea majoritate a oamenilor și pe baza cărora oamenii fac clasamente, producând astfel tot felul de vedete idoli în funcție de cele văzute material, chiar dacă acești idoli nu au tocmai o viață de invidiat și de urmat, asemeni și vieții lui Eminescu. Nu vrem să caracterizăm viața artiștilor ca neconformă sau să facem aici apologia vieții sfinților sau profeților recunoscuți de marile religii, care nu mai corespunde calității vieții moderne, dar, la vremea lor, aceștia nu au avut acces la alte informații adevărate în afara celor divine și

acestea nu pot fi accesate și obținute decât prin alte metode decât cele demonstrate științific până acum.

Cu ce te poate ajuta descărcarea sufletului de așa zisele păcate ale vieții prin destăinuire sau spovedanie?

Aparent cu nimic practic, dar cei care aplică aceste metode tradiționale și religioase simt pe pielea lor că se află într-o stare mai bună, pe care nu o pot explica. Se simt mai detașați, mai lipsiți de griji și mult mai bine fizic și psihic. Dispare stresul individual provocat de nerealizarea unor scopuri stabilite prin intenția de copiere a vecinului sau a unei informații vizibile, dar fără argumente solide, care încarcă informațional sistemul nervos cu ispite de cele mai multe ori nerealizabile, care conduc omul către stres și depresii prin dezorientarea axei nucleare a celulelor corpului uman.

Aceste stări materiale și imateriale inexplicabile sunt puse de teologi pe seama unei noțiuni imateriale, care nu are nici ea în acest moment o explicație științifică, conștiința, spiritul, sufletul sau firea umană, dar căreia omul de știință începe să-i acorde locul cuvenit, cel puțin prin incapacitatea lui de a o nega obiectiv.

Am să vă redau un fapt simplu privitor la practicile religioase și aparent fără semnificație, care, datorită necunoașterii totale combinată cu imprudența celui care mi-a povestit, i-a adus acestuia prejudicii materiale, dar i-a îmbogățit cunoașterea privind deciziile manageriale.

Ca reprezentant în România al unei mari companii europene a fost invitat la o întâlnire de afaceri în afara granițelor, la care participa, în calitate de organizator, noul responsabil al acestei companii pentru Europa de Est. Într-o zi de vineri, în perioada postului Crăciunului, nu a mers dimineața la micul dejun, iar la prânz s-a retras fără vâlvă în cameră. Lipsa lui a fost remarcată de noul responsabil comercial, care, grijuliu, a întrebat pe cei prezenți unde este. Seara, la cina organizată într-un luxos restaurant, persoana în cauză a consumat doar salată și fructe, fapt care i-a atras din

nou atenția organizatorului și l-a întrebat direct dacă se simte bine în cercul lor. Nevinovat, sincer și imprudent în a declara o practică religioasă necertificată științific, i-a răspuns că se simte foarte bine și că la această stare contribuie și această practică a postului în ziua de vineri. Discuția nu a mai continuat, dar ulterior a aflat că a fost caracterizat ca fiind un fanatic religios și în prezent el și mica lui companie au fost izolați de restul activităților companiei în Europa de Est și de Vest. Nu a comentat mai mult și a spus că nu-i poartă pică acelui manager, deoarece acel manager avea un scop comercial de îndeplinit pe baza căruia era recompensat material, scop pe care practicile religioase îl pot afecta prin combaterea ispitei sau prin îndemnul la cumpătare și răbdare, deși el își face treaba conștiincios în același mod ca înainte și cu aceleași rezultate. Noi considerăm că acest comportament este datorat practicilor comerciale bazate pe specularea oportunităților apărute pe piață și ignorării informațiilor reale tradiționale și religioase de către marea majoritate a oamenilor, inclusiv a celor de știință, a comercianților, a politicienilor sau chiar a reprezentanților religiilor.

Ce a pierdut compania pe care o reprezintă în afara unui suflet tradițional ce poate fi înlocuit cu o rațiune științifică? Cum poți să acuzi un om că a luat o decizie greșită, când el a acumulat cunoașterea în școlile europene pe baza unei pregătiri științifice riguroase?

Pe baza pregătirii lui, acel om rațional nici nu putea concepe că sugestia deciziei i-a putut fi indusă de altceva necunoscut lui și că cineva ar fi putut să prevadă științific rezoluția lui, înainte ca el să o ia. Această ignoranță, care de cele mai multe ori se manifestă ca un dispreț sau ca o agresiune nevăzută asupra religiilor și a practicilor religioase și oculte, a determinat umanitatea să-și *“taie craca de sub picioare”*, consumând excesiv și irațional resursele limitate ale planetei, fără a ține cont de legile naturale sau divine ale capacității acesteia de regenerare și de autoprotejare la

agresiunile universului, pe care omul le descoperă acum prin știință, dar care i-au fost sugerate pe căi oculte de multă vreme.

Autoreglajul sau ponderarea este un fel de reciprocitate, este regulatorul perfect necesar reacției inverse de corectare în trepte sau pas cu pas în funcție de caracteristicile agresiunii neconformității apărute, iar răbdarea este timpul necesar ca reacția inversă să-și îndeplinească funcția. Ponderarea și răbdarea sunt asemănătoare dozării făcută de o gospodină în momentul pregătirii unui anume fel de mâncare și așteptarea perioadei de finalizare normală pentru a fi servită la calitatea cerută, declarată și așteptată.

Un manager înțelept va face întotdeauna distincție între cine, ce, cum, când, unde și de ce s-a produs o neconformitate, iar acțiunea lui punctuală va fi ca acțiunea medicală a operațiilor executate cu instrumentele moderne de precizie, dotate cu laser. Pentru a exemplifica pe înțelesul tuturor, vom spune că un bun manager nu-l va întreba și penaliza pe lucrătorul din secția de producție pentru producerea unor neconformități în utilizarea globală a fluxurilor financiare ale întreprinderii sau în procesul de pregătire profesională periodică a personalului. Fiecare va fi analizat după nivelul cunoașterii și după responsabilitatea pe care și-a asumat-o prin negocierea făcută la încheierea contractului.

Așa se va petrece și cu analiza religiilor la Judecata de Apoi, în funcție de respectarea propriilor revelații, ce au fost externalizate, asumate și mediatizate.

Revenind la înțelepciune, noi vom demonstra științific că singurul mod de a crea ceva durabil și a cărui evoluție pe termen lung este practic previzibilă sau fără incertitudine, ceva care să reziste în timp indiferent de acțiunea agresivă a mediului sau a oricăror alte agresiuni previzibile sau nu, este tehnologia bazată pe înțelepciune. În termeni populari, înțelepciunea este caracterizată de participarea totală a omului la o creație în care crede și pentru care își dă sufletul ca să o vadă realizată în spiritul eticii muncii tradiționale.

Noi definim înțelepciunea ca pe o sumă de atribute, dintre care pomenim tradiția, știința și preștiința date de integrala cunoașterii, răbdarea, modestia, echilibrul și echidistanța date de controlul emoțiilor sau reacțiilor și toate acestea combinate cu comunicarea adevărată cu managerul, credința în el, voința sau determinismul îndeplinirii sarcinilor asumate în spiritul respectului reciproc.

Noi vom demonstra științific necesitatea negocierii științei cu religiile pentru a i se permite științei accesul controlat la toate informațiile păstrate cu grijă de religii, ca o completare necesară și suficientă a integralei cunoașterii în realizarea scopului de dobândire a cunoașterii totale sau a accesului la pomul cunoașterii.

Noi vom demonstra științific necesitatea luptei omului bun, simbolizat prin Fiul lui Dumnezeu, cu omul rău, simbolizat prin diavol, dar nu a luptei fizice ce atrage distrugerii materiale și pierderi de vieți omenești, ci a luptei virtuale dusă pe tărâmul informațiilor virtuale care suportă orice și care în limbajul modern se numește negociere.

Capacitatea de negociere sau tocmeala, cum este ea numită în pildele biblice, este o proprietate a înțelepciunii, prin care se acceptă că orice este posibil și nimic nu trebuie neglijat sau ignorat fără a fi cunoscut și fără a i se acorda o pondere în integrala cunoașterii, este o caracteristică managerială și un liant al atributelor înțelepciunii.

Toate aceste calități și practici, menționate sumar de noi, definesc adevăratul manager al cunoașterii și calității totale care, cu știință, cu voință, cu pasiune, cu simțire, cu răbdare, cu bunătate, cu milă, cu dreptate, cu încredere și respect reciproc armonizează și conduce acele părți ale sistemului care acceptă liber să fie conduse către scopul stabilit, conform planului stabilit. El este gestionarul valorilor materiale, dar și al celor spirituale, contribuind prin sufletul său la împlinirea sufletească a celor liber conduși și la creșterea calității vieții lor conform nivelului trasat de

standardele momentului, prin repartizarea ponderată a valorilor materiale produse.

Celelalte părți, care se opun acestui traseu sau care încearcă să-l modifice în alte scopuri, crezând că nu pot fi văzute gândurile, cuvintele și faptele lor ascunse, vor fi mai devreme sau mai târziu depistate în funcție de capacitățile manageriale și de simulările imaginare de urmărire a trasabilității elementelor, corectate cu liberul lor accept, izolate sau eliminate din sistem ca neconforme.

Această ultimă calitate umană, managerială și divină se numește prevedere sau preștiință și nu se obține prin metode oculte, ci prin metode foarte precise de calcul statistic al informațiilor evenimentelor anterioare bazate pe funcția de transfer directă și inversă care determină acțiunea și reacția omului și a naturii la informația recepționată. Pe baza acestor principii am emis teoria intercomunicării elementelor vii:

Bazându-ne pe principiile organizatorice ale managementului științific modern și pe atribuirea unei funcții de comunicare unui mic organ biologic existent în corpul uman, piesa intermediară a spermatozoidului, căruia oamenii de știință nu i-au descoperit niciun rol funcțional important, noi am concluzionat că omul poate comunica permanent și adevărat cu un centru informațional universal. Acest mic organ biologic, numit de noi bio-laser sau bio-suflet, seamănă ca două picături de apă cu laserul cu rubin, al cărui principiu de funcționare este utilizat în comunicațiile spațiale, iar noi am făcut o extensie și o speculație în gândire atribuindu-i o funcție biologică de intercomunicație fără fir, prin transformarea câmpului magnetic nevăzut în bio-curent electric măsurabil și invers.

O astfel de teorie ipotetică privind tehnologia de transformare a informațiilor conținute în câmpul magnetic, existent în jurul unui om, în biocurenți și invers, am elaborat-o în urma unui proces științific complex de integrare a

informațiilor care ne-au stat la dispoziție, combinat cu derivatele sau eșantioanele informaționale elaborate de om, dar scoase în calea noastră de ceva nevăzut.

Suntem conștienți de faptul că această nouă teorie este atipică gândirii actuale și că va determina multe dispute pe baza cărora i se vor aplica și corecțiile absolut necesare datorate gândirii noastre limitate, dar ea este o teorie bună deoarece este funcțională și realizabilă de către om, o teorie ce aduce explicații științifice miracolelor și minunilor inexplicabile și poate determina un scop precis al vieții veșnice, pe baza căruia omul va lua în mod liber decizia de a acționa în viitor pentru a reduce gradul de incertitudine al evoluției proprii vieții pământene și a asigura moștenitorilor acea calitate a genelor dată de curățenia sufletească, atât de râvnită de idealistii socialiști sau de dictatorii rasiști și atât de necesară umanității în drumul său spre cunoașterea totală.

Suntem siguri că cei care înțeleg principiul științific de funcționare al acestei posibile teorii și tehnologii, chiar dacă nu cred total în existența ființei divine, vor fi mai circumspecți în luarea deciziilor viitoare în care acțiunile lor nu sunt conforme gândului și rațiunii existenței lor și sunt determinate uneori de impulsuri emoționale materiale apărute spontan la apariții materiale spontane și ispititoare.

Suntem siguri că tinerii care vor avea acces la această informație elaborată de noi și atipică principiului democrației romane, conform căruia *“pentru a fi liniște în imperiu, dați plebei pâine și circ”*, practicat acum într-un mod generalizat și ostentativ pe întreaga planetă, vor deveni mai circumspecți în a consuma irațional *“pâinea”* artificială produsă din elemente chimice fără viață și lipsită de complexitatea naturii (*“dulce în gură și amară în pânțe”* – Apocalipsa) și în a accesa *“circul”* informațional plin de tot felul de idoli ispititori prezentați pe toate canalele de comunicare, pe care ei încearcă să-i copieze fără să fie informați cu înțelepciune că nu aceștia reprezintă scopul vieții materiale și spirituale.

Prin această teorie prezentată acum, noi am schițat un cadru pe care cu siguranță profesioniștii sau specialiștii din diverse domenii de activitate îl vor umple cu toată cunoașterea și măiestria lor subiectivă și obiectivă, dacă și numai dacă ea nu respectă principiile teoriei relativității și principiul incertitudinii probabilistice din mecanica cuantică.

Altfel acest schelet al ei va dispărea și se va dezintegra în particule incerte și relative.

Noi suntem siguri că această mică încercare a noastră de a simula virtual conceptul existenței vieții și al traseului ei în timp și spațiu va genera reacții care sunt absolut necesare dialogului sau comunicării în scopul obținerii informației adevărate și va crea o fisură în blocajul creat conștient sau nu de om prin oferta științifică fără margini a creației lui materială și spiritual-științifică.

Pe acest nivel al cunoașterii umane, omul va trebui să dea dovadă de înțelepciune, să-L caute pe Dumnezeu prin înțelepciune și să se întoarcă la dialogul cu El privind viitorul propriei existențe, lăsând la o parte prostia de care a dat dovadă Adam la începutul creației prin decizia luată, mai ales că acum omul are ce spune.

Duhul omului va trebui să capete măreția Duhului Sfânt prin înțelepciune, fără a considera actul de copiere a Lui ca o incapacitate umană, ci ca o necesitate de educare și corectare rațională a omului și a traseului său.

Prin înțelepciune, cunoașterea și recunoașterea lui Dumnezeu nu trebuie să mai reprezinte o rușine sau o teamă privind pedepsele ce pot fi aplicate pentru creșterea permanentă a limitelor calității vieții raționale, ale cărei criterii sau standarde omul actual nu le-a stabilit cu precizie, prin corelare cu atitudinea sau reacția inversă a naturii vii.

Din acest motiv, omul este obligat științific de limitele și de reacția naturii să stabilească singur alte limite decât cele pe care le-a stabilit prin societatea de consum. Nu cantitatea consumată este cea care dă calitatea vieții, ci ponderea

consumului în funcție de limitele fiziologice date prin creație și de propriile aspirații spirituale dobândite prin educație.

Aceste limite și aspirații sunt cele care vor determina criteriul calității vieții omului spre atingerea punctului critic numit “zero defecte”, prin integrarea tuturor informațiilor ce pot influența trasabilitatea omului, inclusiv moștenirea genetică, influența mediului și programul creației divine.

Calitatea vieții în ansamblu este dată de calitatea omului, iar aceasta este dată de dozarea și combinarea unor informații incomplet cunoscute.

Stabilirea acestor informații și descifrarea codului și a proporțiilor acestei combinații a elementelor genetice, care îi aduc omului în actualitate toată trasabilitatea tradițională a familiilor, sau cum spun vorbele religioase, toate păcatele sau faptele bune ale strămoșilor, cu influența reflexiilor mediului social, creat artificial de om, și a mediului natural, dar și cu datele de formare divină, vor conduce la creșterea calității trasabilității viitoare a omului și vor reduce incertitudinea dată de influența astrelor, aducând în atenție certitudinea grijii sociale asupra evoluției generațiilor viitoare.

În fond reflexia astrală este reacția inversă naturală a fluxurilor gândurilor umane și curățirea acestor fluxuri de murdăria vieții neconforme se va vedea în timp. “Să nu ai alți Dumnezeu în afară de Mine” (Ieșirea, cap.20.3).

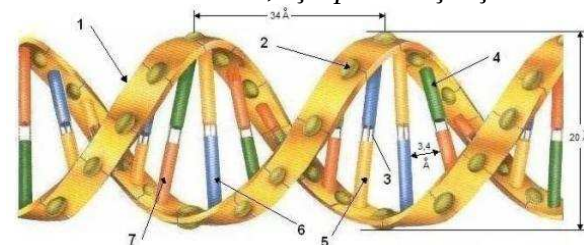
Această teorie nu este o teorie socialistă deoarece noi nu propunem distribuția uniformă a produselor materiale existente în natură sau procesate de om.

Noi propunem simplu depoluarea sufletului în conformitate cu cenzura cosmică și acțiunea fermă împotriva celor care calcă în picioare sufletul semenului său, iar reacția inversă a ansamblului social se va produce în timp.

Vom încheia acest capitol cu viziunea artistică a lui Eminescu privind influențele genetice și naturale asupra calității omului, prezentate în “Scrisorile a II-a și a III-a”, viziune ce se aseamănă cu o procedură științifică pentru

nașterea gloriilor spirituale, împletită cu teama că această procedură nu va fi nici practică și nici acceptată în lumea modernă ispitită de alte aspirații, ce stimulează instinctele animalice în detrimentul rațiunii umane și a cenzurii cosmice:

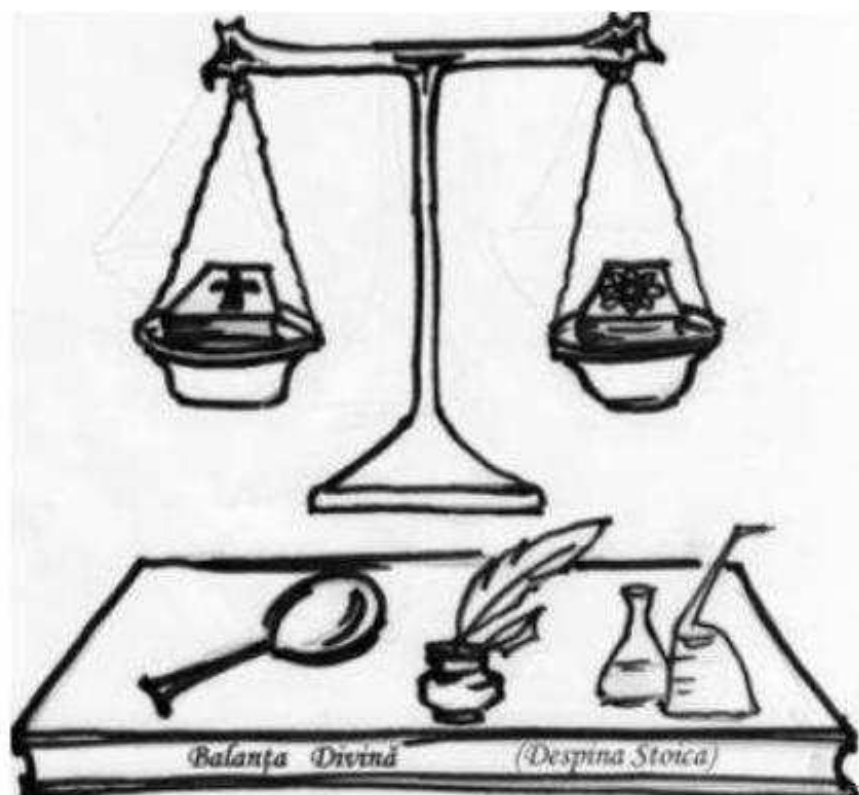
*“De asupra tuturor se ridică cine poate,
Pe când alții stând în umbră și cu inima smerită
Neștiuți se pierd în taină ca și spuma nezărită –
Ce-o să-i pese soartei oarbe ce vor ei sau ce gândesc?
Ca și vântu-n valuri trece peste traiul omenesc.....
Au prezentul nu ni-i mare? N-o să-mi dea ce o să-i cer?
N-o să aflu într-ai noștri vre un falnic juvaer?
Au la Sybaris nu suntem lângă capiștea spoielii?
Nu se nasc glorii pe stradă și la ușa cafenelii?
N'avem oameni ce se luptă cu retoricele sulii
În aplauzele grele a canaliei de ulii,
Panglicari în ale țării, care joacă ca pe funii,
Măști cu toate de renume din comedia minciunii?.....
Da, câștigul fără muncă, iată singura pornire;
Virtutea? e-o nerozie; Geniul? o nefericire.....
Vai! tot mai gândești la anii când visam în academii,
Ascultând pe vechii dascăli cârpocind la haina vremii,
Ale clipelor cadavre din volume stând s-adune
Și-n a lucrurilor peteci căutând înțelepciune?.....
Atunci lumea cea gândită pentru noi avea ființă,
Și, din contră, cea aievea ne părea cu neputință.
Azi abia vedem ce stearpă și ce aspră cale este
Cea ce poate să convie unei inime oneste;
Iar în lumea cea comună a visa e un pericol,
Căci de ai cumva iluzii, ești pierdut și ești ridicul.”*

4. Crede, cercetează și corectează, necesități ale înțelepciunii

Motto: *“De ce existăm noi și universul?... Dacă găsim răspuns la această întrebare, el ar reprezenta triumful final al rațiunii umane – pentru că atunci am cunoaște gândirea lui Dumnezeu.”*

– Stephen Hawking: Scurtă istorie a timpului – De la big-bang la găurile negre

Întrebările pe care le pune omul la modul general sau specific vin din neliniștea lui privind incertitudinea traseului propriu în viitorul necunoscut, iar răspunsurile lui sunt variante sau strategii privind construcția acestui viitor.

În drumul său spre cunoașterea totală sau adevărată, omul a creat și a centralizat, în proceduri, norme sau legi, reguli pe care el le consideră că trebuie respectate pe baza practicilor tradiționale cele mai viabile.

Cunoașterea perfectă și aplicarea lor riguroasă de către toți componenții sistemului este un deziderat al atingerii calității totale, asemănător circulației rutiere sau al oricărui alt proces care se desfășoară pe principiile asigurării calității, și impune parcurgerea în timp a unei serii de etape necesare și suficiente oricărei evoluții sau proces de transformare.

Dacă în latura averii materiale sunt posibile unele salturi determinate de șansă sau de alte practici neconforme principiilor calității totale, în latura reală a cunoașterii totale, reale și virtuale, nu pot exista goluri date de astfel de salturi, chiar dacă există cazuri numite miracole care sunt determinate de cu totul alte cauze decât șansa. Incertitudinea care generează astfel de miracole trebuie analizată și eliminată, nu pentru că nu avem nevoie și de cunoașterea obținută prin astfel de miracole, dar pentru că acestea generează și dezvoltă în rândul oamenilor anumite caracteristici care pot conduce la delăsare, la nesimțire și la credința în șansă și în hazard.

Cine determină incertitudinea trasabilității omului la nivel individual și social?

Tradițional se spune că această incertitudine este dată de liberul arbitru al deciziei Creatorului.

În acest sens, sunt oameni care-L acuză pe Dumnezeu pentru nedreptățile și dezastrele existente în lume, întrebându-se pe bună dreptate, de ce mai intervine El dacă ni se spune că totul a fost creat foarte bine?

Oare Dumnezeu este vinovat de această incertitudine?

Pentru a determina gradul de neconformitate care generează incertitudinea, noi vom apela tot la teoria managementului cunoașterii și calității totale.

În teoria managementului științific modern un manager nu-și schimbă deciziile de la o zi la alta, în funcție de dispoziția lui fizică sau spirituală sau de influența mediului astral. Acest lucru se producea în mintea omului care atribuia zeităților antice comportamentul uman capricios și la dictatorii care se consideră atotștiutori și atotputernici sau trimiși ai lui Dumnezeu. Acest lucru s-a petrecut și la o parte din civilizațiile precolumbiene din America Latină, care s-au lăsat măcelărite de conchistadori pentru că așa le-a spus lor astrologul, consultând cerul astral al momentului.

Analizând sistemele moderne de conducere, observăm că activitățile conduse de om sau de microprocesoare sunt dotate cu funcții de autoreglare pentru eliminarea situațiilor normale sau anormale de incertitudine.

Combinând cele două proprietăți, decizională a managerului și funcțională de autoreglaj a sistemului, cu faptul că managerul a stabilit de la început scopul, planul și politica activității, vom constata că managerul urmărește acțiunile lucrătorilor săi prin intercomunicare permanentă și intervine doar în situațiile de criză care depășesc capacitatea sistemului de autoreglare și doar dacă scopul final este în pericol de a fi realizat așa cum și-a propus el.

Noi credem că Dumnezeu și creația Lui acționează pe baza acestor principii și că incertitudinea este dată nu de Dumnezeul manager, ci de lucrătorii care acționează fiecare pe cont propriu și uneori nonconform și de influența pe care comportamentul acestora o introduce nevăzut în informația conținută în conștiința lor, care aduce modificări materiei înconjurătoare. Practic această incertitudine este dată de lipsa credinței în manager și în planul creației lui.

Este de fapt exact ceea ce ne spune religia creștin ortodoxă despre răul existent, ca fiind determinat de lipsa

credinței în Dumnezeu. Această atitudine este urmată de acțiuni ale omului, neconforme gândirii și planului managerial, prin care omul modifică ambientul după unele ispite ale vremii, cauzând reacția naturii care este o funcție determinată de acțiunea directă a lucrătorilor și nicidecum de manager.

Tradițional se spune că omul a fost creat după chipul și asemănarea Creatorului și că toată creația i-a fost lăsată omului în grijă, fapt care aduce o oarecare îngrijorare.

Cum poate cineva să gestioneze ceva pe care nu-l cunoaște și nu-l stăpânește; ceva care evoluează, se transformă în fața ochilor lui, fără ca el să priceapă de ce și să prevadă care vor fi procesele de transformare viitoare și cum va arăta acest ceva în viitor?

Reacția omului simplu la aceste întrebări este simplă: “Dumnezeu știe”.

Dar omul, care a fost făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, nu trebuie să știe?

Sigur că trebuie să știe, dar el, prin strămoșul lui Adam, a decis să nu aștepte ca învățătura să-i fie dată direct de la Dumnezeu, ci să ajungă la ea singur prin trudă și a constatat, în final, că trebuie să străbată un drum lung, incert și plin de necunoscut și neprevăzut. Dacă privim la scopul vieții individuale, pe care-l considerăm noi ca fiind unul viabil, nici un om nu poate aspira la a deveni asemeni lui Dumnezeu, ci doar o parte din Dumnezeu, doar o mică roțiță într-un mare angrenaj funcțional, asemănător omului individual în omul social sau în societate. Din acest motiv omul individual nu poate să administreze acest colos ce funcționează pe principii științifice. El trebuie să-și unească forțele individuale către un scop material comun: supraviețuirea în condiții de calitate.

Poate vi se pare ciudat că noi, un inginer electronist tehnolog al științei aplicate, și un student aspirant la a deveni practicant al științei medicale, doi oameni simpli neimplicați în cercetarea științifică teoretică și aplicată organizată în centre de cercetare a vieții, în studiul universului sau în practica și

studiul religiei, ne-am îndreptat cunoașterea asupra relației știință-religie, pe care o tratăm ca pe o agresiune de moment a științei asupra probelor păstrate cu credință de religii (asemănătoare ca scop cu agresiunea religiei asupra științei în evul mediu, dar nu prin pedepsire, ca atunci, ci prin descurajare și ignorare) și ca pe o necesitate ca religiile să opună o rezistență constructivă pentru dezvelirea științifică a adevărului absolut.

Noi considerăm că aceste gânduri religioase, artistice și științifice se află pe niște unde purtătoare ce nu sunt în acest moment armonizate (polarizare sau direcție, amplitudine, frecvență, fază, cod), gânduri ce captează în jurul lor alte gânduri, formând astfel niște fluxuri enorme ce te atrag sau te resping fără să vrei și care determină gradul de incertitudine al proceselor de transformare la care asistăm. Despre unele se spune că sunt adevăratul cuvânt al lui Dumnezeu, transmis oamenilor prin diverse metode și mijloace de comunicare, iar despre celălalt se știe că este cuvântul omului, elaborat de acesta cu trudă, cu pasiune, cu convingere, cu putere și cu sacrificii. Acesta a fost mic și slab, dar s-a născut tot din aceste gânduri divine, a crescut la umbra lor și acum își arată colții apărând în postura de diavol, fără a lua în serios adevărul biblic despre știință: *“Luați... și știința mai mult decât aurul cel mai curat... Eu, înțelepciunea, locuiesc împreună cu prevederea și stăpânesc știința și buna-chibzuială.... Atunci eu eram ca un copil mic alături de El, veselindu-mă în fiecare zi și desfătându-mă fără încetare în fața Lui; dezmierdându-mă pe rotundul pământului Lui și găsim mi plăcerea printre fiii oamenilor.”* (Pildele lui Solomon – Cap.8.)

Oare aceste gânduri vor converge în final spre un gând comun, vor merge în paralel fără să se întâlnească sau se vor confrunta fără milă pentru a vedea cine este biruitorul?

Pentru a vedea și analiza punctul nostru de vedere, vă propunem să intrăm în subiect. Răspunsul la întrebarea pe care și-o pune cel mai cunoscut om de știință în viață, Stephen Hawking, comparat cu Albert Einstein și autorul celei mai

populare cărți de știință, *“Scurtă istorie a timpului”*, este de convergență a cunoașterii totale către cunoașterea ideală a unei ființe atotputernice sau, altfel spus, o aspirație de depășire a unui prag necesar și suficient duhului omului pentru a deveni asemeni Duhului Sfânt.

Pentru a nu fi acuzați de erezie, vom argumenta matematic existența unei diferențe între cele două baze de date.

Conform logicii din matematica binară, unitatea care vine este pe un nivel inferior, împingând unitatea care există pe nivelul următor și prin urmare chiar dacă unitatea care vine o copiază pe cea existentă, ele nu vor fi niciodată pe aceeași treaptă, așa cum bine a apreciat Eminescu în Luceafărul:

“Dar se înalță tot mai sus, / Ca să nu-l pot ajunge.”

Oamenii de știință par a nu se ocupa de “gânduri” și nu au dat încă răspunsul la întrebarea de mai sus.

De ce ei nu au răspuns, dacă teologii susțin că ei cunosc adevărul? Există oare conflicte între religii și știință? Oare secolul 21 va reprezenta pentru omenire o perioadă de regim totalitar științific în care religiile clasice vor trebui să se ascundă sau să dispară datorită cunoașterii raționale?

Oare ne aflăm tot atât de departe de Dumnezeu ca acum 2000 de ani, când apostolul Pavel, în prima sa scrisoare către Corintieni, a făcut remarcă menționată de noi în capitolul trei al acestei cărți? Mai este necesară propovăduirea dacă omul va atinge cunoașterea totală?

Noi nu vom propovădui direct pe Dumnezeu, căci nu este un domeniu de lucru pe care să-l stăpânim, deși aprecierile Sfântului Pavel adresate lumii în secolul I după Hristos sunt valabile și acum. Au trecut două milenii de știință luminată uman și divin și nimic nu s-a schimbat privitor la adevărul divin. În ciuda dezvoltării științei, inimaginabilă atunci, omul de știință și omul religios sunt două personalități complet diferite. Omul religios se ocupă în continuare de nebunia propovăduirii celor văzute și nevăzute ca acum 2000 de ani și bine face (veți vedea în continuare de ce), iar omul de știință

cere semne văzute, repetabile și demonstrabile, inclusiv pentru vise și miracole, și bine face, dar caută cu încăpățănare adevărul unității în golul informațional al materiei moarte – (Eminescu, Luceafărul):

*“Căci unde-ajunge nu-i hotar, / Nici ochi spre a cunoaște,
Și vremea-ncearcă în zadar / Din goluri a se naște.”*

Noi am ales nebunia apostatului dincolo de ochii minții, analizăm toate nebuniile oamenilor, propovăduim știința omului și vă prezentăm o teorie a universului obținută pe baza principiului enunțat și practicat de noi, cred-cercetează-corectează, prin care se poate descifra interfața dintre cele văzute și cele nevăzute și care, în opinia noastră, *"este elegantă, simplă, compactă, suplă, adaptabilă, practicabilă și bună"*, deoarece, așa cum remarca Stephen Hawking în cartea sa *"Scurtă istorie a timpului"*, răspunde celor două cerințe ale unei teorii bune:

- *trebuie să descrie precis o clasă largă de observații pe baza unui model care conține numai câteva elemente arbitrare* – noi l-am introdus doar pe managerul Creator și gândul Său;
- *trebuie să facă predicții definite asupra rezultatelor observațiilor viitoare.*

Prin această teorie, care se bazează pe principiul managementului cunoașterii și calității totale și pe noutatea atribuirii unei funcții de comunicație fără fir unui organ biologic uman care, gândim noi, utilizează tehnologia laser în comunicarea dintre trei elemente vii, active și adaptabile, *"Dumnezeu, manager – oameni, lucrători – natura, suport al vieții materiale, scenă și material didactic"*, noi răspundem foarte simplu, concret și rațional unor întrebări pe care omenirea și le-a pus de-a lungul timpului și prevedem că în următorii douăzeci de ani omul va prelua integral managementul creației pământene, gândind și lucrând în spiritul divin, dar asistat nevăzut de Creator prin Fiul Său și al omului, al cărui nucleu este sufletul lui Iisus Hristos.

Această teorie elaborată de noi este o certitudine a definiției dată de Rudolf Steiner sensului vieții, dar considerat de acesta la acea vreme ca fiind un sens abstract: *"Sensul vieții constă în faptul că acele entități spirituale pe care le privim ca entități divine îl aduc treptat pe om în stare să conlucreze la evoluția existenței, el fiind la început imperfect, incapabil să conlucreze la întreaga construcție a Universului, dar în cursul evoluției va ajunge treptat să participe la ea."* (Christos și sufletul uman)

Această teorie este și o previziune făcută de noi că numai sufletul uman individualizat diferit prin trăire, chiar dacă omul este personalizat divin la fel ca embrion, care se va îmbogăți echilibrat în perioada vieții materiale, în cunoaștere, simțire și credință, va deveni o rază dintr-un laser plin de energie și informație care va forma duhul adevăratului Fiu al Omului, copie a Duhului Sfânt prin liberul arbitru al propriului suflet, destinat să răspândească mai departe în univers informația divină alături de Tatăl, în adevăratul sens al vieții veșnice. Pentru a dovedi valabilitatea acestei teorii bazată pe adevărata educație managerială, va trebui să o verificăm pe observațiile precedente și curente, urmând a fi testată pe baza observațiilor viitoare.

Vom testa această teorie încercând să răspundem unor întrebări de vârf pe care și le-a pus Stephen Hawking privind creația sau apariția naturală a universului, în două dintre lucrările sale: *"Scurtă istorie a timpului – de la big-bang la găurile negre"* și *"Visul lui Einstein și alte eseuri"*.

Întrebare: *"De ce existăm noi și universul?"*

Răspuns: Orice creație are un scop și pentru a exista un scop, există un manager. Scopul creației divine este continuarea creației prin nașterea din oameni a unui Fiu al lui Dumnezeu și al omului, care-L va urma cu înțelepciunea Duhului Omului pe managerul creator, Tatăl.

Omul a fost creat pentru a evolua și a analiza universul, pentru a descoperi prin cunoașterea totală cum a fost el creat,

pentru a judeca pe pământ faptele oamenilor și pentru a construi un pământ nou. A fost un singur gând care a creat, s-a multiplicat prin propria voință în miliarde de gânduri libere stocate pe suportul divin al îngerilor, din care unele se vor reuni, dar fără a-și pierde identitatea, prin liberul arbitru al credinței în Dumnezeu și în Fiul Omului, pentru a putea conduce viața pe pământ pe principiul calității totale sau “zero defecte” spre cunoașterea vieții și a răspândirii ei în univers.

Întrebare: “Aceasta, desigur, ar fi fost în puterea unei ființe atotputernice, dar dacă ea ar fi creat universul într-un mod atât de neînțeles, de ce a ales să-l lase să evolueze conform unor legi pe care le-am putea înțelege?”

Răspuns: Pentru că managerul sau acea ființă atotputernică are un scop pe care trebuie să-l cunoaștem liberi, dar urmându-L înțelept pe Creator într-un înțelepciunea Lui.

Deoarece, în conformitate cu teoria managementului cunoașterii și calității totale, pentru a înțelege o lucrare trebuie să respectăm mai întâi proiectul și să lucrăm după el, chiar dacă nu cunoaștem de la început nici managerul și nici scopul.

Noi oamenii intrăm în lucrare la un anumit moment și pentru a lucra corect vom fi pregătiți adecvat de către cei pe care-i găsim deja la lucru. Managerul nu vine fizic direct la fiecare din noi, el vine prin informațiile din sistem și noi trebuie să visăm, să înțelegem, să ne educăm, să lucrăm și să creem în același timp pe baza cunoașterii celor care au lucrat înaintea noastră în cadrul acestui sistem funcțional. Numai așa vom putea înțelege ce și de ce au conceput predecesorii noștri și numai așa vom fi apti să învățăm a crea bine.

În punctul critic al creației, numit izgonirea din rai a primei familii de oameni Adam și Eva, Dumnezeu a imaginat cel puțin două variante de mers înainte pentru om, asemănător programelor realizate pe computer: să creadă în proiectul managerial și să accepte să fie educat și condus de El spre cunoașterea totală și viața veșnică sau să nu creadă în manager și să meargă singur prin labirintul universal după cum știe el,

căutând sensul vieții prin propria cunoaștere. Adam a ales, urmând liberul arbitru al Evei, să caute împreună cu aceasta cunoașterea și să aspire la a fi înțelept ca Dumnezeu.

Aspirația lui va fi împlinită prin munca științifică a urmașilor ce vor cerceta tradițiile și natura, numai și numai dacă ei vor recunoaște păcatul strămoșilor, lipsa credinței dată de necunoaștere și nerăbdare, ce i-a dus la ispită. Dar nu vă grăbiți să o acuzați pe Eva de neîncredere în Dumnezeu și provocatoare de ispite. Ea doar a îndeplinit o strategie divină într-un punct critic, care abia acum își arată roadele prin cunoașterea și armonizarea reacției inverse în cunoaștere.

Întrebare: “Cum poate o teorie relativ simplă și compactă să dea naștere unui univers atât de complex ca acela pe care îl vedem astăzi, cu toate detaliile sale banale și lipsite de importanță?”

Răspuns: Privit din punctul de vedere al funcționalității unui ansamblu creat de om, orice detaliu are un anumit scop, chiar dacă uneori anumite detalii au doar un scop estetic și nu funcțional. În informațiile religioase, am găsit o astfel de argumentare informațională privind creația divină:

“Toate sunt făcute cu un scop” – Isus Sirah-cap.39_26.

De ce nu a reușit omul să descifreze scopul detaliilor cele mai banale sau să le găsească utilitatea?

Deoarece acestea sunt în permanentă transformare pentru că managerul creator a introdus în teorie două variabile, omul și natura, care sunt variabile datorită principiului incertitudinii din mecanica cuantică (conform căruia nu se pot măsura simultan, cu mare precizie, poziția și viteza unei particule sau punct material în transformare) numai și numai dacă nu sunt cunoscute și respectate cerințele proiectului.

În conformitate cu teoria managementului cunoașterii și calității totale, incertitudinea dispare dacă și numai dacă variabila lucrătoare, omul, va procesa numai informațiile adevărate conținute în proiect și proceduri. Atunci totul se va executa conform proiectului, iar în caz de apariție a unor

conflicte privind detaliile, decizia va fi luată împreună cu managerul printr-o acțiune corectivă, pe baza raportului de neconformitate propus de lucrători sau de manager.

Totul se desfășoară printr-o comunicare liberă și perfectă a informației adevărate, așa cum a discutat Dumnezeu de la început cu Adam și apoi cu Moise.

Diversitatea, oricât de banală ar părea ea, este o necesitate și o suficiență a cunoașterii totale în scopul de a dezvolta capacitatea de acțiune în fața oricărui neprevăzut ce poate apare în viitor. Limita cunoașterii este dată doar de evenimentele trecute, nu și de cele viitoare, care n-au limită și pot deveni certitudini conforme, dacă se respectă cuvântul managerial, sau certitudini neconforme, când se abat de la scopul managerial.

Cum vi s-ar părea o lume doar cu smochini, cu măgari și cu călugări? Câtă informație ar putea fi acumulată în sufletele acelor oameni credincioși și conștiincioși, dar simpli în purtările și acțiunile lor duse sub semnul adevărului?

Ce soartă ar putea avea o astfel de lume?

Societatea are nevoie de diversitate, de conformiștii care acceptă stagnarea evoluției prin credință, dar și de neconformiștii care își propun să mute munții din loc prin cunoaștere.

Întrebare: *“Dacă tot ceea ce facem este determinat de o teorie a marii unificări, de ce teoria determină ca noi să tragem mai degrabă concluzii corecte despre univers decât concluzii false? De ce trebuie ca spusele noastre să aibă vreun fel de valoare?”*

Răspuns: Pentru că am fost construiți după chipul și asemănarea Managerului și selecția naturală nu are nicio valoare în cadrul angajării unor lucrători care să ducă la bun sfârșit o lucrare de mare anvergură și importanță precum omul și universul. Managerul va selecta pentru lucrarea sa numai și numai persoanele care vor să lucreze asemenea Lui, sunt competente și respectă cerințele necesare.

Vi se pare selecție naturală nașterea lui Hristos din Fecioara Maria, care provenea dintr-o familie cu tradiții în respectarea regulilor credinței?

În teoria managementului cunoașterii și calității totale, calitatea înseamnă conformanța cu cerințele. Dar cum totul este perfectibil și cerințele, care sunt o expresie a evoluției, sunt în evoluție și prin urmare perfectibile, iar lucrătorul trebuie să înțeleagă lucrarea pentru a putea fi capabil să propună corecțiile necesare și suficiente unei evoluții fără discontinuități și astfel să-și aducă propria contribuție la atingerea scopului propus la termenul propus.

Prevederea este o funcție a preștiinței, construită pe baza concluziilor statistice obiective, prin care se iau măsurile necesare și suficiente ca un eveniment nedorit să nu se producă, dar această funcție este utilizată și de cei care deturneză și falsifică binele în rău.

Din acest motiv trebuie ca omul înțelept să fie foarte atent la cel care trage concluziile și în ce scop ia decizia!

Întrebare: *“Este omul un liber arbitru responsabil față de propriile lui acțiuni?”*

Răspuns: Acesta este de fapt criteriul principal al selecției manageriale moderne: să lucrezi cu oameni liberi și responsabili, capabili să se autoeduce prin lucrare, să o înțeleagă, să propună și să realizeze corecțiile necesare unei lucrări perfectibile în curs de realizare, dar și capabili să proiecteze și să realizeze, prin selecția științifică în spiritul calității totale, o nouă lucrare mult mai perfectă decât cea la care participă acum.

În fond creația nu este o competiție sau o confruntare, ci o participare de comun acord la atingerea unui scop propus, asemenea acordului dat de Fecioara Maria îngerului mesager.

Eliberarea sufletului lucrătorului de gânduri negre ascunse este un deziderat al managementului modern și acest lucru se face prin reciprocitate, prin comunicarea deschisă a oricărei intenții manageriale sau lucrative, astfel încât teama

lucrătorului față de agresiunea managerului dispare și devine liber în cadrul unei libertăți înțelept consimțite, așa cum este transmis tradițional prin informațiile religioase: *“Sfârșitul temerii de Domnul este înțelepciunea”* – Isus Sirah-cap.21_12.

Nu știm dacă răspunsurile noastre sunt contradictorii răspunsurilor date de Stephen Hawking sau dacă satisfac un număr suficient de mare de oameni pentru a-i acorda acestei teorii o pondere importantă în gândirea universală, dar suntem convinși că ea va trezi interesul celor care au luat deja cunoștință de teoria managementului cunoașterii în spiritul calității totale și sperăm că aceste cuvinte ale noastre să contribuie la creșterea calității vieții în spiritul divin.

Noi vă spunem cu siguranță că un manager om, responsabil, puternic și cunoscător, care trebuie să ducă la bun sfârșit o lucrare, spre exemplu un obiectiv nuclear, nu se va juca nici de-a incertitudinea, nici de-a selecția naturală, nici de-a liberul arbitru mânat de neadevăr și nici de-a reangajarea sufletelor libere care acționează cu ambiție în necunoaștere voită și cu gânduri rele. El are de dus la bun sfârșit un proiect foarte bun, elaborat pe un anume nivel al cunoașterii, gândit cu mult timp înaintea acumulărilor cunoașterii lucrătorilor, și va urmări pas cu pas realizarea cu strictețe a sarcinilor, conform celor mai avansate proceduri tehnologice.

Pentru realizarea unui asemenea obiectiv, comunicarea adevărului este esențială, iar adevărul este conformanța dintre gând, cuvânt și faptă. Atunci reacția inversă și incertitudinea dispar. Acesta este omul manager conștient de calitatea vieții raționale, chiar dacă nu a ajuns la cunoașterea totală.

În plus se spune că Dumnezeuul cunoașterii totale ne acordă în timpul vieții șansa de a ne recunoaște cu onestitate greșelile, inerente necunoașterii adevărului absolut, și ne va accepta în lucrarea sa viitoare pe baza capacităților noastre demonstrate în timpul trăirii, dar numai în măsura în care ne recunoaștem greșelile față de El, de Fiul Lui și de Cuvântul Lui prin conformanța cu scopul Lui.

Cu siguranță, pentru un om de știință modern, materia atârână atât de greu în cântarul aprecierii informațiilor necertificate, încât, oricât de credincios ar fi prin tradiția familiei din care provine, această gândire materială nu-i va permite să creadă total sau să declare că agreează integral adevărarea scrierilor biblice referitoare la Hristos sau a altor informații despre multe minuni nerepetabile și implicit, nedemonstrabile. Ar părea ridicol în rândul colegilor lui și ar putea fi caracterizat ca nereserios în cercetarea lui dacă ar atribui unei entități nevăzută și nedemonstrată științific miracolele considerate de ei a fi pur și simplu naturale, chiar dacă nu au explicații pentru ele.

De fapt remarca lui Hristos, cunoscută nouă prin vorbele evanghelistului Luca, 7.23 - *“Fericit este acela care nu se va sminti întru Mine”*, pe noi ne îndeamnă să cercetăm cu rațiune tot ceea ce se spune că a realizat Hristos sau mai bine zis Dumnezeu prin transmiterea înțelepciunii către Hristos sau către alți oameni cu har, prin Duhul Sfânt, într-un mod nevăzut. Nimic nu trebuie să-i rămână necunoscut omului în aspirația sa spre cunoașterea totală sau dumnezeire, nici măcar miracolele individualizate și nerepetabile nu trebuie să mai constituie o taină. Dacă nu poate aspira momentan la mai mult, cel puțin omul trebuie să-și propună măcar dezvelirea adevărului științific al evenimentelor iraționale petrecute.

Bazându-ne pe conceptul actual al managementului cunoașterii și calității totale, în care previziunea sau preștiința este utilizată de omul conștient pentru a crea conjuncturile și a modela rațional viitorul, în opinia noastră știința modernă nu se mai poate rezuma doar la fenomenele demonstrabile și repetabile realizate în realul material vizibil. Simularea viitorului în virtualul nevăzut al imaginației este o ramură nouă a științei moderne, pe care se pare că teologii, chiar dacă o combat, o acceptă mult mai bine decât oamenii de știință sau filozofii. Psihologia modernă numește această tehnică inginerească gândire laterală, iar noi o extindem la denumirea

de gândire sferică, prin care omul, pe lângă gândirea verticală cu ajutorul căreia stabilește un traseu rațional și eficient al procesului de transformare planificat, trebuie să elaboreze și alte strategii radiale care iau în calcul și iraționalul uman sau natural, cu toate riscurile și costurile suplimentare ce pot apare pe parcursul desfășurării acelui proces (în proiectare este cunoscut sloganul *“hârtia suportă orice”*).

În opinia noastră, exprimată prin teoria pe care o prezentăm acum, totul este posibil a se fi petrecut așa cum rezultă din scrierile tradiționale creștin ortodoxe și nimic nu pare imposibil a fi realizat în viitor de către om prin cunoaștere. Toate aceste fapte miraculoase sunt o provocare divină pentru a-l determina pe om să gândească înțelept la viitorul comun, prin extrapolarea imaginației fondată pe tradiție, credință și știință, la viitorul în care se va împlini prin oameni, prin cunoaștere și pentru creație, Fiul Omului și al lui Dumnezeu. Dezvoltarea științei va permite omului să cunoască în viitor toată tehnologia realizărilor lui Hristos produse în latura materială prin cuvântul purtat de unde VHF, fără a o considera magie sau spiritism, dar până acolo mai este un drum lung ce trebuie parcurs cu înțelepciune. Una din caracteristicile omului, remarcată de Cioran, *“nu iubim profeția fiindcă ea înghite timpul”*, este atât de valabilă omului de știință, încât acesta nu-și poate permite să-și lase imaginația să zboare liberă și să creadă necondiționat tot ceea ce el încă nu poate demonstra. Nici nu este recomandat să-și abandoneze cercetarea științifică, lăsându-se atras în capcana credulității și strigând EVRIKA în fața unei revelații religioase, ci trebuie să se aplece asupra ei cu toată raționalitatea lui. Altfel s-ar opri din cercetarea sa, din căutarea sa, din drumul său spre cunoașterea totală, din aspirația sau revelația sa de a deveni prin rațiune asemeni lui Hristos. Dar pentru a deveni Fiul al lui Dumnezeu, asemeni lui Hristos, pe lângă cunoaștere, energie și voință omul de știință trebuie să-și modeleze atitudinile și să-și dezvolte aptitudinile către un scop precis, în spiritul divin și al

întregii evoluții normale a vieții, pentru creșterea adevărată a calității vieții omului.

Din acest motiv nu trebuie să agreseze religiile mândrindu-se cu cunoașterea sa științifică și să nege toată trăirea strămoșilor noștri, căutând ostentativ a ridiculiza descrierile, uneori naive, ale unor oameni a căror cunoaștere nu le putea permite să înțeleagă evenimentele petrecute chiar sub ochii lor așa cum le putem noi înțelege astăzi, deși nu le vedem. Omul de știință, deși crede în bogăția cunoașterii sale, nu a atins cunoașterea totală, fapt vizibil prin incapacitatea sa de a gestiona o criză mondială pe care o sesizează, dar a cărei rădăcină a cauzei nu o vede, criza conștiinței. În opinia noastră, extrasă din previziunile apocaliptice, omul de știință este *“și sărac și orb și gol”* și trebuie sfătuit să cumpere de la Dumnezeu *“aur lămurit în foc, veșminte albe și alifie de ochi”*.

Pentru a vedea de unde am plecat, unde suntem și unde vom ajunge pe tărâmul cunoașterii, vom face o scurtă călătorie în timp, privind existența omului. Din cele mai vechi timpuri, omul, deși trăind liber în mici comunități, s-a simțit singur în fața necunoscutului și de cele mai multe ori a fost agresat de el. La început a fost agresat de necunoscutul natural prin capcanele în care cădea, fără să le bănuie, împins de nevoie sau de curiozitate. S-a simțit agresat dar și atras de necunoscutul natural, mai ales datorită faptului că înțelegând tainele naturii a început să o poată controla și domina. Dar acest necunoscut natural și teama de reacția neașteptată a naturii l-au determinat pe om să o admire încercând să-i copieze anumite atitudini, să o divinizeze, să creeze legende, mituri și zei, cărora, pentru a-i îmbuna le aducea ofrande. Prin cunoașterea sa a început să creeze unelte cu care să modeleze natura, devenind tot mai putenic și uneori agresând-o, și prin curiozitatea sa a descoperit populații noi, pătrunzând în ambientul lor, informându-se, informându-le și agresându-le. Le-a agresat speculând necunoașterea lor, acaparându-le resursele naturale sau chiar pe ei, transformându-i în sclavi.

La limita diferențelor de cunoaștere au apărut speculațiile, care au fost inteligent propagate de populațiile care au știut mai bine să-și impună interesele și ale căror teorii au fost mai aproape de adevărul natural observabil, fiind astfel acceptate cu ușurință de oameni. Cunoașterea l-a făcut pe om să demonteze mituri și zei, dar și să creeze alte credințe, astfel că apariția, dispariția și amestecul sau divizarea credințelor și religiilor au contribuit pe de o parte la eliberarea omului de anumite canoane care-l deranjau și uneori îl agresau, iar pe de altă parte la limitarea lui, deoarece prin mirajul noului intră din nou în alte limite date de necunoașterea lor sau de necesitatea impunerii voluntare a lor ca urmare a reacției inverse pe care abia acum începe să o descifreze. Nevoia de hrană și adăpost l-a determinat pe om să proceseze natura, fără să-și dea seama de la început că prin acțiunea sa o agresează și că aceasta va reacționa. Această nevoie l-a determinat pe om să-și domine semenul, speculând de regulă vulnerabilitatea lui dată de lipsa de cunoaștere. Elita socială, formată la început prin forța fizică și apoi prin accesul la cunoaștere, a început să se detașeze de restul maselor pe care le exploata de cele mai multe ori fără rațiune și în condiții inumane.

Conform teoriei enunțată și practică în tratament de prietenul meu Rasha Ohannes Hovhannessian, medic psihiatru, încă de la început relațiile interumane s-au dezvoltat pe principiul animalic pradă-prădător, determinând ca acțiunea prădătorului să meargă la extrem până la exterminarea pradei, iar reacția pradei să se producă în spectrul unor extreme, de la lupta până la moarte până la supunerea totală și necondiționată.

Acest comportament ar fi putut determina evoluția umană pe baza selecției naturale, dar în cadrul acestor relații fizice interumane apare ceva nou, nespecific animalelor a căror existență și evoluție se bazează pe principiul lui Darwin, conștiința de sine, ca parte a sufletului, care începe să crească și să-l determine pe om să reacționeze mai subtil decât animalele la agresiunea semenului său. Pe fondul dezvoltării

spirituale a omului prin cunoaștere, acesta începe să urmărească altfel informațiile provenite din natură sau de la semenul său, începe să le memoreze, să le selecționeze, să le interpreteze și să prevadă intențiile de viitor.

Pe lângă informațiile trăite, demonstrabile și repetabile sau nu, dar care au determinat dezvoltarea cunoașterii prin observații, apar informații noi, recepționate în vis sau în timpul diverselor tipuri de extaz, obținute prin metode și ritualuri diferite. Aceste informații unice, nu aveau repetabilitate și nu puteau fi demonstrate, deoarece erau individualizate și personalizate. Promovarea în masă a unor teorii noi s-a făcut numai de către elitele intelectuale, prin acceptarea lor necondiționată de către populația ignorată și ignorantă de la cealaltă extremă a societății, numită plebe, care era agresată de rutina trăirii în condiții inumane, urmată de acapararea totalitară a societății prin propagandă în rândul maselor largi sau pur și simplu prin impunere, în regimurile totalitare.

Cele mai viabile informații provenite astfel s-au transformat în doctrine sociale de tip naționalism, rasism, nazism, comunism, în filozofii, în curente culturale sau în religii, care au pătruns adânc în sufletul unor populații și care s-au menținut până în zilele noastre, în ciuda agresiunilor umane și naturale lansate împotriva lor de-a lungul timpului.

Privind în istoria evoluției umanității putem trage o concluzie referitoare la cunoaștere: rațiunea, simțirea și libertatea spirituală de gândire l-au determinat pe om să-și dezvolte cunoașterea, demontând de cele mai multe ori adevăruri observate, ce păreau demonstrabile, repetabile și de netăgăduit. Cunoașterea a reprezentat, reprezintă și va reprezenta o agresiune asupra tradiției, dar și asupra religiei în drumul liber al omului spre Dumnezeu, numai și numai dacă ea este utilizată fără a gândi la Dumnezeu, la om și la natură.

Elitele sociale ale cunoașterii pot fi ademenite sau acaparate de elitele care dețin puterea în regimurile totalitare și

acestea vor utiliza cunoașterea lor în alte scopuri decât creșterea calității vieții individuale și sociale.

Cel mai elocvent exemplu în acest sens este cel din al doilea război mondial, când oamenii din două state aflate pe culmile civilizației lumii la acea vreme, Germania și Japonia, prin educația de a nu contesta autoritatea și prin propaganda de adulare a liderului, au tratat omul ca pe o pradă. În aceleași momente, cel mai cunoscut om de știință, Albert Einstein, a adăugat, pacifismului său declarat pentru libertatea totală a omului, necesitatea de a deveni un luptător înfocat contra răului produs în interiorul libertății totală.

Astfel de procese de transformare a omului, care nu sunt controlate prin reacția inversă naturală a omului, vor putea conduce omul spre răul maxim.

Teoria info-războiului - agresiunea extremă a omului față de om a fost, este și va fi acapararea libertății spirituale, iar arma viitorului va fi manipularea sufletului uman inclusiv prin înlocuirea translatorului său biologic. Cuvintele omului vor avea dublu rol: de construcție sau de demolare, de arme de atac sau de scut de apărare. Depinde de decizia liberă a fiecărui om de ce parte va fi și cum va acționa!

Aspirația spre cunoașterea totală ce depășește frontierele științei obiective, exprimată de europeanul mileniului trei, nu este decât o relansare a aspirației umane venită din istoria trăirii, aspirație care se bazează acum pe o dezvoltare fără precedent și într-un ritm alert a științei teoretice și aplicate în domeniul procesării materiei și al simulării virtuale a oricărei imaginații.

Unde ne va conduce toată această cunoaștere științifică imaginativă, dar mai ales aplicarea ei pe scară largă?

În ciuda acestei minunate dezvoltări a științei, omul lansează un program numit “Natura 2000”, un program

mondial de menținere a naturii, în anumite zone ale terei, așa cum a evoluat ea de la apariție sau creație până acum, fără intervenția brutală a științei moderne în cadrul natural; un program de menținere a tradițiilor viabile ce au dus viața așa cum a fost ea din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre; un program ce spune STOP acțiunii umane necontrolată și nefondată încă pe principiile cunoașterii totale, deoarece natura reacționează invers într-un mod necontrolabil de către om.

După semnalele trase de ecologiștii avangardiști, oamenii de știință și politicienii au ajuns la concluzia comună de a păstra viața naturală pe o suprafață de aproximativ 10-15% din planeta noastră, viață ce asigură nemodificarea genetică pentru aproximativ 96% din speciile naturale.

Este de fapt recunoașterea științifică a faptului că viața tradițională și naturală conține mult mai multe secrete decât produsele artificiale obținute științific de către om. Este recunoașterea că în acest moment, în cazul unei catastrofe majore pe care ar putea să o suporte umanitatea (există probabilitatea ca în perioada 2026-2036 să cadă din cer un obiect material în Pacific), omul trebuie să fie capabil să ducă viața mai departe pe aceeași planetă sau altundeva în spațiu, dar această umanitate nu este capabilă să creeze și să apere viața prin cunoașterea limitată pe care o are acum, chiar dacă declară cu emfază că se cunosc cei aproximativ două sute de nuclizi stabili, nemodificabili și neinformabili, care formează toate elementele chimice necesare construcției universului.

În această perioadă de dezvoltare deosebită a științei, constatăm, oarecum cu stupefacție, că știința, care-i asigură omului libertatea și aspirația spre infinit, a ajuns să-l agreseze pe om prin afectarea vieții și prin restricțiile la resurse și la hrana naturală, care-i reduc libertatea și sănătatea.

Ce este de făcut în acest punct critic generat de competiția viitorului dintre inovație și tradiție? Este oare această acțiune umană, numită Natura 2000, recunoașterea indirectă a creației divine și aplicarea modernă a procedurii

clasice transmisă de Dumnezeu lui Noe pentru a continua viața după potop, chiar dacă acest potop nu a fost demonstrat științific decât pentru unele zone limitate, aproape sigur nu a avut loc la dimensiunile descrise biblic și poate este doar imaginația virtuală a inteligenței universale privind modul de acționare a umanității în cazul unei catastrofe generale?

Este acesta oare un test final pentru omenire de a gestiona o criză mondială cum nu a mai existat, la finalul căreia omul trebuie să-și demonstreze lui însuși capacitatea de gestionare a crizelor produse de propriile neconformități, dar să-i arate și lui Dumnezeu că este responsabil față de creația divină, ca respect față de încrederea acordată lui de către Dumnezeu într-o libertate totală? Ce ar trebui să facă omul pentru a ajunge la cunoașterea totală?

Crede, cercetează și corectează, este sloganul nostru pe care vi-l propunem și dumneavoastră și pe baza căruia omul va fi capabil să regleze poziția și viteza de mers a umanității după traseul stabilit virtual de inteligența divină, pentru a reduce incertitudinea evoluției omului. Nu știm dacă ar trebui să argumentăm această opțiune a noastră, deoarece Dumnezeu și acum omul ne acordă libertatea de a ne alege drumul propriei vieți și, cum nimic nu ne este impus, opțiunea fiecăruia trebuie respectată atâta vreme cât ea se manifestă doar în latura informațională sau în virtualul aparent nevinovat și fără putere imediată de a acționa în latura materială a existenței.

Dar o vom face și argumentul nostru este simplu: noi am abordat cercetarea științifică doar în spiritul credinței creștin ortodoxe în care am fost educați și numai în latura informațiilor produse de umanitate la care am avut acces, iar produsul nostru este această teorie a creației evoluționiste, prin coordonarea de la distanță a universului și a omului, într-un mod nevăzut ochiului uman.

Noi vom aduce în sprijinul demonstrațiilor noastre referitoare la tehnologia intercomunicării universale o serie de argumente tradiționale neamului nostru, pe care le vom analiza

prin rațiunea științei, dar credința noastră este că știința aplicată și marile religii ale lumii au și ele un cuvânt greu de spus la decodificarea adevărului absolut, prin știința și tradiția lor de a duce viața mai departe într-o continuă creștere a calității ei, și așteptăm cu răbdare punctul lor de vedere privitor la descoperirea noastră și la teoriile pe care vi le supunem acum atenției.

În primul rând vom menționa că, deși cercetarea noastră s-a efectuat doar în virtual, scopul acesteia este de a determina științific tehnologia prin care Dumnezeu lucrează nevăzut în latura văzută a vieții. Deoarece cercetarea este călăuză omului pe drumul liber spre cunoașterea totală și desăvârșire, în scopul asigurării creșterii calității vieții, noi am exersat virtual o astfel de cercetare prin procesarea unor informații pe care le-am avut la dispoziție.

Noi nu am avut încă posibilitatea efectuării unor teste de laborator, care cu siguranță ar aduce mai multă lumină afirmațiilor noastre, deoarece știința aplicată materiei prin cunoaștere și simțire este începutul zidirii lui Dumnezeu, dar sperăm să le putem efectua cu ajutorul nevăzut al Lui.

Din teoria sistemului de asigurarea calității unui proces de transformare am dedus că principalul element care determină identificarea materială adevărată este *informația adevărată*. Pentru a obține și transmite informații raționale și adevărate în interiorul unui sistem, elementele care comunică trebuie să fie pregătite și dotate cu echipamente specifice necesare procesării în timp real a informațiilor, altfel există riscul ca aceste informații să fie perturbate, deformate, blocate, întârziate sau neînțelese, cu sau fără vreun scop anume.

Noi ne-am bazat cercetarea pe patru tipuri principale de informații văzute care circulă liber și la costuri minime:

- informații tradiționale religioase pe care se bazează religia creștin ortodoxă;
- informații științifice din domeniul medical al ingineriei genetice, privind conceperea și dezvoltarea unui

organism uman, și din domeniul electronicii microundelor, privind transmiterea la distanță a energiei și datelor cu ajutorul tehnologiei frecvențelor foarte înalte (VHF=Verry High Frequency);

- informații științifice din domeniul managementului modern al cunoașterii și calității totale (MCCT);
- informații științifice, artistice, filozofice și religioase de interes larg despre viață.

Pe baza analizei acestor informații, prin combinarea lor într-un alt mod decât cel tradițional și prin introducerea unor informații originale bazate pe simțirea și intuiția personală, vom demonstra rațional că omul trebuie să fie dotat cu un astfel de echipament central de comunicație fără fir de foarte înaltă frecvență, prin intermediul căruia să efectueze un schimb de informații raționale și adevărate cu natura înconjurătoare și cu universul văzut și nevăzut. Acest tip de echipament trebuie să fie asemănător echipamentelor moderne utilizate de om în procesarea fără fir a informațiilor bazate pe tehnologia undelor electro-magnetice și trebuie să fie un translator biologic al informației conținute în sufletul nevăzut, motiv pentru care noi l-am numit bio-laser sau bio-suflet. Acest tip de echipament trebuie să corespundă teoriei mecanicii cuantice, conform căreia particulele sau punctele materiale din univers sunt reprezentate de o undă. Acest tip de echipament trebuie să corespundă teoriei generale a relativității, conform căreia realitatea este un fapt petrecut de a cărui interpretare relativă este condiționată teoria prin care este analizată și se bazează pe cunoașterea cu precizie a traseului vieții reale, în vederea extinderii sau expansiunii ei în univers.

În ciuda dezvoltării fără precedent a ingineriei genetice și a comunicațiilor fără fir, chiar și acum există foarte multe opinii contrare referitoare la adevărul absolut ce trebuie obținut prin cunoașterea totală, dar care pe noi nu ne determină să ne schimbăm credința și modul nostru de abordare științifică a problemelor umanității sau să ne fie

rușine sau teamă de a o exprima deschis: realizările lui Hristos nu s-au făcut prin simple vorbe, ci cu înțelepciune, prin cunoaștere totală, prin știință, preștiință, prevedere și dozare resurse. Totul era prevăzut de Hristos și așteptat a se petrece exact cum dorea El și totul a fost executat doar prin cuvântul Lui purtat de unde VHF, fără unelte, dar cu o precizie demnă de cele mai moderne echipamente tehnice imaginate sau încă neimaginate de om.

Analizând aceste informații tradiționale, noi am fost surprinși de unele descrieri biblice cu lux de amănunte ale evenimentelor viitoare, care ne-au pus pe gânduri.

Cum a fost posibil ca omul să obțină aceste informații? Oare este credibil a fi fost posibil? Oare tot virtualul imaginat de Dumnezeu se va petrece așa cum a prevăzut El și cum i-a fost transmis omului prin revelații? Oare toată cunoașterea este dată de la Dumnezeu și descoperirile noastre sunt simple copieri ale unei inteligențe fără margini, pe care nu o deranjează detaliile banale și nevinovate pe care noi le adăugăm trăirii noastre?

Drept să vă spunem, fără să părem lipsiți de modestie, ne-ar fi părut bine să putem veni cu contribuții absolut originale și să-L ajutăm și noi în munca Sa pe Creator, dar descoperirea noastră, făcută prin observație în informațiile produse de om, pe care o vom comunica acum publicului larg și despre care credem că este una din cele mai importante descoperiri ale umanității în căutarea științifică a lui Dumnezeu, este de mult cunoscută și aplicată de El. Cel puțin am fi bucuroși dacă cercetarea noastră este pe drumul trasat de El și ne rugăm Lui să ne lumineze calea și să ne ierte greșelile noastre, pentru a fi cel puțin utili omului și indirect Domnului.

Noi vă prezentăm un punct de vedere personal, rezultat în urma analizei informațiilor multidisciplinare pe care le-am avut la dispoziție și pe baza cărora am elaborat o altă viziune privind convergența celor două domenii diametral opuse de abordare a studiului vieții, știința și religiile: *analiza*

tehnologiei de comunicare fără fir manager-lucrători. Prin cercetările noastre științifico-religioase, noi abordăm un domeniu virgin, neatacat încă de oamenii de știință în modul în care îl tratăm noi, cel al *tehnologiei utilizării laserului în comunicația și schimbul energetic din triumghiul divinitate-om-natură*, tehnologie prin intermediul căreia informația și energia circulă vizibil, dar și invizibil în timp real, și cu înțelepciune în cadrul acestui magnific trio.

Pentru a transmite informație ai nevoie de energie, iar pentru a produce energie ai nevoie de informație, astfel încât apar două noțiuni care se autosusțin fără a putea defini care este prima. Prin demonstrația noastră, noi afirmăm că utilizarea laserului în comunicații este o tehnologie posibilă de creație a lumii din haosul pulberilor materiale și că informația este liantul acestei creații.

Noi nu credem că începutul universului a pornit de la explozia unei mari acumulări de materie foarte densă, care cu siguranță ar fi avut nevoie, pe lângă energia necesară exploziei, de un turn de broaște țestoase pentru a fi susținută într-un spațiu nedefinit, ca în anecdota spusă de Einstein.

Este posibil ca începutul universului să fi pornit de la un big-bang informațional, într-un spațiu haotic compus dintr-un infinit de particule limitate ca identitate, neinformabile și netransformabile, o revelație științifică gen impuls Dirac care a dus la ordonarea materiei sub forma pe care o cunoaștem, prin combinarea diversificată a acestor aproximativ două sute de tipuri de particule netransformabile și neinformabile.

Prin utilizarea acestei teorii, noi am elaborat un alt model al universului, care, considerăm noi, nu se abate foarte mult de la modelul conturat în acest moment de o parte a omenirii. Prin pătrunderea noastră în necunoscutul proces al transformării reciproce văzut-nevăzut, noi nu dorim nici să agresăm cunoașterea științifică actuală și nici să alterăm probele păstrate cu credință de religii.

Noi lansăm un model teoretic al universului, realizabil de către om prin știință, ce le va da tinerilor o orientare spre un sens al vieții, dar lansăm și o provocare la dialog, alăturându-ne prin mesajul nostru multiplelor demersuri făcute de om pentru descoperirea adevărului absolut, în drumul său spre cunoașterea vieții adevărate.

Viața reală văzută a unui om are trei etape distincte definite din punct de vedere medical, remarcate simbolic de Ioan în celebra Apocalipsă, figurate simbolic pe cupola bisericii ortodoxe, și descrise astrologic de cele trei cicluri ale planetei coordonatoare a labirintului trasabilității umane, Saturn:

- tinerețea – pregătirea: vulturul alături de Ioan sau primul ciclu saturnian – caracterizată de perioada de educație pornită de la zero, de nemărginirea informațională în care intră omul și de visarea fără limite, de zborul liber și fără griji, de testarea și gustarea vieții fizice reale, de înțelegerea și stabilirea tehnologiei trăirii prin înțelegerea și acceptarea scopului general și a rolului reacției inverse a limitelor în corectarea propriei trasabilități și de definitivarea unui scop concret pe măsura înțelepciunii și capacității individuale;

- maturitatea – testarea: vițelul alături de Luca sau al doilea ciclu saturnian – perioadă limitată de rostul familial și social al procesării materiei în vederea susținerii vieții și perpetuării ei în condiții de calitate perfectibile continuu, hotărârea, voința și decizia de a-ți îndeplini scopul asumat cu responsabilitate ca un veritabil profesionist;

- bătrânețea – evaluarea: leul alături de Marcu sau ultimul ciclu saturnian al omului – eliberarea de grijile materiale majore, contabilizarea și evaluarea rezultatelor trăirii, reîntoarcerea la visele nerealizate ale copilăriei prin transmiterea lor către tânăra generație de nepoți într-un mod înțelept, adecvat noii etape calitative a societății, fără a uita locul și rolul Cuvântului lui Dumnezeu în educație (*"Cere-mi cuvântul meu dintâi - / Să-ți dau înțelepciune?"* - Eminescu, Luceafărul) și pregătirea sufletului pentru o nouă fază.

În realitate, aceste etape nu sunt atât de precise ca perioade, așa cum sunt ele văzute astrologic, dar ele sunt cele care caracterizează omul în ansamblu, simbolizat în ortodoxie de un înger împreună cu al patrulea evanghelist Matei, îl personalizează și îl individualizează prin educație și atitudine, îl fac să evolueze spiritual prin muncă și cercetare permanentă spre scopul stabilit de creator și îl determină să adere la marile fluxuri ale gândului uman pozitiv, prin credința că există un Manager Creator, sau la fluxul gândurilor pasive sau negative, manageriate de alte credințe. Chiar dacă sunt scurtate sau alungite, aceste trei etape nu pot fi sărite sau trișate și sunt absolut necesare formării spirituale și umplerii sufletului divin sau îngerului personal cu informația care va fi analizată automat prin logica divină.

Aceasta este matricea divină a formatării umane, de care trebuie să ținem cont fără drept de contestare sau negociere și să o luăm în calculul stabilirii și îndeplinirii scopului individual specific.

Abaterile de la ea sau incertitudinea traseului vieții sunt rezultatul reacției inverse a gândului, cuvântului și faptei omului individual și social, fără a fi o răzbunare a divinității sau a naturii, ci pur și simplu face parte din tehnologia creației evolutive, prin reacție inversă sau autoreglaj.

Din punctul nostru de vedere nu există contradicții între revelația științifică, revelația artistică și revelațiile religioase, creștine sau de alte religii, deoarece domeniile lor de preocupare sunt complementare. Fiecare are rostul ei de umplere a unui gol în cunoașterea diversificată. Există anumite divergențe care apar la granița interpretărilor, la interfață, care, prin teoria exprimată de noi, pot fi foarte ușor negociate și eliminate. Această declarație o argumentăm și cu vorbele lui Eminescu (Fragmentarium): *“Ceea ce știința descoperă acum, religia cunoștea de mult.”*

Nu suntem atât de siguri că reprezentanții religiilor cunosc în amănunt sau științific tehnologia producerii

evenimentelor realizate de Hristos sau prin care Dumnezeu face minuni zi de zi, dar ei sunt obișnuiți ca lucrurile nevăzute să se transforme în văzute și nu li se pare nimic nefiresc sau magic. Cu siguranță nu li se va părea neobișnuit ca, prin știința aplicată în latura materială a vieții, oamenii de știință să-L contureze pe Dumnezeu prin extazul științific al procesării informațiilor adevărate, și să ni-L prezinte virtual cât mai aproape de adevărul religios. Prin asta înțelegem să-L recunoască, să-I simtă prezența și să-I distingă Cuvântul, nu neapărat să-L vadă cu ochii.

Rolul științei este imens în determinarea adevărului.

Știința este filtrul obiectiv al tuturor informațiilor tradiționale, religioase și artistice pe care omul le-a stocat în memoria sa văzută, tip carte, și nevăzută, duhul omului.

Știința este stropul absolut necesar umplerii paharului informațional al cunoașterii totale, dar nu pentru a se revărsa fără rost, ci pentru a încheia conținutul ei.

Știința este liantul care va transforma vagul informațional al eșantioanelor tradiționale în precisul integral.

Știința este singura capabilă să refacă acest puzzle informațional haotic, dobândit de om prin diverse metode, într-un ansamblu funcțional. Cu siguranță numai știința este capabilă să reducă incertitudinea interpretării revelațiilor religioase și artistice prin ponderarea și așezarea lor în ordinea logică și firească a adevărului divin.

Pentru a completa această ultimă afirmație vă redăm definiția științifică a câmpului electromagnetic, extrasă din “Manualul de Bazele electrotehnicii”, Timotin și alții, 1970: *“Studiul macroscopic al fenomenelor electrice și magnetice este subordonat studiului fenomenelor mecanice și termice, deoarece identificarea stărilor electrice și magnetice ale corpurilor și mărimilor primitive necesare caracterizării lor nu se poate face decât indirect (nefiind direct accesibile simțurilor noastre)... deoarece acestea ajung în stări a căror caracterizare apare incompletă, adică insuficientă pentru a*

*asigura prevederea evoluției lor viitoare (atragera unor corpuri, orientarea în spațiu) ... În aceste stări corpurile au proprietăți noi, care prezintă un caracter extrinsec și trecător... Stările electrice și magnetice pot fi comunicate și retrase după voie corpurilor respective, care pot fi readuse în stările inițiale.... În identificarea stărilor electrice și magnetice ale corpurilor se ajunge la concluzia că, atunci când se găsesc în aceste stări, corpurile interacționează local cu un sistem fizic distinct de ele, răspândit în spațiu și în jurul lor și care mijlocește transmisiunea la distanță a acțiunilor ponderomotoare între ele: **câmpul electromagnetic.**”*

Dacă această definiție pare asemănătoare cu definiția dată de către teologi lui Dumnezeu, ca fiind o entitate prezentă dar imperceptibilă simțurilor omului, nu trebuie luată ca o pură coincidență. Interdependența dintre câmpul magnetic și curentul electric este asemănătoare relației cunoaștere-conștiință sau informație-energie. Laserul este bazat pe acest principiu al relației dintre câmpul magnetic și curentul electric.

În opinia noastră, tehnologia transmiterii informației divine este bazată pe același principiu prin care se transmite informația cu ajutorul câmpului electro-magnetic, pe principiul laserului. Doar suportul diferă, acesta putând fi un suport material oscilant, un câmp de unde a căror frecvențe sunt inferioare frecvenței maxime a luminii, pentru transmiterea energiei și informației necesare prelucrării lucrurilor materiale lipsite de viață, sau imaterial oscilant, un câmp de unde a căror frecvențe depășesc frecvența luminii și care nu mijlocesc la distanță acțiuni ponderomotoare prin care materia s-ar putea încălzi sau transforma direct, ci doar informează materia vie și prin această informație nedestructivă materia vie reacționează și se transformă așa cum se dorește de către emitent.

În încercarea de a explica rațional existența evenimentelor descrise în Biblie, noi am pornit pe baza acestei tehnologii de transmitere a informațiilor fără fir pe care o cunoaștem într-o măsură necesară și suficientă și care ne

permite să acceptăm aceste informații ca fiind posibile. Practic în analiza noastră există un singur lucru arbitrar care reprezintă un adevăr postulat și constituie condițiile inițiale ale teoriei lansată de noi, existența managerului.

Noi nu ne punem problema cine este Dumnezeu și de unde are El energia și informația conținute în Sfântul Duh.

Pe acest nivel al cunoașterii umane nici nu este necesară o informație suplimentară despre proveniența și direcția de mers a lui Dumnezeu (“*Ce ai tu cu voia Mea?*” – Iisus către Petru). Este necesar să credem că El există și este suficient să descoperim prin știință tehnologia Lui, folosită la comunicare și în creație. Restul va decurge de la sine, în cazul conforanței, conducând omul spre controlul total asupra materiei și spre detașarea de ea.

Când omul va avea cunoașterea totală, prin care va înțelege rostul vieții, nu va mai acapara animalic și nici peste necesități, nici suferințe, nici creiere, nici trupuri și nici orice altă formă materială pe care o va putea produce cu ușurință.

Omul va fi fără teamă, puternic și detașat de rău!

Aceasta este dorința Domnului și aspirația omului.

Acesta va fi omul desăvârșit al viitorului luminat divin prin unde VHF văzute sau nevăzute.

Modul nostru de abordare a informațiilor produse de umanitate este de a nu neglija nicio informație, de a nu o nega fără discernământul dat de aparentacunoștere totală, ci de a o cataloga și de a-i acorda o pondere în baza noastră de date.

Acesta este principiul care stă la baza tehnologiei moderne de procesare a informațiilor utilizat în managementul cunoașterii și calității totale. Acesta este principiul pe baza căruia se păstrează toate probele în cazul crimelor neelucidate, cu speranța că omul de știință va putea veni în viitor cu alte argumente demonstrabile, neaccesibile pe un anumit nivel de dezvoltare a cunoașterii, și care vor contribui la elucidarea cazului. Acesta este principiul pe baza căruia religia păstrează cu sfințenie nealterate informațiile tradiționale, cu speranța că

cineva le va putea cândva interpreta științific în spiritul credinței sau “*înțelept întru înțelepciunea lui Dumnezeu*”.

În opinia noastră, nu religiile trebuie să se alinieze științei, ci știința trebuie să utilizeze rațional probele păstrate cu credință de religii. În opinia noastră omul de știință trebuie să accepte provocarea divină și să-și arunce o privire înțeleaptă și asupra probelor păstrate cu credință de religii, chiar dacă mărturiile celor care au trăit în perioada miracolelor par fantezii, sminteli sau nebunii, și să conducă rațional umanitatea pe drumul trasat și sugerat oamenilor de către înțelepciunea divină prin revelații și alte forme de extaz, în ciuda faptului că aceste forme se obțin prin diverse metode și tehnici specifice diverselor religii și care nu au primit deocamdată nici o explicație sau o certificare științifică.

Cunoașterea îți dă siguranța de sine, dar strategia ingenioasă și virtuozitatea divină, prea mari pentru a fi distinse doar prin știință de om din pildele biblice sau din alte revelații, pot fi considerate capodopere ale camuflajului informațional, realizate de marele strateg Dumnezeu pentru a-l determina pe om să-și utilizeze la maxim resursele triungiului IQ-EQ-CQ în vederea decodificării lor.

Integritatea omului de știință, dată de obiectivitatea cuvântului său pentru a elimina relativitatea cuvântului, trebuie completată cu diplomația și capacitatea de negociere managerială cu orice posesor de informație pentru a-l stimula sufletește, a-l conștientiza și a-l determina să participe cu devotament la obiectivul stabilit, prin “*împărtășirea*” propriilor idei.

Credința religioasă de orice fel nu trebuie să devină un obiectiv social ce poate fi speculat cu ușurință de managementul științific social prin manevrarea sufletelor și direcționarea lor către intoleranță, ci este o relație individuală a fiecărui om cu Dumnezeu, indiferent de religia din care face parte. Angajarea cu credință a omului individual de a participa la viața socială, care a generat marile religii sau micile refugii sufletești religioase, artistice sau științifice, este temelia

culturii umanității, dar omul trebuie îndrumat să-L găsească liber și singur pe Dumnezeu, prin înțelepciune.

Redăm mai jos patru pasaje din Biblie, patru probe din “*sfânta tradiție ortodoxă*” în care sunt descrise realizări tehnologice moderne și, dacă la vremea relatării lor aceste informații păreau sminteli sau nebunii, noi nu credem că pe această treaptă a cunoașterii omul de știință rațional poate să le mai considere așa și să le negligeze.

- Televiziunea interactivă: - “... a căzut în extaz. Și a văzut cerul deschis și coborându-se ceva ca o față mare de pânză, legată în patru colțuri, lăsându-se pe pământ. În ea erau toate dobitoacele cu patru picioare și târâtoarele pământului și păsările cerului. Și glas a fost către el..., iar Petru a zis... și iarăși, a doua oară, a fost glas către el...” – Fapte, cap.10_11-13;
- Aviația: “Fiecare din ființele acestea avea patru fețe: fața întâi era față de heruvim, fața a doua era față de om, cea de a treia era față de leu și cea de a patra era față de vultur. Atunci heruvimii s-au ridicat; când mergeau heruvimii, mergeau și roțile pe lângă ei, iar când heruvimii își ridicau aripile ca să se ridice de la pământ, nici roțile nu se despărțeau, ci erau împreună cu ei. Când aceia stau stăteau și acestea; iar când se ridicau aceia, și acestea se ridicau, pentru că duhul fiarelor era și în ele.” – Iezechil, cap.10_14-17;
- Radioterapia: “Am simțit o putere care a ieșit din Mine” – Luca, cap.8_46 vorbind despre Hristos care a vindecat o bolnavă ce i-a atins cu credință veșmântul;
- Transmisia de date pe suport de unde energetice: “Iar de la ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste tot pământul, până la ceasul al nouălea. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: Dumnezeu! Dumnezeu! Dumnezeu! Meu, Dumnezeu! Meu, pentru ce M-ai părăsit” – Matei, cap. 27, paragrafele 45 și 46.

Referitor la acest ultim pasaj, în opinia noastră, prin voință divină lumina proprie bogată în informație și energie, numită Sfântul Duh, care a alimentat verdeața înainte de crearea soarelui, poate fi recepționată de cei înzestrați și acceptați de divinitate, dar poate fi oprită sau pornită la comandă, ca orice post de emisie creat de oameni și transmis prin unde electromagnetice. Acest fapt este relatat simbolic a se fi petrecut în timpul răstignirii, când Dumnezeu a oprit comunicarea cu pământeni, a stins lumina Lui, pentru a preveni o reacție normală de supraviețuire a unui organism uman aflat în chinurile morții, pentru a opri o reacție a omului Dumnezeu, Hristos, căruia I s-a tăiat accesul nelimitat la "Sfântul Duh", reacție care ar fi fost conformă sistemului neuro-vegetativ pentru apărarea vieții omului, dar neconformă scopului principal pentru care a venit Hristos pe pământ, ispășirea păcatelor lumești prin moarte și învierea cu scopul formării unui ansamblu divin perfect, prin atragerea celor drept credincioși și garantarea unei vieți veșnice.

Arta managerială de a atrage sufletele, lăsându-le în libertate, este cheia ajungerii la El a omului responsabil prin liberul arbitru!

Nu vom intra mai adânc în demonstrarea științifică a acestora pentru a le argumenta și nici pentru a demonstra că omul necunoscător sau rău intenționat poate produce mult rău utilizându-le irațional, ci ne rezumăm doar la a vă spune că noi nu le neglijăm și, chiar dacă interpretările noastre date informațiilor biblice par acum provocări ilogice sau fantezii iraționale, noi vom continua cercetările noastre respectând principiul de bază al managementului înțelept, crede-cercetează-corectează, ca pe un principiu conform căruia orice este posibil a se petrece datorită incertitudinii dată de lipsa încrederii lucrătorilor în manager și în conceptul managerial.

În scopul cunoașterii tehnologiei lucrării divine noi ne-am pus întrebări de genul:

- Ca ființă rațională, poți să-i spui unui animal pleacă și el să plece sau poți să vorbești cu un om, direct sau prin telefon, și să-i spui să sape și el să sape?

Cu siguranță DA, numai și numai dacă animalul sau persoana în cauză cunoaște și înțelege limbajul utilizat.

Ca ființă rațională, poți să-i spui unui orb vezi și el să vadă? Poți să-i spui unui șchiop umblă și el să umble? Poți să-i spui unui om umblă pe valurile mării și el să umble fără să-și ude hainele? Poți să-i spui unui mort scoală-te, umblă și vorbește și el să se scoale, să umble și să vorbească? Poți să-i spui unui copac usucă-te și el să se usuce? Poți să vorbești cu apa și să-i spui fă-te vin și ea să se facă vin?

Cu siguranță NU în mod științific, deoarece pe acest nivel al cunoașterii, în ciuda cunoașterii tehnologiei transmiterii informației fără fir, nu sunt cunoscute frecvențele purtătoare și comenzile necesare procesării la distanță a materiei prin informație. Omul nu cunoaște tehnologia de obținere și control a materiei vii sau a vieții și a morții. Sau DA, dacă ești Hristos sau dacă ai primit harul divin.

Dacă ne uităm la o parte din aceste vorbe pe care un om le spune, reacția unui om simplu ar fi: este nebun, a ajuns să vorbească lucrurilor. Omul modern a ajuns să pară că este nebun și că vorbește singur pe stradă prin utilizarea mijloacelor de comunicare fără fir, miniaturizate.

Pe baza cunoașterii actuale, o parte din aceste modalități de comunicare menționate mai sus sunt realizabile de către om, în anumite circumstanțe.

Acum omul a ajuns să-i comande telefonului ca printr-o vorbă să formeze un anume număr de telefon sau, chiar dacă mijlocul de transport nu mai este calul care vorbea conform unei istorisiri biblice, mijloacele moderne de transport ne vorbesc, informându-ne despre unele stări și acest lucru ni se pare foarte normal, deși în spatele acestor vorbe este o întreagă tehnologie de procesare a comenzilor verbale pe care omul simplu nu le cunoaște.

Pe baza informațiilor tradiționale ni se spune că acest tip de comunicare a fost realizat de Hristos, căruia i se atribuiau puteri supranaturale, iar contemporanii lui se mirau întrebându-se: “*Cine este Acesta că și vânturile și marea ascultă de El?*”, Matei, cap.8_27.

Credem sau nu credem? Credem că toți cei care ne-au transmis aceste informații au fost nebuni sau au avut un anume interes să ne smintească? Care ar fi fost interesul unor oameni simpli, apostolii lui Hristos de acum 2000 de ani, să răspândească niște zvonuri neadevărate, oameni care nu au avut averi, și-au părăsit familiile și au plecat în lume sau au fost conduși în mijlocul altor popoare și nu au întâmpinat dificultăți de transmitere a informațiilor, deoarece au comunicat inteligibil cu aceste populații, pe limba lor?

Ei erau doar translatorii umani ai Duhului Sfânt!

Privite prin prisma cunoașterii actuale o parte din aceste fapte sunt deja realizate prin știință, mai bine zis prin știința aplicată de a pune în practică informațiile științifice despre fenomene demonstrabile și repetabile.

Dar pentru realizarea lor omul folosește, pe lângă informații, unelte sau accesorii materiale care comunică între ele fără fir prin intermediul sateliților. Omul creează atât informații cât și unelte pentru a creea. Privite prin prisma info-energiei o altă parte a acestor vorbe, referitoare la vindecarea fără contact fizic vizibil sau la citirea unor informații nevăzute direct, este realizată parțial de anumiți oameni, chiar dacă deocamdată inconștient, prin urmare tot imaginarul și iraționalul descrierilor biblice este posibil a fi realizat de om prin cunoaștere. Omul a început să comunice prin cuvânt cu uneltele moderne, uneori de la distanță prin telefonul fără fir, și nu va mai fi o surpriză ca în viitor să-l copieze pe Hristos comunicând cu natura, controlând-o și învingând atracția sau gravitația ei. Activitatea umană este un proces iterativ de creație și al creației care va conduce omul în mod științific spre Dumnezeu manager creator.

Cum se va petrece acest lucru?

Prin cunoașterea modului de comunicare, a limbajului folosit de organisme vii și a codurilor de inițiere sau de start pentru crearea acestora.

Nu întotdeauna cuvântul este cel care produce fapta, ci și gândul! Dar nu orice gând lipsit de conținut, ci unul plin de informație, de cunoaștere totală. Cuvântul este utilizat în comunicarea dintre entitățile care înțeleg limbajul și se conformează lui. El a fost utilizat de Hristos pentru a demonstra că El este rădăcina cauzei procesului petrecut.

Cuvântul te responsabilizează sau te trădează.

Din acest motiv omul cunoscător, dar iresponsabil, va putea utiliza nevăzutul gând pentru manipulare.

Este această afirmație a noastră o blasfemie sau o erezie? Este ea o lipsă de înțelepciune? De ce Hristos repeta după fiecare vindecare a unui suferind: “*Credința ta te-a vindecat*”, la care adăuga “*Du-te și nu mai păcătuie*”, sau după pildele spuse cu tâlc, “*Fă și tu asemenea.*”?

Sunt suficiente credința, lipsa păcatelor și faptele bune pentru a face asemenea lucruri miraculoase?

Cu siguranță sunt absolut necesare, dar nu și suficiente, nu pentru că Dumnezeu nu ar mai putea interveni, ci pentru că, în calitatea sa de super Manager al acestei creații, știe că nu mai este necesar să intervină direct deoarece acum sunt suficienți oameni credincioși și capabili să-L urmeze prin cunoaștere, fapte bune și credință.

Anticiparea sfântului Augustin, făcută acum 16 secole în Confesiuni, se adevărește acum prin reacția pozitivă a omului la informația divină adevărată și la informația umană de calitate, recepționate pe diverse căi, care-l vor conduce la cunoașterea totală.

Acum toate realizările medicale, ca să vorbim doar de vindecări, au atâta știință în spatele lor încât prinderea la loc a unui organ, gen ureche, mână sau picior, nu mai constituie o problemă. Noi considerăm că omul, educat cu credință și

conștient, a adăugat știința sa credinței tradiționale și simțurilor native, sau mai bine zis, el cercetează și tratează viața în mod științific cu simțire și credință în Dumnezeu și în om.

Dar credința, lipsa păcatelor și faptele bune nu mai sunt suficiente pentru a opri omul cunoscător să producă rău, chiar și involuntar. Ele sunt atributele oamenilor simpli, corecți și demni care, statistic, umplu mijlocul clopotului lui Gauss.

Știința omului a ajuns atât de departe pe tărâmul cunoașterii vieții încât este foarte periculos a o lăsa pe mâna omului lipsit de sentimente și care crede în puterea nelimitată a omului sau mai bine zis pe mâna omului lipsit de credință în Dumnezeu. Binele și răul merg la început mână în mână, iar limita de la care binele poate devia în rău nu este sesizată de omul lipsit de cunoaștere. Prin credință în Dumnezeu, omul conștient și cunoscător trebuie să controleze total natura și să rămână vigilent la tot ce poate produce omul inconștient sau rău intenționat pe baza științei raționale sau a cunoașterii totale. Cu siguranță, așa cum se crează duhul omului conform, printr-un flux de gânduri pozitive ce străbat universul, se crează și un flux negativ care pătrunde în gândul individual sau social și speculează vulnerabilitatea sufletelor lipsite de educație, frustate de minimul calității vieții sau ispitite către o calitate a vieții neconformă contribuției lor la mersul înainte al societății, atrăgându-i în capcana câștigului fără muncă și a vieții ușoare. Vigilența omului, privitor la devierile de la scopul stabilit, devine o necesitate ce trebuie adăugată suficienței științei, simțirii și credinței.

Acest aspect al vigilenței ne este semnalat că este practicat științific de SUA, care-și îmbunătățesc permanent metodele de control privind persoanele care vor să-i viziteze, tocmai pentru a-i depista pe cei rău intenționați și fără a-i afecta pe cei fără intenții rele. Această vigilență științifică va determina ca incertitudinea și selecția naturală să tindă către zero și va fi metoda practică și pentru accesul pe stația orbitală sau noul pământ construit de om sau de Dumnezeu.

Colonizarea viitoarelor stații orbitale nu se va mai face ca în trecut, prin selectarea și deportarea celor răi, ci prin selectarea științifică a celor buni și capabili să respecte creația omului și să simtă existența lui Dumnezeu.

Noi ne-am întrebă ce pot să însemne informațiile biblice următoare: *“noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul cel de la Dumnezeu - Pavel, Corintieni; voi sunteți templu al lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi – Pavel, Corintieni; sămânța este cuvântul lui Dumnezeu - Luca; fericiți cei morți, căci faptele lor vin cu ei – Ioan, Apocalipsa”*.

Noi credem că o parte necesară și suficientă din Sfântul Duh este însămânțată la fel în fiecare om în momentul fecundării ovulului, prin sufletul individual transmis ca un înger personal, în vederea construirii unui organism viu și funcțional în cadrul unor limite pe care omul de știință le-a determinat într-un mare procent.

Educarea sufletului omului la trecerea prin lumea materială, în sensul unei desăvârșiri ale cărei limite sunt parțial cunoscute, nu se poate face decât dacă omul va determina sută la sută aceste limite. Scopul final al acestor suflete este de a se atașa funcțional la o entitate divină, numită în Biblie Fiul Omului, așa cum se crează orice sistem tehnic, prin asamblarea cu precizie a unor componente distincte. Așa cum suntem personalizați în lumea materială prin trăire, așa vom rămâne și în cea spirituală după moartea fizică. Numai că acolo există o ordine perfectă atât în rai, ca *“razele soarelui”*, cât și în iad, ca *“spicele de grâu în snop”*. După treierarea lor, spicele total neconforme vor intra la *“teascul”* reciclării.

Descifrând și acceptând acest scop, omul va fi capabil să facă dreptate pe pământ așa cum Dumnezeu face în cer.

Noi suntem siguri că în momentele de răscruce ale vieții și nu numai, grele sau ușoare, rele sau bune, trebuie să recunoști în aceste fapte un avertisment sau o recompensă divină pentru comportamentul tău anterior. În punctele critice ale vieții, când nu ai soluții de a continua traiul după

producerea unui eveniment neconform așteptării tale, cere și așteaptă soluția divină. Ea va veni cu siguranță și dacă credința ta este pe măsura cererii, atunci și răspunsul divin este cheia prin care vei găsi traseul conform credinței tale.

Nu știm dacă răspunsul pe care îl dăm noi acum acestor întrebări vitale satisface așteptările oamenilor simpli cu privire la relația lor cu Dumnezeu, știm sigur că nu este complet, deoarece nu avem cunoștințe vaste despre marile religii și adevărurile lor, dar credem că prin utilizarea tehnologiei laser în biologie, pe care o vom expune în continuare, se pot explica științific posibilitățile de realizare în anumite circumstanțe a tuturor evenimentelor descrise în Biblie sau a altor evenimente petrecute și care par miracole. Noi suntem siguri că dacă acest cuvânt al nostru, care acum pare un scâncet, este conform planului și creației divine, el va deveni o trâmbiță.

Revenind la omul biologic, celulele umane reproducătoare conțin elemente ce se găsesc sub forma unor filamente sau spirale ce pot reprezenta echipamentele biologice necesare procesării informațiilor conținute în câmpul electromagnetic universal și pot funcționa tehnic asemănător echipamentelor de comunicație prin sateliți.

Lungimea și forma acestora le fac să rezoneze pe anumite frecvențe pe care omul începe să le descifreze.

Concluzia noastră este că sămânța vieții și toate celulele capabile de reproducere sau multiplicare trebuie să fie dotate cu un echipament biologic adecvat necesar comunicării inteligente fără fir (exemplu mitocondrii), pe diverse frecvențe alocate specific.

Să intrăm în descrierea tehnologiei transiterii cuvântului divin către oameni pe principiul laserului. Omul este cel mai sofisticat echipament biologic existent pe care-l cunoaște omul sau, mai bine zis, nu-l cunoaște în totalitate. Omul are simțuri, are sentimente, are rațiune, are echilibru și sisteme de autoreglare, are capacitatea de a comunica și de a

acționa rațional prin mijloace fizice și psihice, are conștiință și multe alte calități, dar, momentan, și multe limite și defecte.

Informațiile produse de umanitate, atât cele virtuale cât și cele tip eveniment fizic sau real, acoperă întreaga paletă de la foarte bine până la foarte rău.

Ce înseamnă bine și ce înseamnă rău?

Fiecare tradiție sau religie și-a elaborat, pe baza spiritului credinței ei, propriile criterii și concepții care au adus viața din cele mai vechi timpuri până astăzi, filtrând binele de rău. În concepția secolului trecut, pe baza unui acord internațional asistat și aprobat de ONU la 10 decembrie 1948, binele și răul au fost raportate la existența vieții omului ca individ, indiferent de proveniența omului sau de situația lui socială, prin "*Declarația Universală a Drepturilor Omului*".

Conform acestei declarații, omul trebuie să fie sursa normelor și legilor de conviețuire și nu obiceiurile tradiționale și religioase sau porunca vreunei divinități.

A fost un pas mare spre libertatea omului, dar atunci omul nu a prevăzut reacția inversă animalică a omului simplu sau interesat, care a acționat fără nici o limită, în contextul lipsei cunoașterii totale.

Această libertate nu a mai limitat nici accesul și nici agresiunea omului asupra resurselor naturale și a generat goana omului după averi și reacția așa zis necontrolată a naturii, obligând acum omul să-și extindă concepția și noțiunea de bine și de rău și peste natură sau mai bine zis peste decorul în care omul își trăiește viața.

Acest principiu nou al protecției mediului a pătruns forțat chiar și în managementul modern al afacerilor, deoarece prin obligația legală enunțată și aplicată acum, "*poluatorul plătește*", principiul vechi al managementului profitului financiar cu orice preț începe să scadă în intensitate.

Libertatea nelimitată a omului și modul său propriu de a-și stabili centrul deciziei, fără a cunoaște funcționalitatea unui sistem cu reacție inversă atât de complex, sunt factorii

principali ai incertitudinii, care-l îndeamnă pe acesta să producă fapte bune sau fapte rele, și asupra acestui aspect omul conștient și puternic trebuie să vegheze cu voință, conștientizând libertatea și limitele ei.

Ideea de libertate totală inoculată omului, combinată cu lipsa credinței în dreptatea divină dar și în dreptatea umană care nu mai vin, îl face pe acesta să fie nerăbdător în fața nedreptăților produse de omul liber cu comportament animalic și să ia pe cont propriu acțiuni revanșarde care nu mai țin cont de nici o regulă sau rațiune a vieții, menținând astfel o stare de revoluție permanentă.

Cine este de vină pentru acest tip de atitudine aparent normală pe acest nivel al cunoașterii umane liberă și diversificată? Ce trebuie făcut pentru a o atenua cu moderație, menținând drepturile și libertatea omului, sub spectrul vizibilității faptelor lui și a autocontrolului?

Noi vă propunem ca centru al deciziei individuale, centrul unui triunghi echilateral cu Dumnezeu în vârful triunghiului, *Divinitate_Om_Natură*.

Tradițional se spune că Dumnezeu acordă libertate totală de acțiune omului, că i-a transmis în anumite momente diverse proceduri de conviețuire, că la un alt moment și-a trimes propriul Fiu să ne arate practic ce ar trebui să facem și că la un alt moment dat va judeca faptele noastre în funcție de pocerurile transmise divin marilor religii ale lumii și pe care acestea le-au implementat diverselor popoare.

Aceste momente, privite din punctul de vedere al sistemelor de asigurarea calității, sunt numite puncte critice. Ele sunt necesare într-un proces de transformare rațional pentru a realiza o analiză profundă a procesului, pentru a vedea de unde ai plecat, ce ți-ai propus, ce ai realizat, cum ai realizat, cu ce costuri, încotro te îndrepti și pentru a fi capabil să faci corecțiile necesare în cunoștință de cauză.

De aceea a lăsat Dumnezeu universul să evolueze conform unor legi pe care omul poate și trebuie să le înțeleagă!

Pentru a descoperi modul în care a fost făcută construcția, pentru a învăța să construiești și pentru a prevedea și elimina agresiunile ce pot demola construcția lui așa cum el demolează irațional și ispitit creația divină!

Preștiința nu este magie, este știința de a cunoaște scopul, funcția de transfer și funcția reactivă a unui ansamblu și a mediului în care funcționează. Prin această știință a prevederii nu este greu să prezici direcția și viteza de mers a unui element din sistem, dacă privești în spate traseul pe care s-a deplasat. Această prezicere nu este și nu se cere a fi o certitudine. Ea este doar o informație virtuală, pe care, prin cunoaștere, cel în cauză o va certifica sau nu prin acceptare liberă și executare, cu sau fără corecțiile dorite sau absolut necesare schimbării traseului.

Dar oare procesul vieții trăite de oameni vi se pare a fi un proces rațional? Vi se pare că omul are prevăzute ținte precise, defalcate în etape, pentru îndeplinirea cărora și-a stabilit strategii precise? Este el capabil să înregistreze fenomenele din jurul său și să le compare cu informațiile tradiționale deținute de marile religii?

Sunt aceste religii capabile să înțeleagă riscurile și să participe cu tot sufletul la cărmuirea adevărată a “*arcei pământ*” și la salvarea speciei umane?

Noi credem că da și asta datorită faptului că noțiunile de bine și rău s-au impregnat adânc în sufletele cât mai multor oameni, indiferent de religia din care provin, în care cred și pe care o slujesc, și atunci când descoperă răul îl fac cunoscut întregii lumi, prin mass-media sau prin alt fel de comunicații cu sau fără fir.

Aproape nimic nu mai poate fi ascuns, chiar dacă omul pus să conducă destinele umanității păstrează adevărurile unor fapte doar într-un cerc restrâns pentru a acoperi acele fapte neconforme principiilor vieții și care par necesare în opinia lui.

Revenind la omul biologic și la medicină, cunoașteți implanturile artificiale și modul lor de utilizare.

Cel puțin sunt cunoscute la scară mondială cele care funcționează corect și prelungesc durata de viață a celor aflați în suferință, de tipul stimulatoarelor cardiace.

Să vorbim despre manipularea creierelor prin implanturi. Prin anii '60 CIA a finanțat cercetarea în domeniul implanturilor electronice în creierul uman, prin care să poată comanda omului modificarea reacțiilor coordonate de glanda amigdală din sistemul lingual. Înainte de experimentarea acestor teste pe om, oamenii de știință au făcut demonstrații de funcționare a acestei tehnologii noi pe animale, din care se disting producerea repetată a orgasmului unor cimpanzei, prin comanda de la distanță, și oprirea acțiunii unui taur fioros, aflat în coridă chiar cu descoperitorul acestui principiu tehnologic.

Totul a funcționat ireproșabil pe animale ne relatează dr. Armen Victorian în cartea sa "*Manipularea creierelor*".

Dar pe om?

Informațiile privitoare la rezultatele testelor făcute pe om sunt secrete, dar noi suntem convinși că nu au funcționat așa cum se așteptau cercetătorii.

De ce?

Nu creierul este cel care impune omului centrul deciziei. Creierul uman funcționează ca un calculator. Comandă execuția unor acțiuni cunoscute de om pe care le-a învățat prin educație și trăire și le cunoaște. El este, așa cum definesc psihologii, cel care determină inteligența unui om, IQ-ul.

Dar, tot psihologii au determinat, că cele mai mari realizări umane sunt determinate de o altă calitate umană, funcția emoțională EQ, care este neexplicată științific, dar care este hotărâtoare în realizările aplicative, în acțiunile omului de a conduce procesele de transformare a materiei și a spiritului, în acțiunea combinată a omului cu natura și cu Dumnezeu de a duce viața mai departe în funcție de situațiile prevăzute sau neprevăzute.

Pe lângă acest argument, adăugăm previziunea noastră că omul va trebui să realizeze calculatorul biologic, ca fază

intermediară a creației robotului biologic, pentru a realiza comunicația fără fir a acestuia.

Noi am adăugat acestor două calități identificate de știință, IQ și EQ, o a treia identificată de religii, calitatea credinței, CQ. De fapt acest triplet de calități, *credință-rațiune-simțire*, este determinat de tripletul *divinitate-om-natură*, indestructibil de către om sau de natură în acest moment.

Dar omul încalcă drepturile omului și revine cu încăpățânarea omului puternic la agresiunea sa asupra omului și-l finanțează pe omul de știință să studieze posibilitatea testării pe oameni a biocipurilor pentru comandă-control, conform unei declarații a Departamentului de Apărare al Statelor Unite, care anunță că dorește să introducă peste cinci ani microcipuri de dimensiuni foarte mici (cât un bob de orez) în creierul soldaților săi.

Printr-o altă știre, pozitivă ca scop, se afirmă că geneticienii canadieni de la Universitatea Victoria împreună cu geneticienii americani de la Universitatea Harvard și Berkeley, au creat un mic cip chimio-electronic care generează radiații alfa destinate modificării activității timusului, implicat direct în producerea celulelor ucigăse pentru distrugerea sau repararea celulelor canceroase, limfocitele T, a căror maturare se face în timus, numite "*natural killer*" - NK.

Cum putem noi, ca oameni simpli, să caracterizăm implantul electronic prin care se dorește ca acțiunile omului să fie comandate 100% de decizia altui om, indiferent că aceasta se produce prin manipularea creierelor sau prin manipularea sufletelor?

În opina noastră, agresiunea fizică a omului politic, realizată prin omul de știință asupra creierului semenului său, nu pare a fi atât de imorală pe cât pare la prima vedere, deoarece se poate observa statistic, din informațiile tradiționale și acum din cele științifice, că nu creierul este cel care are ultimul cuvânt de spus în luarea deciziilor umane.

Conform rezultatelor cercetărilor neurobiologului român, Nicolae Oprea de la Universitatea Cornell, s-a determinat că, în cazul omului, există niște linii specifice de câmpuri pur magnetice care codifică semnalul pentru declanșarea bruscă de hormoni ai plăcerilor, endorfinele și enkefalinele. Cu siguranță, bazat pe acest principiu, există și alte câmpuri magnetice care generează și altfel de reacții chimice în organismul uman, dar care nu au fost suficient studiate. Omul, interesat de modificarea trasabilității semenului său pentru a realiza unele scopuri ascunse, poate, prin mecanismul acestei tehnologii, să influențeze gândurile sau să producă afecțiuni într-un mod nevăzut unor mari grupuri de oameni, asemănător agresiunii cu câmp magnetic realizată prin anii '60 asupra ambasadei SUA de la Moscova.

Cel puțin, în cazul implantului de cipuri electronice pe creier, cei care l-au comandat declară vizibil că doresc doar colectarea unor informații privitoare la starea de sănătate a celui monitorizat și nu influențarea deciziei lui.

Să le dăm crezare, dar să fim cu ochii pe ei, mai ales pe cei care generează acele câmpuri magnetice nevăzute prin care se induc transformări chimice în corpul uman după dorința informatorului. În acest moment și oamenii de știință și teologii consideră conștiința proprie sau sufletul ca fiind factorul principal al deciziei umane și acest suflet este considerat un element tabu al omului în relația sa intimă cu sine sau cu Dumnezeu și nu pare a putea fi influențat de nimic uman într-o proporție care să determine schimbarea deciziei proprii sau a lui Dumnezeu.

Opinia noastră este identică cu acest principiu, dar în limitele aplicabilității teoriei relativității condiționată și exprimată biblic: *“numai și numai dacă sufletul este în tine”*.

Oare sufletul poate să dispară sau să fie virusat?

Pentru a da un exemplu cunoscut din tehnologia calculatoarelor care poate fi asemănat cu comportamentul uman, să prezentăm comportamentul calculatoarelor la viruși.

Calculatorul este compus din două părți principale: hardul, organismul fizic comparat cu corpul fizic uman, și softul, comparat cu sufletul sau conștiința umană. Hardul este un organism funcțional cu un scop precis, procesarea informațiilor în condiții de calitate superioară, este alimentat cu energie electrică dintr-o sursă externă și este compus dintr-un număr de subansambluri funcționale.

Pentru a se împlini scopul general propus, acesta este împărțit în porții și astfel se ajunge ca fiecărui subansamblu să i se atribuie o porție, un rol sau o funcție de îndeplinit. Aceste funcții sunt intercondate, depind unele de altele și sunt realizate în etape precise, cu durate precise. Organizarea acestor funcții și punerea în mișcare a întregului ansamblu, astfel încât ele să asigure optimul capacității funcționale, se face pe baza unui program, numit simplu soft. Informațiile care intră în sistem pentru procesare și informațiile procesate vor fi mai întâi prelucrate în memoria de lucru, RAM, și apoi pot fi stocate în memoria de bază, hard disk.

Tehnologia actuală de comunicare fără fir a determinat posibilitatea de conectare on-line a unui calculator individual cu baze de date externe, fie individuale de tipul unor hard-discuri aflate în apropiere și conectate wireless, fie universale, conectate prin internet. Totul se desfășoară normal atâta vreme cât nu există agenți externi care să atace sistemul individual de prelucrare date și incertitudinea privind funcționarea normală a calculatorului în cauză este extrem de mică, tinzând către zero pentru componentele foarte fiabile.

Cine și de ce virusază aceste calculatoare nevinovate?

În acest context universal, pentru a evita stresul creat de nemulțumirea propriilor realizări comparate cu realizările falșilor idoli sau ale aproapelui, care pot determina ispita, depresia sau virusarea sinelui, și pentru a evita influența indusă prin câmpurile magnetice nevăzute existente în univers, create de om cu anumite intenții ce vor fi depistate mai devreme sau mai târziu și care ne bombardează permanent, vă recomandăm

să utilizați cenzura cosmică a celor zece porunci, transmisă omului prin aparenta nebunie a revelațiilor, să vă stabiliți singuri standardul de calitate al propriei vieți în funcție de ceea ce ați moștenit și să fiți mulțumiți dacă aduceți o creștere vizibilă acestei moșteniri. Nu uitați să utilizați triumphiul deciziei CQ-IQ-EQ, combinând cu măsură și răbdare credința, cu rațiunea și cu simțurile, astfel încât să vă adaptați permanent modificărilor survenite în jurul vostru.

În sprijinul acestei afirmații aducem pilda stăpânului care a dat averea slugilor pentru administrare, fiecăruia după puterea sa, spusă de Hristos apostolilor Lui și cunoscută nouă prin intermediul sf. Evanghelist Matei (cap.25_14).

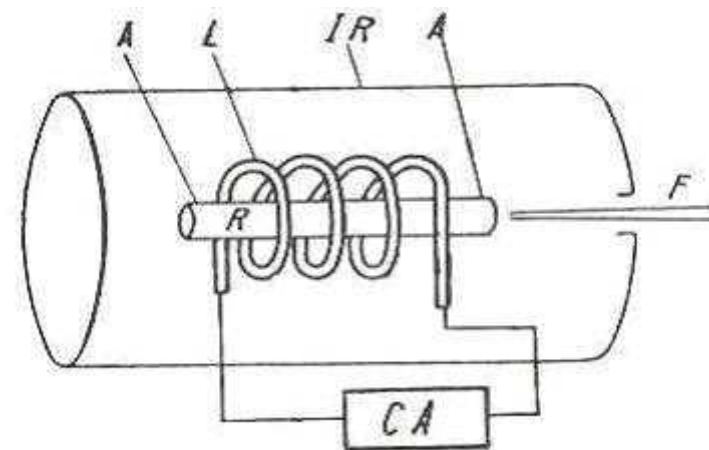
Antivirusul informațional pentru suflet este în voi și vă stă la dispoziție! Utilizați-l și veți vedea rezultatul individual specific în propriul traseu sau destin și în organism!

Vom puncta necesitatea utilizării sloganului crede, cercetează și corectează cu viziunea artistică a lui Eminescu din "Scrisoarea I", în care omul cunoscător dezleagă noaptea necunoașterii prin cunoașterea științifică, prin calculul iterativ al șirurilor de numere binare fără capăt pentru a fi sigur că nu mai există nici o eroare în identificarea trasabilității omului din cele mai îndepărtate timpuri ale trecutului creației lui divine și până în cele mai îndepărtate timpuri ale creațiilor lui viitoare, viziune avută cu mult timp înaintea lui Claude Shannon, socotit părintele informaticii:

*"Când cu gene ostenite sara suflu-n lumânare,
Doar ceasornicul urmează lung a timpului cărare,
Căci perdelele-ntr-o parte când le dai, și în odaie
Luna varsă peste toate voluptoasa ei văpaie,
Ea din noaptea amintirii o vecie-ntreagă scoate
De dureri, pe care însă le simțim ca-n vis pe toate
Altul caută în lume și în vreme adevăr,
De pe galbenele file el adună mii de coji,
A lor nume trecătoare le însamnă pe răboj;*

*Iar colo bătrânul dascăl, cu-a lui haină roasă-n coate,
Într-un calcul fără capăt tot socoate și socoate
Și de frig la piept și-ncheie tremurând halatul vechi,
Își înfundă gâtul-n guler și bumbacul în urechi;
Uscățiv așa cum este, gârbovit și de nimic,
Universul fără margini e în degetul lui mic,
Căci sub frunte-i viitorul și trecutul se încheagă,
Noaptea-adânc-a vecinicii el în șiruri o dezleagă;
Precum Atlas în vechime sprijinea cerul pe umăr
Așa el sprijină lumea și vecia într-un număr.
Pe când luna strălucește peste-a tomurilor braciuri,
Într-o clipă-l poartă gândul îndărăt cu mii de veacuri,....
În prezent cugetătorul nu-și oprește a sa minte,
Ci-ntr-o clipă gândul-l duce mii de veacuri înainte;.....
Fericească-l scriitori, toată lumea recunoască-l.
Ce-o să aibă din acestea pentru el, bătrânul dascăl?*

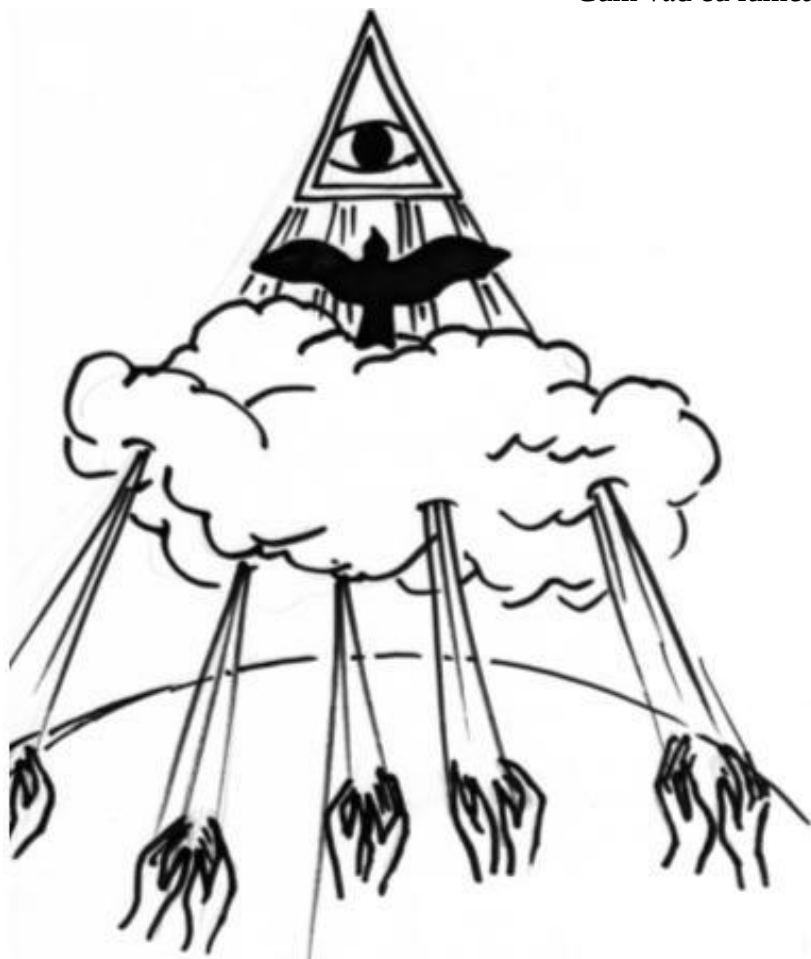
.....
*De-oi muri - își zice-n sine - al meu nume o să-l poarte
Secolii din gură-n gură și l-or duce mai departe,
De a pururi, pretudindenți, în ungherul unor crieri
Și-or găsi cu al meu nume, adăpost a mele scrieri."*

5. Sufletul uman și scopul creației divine

Motto: “...o persoană religioasă este credincioasă în sensul că nu se îndoiește de semnificația și măreția acestor scopuri suprapersonale, care nici nu se cer și nu pot fi fundamentate rațional.... Numai individului îi este dat un suflet.... Iar destinul înalt al individului este de a sluji, și nu de a stăpâni sau de a se impune în vreun alt mod.”

Albert Einstein
Cum văd eu lumea

Marii gânditori ai lumii, marile personalități ale cunoașterii obiective a ceea ce a fost, este și este posibil a fi, cei mai renumiți cercetători ce și-au bazat cunoașterea pe rațiunea științifică spre a clarifica relația dintre structurile, funcțiile de transfer, tehnologiile și scopurile proceselor de transformare efectuate de om și de natură, și-au pus întrebări privind scopul trăirii umane și au ajuns aproape la același rezultat ca și marile religii, dar pe alte căi decât cele care au generat acest rezultat: omul este dotat cu suflet și, pentru ca trăirea sa să se armonizeze cu acesta, omul trebuie să fie un slujitor rațional al omului și al naturii și nu un stăpân exploatator ghidat de impulsurile de moment. Libertatea omului de a gândi și acționa pe baza unor principii morale care generează altfel de limite decât cele produse de frica pedepsei umane, naturale sau divine este în fond aspirația omului modern cunoscător, rațional și liber privind calitatea trăirii în cadrul natural existent, fără a afecta sau a fi afectat de atitudinea și comportamentul semenului său sau de natură.

În ceea ce privește necesitatea fundamentării raționale a acestui scop suprapersonal, noi nu considerăm cuvintele lui Einstein ca o recunoaștere absolută a incapacității rațiunii umane de a cunoaște înțelepciunea lui Dumnezeu prin înțelepciune, ci mai degrabă ca o reflectare relativă a nivelului cunoașterii la care se afla “duhul omului” la momentul exprimării lor. Nivelul actual al cunoașterii umane este o poartă de acces cel puțin pentru a încerca spargerea virtuală a barierei tainelor existenței omului și a misterelor tehnologiilor minunilor înfăptuite de Dumnezeu direct prin Sfântul Duh, prin Fiul Lui, prin profeți sau prin oameni.

Nu spunem că prin această încercare vom și ajunge la cunoașterea totală prin care Dumnezeu ne inspiră și către dezvăluirea tainei vieții, dar această teorie pe care v-o supunem analizei este o ipoteză cu un mare grad de fezabilitate și cu siguranță reprezintă un pas înainte spre cunoașterea și recunoașterea obiectivă a înțelepciunii și energiei divine.

Neatingerea momentană a cunoașterii totale sau a cunoașterii adevărului privind creația sau apariția spontană a vieții pune oarecum în dificultate omul de știință sau omul religios în a-i răspunde omului simplu, într-un mod foarte simplu și pe înțelesul lui, ce este viața obiectivă și care este scopul ei. Trăirea oamenilor în condiții de calitate diferită, dată de averi diferite, a fost, este și va fi pusă de omul necunoscător sau de cel interesat pe seama diferențelor de origine, de rasă sau culoare, de cunoaștere obținută pe diverse căi tradiționale, religioase sau științifice, sau pur și simplu pe decizia divină, dar adevăratul principiu al asigurării calității vieții este conformanța cu cerințele, iar acestea țin de stabilirea individuală a limitelor aspirației trăirii pe baza intercomunicării proprii nevăzută dintre om, natură și Dumnezeu.

Stabilirea propriilor limite ale scopului vieții individuale conform scopului și armoniei universale a fost, este și va fi un deziderat al oamenilor idealști.

Pentru a te armoniza obiectiv cu ceva aparent neobiectiv devine destul de dificil în contextul actual al realizărilor materiale ale creației umane. Capacitatea omului de a progresa permanent, reducând gradul de incertitudine al regresului evoluției lui, a dus omenirea pe o treaptă superioară a procesării materiei prin cunoaștere, dar de multe ori reacția naturii aduce multe distrugerii creației umane sau divine. Unii oameni dau vina pe Dumnezeu neînțelegător față de creația umană, alții pe soarta dictată de compoziția materială a astrelor și pe modul cum reflectă ele informația universală în funcție de configurația lor de moment, alții caută secretele incertitudinii în natura fenomenelor naturale, iar alții stau pasivi spunând că asta este voia Domnului și așteaptă dreptatea divină.

Prea puțini oameni cunoscători și puternici încearcă să înțeleagă scopul creației divine și să îndemne obiectiv omenirea să meargă în sensul Lui pentru a se reduce științific această incertitudine. Exploatarea cunoașterii umane pentru obținerea de profit material l-a determinat pe om să se detașeze

și să nu se mai teamă de Dumnezeu și, chiar dacă declară că acceptă ideea de divinitate, comportamentul și atitudinea lui sunt de concurență interumană pe toate planurile vieții determinând tocarea fără limite a resurselor naturale.

Îndemnurile sporadice ale unor oameni la cumpătare par deplasate în contextul dezvoltării fără precedent a tehnologiilor proceselor de transformare efectuate de om, mai ales că argumentele lor nu sunt în ton cu dezvoltarea științei umane și cu concurentul lor, marketingul, care găsește cele mai diabolice tehnici pentru a te ispiti, memorabil simbolizate artistic de Eminescu în Luceafărul:

*“Cum vânătoru-ntinde-n crâng / La păsărele lațul,
Când ți-oi întinde brațul stâng / Să mă cuprinzi cu brațul;*

.....
*Căci amândoi vom fi cumiști, / Vom fi vioi și teferi,
Vei pierde dorul de părinți / Si visul de luceferi.”*

Noi încercăm să argumentăm indirect, prin dezvelirea tehnologiei creației divine, existența și scopul creației lui Dumnezeu și sperăm că adaptarea argumentelor tradiționale, referitoare la existența lui Dumnezeu, la nivelul actual al dezvoltării științei nu va fi considerată erezie și nu va aduce prejudicii celor care au crezut și cred pur și simplu în Dumnezeu, deoarece credința simplă are rolul ei bine stabilit în cunoașterea și designul creației.

Locurile alături de Dumnezeu nu sunt limitate și nici răsplata divină a omului nu este diferită în funcție de perioada trăirii și de contribuția cantitativă la lucrarea divină, ci de calitatea ei (vezi pilda culesului viei – Matei, cap 20 sau pilda despre cina cea mare – Luca, cap.14), dar generația noastră are șansa dată de accesul fără precedent la cunoașterea universală produsă de om, prin intermediul mijloacelor moderne de procesare a informațiilor, și *“astfel vor fi cei de pe urmă întâi și cei dintâi pe urmă, că mulți sunt chemați, dar puțini aleși”* (Matei, cap.20_16). Cei puțini aleși sunt cei care adaugă silinței pentru cunoaștere, voința și dragostea pentru viața

omului și a naturii și siguranța recunoașterii și a cunoașterii existenței unei ființe supranaturale, fără teamă sau rușine.

Pentru noi nu mai există îndoială și nici teamă.

De ce ne-am teme de stăpânul, șeful, managerul sau Dumnezeu nostru dacă îl înțelegem obiectiv și respectăm procedurile stabilite de el? De ce ne-ar influența atât de mult obiectele materiale aflate în decorul spațiului nostru de activitate, puse la dispoziție de Dumnezeu, dacă le cunoaștem rostul și ne putem adapta lor, mergând pe drumul nostru pavat de El? Ce s-ar întâmpla de exemplu în cazul circulației rutiere dacă, datorită nerăbdării accesării unor oportunități apărute pe piață și ispitei deplasării rapide dată de cail putere de sub capotă, nu s-ar respecta regulile banale ale benzilor de sens și ale cedării trecerii altor vehicule sau pietoni aflați în trafic, prin locurile marcate?

Cu siguranță vor exista permanent neconformiști în gândire, exprimare și faptă care vor determina extremele societății, dar și conformiști de tot felul: unii vor respecta normele și legile stabilite de oameni sau transmise de Dumnezeu prin oameni, dar nu vor face nici un efort în a-L căuta pe Dumnezeu, alții vor trage omul înapoi spre păcatul originar al necunoașterii și necredinței trăirii animalice, iar alții vor împinge omul spre înțelepciunea divină, având responsabilitatea și obligația față de natură, om și Dumnezeu să împrăștie duhul bun al omului cunoscător peste omul simplu și natură asemeni răspândirii Duhului Sfânt pe care ei l-au accesat cu sau fără voia lor, dar cu credință și cu sprijin divin - *“În dar ați luat, în dar să dați.”* – Matei – cap.10_8.

Duhul Sfânt sau înțelepciunea divină nu este o taină la care omul nu are acces și care nu se cere și nu poate fi fundamentată rațional. Nu aspirația de a deveni asemeni lui Dumnezeu, prin accesul la pomul cunoașterii, este păcatul originar, ci încrederea că omul îl va putea accesa singur, fără îndrumarea divină. Această încredere l-a determinat pe om să producă neconformități care acum au devenit vizibile cu ochii.

Noi credem în revelația științifică prin care duhul omului copiază cu adevărat Duhul Sfânt, numai și numai prin străduință, silință, voință și încredere în managerul creator, având libertatea și permisiunea de a cunoaște și respecta cerințele sau legile impuse creației de către acesta. Duhul Sfânt nu este o bază de date secretă. Este doar codificată și cheia, codul de acces sau parola este credința, nu știința!

Acesta este principiul creației științifice adevărate, bazat pe cunoașterea totală a omului, principiu care rezultă din sistemul de management al cunoașterii și calității totale.

Noi nu pretindem că am emis acum teoria marii unificări sau a cunoașterii totale, dar utilizarea teoriei pe care v-o prezentăm în această lucrare ne-a condus la identificarea unui scop divin care nu este departe de scopul oamenilor raționali și religioși.

Este posibil ca atât oamenii de știință cât și reprezentanții marilor religii să considere arbitrară introducerea teoriei managementului cunoașterii și calității totale ca liant în cunoașterea bazată pe tradiții, pe revelațiile prin extaz religios, artistic sau științific.

Din acest motiv noi vom încerca să reducem arbitrarul prin argumentarea tradițională, religioasă, artistică și științifică a necesității și suficienței existenței capacității manageriale umane de a da viață ideilor proprii sau speculative și de a duce la bun sfârșit un lucru odată început, prin cunoaștere, pasiune, simțire, voință și credință.

Chiar dacă pe acest nivel al cunoașterii științifice omul nu știe să producă viață în adevăratul înțeles, pentru că nu acceptă cu credință sursa ei și se încapățânează să o caute în relațiile materiei, cel puțin recunoaște răul neconform vieții și uneori poate chiar să-l prevină și să-l elimine.

Dezideratul “zero defecte”, exprimat ca un principiu al asigurării calității totale pentru orice proces de transformare produs de om, trebuie să devină și un principiu al asigurării calității vieții.

În acest moment omul a ajuns la un prag critic al cunoașterii, în care își dă seama prin cunoaștere că trebuie să-și impună singur limitele calității trăirii pentru a trăi toți bine.

Acum omul cunoscător este capabil să vadă că un lucru făcut bine și care are un scop bun, poate fi utilizat sau poate fi dirijat către un scop rău, cu sau fără intenție.

Acum omul de știință trebuie să-și impună un scop util vieții în cercetarea sa și trebuie să prevadă răul pentru a evita utilizarea binelui în scopuri rele.

Pe baza cunoașterii reacțiilor mediului la acțiunea sa și pentru a evita, corecta sau preveni producerea unei neconformități în timpul acțiunilor umane, omul analizează și evaluează periodic starea acțiunii lui și respectarea procedurilor de lucru în spiritul scopului inițial declarat.

Dacă i se cere unui analist să urmărească și să evalueze un proces de transformare prin care omul creează, prima întrebare pe care acesta o pune este:

“Care este scopul acelui proces și care sunt riscurile cunoscute și asumate?”

Conform principiului sistemului de management al calității, pentru a analiza o creație în scopul de a o corecta, copia și repeta fără dificultate, trebuie în primul rând să cunoști ceea ce se dorește a se obține prin acel proces.

Acest scop al oricărei creații este cel care identifică și determină toate elementele necesare și suficiente care vor participa la creație, toate fluxurile care vor fi atrase, armonizate și dirijate către realizarea obiectivului final.

Când ai stabilit cu precizie acest obiectiv al unei acțiuni, atunci poți organiza totul, poți planifica structura sistemului, care va determina realizarea scopului propus, și poți identifica toate resursele necesare atingerii acestui obiectiv, luând în calcul și toate riscurile din timpul creației și de după creație, pentru a scădea la zero defectele și incertitudinea prin intercomunicare adevărată, analiză, evaluare și acțiuni corective.

Ce face analistul nostru în cazul concret al evoluției umane, în care nu cunoaște obiectiv managerul și nu-l poate întreba care este scopul acestui proces, aparent incert și nedeterminat, influențat haotic de decizii umane, dintre care cele mai mari s-au dovedit total neconstructive sau, mai bine zis, distructive?

Se apleacă conștiincios asupra tuturor informațiilor existente în sistem, le sortează, le cataloghează, le apreciază, le ponderează și le analizează prin propria lui funcție de transfer. Rezultatul unui astfel de proces de analiză științifică a informațiilor este menționat într-un raport al analistului, pe baza căruia se estimează scopul și se evaluează trasabilitatea, fezabilitatea și perspectiva evoluției, cu anumite riscuri ce pot apare pe parcurs. Acest raport va avea un grad de incertitudine dat de limita capacității analistului de a procesa toate informațiile și de a înțelege fenomenul analizat și poate fi sau nu corectat printr-o nouă expertiză. Nu există limită privind reducerea gradului de incertitudine a raportului, dar această iterare a expertizelor, acest calcul fără sfârșit duce la diminuarea incertitudinii până la un procent necesar și suficient pentru a merge mai departe pe baza rezultatului unui număr finit de expertize. Omul este liber să aibă alte aspirații și să adere sau nu la acest scop determinat de analistul în cauză, prin gând, cuvânt și faptă, dar fără a afecta viața semenului său prin producerea unei poluări materiale și informaționale insuportabile ansamblului Dumnezeu – om – natură.

Omul nu trebuie să considere avertismentele referitoare la pedeapsa divină, transmise de Ioan prin scrierea Judecatei de Apoi, ca răutăți sau bucurii ale celor care le expun. Ele trebuie ca simple știri asemănătoare celor transmise de reporterii mass-media privitor la informațiile eveniment ce au condus sau vor conduce la un tragic eveniment sau la o mare realizare și pe care ei le vor lua în seamă sau nu.

Dar analiza lui trebuie să aibă în spate un scop final al vieții lui și a semenilor lui, armonizat cu scopul social, care

trebuie să fie declarat și pe care trebuie să-l cunoască bine și să-l respecte. Noi am efectuat o astfel de analiză, cercetând o serie de documente tradiționale, religioase, artistice și științifice, și am emis o teorie a scopului divin, oarecum asemănătoare cu teoriile revelațiilor religioase.

Argumentele biblice pe care le aducem acestor afirmații teoretice științifice, privind structura viitoarei ființe divine și compararea tehnologiei de lucru utilizată de om la realizarea laserului material tehnic cu cea utilizată pentru laserul imaterial al Fiului Omului, sunt vorbele lui Hristos spuse apostolilor lui: “*Cei drepți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor*” – Matei, cap.13_43 și “*La înviere sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer*” – Matei, cap.22_33.

Teoria scopului divin - scopul creației divine este nașterea din oameni, prin liberul arbitru al acestora, a unui Fiu al lui Dumnezeu, o copie asemeni Tatălui și a Duhului Sfânt, numit în Biblie Fiul și Duhul Omului. Acest fiu este o ființă nevăzută, formată din suma tuturor sufletelor oamenilor care au crezut în Dumnezeu și care au acceptat liberi să-L cunoască pe Dumnezeu prin credință și înțelepciune, să-i respecte cerințele și să dorească să facă parte din acest ansamblu divin energetic și informațional, care este asemănător unui laser sferic. Liantul acestui ansamblu, grăuntele de muștar sau aluatul din pildele biblice, managerul general al acestui Fiu al Omului este spiritul sau sufletul omului Dumnezeu Iisus Hristos, sădit divin în om. Construcția acestei ființe divine a început odată cu învierea lui Iisus Hristos care a atras și va atrage sufletește și științific sufletele tuturor credincioșilor din marile religii, inclusiv credința științifică.

Prin descompunerea acestui scop general, aparent imaterial și îndepărtat, se obține o sumă de scopuri individuale

concrete și limitate în timp ale omului trăitor, la care acesta va voi să adere sau nu prin liberul arbitru al combinației științei, simțirii și credinței lui de a trăi și a duce viața mai departe pentru întregirea Fiului Omului ca un Fiu al lui Dumnezeu, conform planului lui Dumnezeu.

Cel care nu se conformează planului creației trebuie să fie informat că omul social are capacitatea și puterea date de Dumnezeu să analizeze riscurile evoluției și să corecteze sensul de mers al acesteia, chiar dacă prin aceasta va fi obligat să pună limite temporare evoluțiilor individuale inconștiente, izolându-le și aparent agresându-le libertatea.

Continuând descrierile noastre în spiritul exemplificării practice ale acestei noi teorii, noi vă sfătuim să vă schimbați atitudinea față de oamenii cu care intrați în contact, pentru că există posibilitatea ca toți să deveniți parteneri într-un viitor ansamblu divin. Noi afirmăm că dorim și ne-am simți practic onorați ca sufletele noastre să facă parte dintr-un viitor ansamblu imaterial și să se alăture sufletelor oamenilor celebrii ai umanității, a prietenilor și cunoșcuților și celor ale familiilor din care provenim, prin înțelepciunea noastră de a combina înțelepciunea umană existentă cu înțelepciunea divină în care credem și la care avem sau nu acum un acces limitat. Noi suntem optimiști în știința, simțirea și credința noastră că acest scop al creației divine va deveni și un scop acceptat liber de un număr de oameni necesar și suficient pentru a se completa acest Fiu al Omului, asemănător lui Dumnezeu, indiferent de rase sau religii, și care prin fapte bune făcute pe baza cunoașterii, simțirii și credinței lor au adus viața până în zilele noastre, contribuind la accesul omului la pomul cunoașterii.

În sprijinul acestei afirmații vom aduce și două definiții obținute irațional în timpul unui vis și pe care le vom argumenta prin teoria noastră:

- “*Dumnezeu este cel care ne dă sau ne ia credința.*” – în funcție de nivelul de cunoaștere și înțelegere a creației divine, în funcție de binele și de răul făcut prin

creația umană, reacția divină se transformă în credință, care, conform teologiei este un dar ce se manifestă prin *“adeverirea celor nădăjduite și dovedirea lucrurilor nevăzute”*. Dar atenție la ce nădăjduiți și la scopul în care vreți să le utilizați, pentru a nu vi se retrage suportul divin sau codul de acces!

- *“Iisus trăiește prin noi și în fiecare din noi de-a lungul întregii noastre vieți materiale.”* - noi suntem fii omului și aspirația trăirii umane este atingerea perfecțiunii lui Iisus așa cum s-a manifestat ea în timpul vieții lui, este dorința de a deveni fii ai lui Dumnezeu. Același tip de vorbe, dar exprimate altfel, le găsim la sf. Evanghelist Matei, cap.18_5: *“Cine va primi un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine Mă primește”*.

Mesajul transmis de Iisus oamenilor, deși simplu prin exprimarea și trăirea Lui, este extrem de complex și nu a fost descifrat științific integral. În primul rând Iisus omul a avut altă personalizare inițială decât cea a omului obișnuit. El este un model care, prin tot ceea ce a acumulat spiritual la vremea de atunci a nivelului cunoașterii umane și a realizat efectiv, a demonstrat, obiectiv celor prezenți și informațional celor care au urmat, referința umană care poate fi atinsă în aproximativ 30 de ani de educație umană, dar care nu se putea materializa fără un aport divin masiv în personalizarea inițială și în cunoașterea ulterioară, datorită nivelului redus atins la acea dată de duhul omului. Înțelegerea și acceptarea acestei trăiri, prin înțelegerea participării informației umane genetice scrisă pe ADN, a informației umane transmise prin educație în timpul trăirii memorată în sistemul nervos și a informației divine scrisă pe ARN, nu mai este doar un atribut al religiei, ci intră deja în domeniul științific.

Necesitatea și suficiența atingerii unor puncte critice individuale specifice omului care se pot asemăna cu unele din capacitățile omului Iisus Hristos, prin contribuția proprie la procesarea materială în conformitate cu legile universului, va

determina umanitatea în ansamblul ei să atingă punctul critic al externalizării acestei informații.

Umanitatea va atinge nivelul desăvârșirii lui Hristos prin defalcarea și delegarea executării acelor minuni către un procent necesar și suficient de oameni credincioși, ale căror suflete o vor conduce la trecerea pe o nouă treaptă a evoluției.

Revenind la principiile științifice, teoria lui Stephen Hawking privind găurile negre se adaptează și se integrează perfect în teoria noastră și umple științific un gol al cunoașterii pe care religia nu l-a putut explica. Conform acestei teorii, o gaură neagră este o sursă puternică de lumină, închisă și controlată în interiorul unei limite de radiație de ceva nedefinit până acum de omul de știință, delimitând marginea găurii negre printr-o lumină care nu iese în afară.

Lumina din interior este formată din raze de lumină paralele pline de informație, ce nu se întâlnesc, nu se intersectează și nu se ciocnesc, asemănător unui snop de fibre optice, iar în interior nu există nici o formă cunoscută de materie. Din punct de vedere teoretic acest lucru este realizabil în interiorul unui trunchi de ghid de undă, care are două capace semiconductoare. Capacele sunt negre la suprafața din exterior pentru a atrage lumina, sunt permissive din exterior spre interior, iar suprafața interioară a capacului este argintie și perfect plană pentru a reflecta lumina intrată și a nu-i mai permite să iasă în afară.

Într-un ghid perfect, fără pierderi, aceste raze de lumină ce au pătruns în interiorul ghidului vor circula între cele două capace la infinit, fără să se intersecteze cu celelalte.

Din punct de vedere tehnologic acest lucru doar Dumnezeu știe acum să-l realizeze cu materiale sau cu câmpuri energetice necunoscute omului, cu ajutorul cărora se pot închide într-o incintă fracțiuni de unde purtătoare de informație. Informația conținută în aceste raze purtătoare nu se pierde, ci este conservată până în momentul când cineva va hotărâ reutilizarea sau reciclarea ei.

În opinia noastră, această tehnologie de funcționare a găurii negre aduce explicația științifică necesară privind păstrarea vie a sufletelor celor morți și neconformi cenzurii cosmice, cu toată informația corespunzătoare trăirii lor stocată pe suportul divin al undelor îngerilor personali, dar fără a le permite să circule libere până la momentul divin al eliberării și judecării lor. Această “oală cu capac” este cu siguranță iadul, despre care se spune că nu permite sufletelor neconforme să comunice între ele, chiar dacă se disting, și nici să-i mai influențeze pe pământeni. Nu știm cum se va face această eliberare, prin sortare individuală sau asemănător reacțiilor nucleare controlate din afară de spiritul divin al lui Hristos existent în nucleul laserului sferic pozitiv al Fiului Omului, la momentul atingerii punctului critic al amorțirii acestui trunchi cilindric plin de informație și energie negativă.

Momentul acestei eliberări în vederea reutilizării info-energiei conținută în interiorul găurii negre este asemănător trecerii examenului de absolvire al unui student care a picat la primul examen și este nevoit să se supună reexaminării.

El este numit de religia creștin ortodoxă momentul celei de-a doua învieri a tuturor sufletelor, este numit de Stephen Hawking emiterea unei teorii a marii unificări, este numit de Uniunea Europeană momentul atingerii cunoașterii totale și este numit de managementul cunoașterii și calității totale momentul stabilirii rădăcinii cauzei tuturor neconformităților și a atingerii etalonului “zero defecte”.

Stephen Hawking vine cu o completare teoretică extraordinară privind evoluția universurilor paralele, precizând că doar universurile fără găuri negre au un viitor și astfel admite științific necesitatea curățirii periodice a coșului de gunoi al universului nostru.

Cine și când o va face?

Cu siguranță omul înțelept, îndrumat divin, va demara procesul de management al cunoașterii și rezultatul se va vedea în stagnarea creșterii găurii negre.

Pentru a fi conform cerințelor acestor teorii sau aspirații, laserul sferic pozitiv ce a început să prindă viață la învierea și înălțarea lui Hristos (Matei, cap.28_18 – “*Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ*”) va fi format doar din razele de lumină care respectă din punct de vedere tehnic cerințele unor raze de lumină perfectă, pornite dintr-un nucleu, și din punct de vedere religios respectă cerințele divine de dreaptă credință în Hristos.

Aceste raze devin funcționale și integrabile în noua entitate divină după un timp foarte scurt de la încetarea comunicației individuale dintre trup și suflet, acesta fiind apreciat de religie ca fiind 40 de zile de la moartea fizică a omului care s-a conformat cenzurii cosmice în timpul trăirii pe pământ. Acest Fiu al Lui Dumnezeu și al Omului, deși a fost un prunc la momentul înălțării lui Hristos la ceruri, nu va fi o entitate lipsită de educație, de cunoaștere și de energie, ci va îngloba întreaga informație creată de umanitate în spiritul divin și energia sufletească armonică cu cea divină, utile vieții, din care s-au separat toate neconformitățile.

Acest fiu cu genă divină va fi complet împlinit după anihilarea totală a neconformităților și a distrugerii sau reciclării deșeurilor sufletești existente în iad. În acel moment, probabil asemănător unei reacții nucleare controlate, se va externaliza splendoarea calităților și puterilor divine peste toate sufletele celor morți și celor vii și vor fi analizate fără părtinire toate conformitățile și neconformitățile spre dreapta judecată a lor și eliminare sau corectare sigură a sufletelor celor ce au adus mari prejudicii vieții sau au fost indiferenți, cu bună știință, la suferințele semenilor lor.

Răul face parte din cunoașterea totală, este o necesitate a capacității de a înțelege și utiliza binele fără a mai trece prin rău. Doar atunci omul va fi capabil să aleagă pentru mersul înainte al universului cealaltă strategie divină pe care Dumnezeu i-a propus-o lui Adam de la început, accesul la pomul cunoașterii prin credință.

Omul este liber să creadă și să respecte sau nu acest principiu al teoriei emisă de noi prin propria judecată, aceasta fiind și singura judecată privind calitatea vieții trăită material de om, ce delimitează binele de rău pe principii științifice, dar el nu trebuie să uite că pentru această judecată, care desparte științific raiul de iad prin atitudinile și acțiunile conforme și neconforme vieții, a fost prevenit și îndrumat divin prin "iraționalul și nebunia" revelațiilor unor oameni și prin propovăduirea trăirii și învierii lui Hristos.

Vom aduce și aici informații artistice ca argumente privind prevederea acestui moment de către Eminescu în superba poezie Luceafărul, care în opinia noastră este o integrală a Genezei și a evoluției în atingerea scopului divin de naștere a unui Fiul al Omului asemeni Lui Dumnezeu.

Interpretarea noastră este următoarea: în primul pasaj prezentat mai jos este exprimată venirea Fiului lui Dumnezeu pe pământ, la cererea oamenilor nemulțumiți de modul cum au fost tratați de semenii lor, nerecunoașterea Fiului Creatorului în persoana lui Hristos și refuzul oamenilor de a crede realitatea Lui și de a-L urma pe calea ce-a deschis, considerându-L doar un simplu om ce a murit de mult.

Acest moment a fost cerut, prevăzut și așteptat de oamenii credincioși, iar adevărarea lui a fost răsplata divină pentru credința lor.

Dar să lăsăm vorba și să dăm curs reprezentării artistice a lui Eminescu:

*"Iar ea vorbind cu el în somn, / Oftând din greu suspină:
O, dulce-al nopții mele Domn, / De nu vii tu? Vină!
Cobori în jos, luceafăr blând, / Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n casă și în gând / Și viața-mi luminează!
El asculta tremurător, / Se aprindea mai tare
Și s-arunca fulgerător, / Se cufunda în mare;
Și apa unde-au fost căzut / În cercuri se rotește
Și din adânc necunoscut / Un mândru tânăr crește.
Ușor el trece ca pe prag / Pe marginea fereștii*

*Și ține-n mână un toiag / Încununat cu trestii.
Părea un tânăr voievod / Cu păr de aur moale,
Un vânăt giulgi se-ncheie nod / Pe umerele goale.
Iar umbra feței străvezii / E albă ca de ceară-
Un mort frumos cu ochii vii / Ce scânteie-n afară.
- Din sfera mea venii cu greu / Ca să-ți urmez chemarea
Iar cerul este tatăl meu / Și mumă-mea e marea.
Ca în cămara ta să vin, / Să te privesc de-aproape
Am coborât cu-al meu senin / Și m-am născut din ape.
O, vin'! odorul meu nespus, / Și lumea ta o lasă;
Eu sunt luceafărul de sus, / Iar tu să-mi fii mireasă.
Colo-n palate de mărgean / Te-oi duce veacuri multe,
Și toată lumea în ocean / De tine o s-asculte.
- O, ești frumos cum numa-n vis / Un înger se arată,
Dară pe calea ce-ai deschis / N-oi merge niciodată;
Străin la vorbă și la port, / Lucești fără de viață,
Căci eu sunt vie, tu ești mort, / Și ochiul tău mă-ngheață."*

.....
*"-Trecu o zi, trecură trei / Și iarăși noaptea, vine
Luceafărul deasupra ei / Cu razele-i senine.
Ea trebui de el în somn, / Aminte să-și aducă
Și dor de-al valurilor Domn / De inim-o apucă:
- Cobori în jos, luceafăr blând, / Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n casă și în gând / Și viața-mi luminează!
Cum el din cer o auzi / Se stinse cu durere,
Iar ceru-ncepe a roti / În locul unde piere;
În aer rumene văpăi / Se-ntind pe lumea-ntreagă
Și din a chaosului văi / Un mândru chip se-ncheagă;
Pe negre vișele-i de păr / Coroana-i arde pare,
Venea plutind în adevăr / Scăldat în foc de soare.
Din negru giulgi se desfășor / Marmoreele brațe
El vine trist și gânditor / Și palid e la față;
Dar ochii mari și minunați / Lucesc adânc himeric,
Ca două patimi fără saț / Și pline de-ntuneric.
- Din sfera mea venii cu greu / Ca să te-ascult ș-acuma,*

*Și soarele e tatăl meu, / Iar noaptea-mi este muma;
 O, vin' odorul meu nespus, Și lumea ta o lasă;
 Eu sunt luceafărul de sus, / Iar tu să-mi fii mireasă.
 O, vin' în părul tău bălai / S-anin cununi de stele,
 Pe-a mele ceruri să ră sai / Mai mîndră decât ele.
 - O, ești frumos, cum numa-n vis / Un demon se arată
 Dară pe calea ce-ai deschis / N-oi merge niciodată!
 Mă dor de crudul tău amor / A pieptului meu coarde,
 Și ochii mari și grei mă dor, / Privirea ta mă arde.
 - Dar cum ai vrea să mă cobor? / Au nu-nțelegi tu oare,
 Cum că eu sunt nemuritor, / Și tu esti muritoare?"*

În opinia noastră, noua apariție a Luceafărului nu este demonul, așa cum îl vede Cătălina. Dar nu este nici Fiul lui Dumnezeu așa cum a fost Iisus Hristos și pe care-L așteaptă omul simplu ca pe un om. El este Fiul Omului, o nouă entitate divină asemeni lui Dumnezeu, realizată prin spiritul lui Dumnezeu combinat cu spiritul uman, dar nu într-un simplu om, deoarece acum s-a întins peste lumea întreagă prin rumene văpăi și încălzește, prin știință, spiritele tuturor credincioșilor, ducându-i pe aceștia spre cunoașterea totală sau pomul cunoașterii. Acest colectiv de suflete umane, în care fiecare în felul lui *“va fi ca un mădular al unui singur organism unitar”*, conform spuselor lui Pavel, va forma un sistem de management, numit în Apocalipsa Fiul Omului, care în următorii ani va reflecta adevărul conținut în Duhul Omului asupra pământului prin cunoaștere, simțire și credință și va determina, prin liberul arbitru, negocierea științei cu marile religii. Acest Fiu al Omului a crescut și va face pe pământ judecata dreaptă între oameni prin cunoașterea totală, probabil după a doua înviere a sufletelor, care va reflecta o înviere spirituală asupra pământenilor.

Acesta va fi Fiul Omului, asemeni lui Dumnezeu, cunoscător, simțitor, hotărât și responsabil față de Dumnezeu și de creația Sa, dar și față de om și de creația sa.

El va fi cel care va crea adevăratul Duh al Omului căruia i se va da să mănânce din pomul vieții și care va răspândi înțelepciune și energie creației, asemeni Tatălui.

În acest pasaj este exprimat momentul revenirii promise de Hristos apostolilor și lumii întregi. Cătălina îl vede pe Hiperion diavol; este o părere, o opinie umană. Nu vede nimic din măreția pe care a văzut-o și a exprimat-o artistic Eminescu la revenirea lui Hristos cu ocazia procesului de transformare numit Judecata de apoi, căruia Dumnezeu i-a transferat la învierea Lui din morți *“toată puterea peste cer și pământ”*. Eminescu nu pomenește nimic diavolesc în această metamorfoză divină.

El vede în acest pasaj necesitatea eliberării spirituale prin revelații pentru a-L redescoperi și rechema pe Dumnezeu, urmat de procesul de transformare prin care Dumnezeu a dat naștere unui Fiu al Său asemeni Lui și trecerea a trei milenii de la nașterea lui Hristos pentru a doua apariție divină. El vede în adevăr, info-energia divină sau adevărul absolut pe baza căruia se va face judecata cea dreaptă; el vede în culoarea neagră, roba judecătorului drept; el vede în giulgi, îmbrăcăminte simplă pe care a purtat-o Hristos; el vede în tristețe, tristețea divină că trebuie să ne separe în buni și răi; el vede în gânditor, analistul complet care ia decizia divină corectă; el vede în ochii mari, viziunea de ansamblu a judecătorului; el vede în patimi fără saț, nepărtinirea dată de iubirea nelimitată față de cei pe care-i judecă; el vede în întuneric, nrecunoașterea Lui de către oameni; el vede în sferă, unitatea complexității laserului divin; el vede în te ascult, nenumăratele cereri ale oamenilor care au suferit de nedreptate; el vede în soarele tată, Dumnezeul manager care sădește adevărul în sufletul Fiului Omului; el vede în noaptea muma, creația omului pornită de la zero. De data aceasta Fiul Omului și al lui Dumnezeu nu mai coboară printre oameni ca un muritor, ca Hristos pe pământ, ci se va întinde *“pe lumea-ntreagă”*, asemeni Duhului Sfânt, urmând a lua cu El doar spiritele celor care vor să-L urmeze și

să intre în armonie cu spiritul Lui, lăsând muritorii în pace cu treburile lor.

Sau poate nu-i lasă? Răspunsul îl cunoaște doar Dumnezeu!

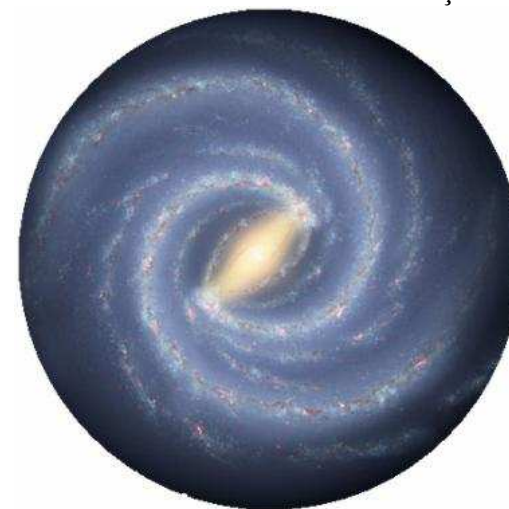
Se poate spune că versurile lui Eminescu sunt meșteșugit alese pentru a prezenta artistic niște vorbe aruncate în vânt de extazul artistic al unui visător, așa cum Apocalipsa este tot o vorbă, o informație obținută prin extazul religios al unui simplu credincios.

Teoriile științifice actuale privind evoluția în mișcare a spațiului cosmic se aseamănă, poate nu întâmplător, vorbelor artistice exprimate de Eminescu în încheierea acestei superbe poezii:

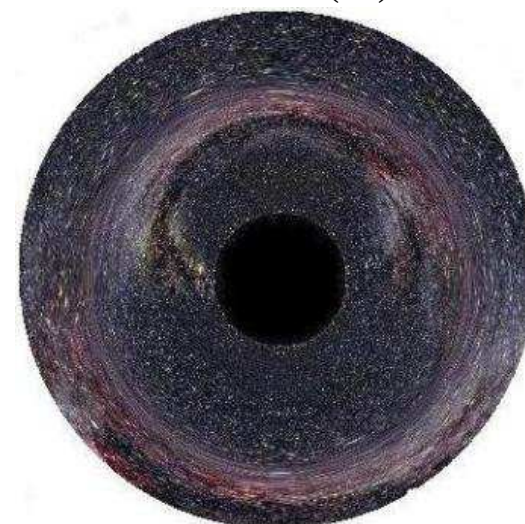
“- Din chaos, Doamne,-am apărut / Și m-aș întoarce-n
chaos
Și din repaos m-am născut, / Mi-e sete de repaos.
- Hyperion, ce din genuni / Răsai c-o-ntreagă lume,
Nu cere semne și minuni / Care n-au chip și nume;
Tu vrei un om să te socoți, / Cu ei să te asameni?
Dar piară oamenii cu toți / S-ar naște iarăși oameni.
Ei numai doar durează-n vânt / Deșarte idealuri-
Când valuri află un mormânt, / Răsar în urmă valuri;
Ei au doar stele cu noroc / Și prigoniri de soarte
Noi nu avem nici timp nici loc / Și nu cunoaștem moarte.
Din sânul vecinului ieri / Trăiește azi ce moare,
Un soare de s-ar stinge-n cer / S-aprinde iarăși soare;
Părând pe veci a răsări, / Din urmă moartea-l paște,
Căci toți se nasc spre a muri / Și mor spre a se naște.
Iar tu, Hyperion, rămâi / Oriunde ai apune...
Cere-mi cuvântul meu dintâi - / Să-ți dau înțelepciune?
Vrei să dau glas acelei guri, / Ca după-a ei cântare
Să se ia munții cu păduri / Și insulele-n mare?

.....

- Ce-ți pasă ție chip de lut, / Dac-oi fi eu sau altul?
Trăind în cercul vostru strâmt / Norocul vă petrece,
Ci eu în lumea mea mă simt / Nemuritor și rece.”

HEAVEN (rai)
and
HELL (iad)

6. Bio-sufletul, interfața dintre lucrurile văzute și cele nevăzute

Motto: “Arătându-vă că sunteți scrisoare a lui Hristos, slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu duhul Dumnezeului celui viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii.”

Pavel,

II Corintieni 3.3

Din descrierile biblice avem informații conform cărora Dumnezeu a imprimat pe table de piatră cele zece porunci necesare omului pentru a se conforma planului și creației divine. Acest fapt s-a petrecut, conform spuselor lui Moise, cu ajutorul unui fulger. Tot de la Moise avem informații prin care se afirmă că Dumnezeu îi vorbea dintr-un rug care ardea cu o flacără ce nu se mistuia și care nu dogorea.

Acest tip de miracole este realizabil acum de om prin utilizarea laserului și nu mai miră pe nimeni. Nu trebuie să vă mirați de capacitatea tehnologică a utilizării laserului în scrierea și transmiterea informațiilor pe suport biologic, astfel încât vorbele de mai sus ale Sfântului Evanghelist Pavel pot fi adevărate.

Pentru a descifra raționalul acestor vorbe, noi vă propunem să abordăm această latură necunoscută a emoțiilor provocate de ambientul natural prin pătrunderea științifică în sufletul ascuns al omului, în conștiința sa, care îl determină să acționeze de cele mai multe ori în afara limitelor rațiunii, producând astfel efectele caracterizate ca bune sau rele.

Teologii ne spun că faptele bune sunt determinate de acțiunea omului în spiritul divin, de credința în Dumnezeu, iar faptele rele sunt determinate de acțiunea omului în spiritul diabolic, de credința în satana.

Oamenii de știință spun despre marile descoperiri că au fost determinate rațional de către om prin procesarea conștiință a informațiilor existente, iar despre marile dezastre științifice că au fost determinate de acțiuni iraționale și iresponsabile ale omului care a acționat conform propriei lui decizii sau a deciziei altor oameni rău intenționați sau necunoscători și care nu au gândit sau nu au luat în calcul măsurile necesare prevenirii unui astfel de eveniment nedorit de omul social.

Noi am arătat că acest tip de comportamente, care umplu statistic întregul clopot al lui Gauss de la neconformul negativ, la conformul negativ, pasiv sau activ și până la

neconformul pozitiv, sunt date de modul de procesare a informațiilor de către om, de integrala fiecăruia pe baza căreia se iau deciziile tip impuls Dirac, de tringhiul deciziei IQ-EQ-CQ, ca răspuns al deciziei umane față de cunoașterea trecutului, trăirea prezentului și scopul viitorului.

Dacă în triunghiul deciziei divinitate-om-natură, care determină ansamblul înțelepciunii CQ_IQ_EQ, se înlocuiește divinitatea din vârful triunghiului, ca referință așa cum o definește religia și cum am acceptat-o și noi, cu o altă referință de genul sfânt, manager, persoană apropiată, sportiv, artist, persoană publică sau orice idol creat de mintea umană, atunci decizia va oscila în funcție de trasabilitatea noii referințe. În contextul în care un om face parte dintr-un grup de interese neconforme sau extremist netolerant, fie el religios sau de orice altă natură, și capacitatea lui proprie determinată de IQ și EQ este limitată genetic și prin educație, atunci CQ-ul este determinant în luarea deciziei.

În acest caz omul simplu poate fi ușor influențat de managerul grupului să execute anumite acțiuni, inducându-i-se că acestea sunt cerute de divinitatea idol pusă ca referință în triunghiul deciziei.

În incertitudinea vieții de zi cu zi există riscul ca trasabilitatea unui om să fie modificată de un eveniment neașteptat și CQ-ul indus să nu rezolve sau să nu mai corespundă noilor coordonate și, atâta vreme cât este sufletul în om și cât accesul la informație este liber, există probabilitatea ca o anume informație din univers să pătrundă adânc în sufletul omului și să-i modifice total laturile acestui triunghi, conducându-l la o altă decizie decât cea pe care o așteaptă conducătorul grupului sau apropiații celui în cauză.

Același lucru se poate petrece dacă persoana referință dispăre și aceste fenomene semnalizate de religii ca avertismente sunt fenomene demonstrate statistic și științific, fenomene prin care poate trece real un om ce se atașează fanatic unei idei sau persoane.

Noi vom demonstra rațional că prin știință este posibil ca omul să fie deconectat de la comunicarea cu universul informațional conform, creat de Dumnezeu și de omul bun, și să fie conectat, prin satelit, la un centru de date artificial creat de omul rău. Dacă omul bun, condus de lumina divină, are în strategia lui științifică crearea unui nou pământ, pentru a preveni autodistrugerea speciei umane prin suprapopulare, omul rău, care stă și huzurește beneficiind de întreaga creație divină și umană care a determinat atingerea unei calități inimaginabilă a vieții materiale, nu are nicio strategie științifică privitor la expansiunea universului ci și-a stabilit o strategie de stagnare sau diminuare a populației consumatoare de resurse limitate. Acest proces se va derula aparent pe baza unor intenții bune, de creștere a calității vieții sociale prin ecologizarea planetei cu ajutorul unor metode utilizate la animale, de reducere a fenomenului natural și necontrolat de creștere a populației. Prin managementul modern al cunoașterii totale se impune ca orice acțiune umană, indiferent de cine o ia, să fie analizată înainte, simulându-se și evoluția ei virtuală, astfel încât să fie cunoscute riscurile ce pot apare în cazul aplicării ei, pentru a putea fi luate rapid măsurile de diminuare a efectelor nocive, pentru a putea prevedea dar și controla situațiile de criză. Practic omul cunoscător modelează viitorul și nu se mai lasă în voia soartei.

Cum modelează omul viitorul lui, al planetei și al universului?

Dacă privim în istoria umanității, omul a încercat din cele mai vechi timpuri să supună omul deciziei lui prin diverse mijloace de modelare a sufletului sau a creierului: educare, constrângere, mituire, dezinformare, dragoste falsă, implanturi artificiale, etc. Omul acționează în stilul animalic al relației pradă - prădător, dar îl depășește pe acesta deoarece odată ce devine prădător acționează fără respectarea limitelor animalice impuse de necesități sau a celor impuse de bunul simț uman, așa cum sunt acestea definite tradițional.

Care sunt necesitățile umane și care este limita lor dată de suficiența de a trăi în condiții de calitate?

Nu vom intra în alte analize științifice fizice, chimice, biologice sau psihologice. Ne rezumăm la a vă reaminti că marile religii ale lumii impun educarea omului în spiritul autocontrolului în cadrul unor limite fiziologice și morale sau chiar evitarea ispitelor care stimulează necesitățile peste limita fizică și spirituală. Oamenii de știință au ajuns și ei la concluzia că există limite ale resurselor naturale și că necesitățile trebuie stabilite rațional. În ciuda acestei rațiuni, cea mai mare parte a marketingului modern se ocupă de stimularea sau ispitirea laturii emoționale a omului, determinând creșterea consumului unor bunuri și servicii și implicit creșterea producției acestora. Această creștere combinată cu creșterea populației a determinat procesarea materiei pe o scară atât de mare încât a apărut limita resurselor. Ritmul de consum al omenirii de astăzi este de 1,2-1,3 resurse ale planetei pământ, asemănător cu cel din epoca dinozaurilor, încât spectrul dispariției speciei umane apare la orizont.

Ce este de făcut? Oare omul este un dinozaur inconștient care nici măcar nu se așteaptă la reacția necontrolată a naturii sau la reacția divinității?

În nici un caz nu este. El și-a elaborat strategii de viitor: limitarea înmulțirii speciei, limitarea consumului, extinderea cercetării spațiului cosmic în vederea populării lui și altele. O parte a acestor strategii sunt destinate determinării raționale și emoționale a omului să se încadreze în anumite limite. Doar marketingul, considerat a fi biblia vânzărilor, acționează invers. În anumite sectoare ale viciului uman, cum ar fi fumatul, sexul, alcoolul, drogurile, s-au luat măsuri la nivel mondial de reducere a reclamelor sau de interzicere totală a marketingului.

Este acest lucru suficient pentru a împiedica circulația cuvântului și efectul dat de puterea lui de a induce într-un mod nevăzut sau de a fi copiat vizibil?

Dezvoltarea comunicațiilor fără fir a permis omului să realizeze lucruri bune în toate domeniile, dar această realizare este speculată de om și pentru a realiza unele fapte rele.

La reacția omului simplu, care se simte agresat de informații poluante și care cere controlul și cenzurarea acestor informații primite de la om prin calea văzută sau nevăzută, reacția celor care le produc este bazată pe drepturile omului și cer protejarea totală a intimității informațiilor private și neamestecul în treburile lor interne.

Aceste informații private, transmise cu sau fără fir, încep a fi socotite ca făcând parte din sufletul omului, din partea lui intimă și secretă, chiar dacă uneori produc foarte mult rău prin extrapolarea lor din sectorul privat limitat în sectorul public sau social neîngrădit, îndemnând o parte a umanității să se manifeste neconform binelui acceptat social.

Cel mai important principiu al managementului calității totale este comunicarea informației adevărate.

Pe baza acestui principiu, din procesele de transformare analizate sunt colectate informații despre evenimentele petrecute, prin mai multe căi:

- calea directă nevăzută – stocarea informațiilor în mintea și în sufletul celor care participă la acest proces sau cuvântul nevăzut;
- calea indirectă văzută – stocarea informațiilor transmise în sistem prin cuvântul scris al lucrătorilor;
- calea controlului direct – stocarea informațiilor transmise în sistem prin cuvântul văzut al analizatorilor interni, de tipul CTC (controlul tehnic al calității) sau auditul AQ (asigurarea calității);
- calea controlului secret – stocarea informațiilor anonime sau nu, obținute prin spionaj, spovedanii, destăinuiri, constrângeri, etc sau cuvântul divulgat în secret;
- calea intercomunicării manageriale liberă – stocarea informațiilor colectate direct prin comunicația manager-lucrători, audiența, decizia și cuvântul adevărat sau fals.

Extrapolând conceptul modern al coordonării activităților umane, putem accepta cu o marjă de eroare neglijabilă, înlocuirea denumirii de stăpân sau domn atribuită lui Dumnezeu de Hristos în pildele sale, cu denumirea actuală de manager, atribuită omului administrator și creator.

În concepția noastră, managerul creator al cunoașterii și calității totale a vieții este însuși Dumnezeu. Pentru ca managerul să proceseze informații de calitate reale și adevărate, să simtă procesul, trebuie să existe și căi de comunicare directă cu procesul, pe lângă cele indirecte.

Cea mai modernă cale directă de comunicare este sondarea informațiilor produse de participanții la proces și compararea acestora cu informațiile colectate direct sau indirect de la participanții la proces prin sugestiile și reclamațiile venite din proces. În limbajul utilizat în teoria procesării informațiilor, sondarea înseamnă eșantionarea informațiilor și este un proces de colectare informații bazat pe procesul de analiză a proceselor anterioare combinat cu simularea strategiilor evoluției proceselor viitoare. Sunt cunoscute multe metode de eșantionare pe baza cărora filmul procesului de transformare se condensează, urmând ca la redare să existe o metodă compatibilă de decompresare (integrare) a informațiilor care să permită urmărirea cu fidelitate a procesului. Cele mai simple și cunoscute exemple sunt: tehnica sondării opiniilor pentru a vedea așteptarea și reacția populației, care are o marjă de eroare de 2-3% și tehnica MP3 de înregistrare și redare a sunetelor, practic fără eroare deoarece se cunoaște tot produsul și scopul lui.

Am rezumat un istoric al principiului transmiterii informațiilor om - univers, privit atât din punct de vedere științific cât și religios, și aceste fapte, acceptate sau nu de omenire, ne sunt cunoscute din scrierile tradiționale, din informațiile artistice, din mass-media și din cele științifice.

Teoria pe care v-o prezentăm cuprinde descoperirile și simulările noastre privind acest domeniu al administrării

manageriale prin comunicare, prin procesarea informațiilor adevărate transmise cu ajutorul câmpului energetic nevăzut de ochiul omului. În scrierile biblice am găsit informații privind existența a două baze de date:

- Duhul Sfânt – planul divin sau baza de date elaborată pentru creație de Dumnezeu manager activ; în limbajul modern este numit plan sau “*project*”.
- Duhul omului – baza de date elaborată de oameni și stocată pe suportul angelic creat de Dumnezeu înaintea creației materiale propriuzie sau “*Cartea vieții*”; în limbajul modern al proceselor de transformare este numit istorie sau “*history docket*”.

Agreem existența acestor două baze de date care sunt în conformitate cu principiile managementului modern al proceselor de transformare și cu practica utilizată în comunicațiile spațiale tip internet-forum și vă propunem să le acceptați și voi, cel puțin din punct de vedere teoretic.

Baza de date a managerului conține informații privitor la întregul plan de desfășurare a procesului de transformare a omului, plan gândit cu mult înainte de începerea procesului propriuzis sau creația divină, cum este acest proces denumit teologic. Pe lângă acest plan virtual, care conține informații despre planificarea resurselor sau despre strategii și măsuri de urgență, în baza de date a managerului sunt arhivate toate datele privitoare la pregătirea și implicarea managerului în proces, așa cum s-au petrecut ele în realitate, și eventualele strategii și măsuri de corectare managerială a procesului, dacă acestea sunt necesare.

Baza de date a umanității conține informațiile privind trăirea efectivă, care sunt necesare și suficiente reconstituirii acestui proces cu o mare precizie dată de urmărirea trasabilității elementelor active. În ea sunt stocate informațiile privind desfășurarea procesului în conformitate cu planurile liderilor și managerilor umani dar și informațiile privind neconformitățile din proces.

Practic în această bază de date se află toate informațiile despre binele și răul produs de oameni în procesul lor de trăire, de-a lungul întregii perioade de la Adam și până astăzi.

Într-o creație de o asemenea amploare, principiul trasabilității funcționează ireproșabil și nimic nu s-a pierdut din punct de vedere informațional.

Pe lângă managerul divin și oameni, ca participanți activi și conștienți la procesul de transformare a vieții în drumul omului spre desăvârșire, mai trebuie să luăm în considerare natura, ca materie primă și decor al vieții.

În natură există materie anorganică, inertă, care pare a se transforma doar prin intervenția omului sau a naturii asupra ei, și materie organică vie, activă, care are propria funcție de transformare și la care se pot adăuga procesele de transformare impuse de om sau de reacția naturii înconjurătoare. Informația privind transformarea materiei se găsește vizibil în materie și această informație este extrasă științific de către om prin sondaje și analize. În cadrul acestui trio creator plin de viață, Manager-lucrători-mijloace și materiale de procesare, există un schimb permanent de informații, care, conform principiului calității totale ar trebui să fie în concordanță cu planul aprobat de managementul procesului și făcut cunoscut lucrătorilor prin diverse metode de comunicare.

În cazul în care există abateri de la programul stabilit, vor apare reacții de readucere a procesului pe traseul stabilit, atât din partea lucrătorilor conștienți și cunoscători, cât și din partea managerului creator și observator.

Datorită faptului că are și elemente vii, natura va avea propriile reacții, mai mult sau mai puțin raționale și previzibile, în funcție de evoluția întregului ansamblu.

Până aici, chiar dacă pare puțin fantezistă, imaginația noastră nu este departe de realitatea proceselor moderne de transformare coordonate de om.

Aici apare un punct critic - tehnologia de comunicare.

Comunicațiile umane au atins o culme tehnică a transmisiei de date fără fir prin mijloace din ce în ce mai miniaturizate, care-i acordă omului o libertate de mișcare, de informare, de comunicare, de cunoaștere și de acțiune de la distanță din ce în ce mai mare, indiferent de locul în care se află sau de locul din care sunt transmise datele.

Pentru a demonstra existența unei tehnologii de comunicare inteligentă între un organism biologic și o entitate nevăzută, noi am speculat imaginea a două sisteme care se aseamănă:

- spermatozoidul uman cu piesa intermediară, care, spunem noi, lucrează asemeni unui laser biologic;
- tubul cu undă progresivă și laserul cu cristal de rubin, utilizate în procesarea informațiilor, inclusiv în telecomunicațiile spațiale.

Din punct de vedere tehnic, laserul trebuie să conțină un mediu activ amplificator (gazos, lichid sau solid), un mecanism de pompaj (sistem de excitare) și o cavitate rezonantă. În cavitatea rezonantă amplificarea se bazează pe emisia forțată de energie de către mediul activ sub acțiunea energiei fotonice interioare. Pompajul fonic se face în mediul activ cu ajutorul spiralei, prin inducție. Din punct de vedere medical în timpul fecundării au loc procese fizico-chimice de atracție și excitație între ovul (cavitate rezonantă biologică) și spirala spermatozoidului pe care noi le speculăm a se asemana cu excitația din cavitatea rezonantă tehnică.

Managerii oameni, aflați în procesul real de transformare, au început să lucreze din ce în ce mai mult cu informații adevărate în timp real, trecând din latura realului fizic în cea a realului informațional, putând urmări și conduce procesele de la distanță, fără a mai fi absolut necesară prezența lor fizică la locul faptelor. Acțiunile corective stabilite de managementul uman sunt puse în practică de lucrătorii oameni, în măsura în care ei înțeleg mesajul managerial și cred în el.

Managerul Dumnezeu își vede în continuare de treburile Lui așa cum și-a propus și comunică cu omul și cu natura în același mod stabilit de El prin planul creației. Și El urmărește procesul de la distanță, corectând ce, când și cât consideră El de cuviință. Suportul divin al omului este îngerul personal creat la Geneză, fiind asemănător unei unde radio suport prin care omul modern comunică fără fir pe telefonul mobil sau pe internet.

Teoria sufletului uman: În corpul uman se află un translator biologic între suflet, ca suport divin al omului, și trăirea fizică, între informația universală nevăzută și informația văzută din corpul uman, un mic organ biologic de 5-7 microni, numit științific piesa intermediară a spermatozoidului și numit de noi bio-suflet sau bio-laser. El este format din 9 spire ce conțin filamente de mitocondrii și are funcțiile de emisie-recepție pe frecvențe superioare frecvenței luminii și de modulare - demodulare date raționale, funcționând ca o bio-busolă sau ca un bio-GPRS. Rolul lui inițial este de a comanda motorul molecular al flagelului bacterian până în momentul fecundării și înscrierii datelor divine în ARN-ul viitorului embrion, după care se rotește cu 180° pentru a intra în rezonanță cu frecvența personalizată numită înger și creată divin înaintea creației materiale. Omul va înscrie pe această undă suport personală toate datele vieții trăite pe pământ, urmând ca această informație să fie analizată automat printr-o poartă logică, numită științific cenzura cosmică, ce o separă în conform sau neconfom în funcție de baza de date pe care omul a accesat-o sau de care s-a lăsat accesat, în care a crezut și în spiritul căreia a trăit.

Deși aparent omul cunoaște politica și planul managerial privind procesul trăirii umane, elaborate de

Dumnezeu în spiritul calității vieții și transmise oamenilor prin revelațiile marilor religii, omul nu cunoaște tehnologia de comunicare și limbajul Lui nevăzut, motiv pentru care de cele mai multe ori omul rațional nu-L ia în considerare pe Dumnezeu. Este o reacție naturală a omului care nu respectă politica managerului, care nu crede în cunoașterea altcuiva, mai presus de cunoașterea sa proprie, indiferent cine este acesta și indiferent de modul de comunicare, inteligibil sau nu.

Acesta este punctul critic informațional, lipsa credinței în cuvântul adevărat. În acest punct critic noi venim cu o descoperire care pare desprinsă din filmele science-fiction, pe care nu vă cerem să ne credeți pe cuvânt pentru că o vom demonstra ca posibilă prin cuvântul științei.

Acest laser biologic, despre care medicina spune că “*va juca probabil un rol mai șters în procesul eredității*”, noi spunem că funcționează conform principiilor lui Faraday, principii utilizate de om în comunicațiile prin sateliți, la înregistrarea și redarea video a imaginilor, în inducția electromagnetică și în electroliză. Rolul lui este de a asigura comunicația inteligentă a omului cu bazele de date existente în univers și, în momentul în care aceste date sunt sincrone cu codul vieții, transmis individual de Creator fiecărui embrion în timpul fecundării, apar rezonanțele utile vieții. În caz contrar, comunicarea și acțiunea umană pot produce fenomene disonante ce conduc la boli, eșecuri, accidente, etc.

Cele două baze de date nevăzute, evidențiate în scrierile biblice și preluate de noi în această analiză, Sfântul Duh și Duhul Omului, sunt stocate pe suporturi imateriale polarizate în antifază, fapt explicat științific prin observația că la fecundarea ovulului de către un spermatozoid, piesa intermediară se rotește cu 180° după desprinderea de restul spermatozoidului și se apropie de nucleu.

Dacă privim desenul piesei intermediare a spermatozoidului cu ochii medicului, distingem mitocondriile, ca elemente ce au un rol energetic, și o mare cantitate de

glicogen, necesar ca material energetic în mișcarea acestui flagel bacterian.

Dacă privim același desen cu ochii electronistului, distingem cele trei tipuri de canale electronice de transmitere a informației: 9 micro-antene de foarte înaltă frecvență, cuplate într-un șir de antene și formate fiecare din câte o spiră acordată probabil pe o anumite frecvență și destinate interconectării la diverse baze de date, 9 micro-bobine de frecvență joasă, fiecare formată din mitocondrii destinate scrierii informației specifice de calitate pe suport biologic pentru ca aceasta să poată fi comparată cu informațiile care vor intra în sistem pe alte căi și astfel să transmită decizia indusă privind acțiunea corectivă (antene log-periodice) și 9 micro-circuite electrice, formate din microtuburi axonemale destinate inducției informației în circuitul fizic al sistemului (canale de pompaj).

Dacă privim cu ochii managerului sistemului de asigurarea calității, observăm redundanța sistemului de colectare și transmitere a informației în interiorul organismului: un canal de informare a sistemului prin circuitele microtuburilor axonemale, fiind mai lent deoarece se bazează pe reacții electrochimice realizate în latura materială, asemănător procesului de producție al unui sistem, și un canal de informare fără fir prin mitocondrii, asemănător sistemului de colectare a informațiilor de calitate dintr-un proces fizic, fiind caracterizat de rapiditatea informării managerului prin intermediul câmpului electro-magnetic.

Dacă privim cu ochii managerului modern al cunoașterii totale, nu ne putem opri admirația în fața inteligenței universale nevăzută care a creat un așa microsistem informațional modern încă de la începutul creației omului!

Pe baza acestor asemănări, noi am dezvoltat o teorie de simulare a modului de comunicare între om, Dumnezeu și natură. Noi credem că embrionul primește moștenirea genetică de la om, prin transmiterea fizică a informației parentale (procesul combinării ADN-ului nuclear masculin cu cel

feminin), matricea genetică a vieții de la Dumnezeu cel viu, creatorul naturii și al omului, prin transmisia de date, fără fir, cu ajutorul ADN-ului mitocondrial masculin (procedura genetică divină a tehnologiei procesului biologic) și reacția naturii la acțiunea omului asupra ei, prin comunicație fără fir cu ajutorul ADN-ului mitocondrial feminin (influența astrală și emoțională). Ultimele două tipuri de informare biologică, transmisă fără fir, se fac prin acest bio-suflet complex, format din nucleul central al deciziei, numit ADN-ul mitocondrial Adam, și din mitocondriile celulare, numite ADN-urile mitocondriale Eva, pe baza acestei tehnologii laser de comunicare într-o bandă foarte largă de frecvență (30 MHz-1000 THz). Ovulul se comportă ca o cavitate rezonantă de înaltă frecvență în care, pentru captarea unui semnal de foarte înaltă frecvență, se introduce spermatozoidul, echivalentul tubului electronic cu undă progresivă tip spirală laser. În momentul fecundării se produce rezonanța cavității ovulului cu semnalul divin, numit îngerul personal, motiv pentru care aceasta se contractă. Pe acest suport angelic omul va stoca întreaga informație a trăirii sale conținută fizic în ARN și ADN, ca pe un DVD.

În timpul dezvoltării fătului, aceasta cavitate rezonantă sferică ia forma unui ghid de undă.

Semnalul de înaltă frecvență este captat de bio-sufletul central, poziționat probabil în stern, informația este demodulată și transmisă în organism prin ARN-ul mesager din elementele figurate care se formează în măduva osoasă, dar și între toate celulele dotate cu mitocondrii, prin câmpul electromagnetic de frecvență joasă (30 - 300 MHz). Porțile de comunicare pentru joasă frecvență, necesare comunicării cu un organism extern apropiat, sunt mâinile și picioarele.

Personalizarea omului se face prin mai multe căi:

- IQ –ul sau rațiunea este determinată în principal de genă, de educație și de accesul continuu la cunoașterea umană, transmise direct și prin informații reflectate;

- EQ –ul sau spirala simțului este percepția și reacția individuală animalică la ansamblul factorilor înconjurători existenți cauzati de acțiunile omului și ale naturii;
- CQ –ul este reciprocitatea determinată de reacția managerului la conformanța IQ-ului și EQ-ului propriu cu planul managerial; probabil, prin cenzura cosmică stabilită înainte de începuturile creației, în om și în univers există o funcție corectivă ce acționează în cazul apariției unor devieri periculoase de la planul divin.

Pe baza triumphiului IQ-EQ-CQ omul gândește, decide și crează. A transformat materia naturală pentru a trăi, a se educa și a crea cu credință în cineva care merge înaintea lui. Pentru a nu avea decepții, vă recomandăm să nu vă supuneți nici unui trup și să nu credeți total într-un alt manager în afara celui divin, cu care trebuie să stabiliți o relație discretă.

Făcând rocada CQ-IQ, pentru a așeza divinitatea acolo unde-i este locul, omul va crea viitoarele stații orbitale sau va administra noul pământ, copiind sistemul informațional divin, pentru a duce viața mai departe, în timp și spațiu. Omul va fi condus, fără fir sau nevăzut, prin înțelepciunea divină spre cunoașterea totală a naturii și a tainelor vieții. Cele trei baze de date universale, Duhul Sfânt, duhul omului nevăzut (cartea vieții) și duhul văzut al omului (carte, internet), vor rămâne independente, dar vor converge către un singur adevăr divin.

Viitoarea creație umană va fi supravegheată părintește, dar nevăzut, de Creator, lăsându-i omului libertatea de a-și decide soarta: viața înțeleaptă ce-l va conduce la integrarea într-un viitor organism divin nemuritor, Fiul Omului, sau viața ușoară dirijată de hazardul norocului astral condus de reflexia gândului uman spititor.

Nu intrăm în alte amănunte tehnice pe care le putem pune la dispoziție curioșilor și pe care cu siguranță le vom prezenta în lucrările noastre viitoare. Vom continua discursul nostru în spiritul aparent fantezist al decodificării și interpretării științifice a informațiilor produse de om.

Poate cuvintele lui Pavel de la începutul acestui capitol vi se par doar niște vorbe aruncate în vânt sau niște vorbe destinate doar duhului uman, dar pentru noi ele sunt o certitudine că modul nostru de abordare a acestei probleme de comunicație, prin care cuvântul divin nevăzut este pus în practica văzută, este cel real.

Este adevărat că transformările materiale din corpul uman se produc prin procese chimice (Oparin - teoria hazardului reacțiilor chimice și Kenyon – teoria predestinării atracției aminoacizilor), dar nu asta este întotdeauna rădăcina cauzei. Orice proces chimic poate fi generat științific de om dacă există pricepere (informație, cuvânt), energie (lumină) și voință (determinism).

Cum și de unde a luat natura informația și energia necesare determinismului macroscopic al lumii pe care o vedem, dacă incertitudinea microscopică a lumii mecanicii cuantice îi dădea șanse egale de “a fi sau a nu fi”?

Acest bio-laser sau bio-suflet este organul central de comunicare nevăzută externă și internă a omului, este echipamentul biologic construit de “Cineva” pentru a asigura comunicația inteligentă a organismului uman cu o bază de date externă și imprimarea în ARN-ul văzut din corpul uman a informației necesară și suficientă structurării și organizării vieții pe principii științifice. Funcționând pe baza principiului fantelor de lumină descoperit de Faraday, laserul este echipamentul prin care omul imprimă informațiile pe suporturi magnetice. ARN-ul este un suport bio-magnetic pe care se află informații scrise prin diverse procedee naturale sau artificiale. În timpul fecundării, în timpul formării fătului și în timpul pubertății, comunicarea omului cu Dumnezeu este foarte activă. Glanda imunității, timusul, este influențată de genă, de natură (prin reflexiile astrale ale informațiilor existente în baza de date a duhului omului), de educație și de Dumnezeu prin decodificarea de către bio-suflet a unor informații venite pe calea nevăzută (vezi Pavel, Evrei 4.12).

Astfel și informațiile divine sunt transpuse prin electroliză în reacții chimice care pot modifica funcția imunologică a limfei și prin urmare funcționarea întregului organism.

Omul de știință a constatat că vindecările miraculoase ale oamenilor atinși de boli incurabile sunt determinate de apariția naturală în limfă a unor celule T-NK, care atacă și distrug cu o precizie de invidiat toate celulele atinse de cancer. Uneori celulele produse artificial de om prin vaccinuri sau chimioterapie își ating ținta, dar uneori ele se sinucid fără nicio explicație și nu conduc la vindecarea celui bolnav.

Este statistic observat, prin analiza diverselor populații influențate de diverse religii, că oamenii care respectă periodic anumite regimuri alimentare și care nu produc fapte neconforme vieții nu sunt atinși de cancer.

Natura, religiile și știința își au rolul lor limitat pe acest nivel al cunoașterii umane, iar divinitatea intervine numai la cerere și dacă constată că cel în suferință și-a schimbat modul de viață în conformitate cu procedurile conținute în baza de date numită Sfântul Duh.

După pubertate timusul se micșorează și își reduce activitatea, aceasta putând fi reactivată la cererea omului, prin credință în Dumnezeu, sau unilateral pe baza deciziei divine luată de Dumnezeu, în funcție de intențiile și scopul Lui.

Ce va face omul modern, rău intenționat, care posedă toată această cunoaștere umană referitoare la comunicațiile prin bio-suflet?

Din dorința lui de a acapara sufletul semenului său sau din invidie față de Dumnezeu care a creat această cale directă de comunicare cu omul, prin care-i poate deschide ochii și încurca socotelile lui de acaparare a sufletului prin educație, omul rău sau omul diavol va înlocui acest bio-suflet divin cu un cip electronic prin intermediul căruia va modula decizia omului pradă cu decizia omului prădător. A făcut-o permanent prin mijloacele tehnologice pe care le-a avut la dispoziție, o

face acum prin transmiterea non-stop fără selecție a informației, știind că ispita către o viață ușoară este mai mare decât îndemnul la înțelepciune, și o va face prin orice nouă tehnologie pe care știința o va produce.

Acest proces tehnologic modern de transformare a omului din ființă divină în diavol, apărut dintr-o eroare științifică, se va face pe ascuns, fără voia lui sau a membrilor familiei lui, și numai după încheierea procesului natural de creștere, după pubertate, deoarece omul nu cunoaște secretele vieții și nu poate interveni rațional în procesul de transformare suferit de embrion pentru a ajunge om matur, în ciuda descoperirii fineței tehnologiei genetice.

Aceasta va fi lucrarea supremă a omului cunoscător, diavol în devenire, în lupta sa cu omul înțelept, aspirant la ființa divină. Acest fapt este menționat în Biblie, fiind menționate și strategiile lui Dumnezeu de a anihila acțiunea supremă a omului diavol.

Vom puncta această viziune a intercomunicării nevăzută bărbat-femeie-divinitate cu prezentarea artistică din poezia *“Iubind în taină”* a modului de comunicare a dorințelor lui Eminescu către cineva necunoscut dar dorit, în care dragostea sacră față de cineva vag și îndepărtat se împletește cu dragostea carnală față de aproapele omului, omul obiectiv, trecând de la taina gândului la obiectivitatea cuvântului și a faptei și invers:

*“Iubind în taină am păstrat tăcere,
Gândind că astfel o să-ți placă ție,
Căci în priviri citeam o vecinicie
De-ucigătoare visuri de plăcere.
Dar nu mai pot. A dorului tărie
Cuvinte dă duioaselor mistere;
Vreau să mă-nec de dulcea-nvăpăiere
A celui suflet ce pe al meu îl știe.
Nu vezi că gura-mi arsă e de sete
Și-n ochii mei se vede-n friguri chinu-mi,*

*Copila mea cu lungi și blonde plete?
Cu o suflare răcorești suspinu-mi,
C-un zâmbet faci gândirea-mi să se-mbete.
Fă un sfârșit durerii... vin' la sânu-mi."*

În lucrarea noastră am prezentat științific cine este Dumnezeu și aspirația omului de a deveni asemeni Lui. Noi credem că omul fizic individual nu poate atinge performanțele lui Iisus Hristos. El poate fi un foarte bun profesionist care poate prelua cu responsabilitate o parte din caracteristicile lui Dumnezeu pe care le pune în slujba creației divine.

Dar cine și ce generează diavolul?

Ispita bărbatului sau a femeii?

Se pare că ideile diavolești se nasc în bărbat pe baza instinctelor animalice de satisfacere a unor plăceri sexuale extreme, iar acțiunea femeii este reacția inversă de a-i satisface aceste plăceri, dar pentru a-și atinge unele interese total diferite de ale lui, reacție ce prin evoluția genetică a selecției naturale a generat dublarea diavolului.

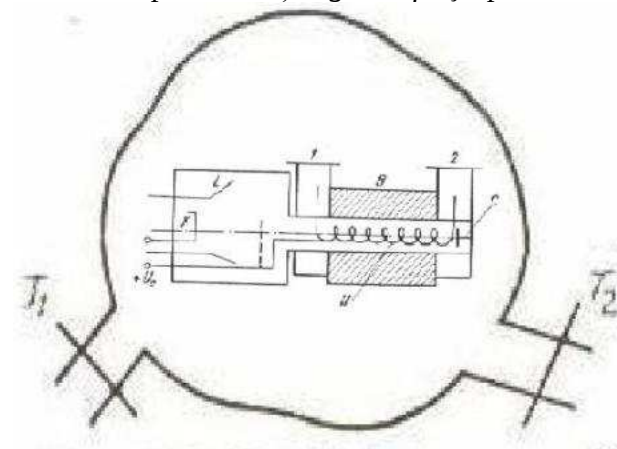
Astfel, în opinia noastră, sexul nu este important în această apreciere, la fel cum nu este important în teoria egalității sexelor. Există funcții specifice și limite specifice care determină necesitatea și suficiența parteneriatului bărbat-femeie, parteneriat bazat pe înțelegere, pe repartizare sarcini, pe respect reciproc și armonie pentru a crea și procrea divin.

La Eminescu găsim informații artistice codificate în poezia "Scrisoarea-V" referitor la această dilemă privită din punct de vedere sexual, împletite cu toate avertismentele necesare tinerei generații de a se feri de ispită.

*"Biblia ne povestește de Samson, cum că muierea,
Când dormea, tăindu-i părul, i-a luat toată puterea
De l-au prins apoi dușmanii, l-au legat și i-au scos ochii,
Ca dovadă de ce suflet stă în piepții unei rochii...
Tinere, ce plin de visuri, urmărești vre o femeie,*

*Pe când luna, scut de aur, strălucește prin alee
Și pătează umbra verde cu misterioase dungi,
Nu uita că doamna are minte scurtă, haine lungi.*

*.....
Ea nu poate să-nțeleagă că nu tu o vrei... că-n tine
E un demon ce-nsetează după dulcile lumine.
C-acel demon plânge, râde, neputând s-auză plânsu-și,
Că o vrea... spre-a se-nțelege în sfârșit pe sine însuși."*

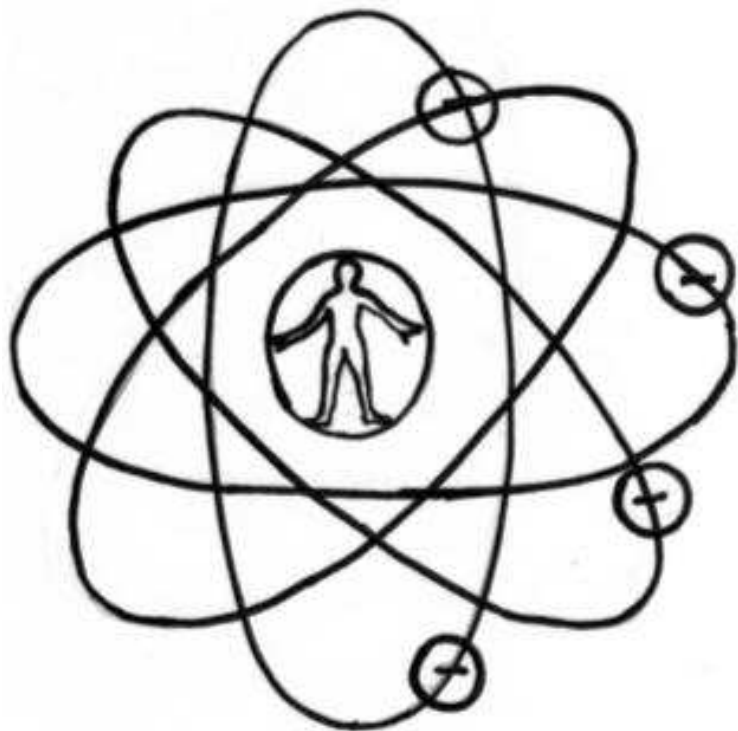

**Rezonanța magnetică
și
Armonia fecundării**

7. Personalizarea și integrarea omului

Motto: *“Frica de Dumnezeu este începutul înțelepciunii; cei fără minte disprețuiesc înțelepciunea și stăpânirea de sine. Ascultă, fiul meu, învățătura tatălui tău și nu lepăda îndrumările maicii tale. ... Fiul meu, de voiesc păcătoșii să te ademenească, nu te învoi... Îndărătnicia omoară pe cei proști și nepăsarea pierde pe cei fără minte... Mila și adevărul să nu te părăsească... Voi, cei simpli, învățați cuminenia și voi, cei nebuni, înțelepțiți-vă. Adună înțelepciune, dobândește pricepere... Eu, înțelepciunea, locuiesc împreună cu prevederea și stăpânesc știința și buna-chibzuială.”* - Biblia, Pildele lui Solomon

Cartea de căpătâi a lumii creștine aduce multe îndrumări, pilde și sfaturi prețioase privind procedura de bază a comportamentului prin care omul social, un Dumnezeu în devenire, poate să atingă desăvârșirea adevărată stabilită și acceptată de Dumnezeu. Cu siguranță, învățătura marilor religii aduce același tip de informații în care știința de a îmbina tradiția, munca, prevederea, chibzuiala, răbdarea, mila, dragostea cu talentul, priceperea, diversificarea, relaxarea, odihna sunt baza înțelepciunii și-l pot face pe om desăvârșit.

Sistemul educațional elaborat științific de omul modern respectă aceste principii și nici o școală creată și acceptată de o comunitate normală, fie ea religioasă sau nu, nu educă și nu îndeamnă omul să producă neconformități.

În ciuda acestor eforturi umane, trăirea reală a omului produce neconformități, cu sau fără voia lui, și rădăcina cauzei lor este de cele mai multe ori ascunsă în spatele genelor familiale, a educației, a ispitei, a corupției, a disperării sau a apartenenței fanatice la o anumită credință sau știință. Toate aceste argumente sunt cauze posibile generatoare de rău, dar toate argumentele răului au o sursă comună: lipsa cunoașterii adevărului suprem care determină crizele de conștiință prin lipsa științei în credința adevărată.

Dacă a fost o perioadă în care “cultura fricii” era necesară în educația omului, asemănător “*nebuniei propovăduirii*”, datorită incapacității acestuia de a demonstra științific existența, necesitatea și scopul înțelepciunii divine, nivelul cunoașterii actuale ne permite să scoatem cu moderație aceste metode din educație și pregătire.

Rațiunea este cea care determină noile metode de training, astfel încât în școlile moderne a pătruns rațiunea științifică și cu ea noul sistem de asigurare a calității, care impune utilizarea reacției inverse în corectarea metodelor educaționale. Conform principiului de bază al sistemului de management al cunoașterii și calității totale, nicio informație nu trebuie neglijată sau ascunsă și neacceptarea informațiilor

religioase în etapa educațională sau nerecunoașterea chiar și parțială a unui scop final nematerial al sufletului uman exprimat de acestea, a determinat omul să acorde o pondere substanțială scopului economic stabilit științific, devenind un handicapat cultural.

În conceptul managerial actual scopul principal al activităților umane, exprimat ca o necesitate a creșterii calității vieții, este profitul calculat prin bani. Școlile moderne de management, de marketing, de cure terapeutice sau de orice altfel de procesare spirituală și materială a omului exprimă teorii de cum să devii bogat, cum să devii puternic, cum să devii frumos, cum să devii idol, cum să slăbești sau cum să te îngrași, cum să pari mai tânăr sau cum să ascunzi adevărul trăirii tale și tot felul de astfel de principii și proceduri prin care se face reclamă mascată unor produse artificiale, care nu sunt întotdeauna utile vieții.

Doar școlile tradiționale religioase aduc informații în educație despre Dumnezeu, despre calitățile Lui și despre aspirația omului și metodele necesare pentru ca acesta să fie asemenea Creatorului, iar ele chiar vorbesc despre realitatea asemănării omului cu Dumnezeu. Metodele lor de educare au rămas tradiționale, în care teama de ceva nevăzut și propovăduirea acestei existențe imateriale sunt în continuare baza educației, dar ele nu limitează cu nimic aspirația umană spre cunoaștere prin cuvintele lor de reamintire a trecutului și de readucere în ochii omului actual a unor probe informaționale din trecut pe care, chiar dacă nu le-au descifrat complet, le-au păstrat intacte.

Sunt ele un pericol pentru limitarea libertății omului?

Este o rușine sau o blasfemie pentru om a spera că poate să aspire la asemănarea parțială cu Hristos?

Realizările umane au determinat o altfel de calitate a vieții și aspirația omului modern nu mai poate fi limitată la minimul fiziologic necesar recomandat de unele metode de educație tradițională. Trecerea pe o altă treaptă a nivelului

generalizat al calității vieții, necesară și suficientă îmbinării armonice a modului vieții tradiționale cu realizările moderne determinate de știința umană, este o realitate obiectivă care nu poate fi negată și nici blocată prin legi și norme de care să te temi. Acum omul învață științific să elimine incertitudinea prin supracontrol, și astfel reintroduce teama, dar nu față de managerul pe care de cele mai multe ori omul nu-l cunoaște direct în marile corporații, ci față de tehnologia lui modernă de supraveghere prin care managerul poate vedea tot.

În nicio școală modernă de management nu se vorbește cu seriozitate sau științific de Dumnezeu sau de suflet. Nimeni nu te învață să pui suflet sau să-ți spună de unde să-l iei pentru a-l distribui în compania pe care o conduci. În ochii economiei de piață, chiar dacă este necunoscut științific, acest vag suflet a ajuns o marfă măsurabilă cu etalonul produselor materiale, banul. Venind din cele mai vechi timpuri, sloganul stăpânului către lucrător a rămas același: pune suflet, că de aceea te plătesc, altfel renunț la tine! Un manager cu har știe să pună sufletul său în creația sa, eliminând ponderat și cu știință frica sau umiliința subalternilor date de cunoașterea sau averea lor limitate. Prin cuvântul, fapta și sufletul lui el le redă libertatea și-i face să-și dea sufletul lor pentru compania unde lucrează, fără a avea neapărată nevoie de un control ascuns. Se constată acum științific că scopul economic dus la extrem, fără a lua în calcul reacția inversă a complexului natural din care face parte și iraționalul simțurilor animalice din om, amplificat de hazardul selecției naturale, limitează și periclitează viața omului la modul general, transferând asupra religiei sau științei acuzele cele mai grave aduse omului fanatic fără înțelepciune, de cei care prevăd un sfârșit sumbru evoluției umanității.

Oare omul modern a ajuns să se teamă de știință și de realizările ei așa cum se teme de propovăduirile religioase și de posibilele adevăruri prezentate prin ele?

Oare omul manager pune suflet, știință sau bani în managementul popoarelor, companiilor sau al vieții?

Foarte mulți oameni ignoră total aceste informații științifice sau religioase, deoarece ei pot produce profit material fără nicio diplomă științifică sau teologică, utilizând irațional știința altora, realizările științifice sau informațiile privind divinitatea, despre care habar n-au cum se produc, cum funcționează sau dacă există cu adevărat și de ce există. Aceste lucruri nu-i interesează, ei doar speculează oportunitățile pieței libere, apărați de drepturile omului liber, și le utilizează cu scopul de a obține profitul socotit prin bani, iar aplecarea asupra posibilului adevăr conținut în aceste informații ar reprezenta o pierdere de timp și implicit o pierdere de bani.

Lipsa de respect față de natură sau față de omul biologic și de sufletul său au adus banul, obținut cu orice preț, la criteriul principal de apreciere a omului, pe baza căruia se fac clasamentele umane acoperite de sloganul drepturilor omului. Acum, deși pare illogic ceea ce spun copiind titlul unei melodii românești, banii vorbesc prin deciziile care se iau pe baza lor de a permite cui să preia microfonul pentru a cuvânta și acest cuvânt se induce în câmpul informațional universal, cu sau fără voia sau știința lor.

Vechiul manager, care a adus tradițional prin moștenire și muncă profesiile și meseriile necesare creșterii calității vieții, aproape a dispărut din civilizația modernă.

Vechile meserii care procesau materia vie pentru a asigura hrana vie necesară omului au fost înlocuite de imensele combinate chimice alimentare. Acestea sunt conduse de manageri și în ele lucrează oamenii pe bandă, toți cu un singur scop declarat: să obțină cât mai mulți bani, care aparent îi vor conduce la creșterea calității vieții. Omul individual nu mai contează. Managerii și lucrătorii vin pentru bani și dispar la fel cum au venit. Vechile corporații, în care managerii stăpâni au pus suflet, sunt scoase la mezat păstrându-se uneori doar numele, deoarece acesta a rămas tradițional păstrat în multe suflete umane.

Managementul familial este preluat de cel științific.

Chiar și la încheierea căsătoriilor, pe lângă ceremoniile civile și religioase, este acum recomandat contractul comercial al noilor căsătoriți, pentru ca niciunul din ei să nu piardă sau să nu câștige material. Simplul cuvânt scos din suflet nu mai are nicio valoare în fața dovezii scrise.

În conceptul actual al vieții, banul este cel care determină calitatea vieții. El reprezintă concretul, precisul de care omul vorbește. Vagul suflet nu poate fi tratat și nici nu pare a fi tratat cu seriozitate de știință, astfel încât omul devine un lucru vag în ochii științei de azi, după momentul trecerii omului prin viață.

Doar religiile acordă atenție sufletului și foarte mulți reprezentanți ai lor o fac cu tot sufletul sau cu har. În Biblie găsim pilde și informații despre avere și despre stăpânii ei, despre modul cum este obținută și cum este distribuită. În Biblie găsim informații despre reacția divină împotriva celor care strivesc sau ispitesc sufletul omului simplu în drumul lor spre avere și mărire. Reacția inversă va veni, fără ca acest avertisment să însemne o bucurie sau o certitudine a preștiinței celor care o prevăd. Reacția inversă este o necesitate în funcționarea unui sistem cu autoreglare și cu siguranță este o realitate în funcționarea universului nostru, pe care omul de știință o va descifra pentru a elimina durerea vizibilă a trăirii haotice și incerte, accentuată de diferențele de cunoaștere, de atitudine socială și de avere.

Mai poate managerul sau omul modern, cu toată știința și priceperea lui, să pună atâta suflet în toate „*florile*” (partide, corporații, familii, bărbați, femei) prin care trece? Cine a generat reacția inversă controlată sau nu a planetei? Ce ar trebui făcut? Să oprim omul să mai gândească și să creeze, pentru a opri producerea poluării și pericolul autodistrugerii planetei? Să ne întoarcem în timp și să abandonăm toată trăirea de până acum a umanității așteptând natura să se regenereze natural? Să sterilizăm oamenii pentru a nu se mai reproduce? Sau să gândim inginereste, să analizăm funcția de transfer a

sistemului și funcția de autoreglaj care determină calitatea reacției inverse, astfel încât să prevenim prin acțiunile noastre autoambalarea sistemului?

Stephen Hawking definește în lucrarea sa *“Scurtă istorie a timpului”*, o noțiune nouă, *“cenzura cosmică”*, conform căreia *“Dumnezeu detestă o singularitate nădă”*.

Există oare o cenzură cosmică sau un program prestabilit prin care tot ce prinde viață are un rost și acest rost este urmărit de Dumnezeu cel viu și rațional, propovăduit de religii?

În opinia noastră Dumnezeu nu detestă nulitatea, ci o informează într-o libertate totală, în care cuvântul divin există alături de cuvântul uman și de reflexia naturală a acestuia, dar fără să se amestece, deoarece sunt pe frecvențe diferite.

Omul le amestecă fără prea mult discernământ, fără cunoaștere sau din anumite interese.

Omul, fără să poată el decide, este produsul unei combinații informaționale aparent foarte complicate, dar în fond foarte simplă, fiind personalizat specific de triumful lui Dumnezeu–om–natură prin intermediul unor unde distincte, purtătoare de informație specifică.

Dumnezeu transmite o matrice programată pentru personalizarea inițială a omului, acel înger curat care participă la fenomenul biologic de fecundare a ovulului în momentul pătrunderii în el a unui spermatozoid. Omul vine cu informația genetică a trăirii strămoșilor și cu metodele lui educaționale, devenite vizibile cu ochii științei. Dar în câmpul nevăzut al ansamblului creației se stochează o altfel de informație nevăzută care este generată de unda directă a sufletelor umane și de reflexia acesteia dată de cadrul natural al astrelor, văzută diferit de religii și de alte practici oculte.

Aceasta este marea artă a divinității, de a crea concurența rațiune - simțuri în interiorul omului, care este alimentată prin informația recepționată de la mediu și inducându-se apoi mediului.

Această teorie exprimată de noi se bazează pe asemănarea descrierilor științifice ale procesului de fecundare biologică cu fenomenul de rezonanță pe o anumită frecvență specifică într-o cavitate rezonantă în care s-a introdus un tub cu undă progresivă.

Pentru a da un exemplu pe înțelesul omului simplu, acest fenomen este asemănător personalizării primare a unui telefon mobil prin introducerea unei cartele SIM în momentul stabilirii comunicării cu un anumit gestionar de unde suport, purtătoare de date. Omul participă la această personalizare cu toată moștenirea genetică a celor doi parteneri, care decid sau nu liber să dea viață unui nou făc, și acest lucru a fost demonstrat științific pe baza analizei informațiilor conținute în genele umane.

Chiar dacă procedura divină de construcție a unui nou organism uman este aceeași pentru toți oamenii, construcția lui se face cu materialul clientului, motiv pentru care acesta seamănă foarte mult cu strămoșii lui apropiați. În momentul nașterii sau al eliberării fătului din cușca Faraday a mamei, care-i asigură protecția în fața reacției inverse dată de natură, apare și influența naturală sau astrală pe care lumea ocultă o promulgă ca determinantă, dar fără a aduce argumente științifice solide, deoarece omul nu a ajuns la cunoașterea totală. Pe lângă aceste informații aparent naturale transmise prin gând, omul produce și transmite în văzduhul nevăzut informații cu sau fără un anumit interes bun sau rău. Acestea sunt transmise științific, prin programele vizibile cunoscute, și ocult, prin metode și practici tradiționale pe căi nevăzute.

Nu vom intra în amănuntele descrierilor științifice privind ponderea acestor informații nevăzute cu ochiul liber în personalizarea specifică a omului, pe care le vom trata în lucrările noastre viitoare. Vom trece la etapele de personalizare vizibilă a omului de către om prin educație, prin muncă, prin propria reacție inversă la influența socială și prin reacția inversă a societății față de integrarea și atitudinea lui socială.

Aceste faze sunt destul de bine diferențiate, ca perioade de timp, pentru marea majoritate a oamenilor și au fost identificate științific de om ca fiind necesare și suficiente pentru a defini evoluția sau trasabilitatea vieții omului:

- procreerea și cei șapte ani de acasă – perioadă în care omul obiectiv, care există real, arată capacitatea sa de înțelegere a fenomenului de continuare a vieții, interes și respect față de omul care trebuie să vină, și toate acestea în funcție de interesul social general acordat vieții și calității ei;
- școala – perioadă în care omul existent demonstrează capacitatea sa de educare și informare a omului care a venit, direcționându-l pe fiecare “după măsura lui” pentru o integrare cât mai bună;
- serviciul - perioadă în care omul integrat și omul care vine să se integreze colaborează și crează împreună;
- pensionarea – perioadă în care omul integrat arată respectul cuvenit omului care pleacă, iar acesta, mulțumit sau nu de realizările din timpul vieții, acceptă sau nu plecarea, dar cu siguranță va pleca pentru a duce la îndeplinire scopul divin, în ciuda eforturilor disperate ale celor cu bani de a trăi veșnic pe pământ.

Omul social sau societatea a creat o serie de metode și mijloace de trai specifice fiecărei perioade, astfel încât marea majoritate a oamenilor s-au putut integra ușor în subsistemele create pentru omul individual. Calitatea vieții este determinată specific de funcțiile ocupate de om, prin care acesta își aduce contribuția la binele social, funcții ce asigură omului un traseu previzibil și destul de stabil la trecerea prin viață.

Dar apar și lucruri neprevăzute sau neașteptate, la care omul este supus și în fața cărora de cele mai multe ori el cedează, deoarece nu există proceduri specifice de comportament pentru multitudinea evenimentelor neașteptate și neconforme, ci doar reguli divine simple cu caracter general, care sunt practic ignorate.

Cine generează salturile profesionale sau materiale inexplicabile, accidentele, bolile și tot felul de fenomene care se petrec și pot schimba traseul vieții sau care dau vieții omului incertitudinea specifică probabilității mecanicii cuantice?

Astrologii spun că aceste fenomene sunt previzibile și că sunt datorate influenței astrale, căreia îi acordă ponderea maximă, deși astrologia modernă introduce fenomenul reacției inverse a astrelor în funcție de comportamentul anterior al omului sau al strămoșilor, pe care îl numește “karma proprie”.

Omul religios spune că sunt determinate sută la sută de decizia divină ca reacție la comportamentul uman, contrazicând singur liberul arbitru despre care spune că i l-a acordat Dumnezeu omului. Omul simplu necunoscător spune că sunt determinate de șansă sau neșansă. Omul de știință spune că sunt datorate comportamentului uman rațional sau nu față de normele fixate de om.

Noi spunem că în toate aceste opinii există o parte de adevăr, iar ponderea influențelor asupra personalizării și integrării omului în societate sunt determinate de funcția de transfer specifică individului, de funcția de transfer a universului și de reacțiile inverse ale lor stabilite de Creator prin matricea, programul divin sau cenzura cosmică.

Omul este liber să acționeze în cadrul unor limite divine pe care trebuie să le descifreze pentru a le pune în practică conștient, în vederea reducerii dimensiunii reacției inverse și a incertitudinii.

Dacă omul va descifra această matrice și va decide ca atitudinea lui să fie conformă ei, incertitudinea trasabilității lui va dispărea. Acest fenomen se produce treptat, prin rațiunea acțiunii și controlul reacției inverse, deoarece pe lângă fluxurile normale ale evoluției universului, pe care omul le-a elaborat în urma unor influențe nevăzute și imposibil de certificat pe baza cunoașterii actuale, a apărut un flux al reacției inverse umane care neagă fluxurile evoluției conforme vieții și direcționează o parte a omenirii către o altfel de viață.

Religia ne spune că acest fenomen este dictat de diavol.

Omul de știință cercetează acest fenomen neconform vieții și a elaborat sistemul de management al calității totale prin care separă conformul de neconform, dar refuză să creadă că acest tip de fenomene au o rădăcină comună a cauzei producerii lor: credința sau lipsa credinței în managerul divin și în limitele fixate creației.

Această dilemă între credință și necredință sau criză a conștiinței dictată de conflictul din interiorul omului, dintre rațiune și simțuri, va conduce omul către cunoașterea totală, prin care scopul lui se va identifica cu scopul stabilit de Dumnezeu. Este adevărat că determinarea scopului propus este tot un atribut al cunoașterii totale și fără aceasta managerul uman poate concentra toate resursele de care dispune pentru un scop bun sau unul rău. Dacă este bun, incertitudinea dispare, dar dacă este rău apare reacția negativă care-l poate distruge pe el, dar și grupul condus de el. Conform acestor adevăruri și acționând fără știință, credința în manager te poate duce la bine sau la rău. Poate nu degeaba a fost exprimată opinia religioasă, conform căreia *“cei săraci cu duhul vor moșteni împărăția cerurilor”*, pe care noi nu o interpretăm ca pe un dispreț divin față de cei limitați în cunoaștere, numiți singularități nude, dar credincioși lucrului conform. În fond și conformanța sau credința este un act de înțelepciune generat de recunoașterea propriilor limite, pe care omul simplu le respectă de regulă cu sfințenie, stând la locul lui.

Un om înțelept nu-l va disprețui niciodată pe omul simplu care se conformează înțelepciunii emanată de el, dar mai cu seamă Dumnezeu care cunoaște cu adevărat valoarea omului și valoarea conformismului. Omul modern cunoscător face eforturi și luptă prin mijloace informaționale tot mai sofisticate pentru ca informația produsă de el să pătrundă la omul de rând pentru a-l informa despre ceea ce crede el de cuviință. De această credință manifestă a omului cunoscător, de valoarea adevărată a cuvântului său, de capacitatea lui de a

transmite informația pe care o dorește către omul necunoscător și de permițivitatea sistemului la informații depinde volumul și ponderea viitorului flux al gândului, al cuvântului și al acțiunii omului informat.

Ca oameni de știință simpli, combinând afirmația lui Charles Townes, exprimată în articolul său *“Convergența între știință și religie”*, (*“Noi nu știm să descriem procesele mentale, care antrenează creația în astfel de licăriri științifice noi și importante. Dar este clar că marile descoperiri, marile salturi, se datorează rareori pretinselor metode științifice. Cel mai adesea ele sunt rodul revelațiilor, ca în cazul lui Kekule, prin forțarea imaginației, dar întotdeauna în cadrul realității.”*), cu spusele lui Hristos, relatate de Matei (*“Fericit cel ce nu se va sminti întru mine”*), tragem concluzia că atâta vreme cât omul nu a atins perfecțiunea divină va fi atras de miracolele realizărilor ei, pe care le va prezenta sau testa incomplet sau deformat, rațional sau irațional, în funcție de capacitatea și de credința lui.

Noi nu credem că este atât de greu pentru omul de știință să facă o extensie imaginară gândului său și să accepte că tehnologia divină utilizată în transmiterea cuvântului poate fi asemănătoare tehnologiei transmiterii informației prin telefonie mobilă sau internet. Inaccesibilitatea tehnologică a omului de știință la calea fizică de procesare a informației conținută în raza de lumină divină îl face pe acesta sceptic, dar asta nu trebuie să-i limiteze cercetarea numai la obiectivitatea științifică demonstrată până acum.

Pentru a ne face înțeleși vom trece pe scurt prin tehnologia transmiterii informației (TTI), așa cum este ea privită din punct de vedere electronic.

Există două tipuri tehnologice clasice de transmitere a informației în mediul fizic: cu ajutorul conductoarelor electrice individuale și izolate, care asigură propagarea undelor printr-un mediu oricât de dens sau ostil, și fără fir, cu ajutorul unor unde purtătoare printr-un mediu permițiv sau neostil.

Conform principiului fizic al teoriei relativității, datorită dualității undă-corpusul, transmiterea unei unde purtătoare de informație printr-un mediu în care există materie se poate face maxim până la viteza luminii. Această teorie nu descrie și nu limitează transmiterea unor unde peste frecvența luminii, dar nu o tratează deoarece este limitată și relativă la tehnologia cunoscută și realizabilă științific de om.

Totuși, omul a observat la anumiți semeni ai lui capacitatea proprie de a transmite informații, mai mult sau mai puțin inteligibile și repetabile, printr-o tehnologie necunoscută, numită telepatie. Studiile efectuate pentru analiza acestei noi tehnologii arată că informația poate fi transmisă instantaneu, cu o viteză superioară vitezei luminii, și că acest tip de unde nu pot fi ecranate de nici un mediu fizic sau material. Practic aceste unde penetrează fără nicio restricție orice mediu material cu o viteză necunoscută ce depășește viteza luminii.

Speculând această nouă tehnologie și capacitatea ei de a nu avea limite fizice, noi spunem că acest mod de transmitere a informației este utilizat de Dumnezeu, despre care religia spune că nu are limite în a vedea și a acționa.

Mergând mai departe cu această analiză duală a comparării tehnologiei practice de transmitere a informației de către om cu cea utilizată de Dumnezeu în creație, vom intra practic în analiza TTI utilizată de organismul uman.

Asemănător celor două tehnologii comparate și menționate de noi, biologic și tehnico - industrial, informația prin organismul uman circulă prin conductoare sau cablaje organice, de tipul sistemului nervos, sanguin sau limfatic, și fără fir, prin câmp magnetic, intermediat de mitocondrii.

Viteza sau frecvența de transmitere a informației prin fire organice conductoare este limitată de capacitatea acestora de a o transmite în siguranță, complet și fără a fi deformată, această limită fiind de aproximativ 100 metri pe secundă.

Transmiterea informației având ca suport câmpul magnetic se face pe diverse frecvențe, iar capacitatea acestor

unde de a penetra organismul uman este o funcție de mărimea frecvenței și de intensitate.

Noile tehnologii bazate pe unde radio, utilizate în medicină pentru diagnostic și tratament, aduc argumente noi privitor la posibilitatea ca această tehnologie radio să fie utilizată de inteligența universală pentru a transmite informații.

În plus, tehnica utilizată în radiestezie, deși necunoscută complet, copiază principiile utilizate de Hristos în tratamentul diverselor boli. Referitor la această tehnologie, noi spunem că singurul pericol pe care-l prezintă utilizarea ei de către om este faptul că radioterapeutul se raportează la etalonul organismului propriu și la copia lui din suflet, în timp ce Hristos se raporta la Duhul Sfânt.

Reacțiile chimice care se produc în organismul uman reprezintă practic reacția inversă a acestuia la informații, ele nefiind factorul principal al comportamentului organismului, ci o simplă reacție a lui la un agent mai mult sau mai puțin cunoscut și util sau nu.

Noi am elaborat o teorie privind creația omului și scopul pentru care a fost el creat și am adus o serie de argumente științifice pentru susținerea ei, dintre care menționăm ca originală descifrarea și expunerea unei posibile tehnologii de comunicație în cadrul trioului divinitate-om-natură. Descoperirea tehnologiei comunicării adevărate sau utilizarea informației raționale (cuvântul) în interiorul relațiilor stabilite între elementele vii ale unui sistem aduce o rază de lumină în descrierea proceselor mentale umane pe care informația le coordonează, și acest fapt ne face să revenim la necesitatea promovării sloganului *“crede, cercetează și corectează”* pentru a spera că cel puțin o parte din oameni, necesară și suficientă scopului divin, va depăși nivelul necesar și suficient al desăvârșirii sau perfecțiunii umane, astfel încât să poată emite pretenții de a trece pragul stabilit divin pentru a face parte dintr-un ansamblu perfect, numit Fiul Omului și al lui Dumnezeu, ce va avea viață veșnică în cer asemeni Tatălui.

Cei care nu vor, nu pot sau nu sunt lăsați să treacă acest nivel sau prag al desăvârșirii vor trăi liber pe acest pământ atât timp cât vrea Dumnezeu, dar sugerându-li-se de către omul rău alte aspirații diavolești, pe care aceștia le acceptă cu ușurință și plăcere, datorită lipsei cunoașterii totale și a înțelepciunii.

Dumnezeu și omul înțelept iubesc viața liberă, rațională și simțitoare, oricât de simplă sau goală ar părea ea în ochii științei, și detestă răul adus acesteia prin limitele artificiale și acțiunile neconforme ei, create de omul lipsit de cunoașterea totală și condus de gânduri negre. Armonia celor două unde purtătoare de informație va aduce certitudinea necesară trăirii adevărate, va conduce la descoperirea adevărului scopului divin și va determina cu siguranță armonia cu ele a unde reflectată de universul naturii.

Teoria personalizării omului : Personalitatea unui om este determinată de genele divine ale celor doi parteneri pro-creatori, umplute de dărele undelor trasate de familiile lor, de educația combinată în spirit tradițional și modern primită în familie și în societate și de nivelul material al familiei și al societății în care evoluează. La aceste criterii de referință moștenite, nemodificabile de omul în cauză, el adaugă truda și voința sa de creștere permanentă a calității vieții. În afara acestor influențe informaționale se adaugă undele reflexiilor fluxurilor de gânduri umane existente în univers, procesate de astre, care introduc o doză de hazard și de ispită. Asemeni fluxurilor directe, aceste reflexii vor fi armonizate implicit cu unda divină la momentul armonizării unde directe.

Gândul uman încă oscilează în confuzie și se află divizat în acest moment pe mai multe unde purtătoare pozitive și negative. Undele pozitive se vor armoniza și se vor stabiliza corect pe amplitudinea, frecvența, faza și unghiul polarității

unde Creatorului, pe baza științei și diplomației de a armoniza undele vizibile ale științei și ale principalelor religii, purtătoare de informație umană, pentru a da naștere omului perfect și a distruge undele negative.

Într-un capitol anterior am vorbit de gândirea sferică a viitorului om, mobilizat de aspirația spre cunoașterea totală. Aceasta va determina noul tip de management sferic.

Incertitudinea este determinată de neștiință, de lipsa cunoașterii obiective, de haosul informațional și material pentru care nu este stabilit un scop comun, precis și adevărat în sensul vieții veșnice, generând o reacție inversă naturală puternică pentru revenirea unei umane pe traseul stabilit de unda divină. Un conducător, un leader sau un manager cunoscător merge către scopul propus fără nicio ezitare și cu costuri minime, iar aici se pot da exemple concrete din istoria umanității, la fel cum pot fi date și exemple de mari neconformități manageriale.

Teama de necunoscut a managerilor este redusă la minim prin utilizarea corectă a informației adevărate colectată prin cele mai moderne mijloace științifice. El nu va sta în vârful unei piramide, izolat de bază prin nivelele actuale de transfer sau delegare a responsabilităților, care pot introduce perturbații în transmiterea corectă a informației.

Managerul modern a ajuns să nu se mai teamă de nimic în mersul său spre scopul stabilit, deoarece el dispune de mijloacele de urmărire informațională modernă și poate preveni în timp real aproape orice reacție în lanț necontrolată, astfel încât controlul unui proces și a sistemului prin care acesta se realizează se face cu foarte mare precizie.

Dar asta se petrece doar în cazul proceselor tehnice create de om și astfel cunoscute de el în totalitate.

Dumnezeu, omul și natura par în continuare lucruri vagi și necunoscute deoarece omul nu recunoaște vârful triumphiului deciziei sau pur și simplu nu crede științific în El.

Modelul viitor de conducere a proceselor de transformare va fi radial și va fi urmărit informațional din nucleu prin cele mai moderne mijloace de intercomunicare, care vor determina evoluția și echilibrarea IQ-ului, EQ-ului și CQ-ului uman. Omul va fi capabil să controleze laturile triumphiului deciziei atunci când va conștientiza rolul managementului științific în evoluția propriei vieți, prin analizarea și ponderarea tuturor informațiilor ce-l înconjoară.

Teoria managementului sferic: “Va fi o turmă și-un păstor” - Managerul se va găsi în nucleul sistemului, asemeni organismelor vii, și va menține o comunicare on-line cu toți membrii vii ai acestuia, asigurând libertatea de comunicare adevărată și eliminând treptat teama și rușinea generate de cunoașterea și averea limitate. Deciziile vor fi radiale, punctuale și precise, iar timpul de răspuns depinde de performanța sistemului.

În acest moment noi vedem trei etape distincte ale evoluției permanente a omului în cadrul procesului său de educare și de formare în spiritul scopului divin:

- etapa pământească - integrarea materială a omului într-o societate al cărei proces continuu de transformare și modernizare și ale cărei criterii de admitere sunt corectate individual și social printr-un permanent progres științific, autocontrolat de spiritul tradițional al lui Hristos pentru modelarea adevărată a sufletului individual tradițional atras prin construcție de modernismul nelimitat;
- prima etapa cerească de management administrativ - integrarea spirituală a sufletului uman conform într-un ansamblu divin foarte precis și stabil, ale cărui criterii de admitere ne-au fost relevate prin revelații de marile religii, prin care el va fi condus la înțelepciunea adevărată, dar păstrându-și individualitatea, personalizarea și cunoașterea dobândite în timpul trăirii fizice;

- a doua etapa cerească de management creativ – această nouă entitate divină, numită Fiul Omului și a lui Dumnezeu, va coordona omul fizic conform sau înțelept întru înțelepciunea lui Dumnezeu, credincios =CQ, cunoscător=IQ și simțitor=EQ, către crearea și popularea unui pământ nou.

Fiecare nou pământ creat va crea probabil o nouă entitate divină din suma sufletelor oamenilor conformi și trăitori acolo. Omul individual are un rost spiritual chiar dacă acesta nu este complet definit și acceptat de omul social, care-l trece de cele mai multe ori cu vederea lui științifică asupra universului.

Conformanța omului credincios față de credința lui, deși pare plictisitoare prin repetarea la infinit a aceluiași proceduri asemănătoare lucrului pe bandă, nu trebuie să ne agaseze, ci să ne conducă la admirație pentru răbdarea umană de a aștepta pașnic decizia managerului său divin în care crede.

Dar această credință nu trebuie să-l împiedice să caute permanent cunoașterea, să înțeleagă, să argumenteze științific și să accepte cunoașterea scopului divin, pe baza căruia va stabili strategiile propriei evoluții în conformitate cu cunoașterea și controlul reacției inverse a mediului din care face parte și a universului îndepărtat. Înțelepciunea este capacitatea omului de a combina “legoul” informațional universal astfel încât omul să aspire la a produce în timpul trăirii fizice zero defecte și chiar dacă Dumnezeu nu ar exista omul ar trebui să-L inventeze pentru a deveni perfect.

Dar El există ca energie și informație coerentă în univers, urmând ca în scurt timp să fie demonstrată științific puterea Cuvântului Său, prin descifrarea înscrisului divin inteligent pe genele umane.

Cum va privi omul în viitor această descoperire obiectivă, realizabilă tehnic și care acum este doar demonstrată teoretic și subiectiv de noi ca fiind posibilă?

Va înțelege omul că sufletul nevăzut este asemănător unei componente tehnice magnetice, tip dischetă sau DVD, pe care se pot înregistra informații și pe care Dumnezeu o trimite formată către un viitor embrion? Va înțelege el că tot filmul vieții lui este memorat pe acest suport imaterial și că, după încetarea comunicării cu trupul, acesta va fi sortat automat prin intermediul unui comparator logic și apoi trecut prin porțile de acces către cele două zone distincte: conform sau neconform, rai sau iad? Va conștientiza el că acest suflet, considerat de noi “softul” organismului uman, este în același timp și “hard-discul” extern al organismului uman, o bază de date externă creierului, la care omul are acces instantaneu printr-o conexiune fără fir? Se va putea el apăra, de virușii externi care-i atacă sufletul, utilizând conceptul teoriei evoluționiste a lui Darwin bazată pe selecția naturală studiată pe animalele lipsite de conștiință?

Noi suntem siguri că va exista și o reacție pozitivă, pe baza căreia semnalul de alarmă tras de noi va fi acceptat în fluxul format din cuvintele și atitudinile umane al multor oameni care gândesc la fel și realizează zi de zi cenzura cosmică prin analiza neconformităților umane.

Urmând spiritul științific al tehnologiei de transmitere a informației binare, noi facem următoarea apreciere artistică personală privind cenzura cosmică: unitatea divină și-a aruncat o privire luminoasă și înțeleaptă spre nulitatea imaculată a haosului, informând-o despre existența Ei, fără a pierde nimic din măreția unității Ei, ci doar știind și fiind sigură că singularitatea nuda o va urma înțelept întru înțelepciunea Ei.

Acesta este principiul matematicii șirurilor binare, acesta este principiul transmiterii informațiilor prin sistemul nervos, acesta este principiul transmiterii informațiilor prin sistemul circulator sanguin și prin sistemul imunitar limfatic.

Acesta este principiul transmiterii informațiilor într-un univers rațional fără agresiune, de la unu la zero, și nu invers. În logica binară infinită, unitatea care există nu va fi niciodată

egală cu unitatea care vine, deoarece venirea unei noi unități o împinge pe cea existentă pe un nivel superior.

Acesta este principiul genezei, reproducerii și multiplicării adevărate: transmiterea și copierea informației adevărate prin echipamente tehnice și bio-tehnice adecvate comunicației fără perturbații, cum este și bio-sufletul!

Fuga de la precisul sau vagul eșantion la precisul sau vagul integral sau altfel spus de la descrierile științifice precise ale realității existente, dar vagi datorită relativității lor dată de cunoaștere, la vagul informațiilor religioase, determinat de codul foarte precis introdus de creator în creație, este jocul analizei și sintezei realizate prin metodele moderne ale procesării informațiilor cu ajutorul limbajului binar, metode preluate din vechea matematică, derivata (eșantionul) și integrala. Prin acest joc, virtualul fantezist probabil al unei realități viitoare funcționale poate fi construit din asamblarea logică a pieselor științifice cu cele religioase.

Cât este management, știință interdisciplinară, preștiință, artă sau hazard într-o astfel de construcție, vom vedea în viitor prin forma pe care o vor lua aceste teorii după atacurile critice ale pieței cuvântului scris.

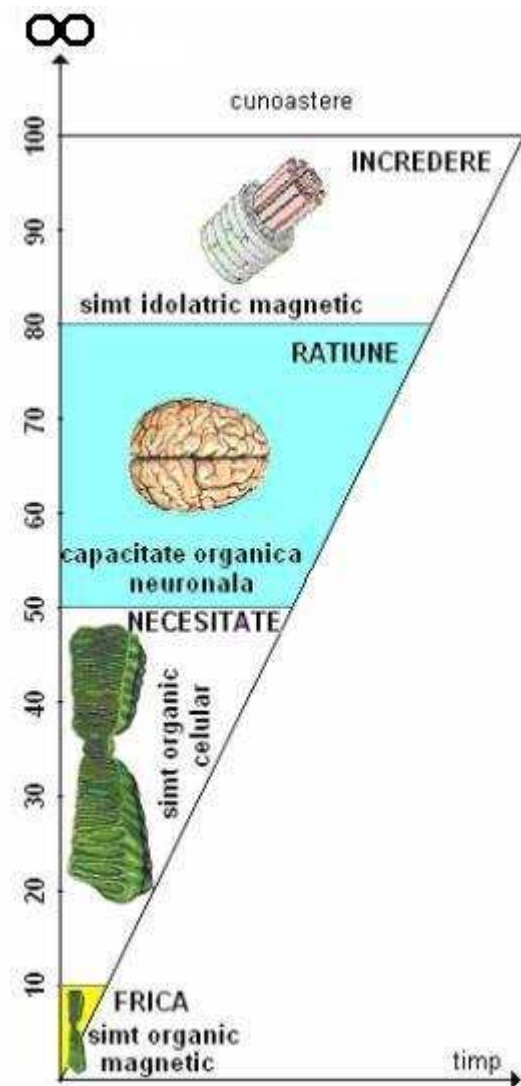
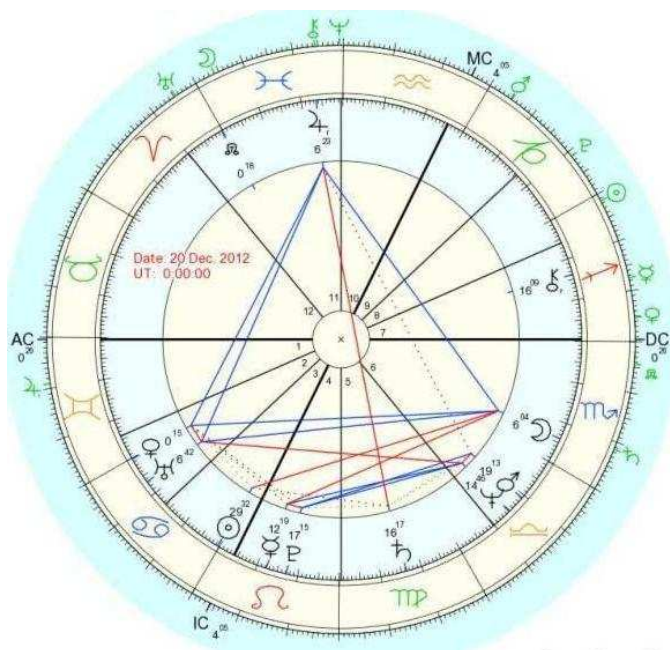
Trup și suflet, două noțiuni ce sunt legate prin dansul nevăzut al comunicării dintre câmpul magnetic și curentul electric, sunt relative în funcție de generatorul sufletelor și pot fi armonizate cu sufletul acestuia, încălcând principiul incertitudinii și hazardului din mecanica cuantică, doar prin propria voință liberă sau prin determinarea omului, dată de comunicarea lui individuală cu sine însuși și cu Dumnezeu.

Astfel simbolismul lui Eminescu din “*Luceafărul*”, privind intercomunicarea om-natură-divinitate, va prinde viață în realitatea obiectivă a relațiilor interumane, manager - lucrători, prin recunoașterea și cunoașterea științifică a transmiterii fără fir, pe raze de câmp magnetic sau alt fel de câmp energetic necunoscut, a informațiilor ce aduc lumină oricărui eveniment trăit sau prevăzut și care separă oamenii în

funcție de credința lor, de adevărul cuvântului în care ei cred și pe baza căruia ei selectează sau se cuplează la programul informațional dorit, urmând ca acțiunile lor să fie conforme aceluia cuvânt care dă certitudinea trasabilității: viață veșnică conformă științei de a trăi tradițional într-o casă ordonată sau viață incertă bazată pe hazardul selecției naturale al animalelor din codru.

*“Cobori în jos, luceafăr blând,
Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n casă și în gând
Și viața-mi luminează!*

.....
*Cobori în jos, luceafăr blând,
Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n codru și în gând
Norocu-mi luminează.”*

“Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu. Cel care păzește legea își stăpânește cugetul său; și sfârșitul temerii de Domnul este înțelepciunea.”

- Isus Sirah -cap 1.14 și 21.12

8. Delegarea responsabilității divine sau optimismul apocaliptic

Motto: “Știința nu poate să prevadă viitorul societății umane și nici măcar dacă aceasta va avea vreun viitor.”

– Stephen Hawking: Visul lui Einstein și alte eseuri

Deși foarte stabil din punct de vedere al evoluției materiale sau biologice, omul, considerat o unitate din punct de vedere matematic, este într-un proces continuu de transformare spirituală și nimic nu-i va rămâne necunoscut, decât poate originea divină, astfel încât aceste vorbe sunt relative asemeni oricărei cunoașteri umane. El va învăța să producă lucruri materiale durabile, dar va învăța să aprecieze viața spirituală la adevărata ei valoare și o va pune cu siguranța și precizia științifică înaintea vieții materiale.

Previțiunea sau prevederea viitorului, deși acum este atributul astrologiei, magiei și vrăjitoriei, datorită necunoașterii totale și a ignorării din punct de vedere științific a acestor metode tradiționale care se bazează pe procedee științifice, numite practică și statistică, va fi un obiect al științei omului.

Incertitudinea relativă a trasabilității unor eșantioane umane care compun întregul și vaguitatea interconectării nevăzută a acestora, comparată cu lumea microscopică regizată de legea cuantică a dualității particulă-undă, care descrie universul în termeni probabilistici și anulează determinismul clasic, sunt lucruri minore în fața preciziei integralei divine de ansamblu, bazată pe cunoașterea codului relațional al funcțiilor acestor elemente.

Scopul, durata și destinația acestui proces de transformare a universului, la care participă și omul, sunt precise și omul social le va conștientiza treptat și va reduce incertitudinea trăirii lui. Riscurile ce pot apare în trăirea individuală sau socială sunt datorate devierii traseului evoluției individuale sau sociale de la un traseu normal sau conform. Dacă suma devierilor individuale depășește un anumit punct critic, atunci devierea socială se încadrează pe un traseu greșit și apare reacția inversă a ansamblului, stabilită la începutul creației ca o funcție ce ia în calcul niște referințe foarte precise.

Acest proces se aseamănă cu orice proces tehnologic de creație umană, în care pot apare foarte multe produse neconforme, dacă și numai dacă nu se țin cont de procedurile

de fabricație și dacă nu există autocontrol sau control de calitate. În multe procese de transformare efectuate de om, rezultatele se văd doar după ce a apărut reacția inversă a “pieței” în care au fost introduse aceste produse. Sistemul de asigurarea calității informațiilor poate aduce virtual reacția pieței pe masa de lucru a managerului înainte de apariția produselor pe piață și a reacției reale a acesteia.

Ce va face un manager administrator conștient?

Nu este magie sau vrăjitorie în a vedea că într-un proces de lucru pe bandă, în care fiecare lucrător are propria lui procedură de lucru, rezultatul final nu va fi cel dorit și așteptat de manager. Nu este o încălcare a drepturilor omului, dreptul managerului de a aplica procesului unele măsuri preventive de corecție normală și de a așeza corect un element individual deviant și deviat de la traseul normal, fără a-l distruge, ci pur și simplu de a-l pune cu înțelepciune acolo unde este locul și rostul lui, pe care cel în cauză nu-l distinge cu înțelepciune și speculează cu nesimțirea animalică, amplificată uneori de moștenirea genetică dobândită prin selecție naturală, aparenta oportunitate dată de bunul simț al semenului său, dilemă simbolizată superb de Ienechiță Văcărescu în poezia “Într-o grădină”:

S-o tai se strică, S-o las mie frică, Că vine altul și mi-o rădică.

În sistemele sociale, pe lângă necunoașterea sau dezinteresul omului de a se conforma unor norme deja stabilite care, chiar dacă sunt corectibile, dau o certitudine unei evoluții conforme pentru o anume perioadă de timp, apare ceva deosebit, diferit de procesele tehnologice desfășurate pentru prelucrarea materiei. Concurența care apare de regulă pe piață, adică după ce s-a încheiat procesul, intră în acțiune chiar din timpul procesului de transformare spirituală a omului, numit educație, deoarece omul este în același timp creator, producător, marfă, utilizator, stăpân și sclav.

La măiestria Creatorului, care a introdus concurența direct în interiorul produsului om, prin dualismul rațiune-

simțuri, se adaugă subtilitatea managementului modern de simulare și modelare a pieței.

Acest tip de atitudine preventivă este preluată și de managerul oportunist, care intră în acțiune din timpul procesului educațional dirijând formarea gândului uman către un anume tip de produs ce-i va aduce lui profit, prin specularea libertății inconștiente a omului simplu sau educat, producând și distribuind altfel de mărfuri decât cele utile vieții, cum ar fi jucării ostentative, jocuri de noroc, distracția non-stop, hrană poluantă, simulări de tratamente ce reduc aparent efectele hranei în exces asupra organismului, tutun, alcool, droguri, sex, astrologie de masă, magie de tot felul și altele.

În acest context informațional, pentru un cunoscător al tehnologiei de procesare a informației și a puterii ei de inducție nu este greu să distingă binele de rău și să evalueze direcția de mers cu toate riscurile ce pot apare. Aceste riscuri, pe care acum noi avem capacitatea și mijloacele să le privim științific, au fost sesizate de către om din cele mai vechi timpuri, dar avertismentele trase de unii oameni au părut iraționale sau nebunii. Credința acelor oameni sau adevărul acestor avertismente ține de funcția de transfer directă, numită sensul evoluției, și de reacția inversă a ansamblului, numită matricea divină sau cenzura cosmică, iar acum trăim din plin momentul acelor prevestiri.

În lucrarea sa, “Sfârșitul lumii. O istorie fără sfârșit”, Lucian Boia prezintă punctul său de vedere privind sfârșitul lumii: “*De mii de ani încoace, sfârșiturile lumii se succed fără încetare. Potop sau incendiu universal, Apocalipsa urmată de Judecata de Apoi, comete devastatoare, prăbușiri ale scoarței terestre, invazii ale extraterestrilor, război nuclear, dezastru ecologic, dereglări climatice... Toate, din fericire, cel puțin până astăzi, s-au petrecut doar în imaginar și mai degrabă sub forma unor sfârșituri incomplete, oferind de fiecare dată omenirii o nouă șansă. Moartea este urmată astfel de renaștere, într-o istorie care tinde să se desfășoare ciclic. De*

*ce această înverșunare de a distruge lumea și a o reclădi pe baze noi? Intrebare cu atât mai actuală cu cât suntem încă sub semnul anului 2000, cu întregul său cortegiu de amenințări reale sau închipuite. *** Lucian Boia, cunoscut specialist în istoria imaginarului, încearcă să dea un răspuns, propunând o interpretare istorică multiplelor sfârșituri fictive ale lumii în această carte apărută inițial în Franța și oferită acum publicului român”. Am redat aici și aprecierile editorului.*

Viitor sau sfârșit îi este hărăzit acestei lumi, creată sau apărută natural? Reprezintă aceste cuvinte, ale unor cercetători ai realului și virtualului trăirii și a căror cunoaștere științifică este bazată pe certitudini, incapacitatea omului de a da o certitudine evoluției umane? Sunt acestea cuvântul științific exprimat de om pentru abandonul cercetării obiective având drept scop adevărarea ființei divine sau, altfel spus, de a-L căuta și găsi prin înțelepciune pe Dumnezeu?

Acceptă Dumnezeu acest abandon al omului rațional?

Dacă ne aducem aminte ce înseamnă credința, cu siguranță fenomenul de dovedire a lucrurilor nevăzute se va împlini și Dumnezeu va fi văzut informațional de omul înțelept în toată splendoarea Sa. Dar, pe de altă parte, omul, deși îl așteaptă pe Dumnezeu, se teme de această nouă apariție a Lui, datorită revelațiilor unor credincioși privind scopul celei de a doua veniri, judecata cea dreaptă.

În opinia noastră, în scrierile biblice și în revelațiile unor oameni privind viitorul omenirii, transmise nouă sub diverse forme, există eșantioane din informația virtuală a planului divin care cuprind direcțiile posibile ale evoluției, riscurile ce pot apare și toate strategiile prevăzute de Dumnezeu pentru a corecta traseul și a se îndeplini scopul propus, asemeni diagramelor de flux moderne simulate pe calculator. Dacă le analizăm obiectiv, vom vedea că unele informații s-au adevărit, iar altele nu.

De ce?

Pentru că omul a ținut cont de unele previziuni și a efectuat corecțiile necesare bunului mers al creației spre scopul stabilit, chiar dacă aceste corecții s-au făcut cu sau fără a recunoaște influența divină a previziunilor apocaliptice în luarea acestor decizii umane.

Omului i s-a dat libertatea de procesare a materiei pe care au avut-o și dinozaurii, dar a fost altfel construit încât să ajungă la pomul cunoașterii prin intermediul acestui proces evolutiv și să înțeleagă necesitatea și rostul limitelor pentru a evita riscurile. Judecata de Apoi este doar o informație virtuală privind anumite riscuri ce pot fi evitate cu înțelepciune de omul creator și conștient de capacitatea lui, dar și de locul și rostul reacției inverse a sistemului, iar intervenția managerului divin se va face numai dacă balanța divină se va înclina în sensul nedorit și neașteptat de Dumnezeu.

Nu vom descrie aici interpretarea integrală privind Apocalipsa, văzută din punctul de vedere al cercetărilor și studiilor noastre manageriale, deoarece nu toți oamenii sunt pregătiți să recepționeze conștient aceste informații și nici noi nu suntem pregătiți să ne apărăm față de agresiunea fizică a unora dintre ei care s-ar simți descoperiți în acțiunile lor subversive, dar cercetările noastre combinate cu încrederea în înțelepciunea omului ne fac să fim optimiști și să credem că omul înțelept întru înțelepciunea lui Dumnezeu va negocia cu omul diavol pentru a opri acțiunile neconforme planului divin și va îndrepta din mers lucrurile astfel încât nu toate previziunile se vor adevăra.

Dacă omul va fi capabil pe pământ să-și judece singur acțiunile neconforme, atunci Dumnezeu va fi mulțumit de asemănarea omului cu El și nu va mai aplica toate acțiunile corective prevăzute pentru a preveni distrugerea inconștientă a creației Lui de către semenul său, omul.

Această imagine a negocierilor prevăzută de Ioan în Apocalipsa este o imagine la care se poate ajunge și pe calea cercetării bazată pe revelația științifică a informațiilor

eveniment, prin care se pot prevedea și măsurile concrete de eliminare a rădăcinii cauzei neconformităților.

Chiar dacă noi suntem prea optimiști și greșim rezultatul în ceea ce privește momentul realizării acestei negocieri umane, numită de noi “*Stabilirea strategiilor judecății drepte a omului pe pământ*”, ca fiind înainte de 2026-2036, momentul prevăzut științific pentru contactul unor corpuri cerești cu pământul, toată această integrare, aparent fantezistă a informațiilor existente nu va fi fără rost.

Noi vă supunem atenției doar analiza unui singur duh uman luminat divin, duhul creștin ortodox al neamului nostru, la care pretindem că am adăugat tradiția trăirii noastre în spiritul lui pentru a atinge extazul științific. Ea va fi eșantionată de generațiile viitoare sau mai bine zis va deveni un eșantion al viitoarei cunoașterii în drumul ei spre desăvârșire. Ea poate deveni și un punct de plecare pentru negocierea religiilor cu știința în scopul și spiritul comunicării informației adevărate necesare demonstrării obiective a adevărului suprem. Negocierea religiilor, care în acest moment funcționează ca niște subsisteme închise în dogmele și adevărul lor, este o necesitate științifică de a reduce incertitudinea traseului omului individual și social pentru a reduce incertitudinea traseului planetei pământ.

Prevedem, cu încredere în Dumnezeu și în om, că acest moment se va produce cu înțelepciune și tandrețe. În opinia noastră, Apocalipsa, începută la momentul învierii lui Hristos, este în progres atât fizic cât și spiritual și se va încheia în momentul celei de a doua învieri a sufletelor, numit Judecata de Apoi. Această înviere se va petrece în cer și va determina pe pământ punctul culminant al cunoașterii umane obiective, ca o rezultată a diplomației și negocierii umane înțelepte privitor la ordonarea datelor cunoașterii totale. La această negociere vor adera liber șapte mari religii ale lumii, simbolizate de șapte candelă ce împrăstie lumina lor și sunt recunoscute prin anumite simboluri reprezentative ale neamurilor care le-au

generat și le respectă. Scaunul managerului mediator este simbolizat de tronul așezat sub cupola stâlpilor bisericii ortodoxe, evangheliștii Matei, Marcu, Luca și Ioan.

Acest tron este înconjurat de 24 scaune pe care stau niște persoane în vârstă ce fac parte din completul de negociere. Pe tron va sta o persoană care este cu siguranță un om de știință de vârstă a treia și a cărei apartenență la vreo altă credință, partid politic sau religie nu este menționată, dar este un manager ce a avut o revelație științifică luminată divin și este capabil să privească în toate direcțiile cu aceeași intensitate și simțire. Activitatea fiecăreia din aceste religii va fi analizată, vor fi menționate neconformitățile produse de ea de-a lungul timpului privind calitatea vieții și va primi o muștrare, un canon și o recompensă:

- creștinismul în ansamblul lui va primi accesul la pomul vieții;
- iudaismul va primi cununa vieții și nu va fi vătămat de moartea a doua;
- budismul va primi o pietricică albă cu un nume nou scris pe ea;
- hinduismul va primi steaua cea de dimineață;
- islamismul va primi veșminte albe pentru a nu fi lovit de moarte și numele lui va fi scris în cartea vieții;
- creștinismul orodox va primi cheia lui David pentru a codifica și decodifica informația adevărată, va fi păzit de ispită și va fi stâlp în templul lui Dumnezeu pe care se va scrie numele lui Dumnezeu, numele noii cetăți și numele noului Hristos;
- știința este sfătuită să cumpere de la Hristos adevărul, viața și vederea dincolo de ochii minții pentru a i se acorda dreptul celui mai înțelept de a sta alături de Hristos, pe scaunul Lui pământean.

Dumnezeu, ca un super-manager dotat cu înțelepciune și puteri nelimitate, a transmis informația adevărată celor care au aspirat la El prin gând și faptă.

Acest fenomen a apărut la diverse momente ale evoluției umane, în diverse locuri de pe pământ, asemănându-se cu o cursă contracronometru, în care pleacă mai multe echipe de temerari pentru a atinge un obiectiv neatins dar cunoscut de organizator. Informația dată de coordonatorul concursului a fost aceeași, desăvârșirea sau perfecțiunea umană, dar fiecare a interpretat-o în felul său în funcție de nivelul cunoașterii proprii a firii umane și a naturii și de modul tradițional de a trăi al grupului din care a făcut parte inițiatorul sau managerul echipei, numit tradițional profet. Pentru a atinge această limită a desăvârșirii, grupurile participante au stabilit propriile strategii pe parcursul traseului, s-au întâlnit cu ceilalți și au făcut schimburi de opinii mai mult sau mai puțin violente, în urma cărora au făcut sau nu corecțiile necesare pe care ei le-au considerat de cuvință prin propria lor decizie.

Cei care au ajuns la capătul cursei vor fi analizați și li se vor atribui certificate de participare și îndeplinire a obiectivului propus, vor primi premii, dar vor fi și muștrați pentru toate acțiunile lor neconforme, pe care coordonatorul le-a memorat utilizând o tehnologie proprie de urmărire, necunoscută de participanți. Pentru a fi sigur că cel puțin un număr necesar și suficient de participanți vor atinge obiectivul propus, stabilit de organizator pentru a valida concursul, acesta le jalonează traseul cu diverse semne simbolice, de care aceștia țin sau nu seamă și le interpretează în felul lor. Pe lângă aceste echipe de temerari, există spectatori dar și alți oameni care nu participă la concurs. Publicitatea făcută concursului îi va atrage pe unii să participe spiritual și să susțină o anume echipă.

Datorită regulilor stricte ale concursului, a dificultății lui și a trainingului permanent pe care trebuie să-l facă participanții pentru a fi în formă maximă, unii abandonează

cursa, unii se accidentează, unii se transferă, unii se dopeză, unii trădează prin ispită și așa mai departe.

În rândul spectatorilor apare un click informațional, o inspirație sau oportunitate aparent nevinovată de a crea un concurs virtual al pariurilor, care merge în paralel cu cursa propriuzisă. În cadrul acestui flux apare gândul negativ al ispitei câștigului fără muncă, jocul norocului “666”, în care sunt atrași și spectatorii și participanții la concurs. Aparent, aceste activități sunt niște prestări de servicii libere și nevinovate, oportune datorită lipsei și necesare datorită speculării solicitărilor existente pe piață. Acest gând, manageriat de omul diavol, se va mula pe modernismul epocilor, încercând să arate că dracu nu este chiar atât de negru și va face orice pentru a duce cursa la infinit și a o modela conform dorinței și voinței lui.

Conform cuvintelor lui Ioan în Apocalipsa, unul din fiii lui David numit Leul, va descifra cuvântul transmis divin prin revelații cu ajutorul cheii transmisă genetic și divin, și va fi capabil să creeze un flux informațional managerial ce va atrage majoritatea fluxurilor de gânduri umane către adevărul existenței și voinței lui Dumnezeu, punând stop acestei curse infernale. În conformitate cu modul modern de gândire managerială, dar fără a specula cumva că aceasta este o limită stabilită lui Dumnezeu, El a prevăzut cel puțin trei strategii pentru corectarea trasabilității vieții pământene a oamenilor:

- intervenția omului – capacitatea lui de a accesa pomul cunoașterii, de a distinge Cuvântul lui Dumnezeu sau, altfel spus, de a-L vedea informațional și de a-și corecta singur traseul;
- reacția naturii – fenomene naturale de genul ploi, incendii, cutremure și furtuni, apărute din senin în locuri alese aparent fără nicio logică;
- intervenția divină – meteoriți și alte obiecte astrale ce vor putea lovi pământul din exteriorul lui în locuri foarte precise.

Noi suntem optimiști și apreciem că omul este capabil să îndeplinească cu succes și cu costuri minime prima strategie divină, prin înțelepciunea divină pe care o copiază și care-l caracterizează. În opinia noastră, această negociere diplomatică pământească nu se va desfășura asemeni unui tribunal în care cineva judecă pe altcineva.

Totul se va desfășura informațional, asemeni negocierilor de afaceri dintre managerii diverselor companii care au de îndeplinit un scop comun. Fiecare vine cu propria cunoaștere și pricepere acumulate în companiile lor de-a lungul unor epoci de trudă, de frământări și de conflicte în care s-a făcut sortarea "*grâului de neghină*". Între ei nu sunt conflicte, deoarece fiecare companie are specificul ei cu care poate contribui la realizarea unui ansamblu grandios.

Acest ansamblu nu este material.

Omul modern nu-și mai propune construirea Turnului Babel pentru a ajunge la Dumnezeu. Omul modern știe să lucreze în virtual sau informațional la fel de bine ca în material, astfel încât acest ansamblu va fi mai întâi simulat pe calculator. Asamblarea în virtual a unor subansambluri, despre care se știe că pot funcționa independent dar cu scopuri limitate, pentru a realiza un edificiu măreț, care are un alt scop, se face prin integrarea acestora.

Fiecare a lucrat și s-a specializat într-un domeniu specific, iar acum vine la negociere cu încrederea că-și poate aduce contribuția la realizarea acestui obiectiv și cu siguranța că pricepera lui este absolut necesară acestei construcții și că nici unul din parteneri nu știe mai bine decât el, ceea ce el știe.

La această negociere se vor stabili detaliile la interfața de funcționare a subansamblelor, asemănător construirii unui vehicol. De exemplu, pentru ca un autoturism să funcționeze, asamblarea componentelor lui (motor, cutie de viteză, sistem de rulare, sistem de alimentare, sistem de iluminat, computer de bord, GPS, etc.) se face prin cunoașterea rolului fiecăruia, astfel încât între ele nu există conflicte. Există relații

funcționale și schimb de informații pentru a se putea corela, tolera și contribui la bunul mers al ansamblului.

Ideea negocierii religiilor nu este nouă. Acest tip de propuneri s-au făcut și se vor mai face, dar cel mai important principiu al unei negocieri este toleranța. Fiecare religie deține adevărul subansamblului pe care l-a perfecționat și recunoașterea acestui fapt este o atitudine normală într-o negociere. Adevărul prezentat de fiecare religie sub forma și prin mijloacele moderne de transmitere a informațiilor va înlesni atragerea marilor fluxuri ale gândurilor umane de a participa la această "*licitație publică*" și de a contribui cu înțelepciunea lor la completarea înțelepciunii omului.

Sâmburele adevărului a fost însământat pretutindeni în lume, dar a prins viață doar pe terenul propice și roadele lui se vor vedea prin simpla acțiune a reacției inverse a omului informat și a naturii. Războiul sfânt nu va fi o luptă generalizată dusă pe pământ cu arme reale, ci va fi o luptă informațională dusă individual în sufletul fiecărui om, cel care îl mai are, asemănătoare cu cea din văzduhul nevăzut, și rezultatul se va vedea în latura materială prin reacția inversă a umanității și a naturii.

Sunt prezentate multe păreri umane ca fiind adevărul suprem, din care unele sunt susținute artificial și cu intenții rele cu banii obținuți din activități neconforme vieții. Nu trebuie să fii profet pentru a vedea acest lucru. Este suficient să te informezi ponderat cu toate tipurile de informații, să te vaccinezi informațional și sufletul va reacționa singur apărându-te automat de informația rea, prin sistemul cenzurii cosmice divine.

Omul nu trebuie să impună nicio limită artificială circulației libere a informațiilor sau să direcționeze gândul uman către o anumită bază de date pe care omul liber o va accesa și la care va adera sau nu. "*Judecata s-a făcut pe pământ*", a spus Hristos conform vorbelor lui Matei, iar judecata din cer este asemănătoare funcționării separatoarelor

electronice dotate cu filtre care vor selecta și dirija automat undele purtătoare de informații personalizate în funcție de un anume prag de criterii stabilit printr-o matrice divină, comparabilă cu grila examenelor test, ale căror răspunsuri se află în spatele cuvintelor profeților marilor religii, chiar dacă ele nu sunt certificate științific.

Este necesar și suficient ca, pe lângă informația de proastă calitate creată de gândul fluxului neconformităților umane negative, să circule și informația de calitate revelată divin și adevărul va ieși la suprafață, prin compararea și combinarea logică a revelațiilor.

În acest context de propunere de colaborare deschisă pentru descoperirea adevărului ne putem întreba: dacă diavolul nu este unul din colaboratorii noștri, atunci el există cu adevărat sau este o închipuire?

Pentru a răspunde obiectiv la această întrebare prin ochii științei, să încercăm să privim creațiile omului modern în domeniul transmiterii informațiilor.

Omul a creat pe pământ diverse baze de date științifice, culturale, religioase, pornografice și altele. Cu ajutorul tehnologiei moderne de transmitere a datelor, omul are acum un acces rapid și oarecum nelimitat la aceste informații.

Controlul privitor la calitatea acestor informații este relativ, pe de o parte datorită libertății exprimate a drepturilor omului, iar pe de altă parte datorită dimensiunii enorme a acestor informații.

Există o cenzură morală pe care unele baze de date o aplică informațiilor care ies din sistem, există anumite limite impuse pe piața informațiilor privind calitatea lor, dar în paralel cu informațiile astfel depolate, există circuite private sau reclame mascate prin care omul poate pătrunde în anumite baze de date aparent secrete pentru el.

Dar curiozitatea și capacitatea omului de azi de a sparge orice cod informațional de acces le face vulnerabile.

Singurul mod eficient de a preveni accesul sau reacția copiilor la vederea acestui tip de informații poluate este educația adevărată, prin extragerea adevărului din aceste enorme baze de date. Acest fenomen se petrece real în lumea văzută și în acest moment atitudinile și acțiunile unor oameni sunt mai mult sau mai puțin influențate de aceste informații, care le sunt prezentate ca fiind adevărul suprem al vieții.

Conform teoriilor științifice, în lumea nevăzută a câmpului magnetic universal, fiecare corp viu emană în jurul său un câmp magnetic propriu, numit aură energetică, care conține informații codificate și necunoscute. Însurubarea acestor câmpuri energetice emise de elementele vii existente pe pământ se face prin armonizarea lor.

Pe baza teoriei armoniei undelor magnetice, aceste unde se vor însuma și vor forma niște câmpuri magnetice mai mari sau mai mici în funcție de armonia codurilor și informațiilor conținute în ele, asemănător sistemului de producere și distribuție a energiei electrice.

În opinia noastră, în acest moment aceste fluxuri enorme sunt grupate pe criterii specifice de tipul celor existente în mod obiectiv pe pământ (religii, culturi) și formează niște baze de date reflectate ale gândurilor, cuvintelor și faptelor oamenilor vii și a naturii.

O parte din aceste fluxuri mari sunt curate și sunt armonizate pe tipul celor șapte mari religii.

O parte din ele sunt dispersate în fluxuri mici datorită necunoașterii sau neacceptării lor de un număr important de oameni.

O altă parte, din ce în ce mai mare, de gânduri neconforme vieții se armonizează și formează o bază de date virtuală considerată negativă. Toate aceste unde individuale sau grupate în câmpuri ispititoare există real în jurul pământului și ele formează răul.

Pe baza celor de mai sus noi am emis -

"Teoria existenței diavolului":

În câmpul magnetic universal se creează, pe suportul divin al îngerilor, un flux de gânduri destinat acaparării cât mai multor suflete umane. Acest flux este asemănător unui program pirat de date care încearcă să pătrundă pe frecvența divină de comunicație cu omul și să perturbe sufletul acestuia. Acest fapt se realizează datorită existenței concurenței rațiune-simțuri în construcția omului individual și a devierii credinței de la adevărul manager, prin ispită, prin nonconformanță și prin lipsa cunoașterii.

Conform teoriei noastre, suportul real al acestor câmpuri magnetice este suportul angelic al sufletelor umane creat de Dumnezeu înaintea creației materiale. Pe acest suport energetic sunt stocate informațiile elementelor vii și acestea sunt grupate în funcție de armonia lor.

În momentul morții fizice, aceste fluxuri sunt triate prin cenzura cosmică a divinității și distribuite în rai, sau entitatea divină numită Fiul lui Dumnezeu, și în iad, sau gaura neagră, fiind ținute sub control de Dumnezeu.

Dar câmpurile magnetice ale elementelor vii există în realitate și sunt vii, determinând o influență mai mare sau mai mică asupra oamenilor vii în funcție de disponibilitatea și vulnerabilitatea lor.

Accesul omului la un anume tip de informație se face prin două moduri reale și obiective, pe care omul de știință începe și trebuie să le descifreze științific: informația văzută, tip internet, și informația nevăzută, tip câmp magnetic. În informația nevăzută a câmpului magnetic se adaugă și un câmp reflectat de corpurile cerești, a cărui influență a studiat-o omul prin astrologie din cele mai vechi timpuri. Intensitatea influenței unui anume tip de informație văzută sau nevăzută asupra unui om ține de credința și de educația lui și generează în corpul lui anumite reacții chimice care-i determină atitudinile și acțiunile ce-i pot modifica trasabilitatea, conform

principiilor celor două teorii fizice, relativitatea și mecanica cuantică. Autocontrolul acestor influențe este o problemă de management uman propriu și este determinat de triumghiul deciziei CQ-IQ-EQ, în care conexiunea cu un anume manager Dumnezeu, diavol, om sau natură anulează relativitatea și incertitudinea trasabilității vieții prin direcționarea sigură către scopul stabilit de managerul ales.

Dacă omul și astrele pot influența într-o anume măsură traseele vieților unor oameni ce se lasă influențați prin educație sau prin alte metode, cu siguranță Dumnezeu și diavolul pot să le determine.

Viața nu este numai filozofie, iar Dumnezeu și diavolul nu sunt lucruri vagi. Tot acest ansamblu ceresc, în care Dumnezeu a creat suportul imaculat al câmpului îngerilor pentru ca semenul său omul să însămânțeze pe el creativitatea sa, a dat naștere unui Fiu asemeni lui Dumnezeu, prin însămânțarea divină în om a sufletului Lui, Iisus Hristos.

Dar pilonul principal al creației, omul, datorită lipsei credinței adevărate, a poluat puritatea creației prin dezvoltarea propriilor instincte animalice dincolo de limitele animalelor și a dat naștere, printr-o eroare genetică, unui bastard plin de ură și dispreț față de natură, om și Dumnezeu, diavolul. Acesta este aparent fratele geamăn al lui Hristos, dar lipsit fiind de sămânța adevărului divin, tatăl lui este însuși nucleul creației, omul. Omul, pornind creația lui de la procesarea materiei, invers decât i-a propus Dumnezeu lui Adam, a creat pe pământ și raiul dar și iadul. Acum le separă și încearcă să depolueze material pământul.

Această încercare vine din partea omului cunoscător, dar omul înțelept propune ca prioritară depoluarea sufletului, care va transforma lupta sa cu omul lipsit de credință dintr-o luptă fizică sau hard într-una informațională sau soft, inducându-i acestuia credința adevărată, într-o libertate consimțită ce are o finalitate utilă vieții.

Ce credeți că va crea omul prin ingineria genetică și robotica biologică în momentul în care nu va mai folosi perechea divină a creației? Credeți că în cazul în care creația divină nu ar funcționa fără intervenția vizibilă a lui Dumnezeu, asta ar însemna că ceva s-a greșit în creația omului și ar trebui intervenit fizic prin inginerie genetică?

Din punct de vedere științific, procesul de acaparare a omului de către diavol este asemănător tipurilor de extaz prin care se ajunge la revelațiile religioase, artistice sau științifice.

Creierul uman este diferențiat pe diverse zone de activitate sau altfel spus are alocate în cortex anumite părți din memoria de lucru pentru diverse activități, asemănător calculatoarelor. În momentul în care omul este concentrat pe o problemă pe care el o consideră importantă, memoria de lucru se extinde și asupra celorlalte zone, utilizându-le și acaparându-le spațiul alocat.

Neuronii, care funcționează ca niște memorii bistabile, în momentul în care au fost obișnuiți cu un anumit tip de semnal, îl așteaptă sau îl cer, neglijând sau nefiind stimulați la primirea altor tipuri de informații. Într-o astfel de situație omul pare absent la alte probleme din jurul său, distrat sau neglijent.

Așa se petrece cu omul de știință concentrat pe studiul unei probleme, cu artistul concentrat pe opera sa la care lucrează, cu omul religios în timpul unei lucrări divine, cu omul preocupat de o problemă ocultă, cu bețivul, cu toxicomanul, cu vitezomanul, cu obsedatul sexual, cu jucătorul la jocurile de noroc sau cu omul prins total într-o oricare altă preocupare umană cu sau fără un scop anumit.

Cine a trăit astfel de momente își dă seama că pentru a ieși din lucrările care au sau nu au o finalitate și a reveni la realitate și la preocupările cotidiene, ale familiei, ale grupului de prieteni sau ale societății, nu este foarte ușor de realizat.

Cine s-a vaccinat informațional sau a gustat fizic din aceste tentații în perioada tinereții posedă antivirusul sau antidotul necesar și suficient rămânării în normalitate.

Așemeni beduinului sau piratului, omului îi trebuie o oază de liniște sau o insulă de refugiu și odihnă. Îi trebuie voință și o doză de rațiune, îi trebuie o conectare solidă la viața normală, îi trebuie un parteneriat solid cu un partener divin care, bazându-se pe el și iubindu-l, să-i deviruseze sufletul, un parteneriat clădit pe principii cu adevărat divine prin care sufletele celor doi sunt conectate liber la informația universală și sunt libere să-și decidă propriul traseu. Îi trebuie înțelepciunea care să-i asigure echilibrul și echidistanța în fața oricărei preocupări sau ispite. Armonizarea divină a unui suflet individual ce este armonizat cu sufletul divin se poate face foarte simplu cu un alt suflet, așa zis pereche, ce este la rândul lui conectat și armonizat cu sufletul divin.

Clasica familie nucleară este un duet divin ce se poate prinde automat în dansul armoniei universale, indiferent de procesele chimice de atracție a aminoacizilor sau de hazardul mecanicii cuantice de a fi sau a nu fi într-un anumit loc, prin determinismul omului de a împlini voința Domnului.

Nu același lucru se petrece cu parteneriatul cu diavolul, în care, utilizându-se metodele moderne de marketing, omul este ispitit prin utilizarea temporară gratuită a unui produs sau serviciu, după care sufletul și tot ce poate el gândi, cuvânta și produce este acaparat în totalitate.

Există un mod foarte simplu de a distinge lucrările divine de lucrările diavolului: **analiza scopului lucrării.**

Dacă la primele distingem un scop precis, o finalitate ce asigură o creștere generală a calității vieții omului, celelalte nu au cap și nu au coadă; sunt un dans în care, odată intrat, omul se învârtă fără rost până la epuizare sau până la sfârșitul vieții. Nu vom continua descrierea tehnologiei satanice și nici descifrarea noastră integrală privind interpretarea informațiilor apocaliptice, pe care le vom face într-o lucrare viitoare, dar noi suntem optimiști în ce privește capacitatea omului de a deveni înțelept întru înțelepciunea lui Dumnezeu, de a da dovadă că este demn de încrederea pe care i-a acordat-o Dumnezeu în

gestionarea cu respect a omului simplu, a naturii create de El, a ispitelor create de omul diavol și că este capabil să creeze asemeni Lui prin credința în El.

Vom puncta interpretările privind Apocalipsa cu vorbele artistice ale lui Eminescu din “Junii corupți”, care vede în utilizarea fără înțelepciune a democratului slogan roman despre pâine și circ, amintit de noi în capitolul 2, și care se autosusține asemeni ansamblelor cunoaștere-conștiință, rațiune-suflet sau câmp electro-magnetic, prin reclamele făcute alimentelor în timpul show-urilor și prin prezența multitudinii de idoli pe ambalajul alimentelor, libertatea decizională generalizată, dar dirijată, a omului modern de a-și alege scopul vieții, libertate prin care omul judecă singur, dar ispitit, și va pătrunde într-unul din cele două sectoare definite specific de religii: - iadul - generat de ispita direcționată de omul

rău intenționat sau necunoscător,

- raiul - generat de înțelepciunea profetică.

“La voi cobor acum, voi suflate-amăgite,

Și ca să vă ard fierea, o spirite-ameșite,

Blestemul îl invoc;

Blestemul mizantropic cu vânăta lui gheară,

Ca să vă scriu pe frunte, ca vita ce se-nfiară

Cu fierul ars în foc.

Deși știi c-a mea liră de-a surda o să bată

În preajma minții voastre de patimi îmbătată,

De-al patimilor dor;

În preajma minții voastre ucisă de orgie

Și putredă de spasmiuri, și arsă de beție,

Și seacă de amor.

O, fiarbă-vă mânia în vinele stocite,

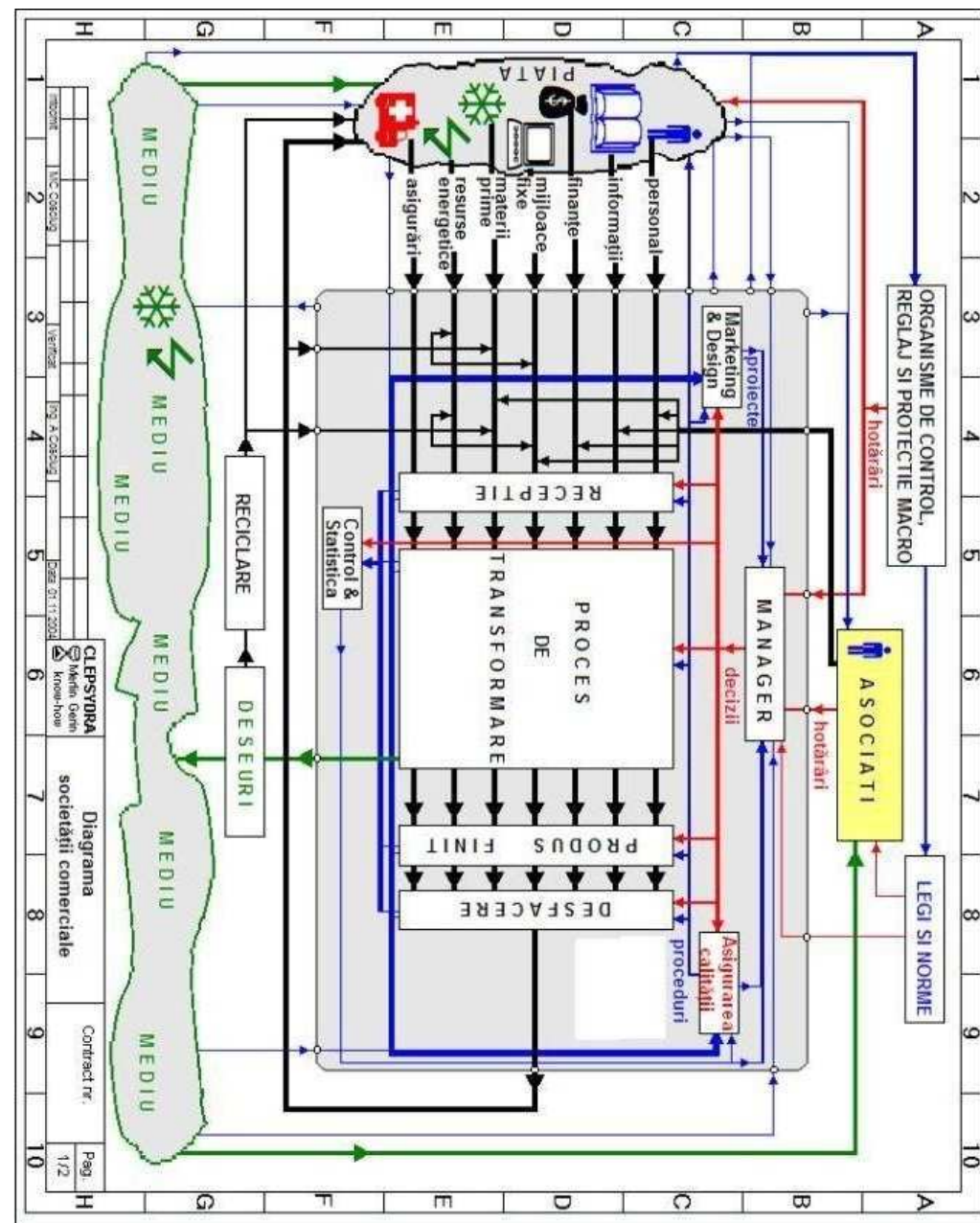
În ochii stinși de moarte, pe frunzi învineșite

De sânge putrezit,

Că-n veci nu se va teme Profetul vreodată

De brațele slăbite, puterea leșinată

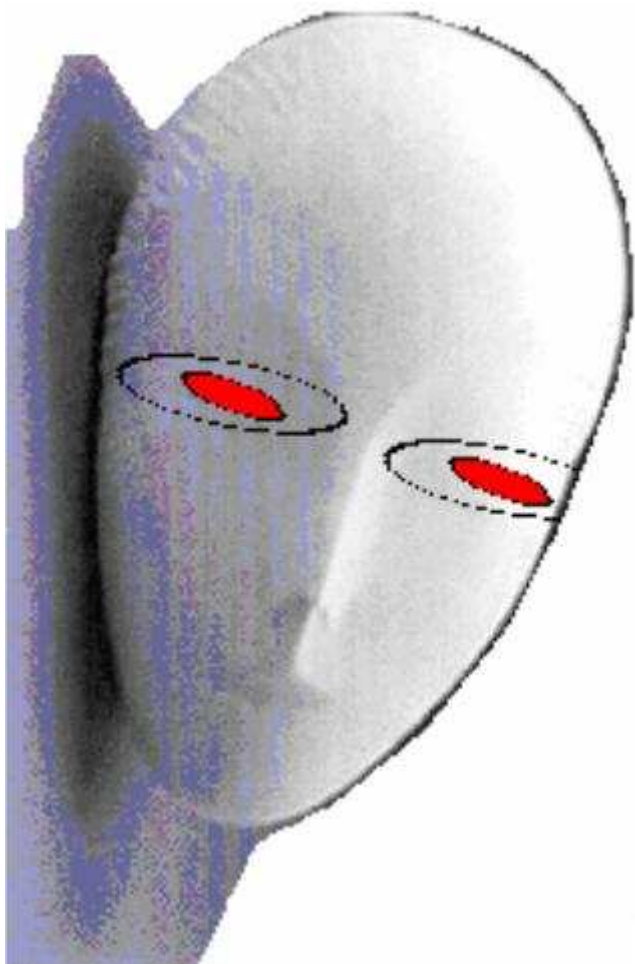
A junelui cănit.”

9. Informația și creația

Motto: *“Informația este un semnal capabil să declanșeze o reacție a unui sistem viu, este puterea de a închea sau de a dezintegra materia.”*

– principii ale managementului

Aceste afirmații sunt demonstrate științific și sunt relativ adevărate, deoarece puterea adevărată este dată de conformanța gândului, cu cuvântul și cu fapta adevărată.

Noi suntem adepții adevărului obiectiv absolut și atâta vreme cât omul, privit individual sau social, nu-l posedă el nu posedă nici puterea adevărată.

Drumul spre adevăr este pavat divin de om cu informațiile produse de înaintași pe care le șlefuiesc și le modernizează neuronii microprocesoarelor biologice ale generațiilor care vin. Utilizarea acestor baze de date pentru obținerea unui nou produs informațional poate fi interpretată ca inspirație, ca o simplă oportunitate, ca o speculație a cunoașterii umanității sau pur și simplu ca un furt.

Inspirația pentru scrierea acestei cărți, click-ul cum se spune în limbajul informatic sau derivata impuls cum se spune în fizică, a fost determinată de comparația făcută de fiul meu George Valeriu între desenul unui element biologic uman, fizic, real și demonstrat științific, spermatozoidul, cu un echipament tehnic ce stă la baza transmiterii electronice a informației vorbite sau cuvântul uman, microfonul.

Pe baza acestui impuls noi am început să căutăm eșantioane precise în informațiile pe care ni le-am putut permite și la care ne-a fost permis să ajungem. Asemeni compozitorului modern care mixează electronic eșantioane din alte melodii, noi am mixat o serie de eșantioane informaționale din alte cărți, peste care am brodat o parte din cunoașterea și sufletul nostru. Astfel am produs un cuvânt nou pe care-l rostim acum cu speranța că el va deveni un șlagăr. Dar este posibil ca noi să nu oscilăm pe frecvența de bază a universului și modul nostru de codificare a informațiilor să fi produs un cuvânt deformat sau irațional pe care omul normal și cunoscător nu se străduie să-l decodifice și, pe baza acestor criterii, el va putea deveni o vagă informație neînțeleasă ce se va pierde în eter fără a interveni în vreun fel în modificarea trasabilității elementelor materiale biologice.

Pentru a face precizările cuvenite unui produs a cărui calitate o certificăm, vom încheia această *“Scurtă istorie a creației omului”* în spiritul managerial al asigurării calității cunoașterii, adăugând produsului nostru și procedura tehnologică sau rețeta acestui produs, pe baza căreia noi am procesat o mică parte din informațiile produse de umanitate în vederea începerii unei noi creații literare.

În cadrul acestei proceduri se pot recunoaște pașii logici necesari a fi parcurși pentru a crea, la modul general, un produs cu un anume nivel calitativ declarat:

1. - precizarea poziției noastre sau enunțarea politicii pe care o avem, o declarăm și o urmăm,
2. - stabilirea scopului sau rostului produsului pe piață,
3. - prospectarea și evaluarea pieței produselor care au același scop, în vederea precizării cerințelor de așteptare a consumatorilor sau utilizatorilor,
4. - precizarea eșantioanelor reprezentative sau referințele de la care se pleacă,
5. - stabilirea tehnologiei de producție propriuzisă și a celei de corectare sau altfel zis stabilirea fluxului direct și al celui reactiv,
6. - producerea și lansarea pe piață a unor produse unicate ce conțin părți specifice ale viitorului produs, în vederea testării absorbției și reacției pieței,
7. - reîntoarcerea pe linia de creație și corectarea acesteia pe baza unor noi tehnologii apărute sau nu pe piață,
8. - adaptarea produsului inițial la cerințele pieței și adăugarea detaliilor tehnice și estetice necesare atingerii satisfacției utilizatorului, fără a modifica scopul propus,
9. - transferul și delegarea responsabilităților,
10. - precizarea originalității noului produs sau ce-l face pe el diferit de alte produse similare existente pe piață,
11. - autoevaluarea produsului și a riscurilor pătrunderii lui pe piață, precizarea riscului asumat și a perspectivelor privind evoluția segmentului de piață urmărit,

12. - evidențierea unor scrisori de evaluare a produsului pe tipuri de clienți reprezentativi care au testat produsul.

Multitudinea informațiilor existente acum pe piață acoperă tot evantaiul imaginar gândit și creat de om pe baza nivelului cunoașterii lui. Această informație participă într-un mod voit sau pur și simplu întâmplător la informarea și educarea tuturor oamenilor, indiferent de vârstă, preocupare sau clase sociale. Tehnica extragerii și utilizării în viața de zi cu zi a unui anume tip de informații ține de formatarea inițială a omului sau mai simplu spus de educația lui primară.

Noi am fost educați tradițional în spiritul creștin ortodox al poporului român, dar, datorită educației științifice în spiritul regimului totalitar comunist, care a existat în școli și nu numai, am fost privați de cunoașterea adevărată a ideologiilor și valorilor religioase existente în lume.

Adăugând acest motiv ca o limită în cunoaștere, un handicap informațional, limitelor fiziologice naturale ale omului și limitelor date de tehnologia sau practica trăirii propriilor vieți, recunoaștem faptul că informațiile ce au stat la baza acestei lucrări sunt limitate și vom accepta cu plăcere orice tip de informație critică și corectivă ce va contribui obiectiv la modelarea prezentului produs informațional.

Pe baza educației tradiționale și a nivelelor cunoașterii noastre actuale, precizăm că suntem adepții creației universului de către o entitate inteligentă externă care, pe baza înțelepciunii și determinismului ei, a utilizat și utilizează o energie și o tehnologie științifică pentru a crea, supraveghea și corecta universul, încă necunoscute omului, dar conescibile.

Scopul acțiunii noastre este de a descifra tehnologia utilizată pentru creația omului și a naturii.

Pentru a determina metodele divine de lucru, am abordat acest subiect foarte vast pornind de la principiul biblic, conform căruia omul a fost făcut asemenea lui Dumnezeu și am extrapolat metodele de lucru moderne, utilizate de om în creația lui, la creația divină.

Acest mod de tratare a problemelor universale, pornind de la micro la macro sau de la analiza metodelor specifice de lucru ale managerului om și extrapolarea lor la universal, vine tradițional de la pildele biblice spuse de Hristos, care a accentuat asemănarea acțiunilor acestor pilde cu împărăția cerurilor, și cu siguranță au mai fost tratate și de alți profeți, scriitori, artiști, filozofi sau oameni de știință.

Din analiza informațiilor științifice, noi am concluzionat că pe baza celor două mari teorii descoperite de omul de știință, prin care s-au stabilit legile generale care guvernează fenomenele macro și micro ale universului, teoria relativității și teoria mecanicii cuantice, omul nu a definit ce este viața și nu poate preciza finalitatea universului.

Conform acestor teorii, toate observațiile și analizele obiective făcute de om au un grad de relativitate, în funcție de poziția celui care face analiza, și toate elementele din univers respectă principiul incertitudinii, privind lipsa preciziei în măsurarea simultană a poziției și a vitezei sale de deplasare, datorită influenței primite de la celelalte elemente existente sau a interacțiunii dintre ele.

Conform punctului de vedere al prietenului meu, doctor în teologie, preotul Radu Tascovici, cele două teorii sunt valabile datorită lipsei credinței. Aceste vorbe au fost spuse simplu și fără nici o ezitare, fapt care ne-a dus repede înapoi, în timpul lui Eminescu, spre niște vorbe simple pe care le-am citit de mult în manuscrisele eminesciene.

Este posibil ca religia să știe ce nu știe știința și să nu vrea să ne spună?

Și da și nu. Ea știe finalul, ea știe simplu că adevărul este la Dumnezeu și ne spune asta permanent, dar așteaptă cu răbdare și credință ca Fiul Lui să vină și să pună lucrurile și oamenii în ordinea lor firească, după rostul și măsura lor.

Omul de știință, prin definiție un neconformist al cunoașterii, un iscoditor a tot ce mișcă și ce nu mișcă, întrebându-se permanent dacă mișcă, de ce mișcă și dacă nu

mișcă, de ce nu mișcă, o creatură ce s-a echipat cu ochi peste tot pentru a fi informat “on-line”, nu-și va lăsa neuronii liniștiți până nu va atinge cunoașterea totală. Această neliniște se manifestă atât în latura fizică a materiei cât și în cea virtuală a informațiilor, prin atitudinea lui de răvășire a trecutului, de ordonare a prezentului și de modelare a viitorului, permanent preocupat de obiectivizarea adevărului prin calcule fără sfârșit. El îngroapă și dezgroapă informații, el le codifică și le decodifică prin limbajul său științific neînțeles de omul simplu. El transformă tot precisul în vag, ca mai apoi, așezând vagul pe alte principii pentru a redeveni precis, caută cu disperare adevărul. Cu siguranță omul, luminat divin, va descifra codul vieții. Dar pentru asta el trebuie mai întâi să dovedească capacitatea managerială de gestionare a unei crize referitoare la spectrul dispariției civilizației și să redreseze “Arca Pământ” prin implicarea concretă în “Judecata de Apoi” și în determinarea științifică a acelei funcții de corecție necesară și suficientă mersului înainte a vieții logice în univers.

Noi nu ne aflăm în topurile clasamentelor umane, deoarece am stat răbdători la coadă să ne vină rândul, așa cum ne învață religia și cum ne-a obișnuit comunismul multilateral dezvoltat sau, cum se spune în marketing, să apară pe piață oportunitatea. Noi suntem unii dintre cei mulți care, cu credință și cu respect față de creația divină și umană, ne-am adus umila contribuție la mersul ei normal și acum ridicăm capul cu modestie și cuvântăm.

Iată oportunitatea! Spectrul dispariției speciei umane!

Un om simplu ar putea spune: “Uite și la nebunii ăștia! Țara arde și baba se piaptănă! S-au gândit să cotrobăiască prin coșul istoriei informației și să arunce pe piață cine știe ce prostii, tocmai acum când Dumnezeu s-a pregătit să dea cu pietre în noi, de păcătoși ce suntem!”

Poate au dreptate, dar noi, în optimismul nostru, am aruncat în microprocesoarele noastre biologice o parte din informațiile științifice, artistice și religioase, pe care le-am avut

la dispoziție și care ni s-au părut utile scopului generat de oportunitatea pieței informaționale, pentru a crea un nou produs. Un produs care este în fond o armă de apărare destinată combaterii teoriei negării inteligenței universale, nevăzută cu ochii în creație, pe care o impune artificial educației o mare parte a lumii moderne, prin argumentele neconcludente științifice ale evoluției omului, ale unei teorii speculative pur evoluționiste a speciilor. Libertatea spirituală a omului care crede în teoria creaționistă este astfel anulată din start, înainte de a-i permite unei comisii mondiale științifico-religioase să se pronunțe și să-i lase acestei teorii dreptul la apărare prin expunerea și analiza dovezilor, aparent iraționale, aduse de religii și de practicile oculte.

Ca oameni liberi, neînregimentați în nicio tabără, noi credem în dreptul la apărare, iar ca manageri și oameni de afaceri noi credem în negociere sau tocmeală.

Fiind relativ detașați din punct de vedere profesional de problemele de cercetare a vieții, considerăm că suntem relativ neutrii, motiv pentru care ne-am permis să facem o simulare virtuală simplă a evoluției umanității pe care am expus-o în această lucrare. Noi am pus laolaltă teoriile științifice cunoscute ale lui Newton, Leibnitz, Faraday, Darwin, Einstein, Oparin, Bohr, Rutherford, Heisenberg, Kenyon, Behe, Mayer, Hawking și tot felul de teorii privind apariția și funcționalitatea sistemelor pe baza predestinării și hazardului biochimic sau a designului inteligent ca cea mai probabilă explicație, le-am cântărit pe baza principiilor teoriei moderne ale managementului cunoașterii, calității totale și transiterii informației în interiorul sistemelor, prin circuite fizice văzute sau prin tehnica nevăzută a frecvențelor foarte înalte, am adăugat *“arta noastră de a inventa sau descoperi elemente noi în vederea încheierii disputelor pentru a progresa în timp scurt”* (teoria Leibniz) și am introdus parola pe care ne-au transmis-o strămoșii noștri, oamenii, și a păstrat-o intactă toate religiile, **credința**.

Dacă ne uităm bine la elementele componente ale managementului modern, descoperim că această parolă, pe care religiile o repetă cu credință în propovăduirile lor, este utilizată permanent și impusă de oamenii manageri creativi, dar sub un nume nou: conformismul cu proiectul managerial.

Timpul costă bani, spune un dicton managerial, iar acum timpul pare destul de limitat până la evaluarea finală, motiv pentru care este momentul ca managementul științific uman să intervină prompt pentru a corecta ceea ce este de corectat. Utilizând două teorii științifice care sunt utilizate în educația omului, teoria managementului cunoașterii și calității totale și teoria transiterii informației nevăzute în interiorul sistemelor, noi am demonstrat științific acest adevăr teologic, conform căruia lipsa credinței sau conformanței în atitudinea omului față de proiectul managerial este cauza relativității și a incertitudinii trasabilității omului și a naturii.

Credința, numită conformanță, îi dictează celui conformist să acționeze într-un mod dependent de criteriile referinței din cadrul sistemului în care s-a stabilit concret etalonul, normele și legile, și astfel relativitatea și incertitudinea dispar în interiorul lui. Trasabilitatea elementelor din interior va fi o copie a trasabilității etalonului. Conformul și neconformul, binele și răul, sunt rezultate raportate la aceste credințe, iar criteriile lor de separare sunt relative și incerte în măsura în care etalonul este relativ și incert.

Conform acestor teorii, fiecare ansamblu sistemic are o structură, o funcție de acționare directă sau de transfer, o funcție de autoapărare sau reacție inversă, are lucrători și un manager. În cadrul fiecărui sistem activ se pot distinge șapte fluxuri principale, care participă la funcția de transfer asigurând bunul mers al ansamblului, și un flux compus din neconformitățile extrase din fluxurile principale, care determină reacția inversă. Aceste fluxuri, prezentate în schema de la începutul capitoului, sunt formate din elemente active (om), informații (baza de date sau oglinda sistemului), forță

(resurse energetice), elemente utilizate ca ajutor în prelucrare (utilaje), elemente consumabile pentru procesare (materie primă), elemente specifice sistemului sau simboluri informaționale necesare simplificării relațiilor virtuale dintre elementele active și pasive (bani), elemente de siguranță (CTC, AQ, asigurări, pază, protecție, sănătate, educație) și elemente neconforme (rebuturi).

Acțiunile corective sau reacțiile inverse ale sistemului sunt funcții pe care omul modern a început să le stabilească științific prin analiza neconformităților. Aceste neconformități apar în toate cele șapte fluxuri și rădăcina cauzei lor este faptul că fluxul principal și activ, omul, a uitat, nu vrea, este ispitit sau i se impune să nu mai utilizeze parola activității adevărate, conformismul sau credința.

Dacă acest raport de șapte la unu, sesizat de noi ca existent în procesele de transformare efectuate de om între conform și neconform, seamănă cu raportul dintre șapte animale și plante bune și unu rău, transmis de Dumnezeu lui Noe înaintea potopului, sau cu raportul dintre șapte mari credințe luminate divin și un rău luminat diabolic, transmis nouă de Ioan prin Apocalipsa, aceasta nu este o pură întâmplare, ci este rezultatul unei analize științifice făcută de noi proceselor de transformare ale creației umane.

Noi am demonstrat astfel științific că diavolul este rezultatul nonconformismului negativist uman și că singura armă împotriva lui este înțelepciunea bazată pe cunoașterea totală. Lumina adevărului, scos la iveală științific de către om prin inspirație divină, va cădea ca un laser asupra neconformului și-l va arde pur și simplu ca pe orice deșeu.

Fiecare element activ sau pasiv are rostul lui stabilit inițial de creatorul sistemului și se află într-o relație informațională directă sau indirectă, prin inducție sau reflexie, cu toate celelalte elemente din sistem. Managerul stabilește și declară scopul și politica ce vor forma ghidul trasabilității elementelor și a principiilor de separare a binelui de rău.

Omul, ca element activ, va participa sau nu cu toată priceperea, pasiunea, dragostea, energia și sufletul său la realizarea scopului general, respectând sau nu politica generală și extrăgând o parte din acest scop pe care-l va realiza pe măsura capacității lui de înțelegere a funcționalității ansamblului. Decizia ce stă la baza stabilirii traseului propriu se formează liber în interiorul unui triunghi informațional, în care vârfurile lui sunt managerul idol, omul (eul și semenul său) și mediul sau decorul în care trăiește și lucrează omul.

Decizia ideală se formează în centrul unui triunghi aproape echilateral, ale cărui laturi vor crește permanent și proporțional, prin cunoaștere, conducând la înțelepciune.

Astfel, prin transferul și delegarea unor responsabilități ce au aparținut mai întâi creatorului manager general, omul devine un mic manager al propriei trasabilități și evoluția lui trece de la survolarea inițială a spațiului informațional, la aterizarea asupra unui scop limitat, la îndeplinirea și autoevaluarea lui cu responsabilitate, la stabilirea și realizarea propriilor acțiuni corective și până la testul de evaluare finală a traseului parcurs de fiecare, făcut de managerul general. În cazul managerului om, care, prin capacitatea lui sau prin alte mijloace, a reușit să atingă nivelul administrării unor grupuri mari de oameni, manifestarea lui este asemănătoare laserului sferic. Deciziile lui, care pleacă radial din sufletul sau nucleul grupului managerial în cauză, nu mai sunt îndeplinite de el ci de alți oameni, subalternii lui, care sunt sau nu conștienți și responsabili de ceea ce fac prin copierea cuvântului managerial.

Din acest motiv responsabilitatea acestui manager este imensă în comparație cu a omului simplu care, de cele mai multe ori, este un conformist al deciziilor manageriale.

Datorită faptului că aceste sisteme nu sunt perfect închise sau etanșe și a existenței altor sisteme sau ansambluri individualizate prezente în spațiul infinit, există riscul perturbării funcționalității sistemului analizat prin pătrunderea unor elemente străine, prin ieșirea din sistem a unor elemente

funcționale sau prin influența văzută și nevăzută dată de circulația informației interne și externe. Schimburile de elemente și informații dintre sisteme produc perturbații pozitive sau negative sistemelor în cauză, încât corectarea trasabilității sistemelor devine o funcție care ține cont și de alte elemente externe acestor sisteme, pe care un analist își propune să le descopere prin examinarea oricărei informații ce poate aduce lumină în stabilirea adevărului.

Acest tip de raționament l-am aplicat și noi și ne-a condus la colectarea și extragerea de informații din niște ansambluri informaționale precise elaborate de predecesorii noștri, pe baza propriului lor cod de recepționare și asamblare a informațiilor. Dezasamblarea lor, sortarea informațiilor și reasamblarea lor pe baza propriului nostru cod relațional se numește proces tehnologic de analiză și sinteză informații. În prima etapă de eșantionare, vechiul precis, care a avut scopul lui stabilit de creatorul lui și pe care noi l-am înțeles sau nu în același sens cu creatorul lui, devine mai întâi vag prin decuparea din el, aparent fără logică, a unor părți care schilodesc vechiul produs. Se obține astfel un coș de eșantioane, aparent fără nici o legătură între ele. Aceste eșantioane le-am plantat pe ogorul viitorului produs, în anumite locuri pe care le-am stabilit pe baza propriei politici, și am obținut un schelet sau o structură care a început să pară funcțională prin noile relații de legătură stabilite între nodurile rețelei, dar fără a avea o consistență și o rezistență propriu-zisă.

În cadrul acestei etape, de plantare eșantioane, se poate distinge ca prin ceață scopul viitorului produs și astfel vaguitatea obținută prin eșantionarea aparent illogică se transformă vizibil în ceva precis, un viitor produs cu un scop precis. În acest moment, noi, asemeni oricărui creator nedefinit, începem să umplem golurile cu priceperea noastră. Datorită faptului că informațiile sunt vii, ele generează rămurele relaționale, negândite anterior, care ajută creatorul să modeleze viitorul produs.

Astfel se generează detaliile care nu sunt nimic altceva decât explozia fanteziei, dorinței, priceperii, simțirii și puterii noului creator de a fi altfel decât vechii creatori. Noul produs va ieși sau nu pe piață, în funcție de voința creatorului și de sistemele de blocaj, dar odată ieșit pe piață va produce o reacție inversă asupra utilizatorilor și chiar asupra creatorului.

În acest nou context creatorul simte nevoia să scoată un nou produs care să aducă o mai mare satisfacție utilizatorilor, trece la producerea lui și așa mai departe.

Pe lângă informațiile specifice scopului nostru, de genul cuvintelor scrise, pe care le-am extras din muntele informațional văzut al “duhului omului” și pe care noi le-am considerat eșantioane obiective reprezentative scopului stabilit de noi, pentru fiecare capitol în parte am utilizat informații artistice din opera eminesciană și informații vizuale de genul figurilor determinate științific sau imaginate artistic pentru diverse echipamente tehnice, biologice sau ansambluri funcționale, ce pot induce o altă idee personală fiecărui cititor.

Acest proces se aseamănă cu procesul tehnologic pe care-l efectuează o gospodină, care merge la piață cu scopul de a pregăti masa zilnică pentru familia ei, cumpără câteva eșantioane precise de produse diferite, obținute prin alte procese tehnologice umane sau naturale la care gospodina noastră nu a participat, vine acasă, le prelucrează sau le pregătește, le introduce apoi în procesul de gătit propriu-zis, în care pune toată priceperea sa acumulată anterior și toată dragostea sa pentru familia ei, le așează în farfurii, le ornează sau le condimentează după gustul ei și le servește membrilor familiei. Dacă aceștia sunt mulțumiți sau nu, noi nu știm, dar cu siguranță gospodina va observa cu atenție reacția inversă a familiei pentru a pregăti masa viitoare cu mai mult “suflet”, pentru a-și aduce și ea contribuția la fericirea familiei, cu responsabilitatea îndeplinirii rostului ei asumat.

În urma unui astfel de proces de transformare, noi am scos un nou produs care, în opinia noastră, este un ansamblu

funcțional ce are un scop precis: hrana spirituală a omului prin informarea lui privind opinia noastră despre tehnologia inteligentă utilizată la creația omului și despre scopul divin al creației.

Înainte de reacției inverse a pieței, numită critica cititorului, pe care o așteptăm cu răbdare, noi facem o scurtă autoevaluare a produsului, pe care v-o prezentăm în continuare. În cadrul acestei evaluări subiective, noi reamintim pe scurt jaloarele principale ale acestui produs și originalitatea lui. Survolarea spațiului informațional ne-a determinat să tragem o serie de concluzii proprii și subiective.

Fiecare religie sau credință, indiferent de modul cum a apărut și a evoluat, a încercat să acapareze divinitatea, cu egoism, în fața celorlalte popoare considerate păgâne, prin modul său de a prezenta adevărul divin pe care-l consideră absolut.

Știința, prezentată de noi ca o nouă credință, prin interesul ei pentru demonstrarea obiectivă a adevărului nevăzut, a reușit să demonstreze obiectiv o mare parte a adevărului material al universului și a încercat de multe ori, dar fără a reuși, să demonteze adevărurile pe care se bazează credințele religioase.

Fiecare regim social totalitar sau democrat de administrare a unui popor sau grup de oameni, indiferent de modul lui de apariție și de tehnologia utilizată pentru acapararea puterii, a speculat puterea religiilor sau a științei pentru controlul spiritual și material al societății preluate, determinând personalitățile și elitele intelectuale științifice și religioase să le fie fidele sau umile și să le urmeze în direcția stabilită de ei.

De la apariția omului, binele și răul au mers mână în mână, iar limita de la care acestea se separă nu este sesizată de omul simplu, oricât de credincios ar fi el sau, mai precis, tocmai acesta este motivul pentru care nu poate distinge sensul de mers, încrederea fără margini în conducătorul grupului.

Ansamblul universal a fost astfel construit încât există o reacție inversă a omului și a naturii în funcție de informația

sau cuvântul existent în univers. Această reacție inversă este o funcție precisă care ține cont de referința sau cenzura cosmică și de fluxul informației directe, obținut prin procesarea materiei și a informației existente, contribuind astfel la corectarea direcției de mers a ansamblului.

Principiul incertitudinii traseului unui element sau al unui ansamblu, privind direcția și viteza de mers stabilit prin teoria mecanicii cuantice, poate fi anulat prin combinarea lui cu teoria relativității, numai și numai dacă se acceptă un manager ordonator și precizia sau adevărul scopului stabilit de el. Relativitatea preciziei trasabilității sistemului ține de adevărul conținut în scopul stabilit de manager și acceptat de majoritatea elementelor ansamblului și de conduita sau trasabilitatea managerului.

Altfel totul se transformă în incertitudine sau haos.

Din punct de vedere tehnic, pentru a realiza procesul numit transferul responsabilităților parțiale și a răspândi fără perturbații cunoașterea scopului general și defalcarea lui în subscopuri individuale, care să nu intre în contradicție cu el sau între ele, este necesar și suficient să existe o rețea de transmisii de date în interiorul organismului, astfel încât informațiile care circulă prin această rețea să fie o copie fidelă, dar virtuală ca o imagine în oglindă, a întregului proces de transformare. Știința modernă este o unealtă a omului care impune necesitatea utilizării informațiilor produse pretutindeni, informații pe care el le transmite prin rețele cu fire, vizibile ochiului uman, dar și fără fire sau invizibile.

În vederea procesării cu fidelitate a acestora, fiecare element utilizator de informație trebuie să dispună de un sistem adecvat de captare, transmitere și procesare informații.

Arta noastră managerială este bazată pe utilizarea optimă a organelor biologice cu care a fost echipat omul prin creație, făcând o speculație la interfața dintre informațiile văzute și nevăzute, prin aducerea în atenția omenirii a posibilei funcționării energetice și comunicative a unui mic organ

biologic existent în corpul uman, care este tehnic capabil să transforme informația din câmpul magnetic nevăzut în biocurent văzut și invers.

Originalitatea produsului nostru informațional sau a cuvântului nostru scris constă în introducerea de către noi a șapte informații complet noi și adaptarea uneia vechi în spiritul cuvântului nou:

- identificarea centrului uman de prelucrare personalizată a informațiilor nevăzute, prin descoperirea bio-stației de emisie-recepție pe frecvențe foarte înalte din interiorul organismului uman; acest rol sau rost a fost atribuit de noi piesei intermediare a spermatozoidului; datorită asemănării acesteia cu laserul cu rubin, rostul acestui organ anatomic, ce se va poziționa probabil în stern (apendicele xifoid), este de a asigura interfața emisiei-recepției informației nevăzută și transformarea ei în lucruri văzute și invers;
- identificarea unui nou rol al științei, un fel de rol de religie, considerând-o ca a șaptea candelă aprinsă de Duhul Sfânt pe pământ, prin revelațiile sau extazul științific numit inspirație, ea fiind rezultatul procesării informațiilor în sistemul nervos uman, proces numit managerial brain-storming; ea reprezintă credința omului în capacitatea lui de a crea asemeni divinității.
- identificarea celor trei calități determinante ale înțelepciunii omului, credința în managerul divin, inteligența proprie și simțirea întregului ansamblu natură-om- divinitate; acestea formează un triunghi (CQ+IQ+EQ), în nucleul căruia se stabilește decizia;
- identificarea scopului divin al creației, acesta fiind nașterea unui ansamblu energetic și informațional de forma unui laser sferic asemeni soarelui, dar divin asemeni Tatălui, numit Fiul Omului și Duhul Omului, prin asamblarea științifică a undelor îngerești purtătoare de suflete omenești ce cred în Tatăl, în Fiul și în Duhul

Sfânt sau care, altfel spus, sunt armonice cu unda purtătoare a sufletului divin al lui Iisus Hristos;

- crearea unui nou concept managerial, managementul sferic, în care managerul este nucleul real și sufletul ansamblului creat și administrat informațional, concept care va schimba complet, în următorii ani, tehnologia actuală a managementului piramidal;
- delegarea responsabilității divine către om sau optimismul apocaliptic, prin precizarea unui punct de vedere pozitiv privind evoluția universului conform logicii matematicii binare, prin care unitatea care vine, Fiul și Duhul Omului, împinge unitatea care este, Tatăl și Duhul Sfânt, pe un alt nivel superior și preia locul acesteia în administrarea pământului, cu toate drepturile, sarcinile și responsabilitățile cuvenite. Pe baza teoriei funcționării sistemelor dotate cu reacție inversă, reacția inversă a universului este o funcție proporțională cu acțiunea directă a omului în univers, el fiind singurul element activ, vizibil și rațional, și singurul mod de a aplica o acțiune corectivă dreaptă și adevărată este bazată pe analiza neconformităților. Omul va descifra acest cod de funcționare al sistemului universal, va stabili strategiile și va face judecata lui dreaptă pe pământ în următorii 20 de ani, aceasta reprezentând de fapt acțiunea corectivă umană, motiv pentru care acțiunea corectivă aplicată de divinitate va fi pe măsura acestei judecăți umane;
- delegarea responsabilității divine către om sau optimismul apocaliptic, prin precizarea unui punct de vedere pozitiv privind evoluția universului conform logicii matematicii binare, prin care unitatea care vine, Fiul și Duhul Omului, împinge unitatea care este, Tatăl și Duhul Sfânt, pe un alt nivel superior și preia locul acesteia în administrarea pământului, cu toate drepturile, sarcinile și responsabilitățile cuvenite. Pe baza teoriei

funcționării sistemelor dotate cu reacție inversă, reacția inversă a universului este o funcție proporțională cu acțiunea directă a omului în univers, el fiind singurul element activ, vizibil și rațional, și singurul mod de a aplica o acțiune corectivă dreaptă și adevărată este bazată pe analiza neconformităților. Omul va descifra acest cod de funcționare al sistemului universal, va stabili strategiile și va face judecata lui dreaptă pe pământ în următorii 20 de ani, aceasta reprezentând de fapt acțiunea corectivă umană, motiv pentru care acțiunea corectivă aplicată de divinitate va fi pe măsura acestei judecăți umane;

- dezgroparea tezaurului eminescian în vederea reanalizării lui prin metodele științifice moderne, pentru a-i acorda lui Eminescu titlul de cel mai mare poet profet al lumii, chiar dacă el ne-a avertizat în finalul poeziei *Scrisoarea a II-a*, “în versuri”, care ar fi modesta lui reacție la acțiunea umană de a-l lăuda:

*“De-oi urma să scriu în versuri, teamă mi-e ca nu cumva
Oamenii din ziua de-astăzi să mă-nceapă-a lăuda.*

Dacă port cu ușurință și cu zâmbet a lor ură,

Laudele lor desigur m-ar mâhni peste măsură.”

- recunoașterea științifică a conceptului religios de diavol, prin introducerea în coșul lui a tot ce este rău și inutil vieții; acesta este un flux material și spiritual compus din suma neconformităților rezultate prin fitrarea binelui de rău de către sitele specifice marilor credințe ale lumii sau a celor șapte candelă divine, cum sunt numite apocaliptic, și a tuturor neconformităților care nu au putut sau nu au vrut să adere la aceste mari fluxuri de gânduri și suflete umane, separându-se de ele.
- apreciem că gaura neagră existentă în mijlocul galaxiei noastre, plină de lumină, energie, încărcată cu informație negativă, este iadul.

Aceste păreri, opinii sau informații virtuale sunt previziuni elaborate de noi pe baza urmăririi subiective a trasabilității evoluției omului și universului și nu sunt certificate de omul de știință actual, dar cu siguranță viabilitatea și adevărarea lor viitoare vor fi pe măsura credinței noastre în Dumnezeu, în om și în toată creația divină.

În opinia noastră, perspectivele evoluției umane sunt optimiste și asta datorită raportului zdrobitor de șapte la unu dintre bine și rău stabilit divin prin creație. Gândul acesta, care vine din sufletul nostru și din știința noastră, a devenit cuvânt prin această lucrare și aduce un argument faptului că gândul omului apare înaintea cuvântului. El este nucleul care generează punctual sau induce radial cuvântul.

Cuvântul este un procedeu tehnologic de creație care dă mai întâi subiectivitate prin recunoașterea celui care l-a emis, obiectivitate în urma notorietății cuvântătorului și în final transferă responsabilitate utilizatorului, dar nu este singura tehnologie pe care o utilizează un creator. La modul general, creația se poate induce văzut, prin fapte, sau nevăzut, prin gând, și se poate imita văzut sau nevăzut, de cei ce cred în autorii ei. Deoarece suntem în plin război informațional și informațiile, care vin pe calea undelor nevăzute, cad precum pietrele din cer, noi menționăm că am intrat în acest război în stilul clasic al cavalerului din evul mediu, care participă la un duel vizibil prin etalarea vizibilă a armelor.

Tipul armelor moderne informaționale, în care autorii și utilizatorii lor pot sta în spatele unui perete invizibil de unde ei văd teatrul de război și pot contracara acțiunile adversarilor, conferă practicantului stilului clasic o stare de discomfort.

Spre deosebire de clasicele scene de luptă reală sau simulate artistic pe diverse scene de distracție, în acest război mondial sunt implicați fără voia lor și spectatorii.

În acest context modern, diplomația managerială devine un atribut al înțelepciunii. Gândul managerului om, indiferent cine este acesta, se transmite văzut prin cuvânt și

nevăzut prin inducția dată de trasabilitatea sa, pe care nu o mai poate ascunde.

Sunt patru moduri de a crea ale omului, identificate de noi din analiza managementului creativ:

- inducția - accesarea informației văzută și/sau nevăzută existentă în jurul omului creator, generată de trasabilitatea unor idoli creatori, și imitarea sau copierea acestora în funcție de capacitatea proprie de înțelegere a acelei creații;
- credința - respectarea cuvântului sau planului virtual al managerului creator și copierea identică prin conformanță;
- știința - analiza și sinteza creațiilor vizibile existente;
- imaginația - libertatea înțeleaptă sau nu de a inventa și a crea, prin procesarea informațiilor existente în propriul calculator uman sau sistem nervos, elaborarea propriilor strategii sau gânduri și stabilirea liberă a deciziei sau cuvântului de a crea sau nu un produs care are sau nu un scop precis, dar care va crea cu siguranță o reacție inversă ce trebuie înțeleasă, anticipată, modelată și asumată cu toate riscurile ei.

Aceste tehnologii prin care se pot realiza creații pot fi utilizate independent sau combinat, în funcție de etalonul necesarului și suficienței cantității și calității informației dobândite. Lipsa unor informații necesare și suficiente pentru a crea bine, neînțelegerea acestor informații sau nereușita proprie în atingerea scopului individual propus nu trebuie să devină argumente pentru acuzarea celor a căror creație este copiată. În cazul în care nu cunoști codul de acces la adevărul creației, cere-l și ți se va da! Utilizează lumina celor care merg sau au mers înaintea ta pentru a te lumina! Dar nu oricum, ci pe baza încrederii reciproce.

Acesta este principiul creației adevărate a omului, dar probabil va rămâne un secret proveniența gândului divin!

Structura spațiului nostru informațional de analiză are la bază patru stâlpi sau surse principale de informare la care am putea reduce bibliografia: o carte de anatomie, o carte TFFI

(tehnica frecvențelor foarte înalte), Biblia și opera eminesciană. Dar nu ne lasă ceilalți prieteni ai noștri, cărțile din bibliotecă, pe care i-am nedreptăți dacă nu i-am lua cu noi în drumul nostru spre cunoașterea totală. Nu ne lasă trăirea noastră de până acum, bazată pe buna credință în Dumnezeu și în om, care ne-a îndrumat de fapt către o viziune despre realitate așa cum o vedem noi și pe care ne-am hotărât să v-o prezentăm prin cuvântul scris.

Să nu considerați că este o contradicție între tot ce am spus până acum despre viață și catalogarea în rândul prietenilor a unor cărți fără viață. Ele conțin informații și informația care intră într-un proces de gândire redevine vie. Este vie pentru că o vedem de fiecare dată cu alți ochi, este vie deoarece apelăm la ea de fiecare dată când avem nevoie să căutăm un răspuns la un lucru pe care nu-l cunoaștem suficient. Chiar dacă uneori, absorbiți fiind de trăire, le neglijăm și lăsăm praful ignoranței să se așeze peste ele, atunci când ne întoarcem la ele le privim cu drag și vedem în ele pe toți autorii lor, cu toate trăirile lor și cu toate evenimentele ce au stat la baza cunoașterii lor și a noastră. Atunci ne dăm seama ce eșantioane mici, dar importante în ochii Domnului, suntem noi oamenii în fața integralei cunoașterii umane totale și în fața înțelepciunii Lui! Informația înseamnă putere, spune un dicton managerial!

Câtă informație poate acumula un organism uman limitat fizic de capacitatea propriului microprocesor biologic?

În opinia noastră, omul biologic este limitat și deasemeni creierul lui are limitele proprii de acumulare a informațiilor.

Pentru a da un exemplu din lumea calculatoarelor care se potrivește omului, vom vorbi de virusul “downloader” (acaparatorul sau rătăcitorul). Acesta este un virus prin care un calculator demarează simultan toate programele cu care este încărcat, motiv pentru care memoria lui limitată este solicitată în același timp de la un program la altul. Din acest motiv, perioada de demarare a calculatorului crește în funcție de

numărul de programe introduse în calculator, iar momentul în care calculatorul este apt pentru a fi utilizat într-un anume program specific devine dependent de timpul de parcurgere a tuturor programelor existente. Acest fenomen este asemănător cu meseriașul sau maistrul priceput la toate, care va fi solicitat de lucrătorii din echipă în același timp în mai multe locuri.

Ce va face acest mic manager pentru a rezolva simultan foarte multe probleme care pot apare în același moment?

Ce va face managerul cunoașterii totale când va fi solicitat simultan să rezolve un număr mare de probleme?

Ce i-a cerut Solomon lui Dumnezeu pentru a putea conduce poporul peste care a fost numit împărat?

Solomon i-a cerut lui Dumnezeu înțelepciune.

Din punctul nostru de vedere, înțelepciunea de a depăși limitele fizice ale capacității umane pentru a acumula și a cunoaște tot, asemeni Domnului, este știința de a utiliza cunoașterea altor oameni. Omul simplu, adevăratul profesionist, se va ocupa numai de problema pe care o cunoaște foarte bine. Limita lui este precisă și el o cunoaște și o respectă foarte bine. În ochii managerului el este un eșantion al cunoașterii.

Managerul trebuie să cunoască toate eșantioanele reprezentative ale ansamblului pe care-l conduce, el trebuie să se bazeze pe profesioniști, pe cunoașterea lor și pe capacitatea lor integrală de a soluționa problemele specifice. El trebuie să fie capabil să integreze cunoașterea altora în ansamblul pe care-l conduce, prin capacitatea lui de a recunoaște și aprecia la adevărata valoare capacitățile altora.

Cu siguranță mândria îl poate determina pe om să devină un mic “downloader” (acaparator), încercând să acumuleze cât mai mult pentru a demonstra lumii și probabil rațiunii lui de a exista că el are cei mai mulți bani, cele mai multe case, mașini, femei sau informații și că el poate trăi la maxim în același timp mai multe experiențe, extazuri sau revelații. Necunoscând sau neacceptând scopul divin al creației, el intră în agonie și se transformă într-un dictator

incapabil să recunoască limitele fizice umane ale trăirii și incapabil să se bucure cu adevărat de trăire.

Multe din ideile expuse de noi sunt originale, dar ele au la bază informațiile produse de umanitate și recunoașterea surselor de informare este o obligație morală și o atitudine de respect față de munca și drepturile înaintașilor noștri în cunoaștere. În această primă lucrare, datorită dimensiunilor ei reduse față de dimensiunea pe care ar putea să o aibă acest ultim capitol, prin evidențierea în formatul științific a tuturor surselor, ne-am limitat la modalitatea simplă de a transmite informația despre sursă odată cu informația utilizată de noi pentru exemplificare sau argumentare.

Datorită limitelor cunoașterii noastre și a faptului că această lucrare este prima expunere a gândurilor noastre către publicul larg și nu beneficiază de o reacție inversă completă și corectă, este posibil să considerăm unele din ideile expuse de noi ca originale, dar ele să mai fi fost tratate în alte lucrări de către alți autori. În acest sens vom aprecia criticile aduse, vom recunoaște sursele primare adevărate în momentul argumentării lor și ne cerem anticipat scuze pentru eventualele prejudicii pe care le-ar putea provoca lucrarea noastră.

În spiritul dezvăluirii adevărului, vom transmite în acest capitol și câteva informații despre noi.

Avem un nume de familie ciudat și sinistru, provenit de la strămoșii din Basarabia, pe care nu l-am trecut pe coperta acestei lucrări pentru a nu induce o repulsie artificială față de această lucrare, dar o facem în cadrul acestui ultim capitol, deoarece nu avem nimic de ascuns privind tradiția și trăirea familiei noastre și nici nu vrem să ascundem cuvintele noastre în spatele unor pseudonime.

Eu tatăl, **Alexandru**, m-am născut la 23 iulie 1950, 0H45M, în comuna Stâlpeni Argeș, dintr-o mamă originară din Muscel, Maria Chioncel, și un tată originar din Basarabia, Boris Coșciug. Ne-am mutat la Ștefănești, unde eu și fratele meu mai mare, Petre, am absolvit școala primară și apoi liceul

Brătianu, din Pitești. Poate ca o predestinare, deoarece trasabilitatea mea a fost modificată de sfatul dat de dirigintele meu din liceu, profesorul de matematică Eduard Minasian, de a-mi alege o meserie mai subtilă, dar pe care nu am practicat-o niciodată la modul specific, am absolvit în 1975 secția de comunicații spațiale a facultății de electronică și telecomunicații, unde am avut ca măștrii niște monștrii sacri ai școlii românești de teorie a transducerii informației: Gheorghe Cartianu, Edmond Nicolau, Alexandru Spătaru, Gheorghe Rulea, Mihai Drăgănescu și alții.

Nu am fost un geniu și nu sunt nici acum, dar dacă urmașii mei vor respecta procedura divină de producere a genilor, cu siguranță va ieși unul din neamul nostru.

Eu am muncit conștiincios, participând la construirea “gloriosului” comunism, fără să gândesc sau să sper că voi scăpa vreodată de el. Am schimbat vreo 7 locuri de muncă: industrie, proiectare, sănătate, prestări servicii electrice, construcții-montaj și exploatare centrale electrice de foarte mare importanță la Porțile de Fier, Halânga, Curtea de Argeș și Cernavodă. Am devenit propriul meu stăpân în 1993 când am părăsit șantierul Centralei Nucleare de la Cernavodă și am pornit singuratec pe drumul întortocheat al capitalismului românesc. Am participat continuu la tot felul de stagii de pregătire și conferințe și am achiziționat tot felul de cărți specifice pregătirii mele, cu scopul de a mă informa profesional, fără a gândi că mă voi apuca de scris despre un domeniu complet nou mie. M-am auto-caracterizat astral ca fiind un “*vagabond, rebel și norocos*”, datorită unui trigon perfect marcat de Lună, Uranus și Jupiter. Vagabond și rebel am fost. Nu în muncă și nici în viață, ci în gând. Dar norocul nu a surâs încă. Sau poate a surâs, dar nu-mi dau eu seama, căci sunt un om bogat: am o soție atipică modei practicate de oamenii de afaceri ai zilelor noastre, care provine din tradiția familiilor creștine românești, și trei copii. Nu mă pot plânge, dar nici nu mă pot lăuda cu vreo mare realizare și, deși sunt

adeptul atitudinii “*nu îmi pare rău de timpul ce-a trecut, el mi-a dat ce n-am avut*”, exprimat artistic de formația Iris și la care eu adaug “*...și ce am meritat*”, singurul regret este al neimplicării mele în educația celor trei copii, așa cum ar fi trebuit, la momentele la care ar fi trebuit. Dar Dumnezeu a fost bun și îngăduitor cu mine oferindu-le o educație ce i-a ferit de ispitele vremurilor moderne și i-a îndrumat către calea înțelepciunii prin știință. Primul copil, Alexandru Cătălin, a fost educat de mama lui, după separarea noastră produsă în 1983, iar ceilalți doi, Maria Cristina și George Valeriu, au beneficiat de educația sănătoasă a bunicii din partea mamei lor, atâta vreme cât aceasta a trăit și cât a fost necesar și suficient pentru a-i direcționa pe traseul cel bun.

Eu fiul, **George Valeriu**, m-am născut la 23 aprilie 1988, 12H45M, în municipiul Câmpulung Argeș, unde am urmat școala primară și liceul Dinicu Golescu, pe care l-am absolvit în anul 2007. Mama, Ioana Mariana, provine din familii tradiționale românești de oameni gospodari, familia de comercianți Moraru și familia de preoți Stoian. În acest moment urmez cursurile facultății de medicină Carol Davila din București, nu mă tem decât de necunoașterea mea în fața adevărului divin, revelat de oameni, și cred că numai prin respect al tradițiilor bune și trudă proprie poți deveni un adevărat profesionist. Contribuția mea la această carte se rezumă la discuțiile pe care le am permanent cu tatăl meu despre filozofia și realitatea vieții și la părerile pe care le am și care uneori îl fac pe tata să tresară și să strige EVRIKA, magicul cuvânt cu care se deschide sau se încheie orice extaz științific. Sper, cu ajutorul bunului Dumnezeu, că pe calea ce mi s-a deschis să-mi aduc și eu o mică contribuție la dezvelirea adevărului absolut.

Mulțumim pe această cale familiei noastre tradiționale românești, sfântă de sufletul curat (în adevăratul înțeles creștin ortodox al cuvântului) al femeilor străbunice, bune, mame și soții, care, cu înțelepciune, au putut și au vrut să

gestioneze problemele inerente apărute de-a lungul vieții, ferind “*arca*” familiei de “*potopul*” ispitelor trăirii și cârmuind-o cu dragoste și cu responsabilitatea rostului lor până ce s-a ivit limanul.

Mulțumim profesorilor noștri de la care am primit primele noțiuni științifice despre adevăr.

Mulțumim oamenilor de știință care și-au exprimat în scris gândurile și realizările lor și, chiar dacă uneori nu s-au gândit la Dumnezeu, L-au purtat în suflet și au construit “*butonul*” care a permis oamenilor să aprindă lumina divină pentru a vedea măreția Lui, menționându-l pe Stephen Hawking, ale cărui teorii originale privind evoluția universului ne-au inspirat și ne-au dat prilejul desfășurării unui dialog virtual.

Mulțumim teologilor români care au păstrat intact tezaurul religiei creștin ortodoxă și apreciem efortul lor neagresiv de a-l transmite on-line omului simplu sau învățat, prin modul lor simplu, curat și direct al propovăduirii.

Mulțumim tuturor oamenilor pașnici, dar vigilenți, care, indiferent de religia lor, apreciază viața la adevărata ei valoare și au adus-o la nivelul de calitate al zilelor noastre.

Mulțumim rudelor și micului nostru grup de prieteni format din fețe bisericești, cadre medicale, judecători, profesori, ingineri, colegi sau oameni simpli care ne-au sfătuit, ne sfătuiesc și ne vor mai sfătui de bine în drumul nostru spre descifrarea adevărului, chiar dacă nu toate ideile noastre originale sau uneori trăznite sunt acceptate, așa cum le gândim și le expunem noi la prima vedere, și nu agreează în totalitate exprimările noastre, dar au avut amabilitatea și voința de a discuta cu noi, de a citi și de a corecta această primă creație literară a noastră: Daliana și Radu Tascovici, Minodora și Dorel Stoica, Despina și Alexandru Stoica, Gabriela și Florin Sobaru, Andreea Coșciug, Georgeta și Gheorghe Olteanu, Ancuța Gherghișan, Adrian Oprea, Mariana și Ion Lulache, Domnica, Viorel și Doru Nițescu, Carmen și Mihai Pătrașcu,

Silvia și Alexandru Badiu, Petre și Cristian Chioncel, Marilena și Florin Amzică, Veronica și Ion Tărăță, Veronica, Ioana și Cornel Meșinschi, Eugenia și Eduard Minasian, Rasho Ohannes Hovhannessian, Elena și Ion Calangiu, Adriana și Ion Vlad, Silvia și Darius Iliescu, Ion Chifor.

Mulțumim lui Dumnezeu că există, că a creat un sistem autoreglabil minunat, al cărui echilibru îl menține într-o măsură necesară și suficientă existenței vieții, pe care omul îl va înțelege, permițându-i-se astfel preluarea integrală a managementului creației, conform declarației dată lui Adam, numai și numai dacă acesta va recunoaște existența, înțelepciunea și asistența divină și o va accepta cu respect.

Sunt multe lucruri pe care noi le-am determinat sau imaginat științific combinând diverse informații din care vă prezentăm o parte acum, sunt multe lucruri pe care noi nu le cunoaștem dar omul religios și omul de știință le știe și suntem siguri că va reacționa, determinând creșterea cunoașterii noastre. Nu ne este teamă de reacția umană normală față de imaginația noastră și cu siguranță creațiile noastre informaționale viitoare vor fi corectate corespunzător argumentelor solide venite pe această cale.

Nu ne temem de o reacție aparent necontrolată a divinității și chiar dacă reacția Lui va avea și o componentă dureroasă pentru noi, suntem siguri că ea nu este sub nicio formă irațională, ci va fi cea dreaptă de luminare a traseului pe care mergem și de reducere a incertitudinii sufletelor noastre de a atinge scopul divin.

În ceea ce privește reacția astrală a naturii, ea se poate manifesta doar la nivelul permițivității mediului social față de cuvintele noastre și nu ne mai poate influența la nivel individual, deoarece o cunoaștem și suntem vaccinați cu informația privind reacția inversă a ei.

Indiferent de dimensiunile actuale ale cuvântului nostru, adevărul conținut în el va penetra mediul informațional

universal și va genera reacția inversă indusă și așteptată de om, numai și numai dacă este conform adevărului divin.

Altfel reacția inversă negativă îl va distruge și-l va arunca la coșul de gunoi al reciclării deșeurilor.

Așteptăm cu răbdare reacția triumghiului creației divine, Dumnezeu-om-natură, și indiferent de sensul și intensitatea acesteia, prin credința noastră în acest sistem creativ, atâta vreme cât vom trăi vom continua să căutăm adevărul vieții utilizând cu încredere sloganul crede, cercetează și corectează.

Informația este vie dacă este în mișcare și numai cuvântul viu are putere adevărată!

Acest viu informațional este bazat pe procesarea permanentă a informațiilor indiferent de vârsta lor, de perioada sau de locul în care ele au fost produse și prin evadarea din rutina clasică sau tradițională care poate ucide spiritul. Dacă această evadare se face numai în limitele simțurilor clasice, rezultatul lor este asemănător comportamentului animalic, dacă se face numai în limitele raționalului, atunci viitorul produs informațional are o tentă științifică, iar dacă se dă frâu liber imaginației, atunci produsul va avea o tentă artistică sau ocultă.

Culegerea acestor date și combinarea lor este o artă și o știință managerială de a specula și de a decide!

Omului îi este îngăduit să acționeze liber și în cadrul acestei libertăți el hotărăște dacă sufletul său, transmis divin printr-un înger imaculat și nevăzut, se va îndrepta către scopul divin sau nu. Omul a acționat la început ca un tiran asupra a tot ce a gândit că poate supune, fără a avea cunoașterea necesară managementului propriu sau social, iar acum, când aparent poate supune orice, a devenit rațional - științific un manager slujitor și impune limite propriei trăirii pentru a nu deranja ansamblul creației divine ce i-a fost dat în grijă.

Acum el poate afirma cu seriozitate că poate aspira la transferul adevărat al responsabilităților divine, dovedind că este un manager conștient de pericolul posibil al dispariției

speciei umane, datorat funcționalității principiului selecției naturale în interiorul speciilor suprapopulate.

Cineva sus pus, a intrat în război la începutul mileniului doi, stând în spatele frontului din teamă, precauție și comoditate, și va specula această criză sau oportunitate, dirijând acțiunea corectivă în alt scop decât cel al liberului arbitru uman, revelat și asistat divin. Cu siguranță va fi oprit la timp de om prin știință, preștiință și credință.

Când omul va conștientiza că, pe lângă pâine, trupul lui se hrănește și cu cuvânt, transmis de Dumnezeu și om, atunci el va fi capabil să împrăștie în jurul său adevărata lumină divină și să creeze adevărat prin cuvântul lui, asemeni Lui.

Teoria info-creației: Omul imaginează prin gând și creează prin cuvânt și faptă, asemeni Domnului, deoarece a fost făcut după chipul și asemănarea Lui, dar fără credință în Tatăl creația lui poate degenera. Scopul omului este de a-și împlini sufletul prin creație pentru a împlini scopul creației divine, dar lipsa credinței îl face să modifice scopul creației, voluntar sau involuntar.

Omul umple sufletul său, fără să vrea, cu informația adevărată a trăirii lui, conform matricelor ARN și ADN din programul creației, și, indiferent de locul ocupat în societate, în sufletul său a fost și va rămâne un aspirant la pomul cunoașterii, iar această aspirație dă viață informației.

Artistul dă cuvântului puterea subiectivă nelimitată a gândului uman, omul de știință dă cuvântului puterea obiectivă relativă la criteriile nelimitate ale științei și omul religios dă cuvântului certitudinea conformanței cu lumina divină infinită, pe care sufletul lui a primit-o neperturbată în perioada în care duhul omului nu avea aceeași intensitate ca acum.

Omului simplu nu-i rămâne decât conformanța credinței în cel care-i conduce destinul și speranța că

Dumnezeu îl va păzi și pe el și pe conducător de torențele ispitelor celui rău intenționat.

Concluziile voastre vor fi foarte importante pentru noi, dar să nu uităm că evaluarea finală o va face managerul general.

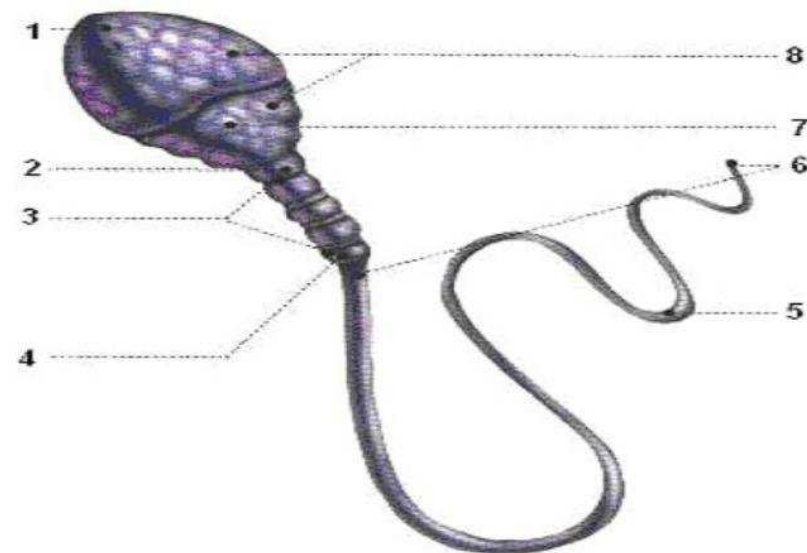
Dumnezeu să ne ajute pe noi oamenii să devenim în suflet după chipul și asemănarea Lui!

Vom încheia această scurtă istorie a creației omului cu îndemnul artistic făcut omului de către Eminescu pentru căutarea informației adevărate, veșnic vie, exprimat în poezia *“Criticilor mei”*:

*“Ca și flori în poarta vieții
Bat la porțile gândirii,
Toate cer intrare-n lume,
Cer veșmintele vorbirii.
Pentru-a tale proprii patimi,
Pentru propria-ți viață,
Unde ai judecătorii,
Neîndurații ochi de ghiață?
Ah! Atuncea ți se pare
Că pe cap îți cade cerul:
Unde vei găsi cuvântul
Ce exprimă adevărul?”*

*“Am putea spune multe fără să terminăm;
într-un cuvânt El este toate”.*

(Isus Sirah – cap.43-31)

Spermatozoidul uman (după atlasul anatomic)

1_acrozom; 2_gât; 3_zonă intermediară;
4_inel terminal; 5_flagel ondulat; 6_coadă;
7_capișon cefalic; 8_cap

Epilog - Scrisoare deschisă

Stimate Doamne și Domnișoare, Stimați Domni,

Vă transmitem anexat o scurtă lucrare științifico-religioasă, o încercare a mea, inginer electronist, și a fiului meu, student la medicină, de a vorbi despre Dumnezeu, om și natura neascultătoare, care nu mai vrea să răspundă cerințelor din ce în ce mai mari ale omului, conform ispitelor și dorințelor din ce în ce mai nesăbuite ale omului.

Este o altă viziune despre relația trup și suflet, despre tehnologia lor de comunicare, despre relativitate și mecanică cuantică și despre modul științific de determinare a traseului sau destinului uman pentru a elimina relativitatea și incertitudinea. Cu ajutorul bunului Dumnezeu, noi am tipărit câteva sute de exemplare cu eforturi proprii și, în cazul în care veți fi interesați să colaborați cu noi în vederea corectării, multiplicării și comercializării acestei lucrări, eventual și a altora care sunt în lucru pentru a completa cele spuse acum, vă stăm la dispoziție cu toată priceperea noastră.

Noi, având mai de mult preocupări colaterale în domeniul influențelor nevăzute asupra omului, am pornit de la asemănarea desenului unui organ biologic cu microfonul și am relansat vechiul concept privind creația universului prin Cuvântul Divin, utilizând ca argumente criteriile științifice ale managementului cunoașterii și calității totale și ale tehnologiei transducerii informației prin unde nevăzute, cunoștințe dobândite de noi prin educație, muncă și schimb de experiență. Noi am identificat în organismul uman un translator biologic între suportul divin al vieții și trăirea personală, un organ biologic care seamănă cu laserul cu rubin și pe care l-am comparat cu o stație de emisie-recepție date, ce lucrează pe frecvențe superioare frecvenței luminii.

Oamenii de știință, contactați de noi, rămân sceptici sau răspund lapidar, iar teologii, necunoscând tehnologia IT-VHF și nici extraordinara putere de pătrundere în orice mediu a

acestor tipuri de unde, ne privesc cu milă și poate cu tristețe că mai văd oameni care aparent se apropie de diavolul științei, deși este cunoscut faptul că în anii '90 un grup de cercetători americani au pornit de la asemănarea unui desen al unui organ biologic cu motorul de barcă și au inițiat un nou concept al creației universului, "intelligent design", despre care noi am aflat ulterior descoperirii noastre, de la o față bisericească.

Noi nu ne-am făcut reclamă în stilul modern, deși sunt posturi TV care dau voie oricui să spună orice, ci am demarat o acțiune apostolică, specifică publicității clasice de a transmite și colecta informații. Noi am organizat un simpozion internațional anual, intitulat **"Dumnezeu, omul și calitatea vieții"**, a cărui primă ediție a avut loc în perioada 17-19 mai 2007 la Câmpulung și la a cărui ediție viitoare, organizată în perioada 5-7 iunie 2008, vă invităm să participați fără taxă de înscriere, am demarat editarea unui ciclu de cărți, numit "Dumnezeu, omul și managementul creației" și tatonăm mediile academice de cercetare (am solicitat finanțare europeană din programul FP7).

Primul volum din acest ciclu este gata pentru tipar, dar editurile solicită certificarea cuvintelor exprimate de noi, fapt normal pentru o societate bazată numai pe profitul socotit în bani, deoarece numele autorilor nu este celebru. Poate un alt motiv de refuz este sinistrul nume de familie și, pentru a nu crea o repulsie artificială a pieței față de această lucrare, l-am scos de pe copertă și am adăugat prenumele tatălui meu. În acest volum, noi am introdus o serie de concepte vechi asamblate pe principiul managementului modern al cunoașterii și calității totale, și am obținut un produs original pe care nu l-am exprimat și experimentat nimeni până acum în acest stil de management științific și pe care nu are cine să-l certifice, deoarece omul nu-l utilizează și nu-l cunoaște.

Redăm pe scurt aceste originale și "aparent" fantezii:

1. Am descoperit bio-GPS-ul corpului uman vizibil, un corespondent biologic translator al sufletului invizibil, care este capabil să proceseze rațional informația universală nevăzută printr-o metodă asemănătoare celei folosită de om la comunicațiile spațiale, dar pe o frecvență superioară frecvenței luminii.

2. Am încadrat știința în rândul credințelor sau religiilor, motivând faptul că este obținută prin inspirație, metodă pe care noi am numit-o big-bang informațional sau extaz științific și am comparat-o cu revelațiile, aceasta fiind diferită de extazul ocult sau artistic, deoarece omul rămâne în limitele raționalului. Omul înțelept a fost probabil singurul căruia Dumnezeu i-a permis accesul la Duhul Sfânt, dar acum i se permite doar sub forma unor eșantioane foarte precise și din ce în ce mai mici.

3. Am emis conceptul de triumghi al deciziei umane bazat pe bună credință – bună rațiune – bun simț, triumghiul CQ-IQ-EQ, adăugând, IQ-ului și EQ-ului uman demonstrate științific, “*nebunia*” încrederii în “Cineva”, CQ, propovăduită de religii și susținută științific de managementul cunoașterii și calității totale, pentru a crea calitativ.

4. Am definit scopul divin al creației ca fiind nașterea unei ființe divine de forma unui laser sferic, al cărui nucleu genetic este sufletul omului Dumnezeu, Iisus Hristos, și ale cărui raze sunt sufletele oamenilor conformi și acceptați de nucleu.

5. Ne-am exprimat optimismul nostru apocaliptic, definind conceptul de delegare a responsabilității divine către omul înțelept, la finalul căruia omul va realiza negocierea marilor religii cu știința pentru a ajunge la adevărul suprem.

6. Am introdus un nou concept de conducere a oricărui proces de transformare, managementul sferic, copiat de la sistemele biologice, care va înlocui în curând managementul piramidal practicat în prezent de om în activitățile lui.

7. Am lansat un apel pentru a analiza și interpreta științific opera lui Eminescu, în vederea aducerii argumentelor necesare atribuirii titlului - “un mare poet profet al omenirii”.

8. Am definit diavolul ca fiind format din fluxul neconformităților umane spirituale, dezvoltate prin selecția naturală, pe care le exploatează și le încurajează omul rău, deoarece omul bun nu are încă fermitatea necesară și suficientă pentru a-l identifica științific, a-l izola și a distruge rădăcina cauzei, scopului sau credinței lui, câștigul fără muncă. Până la sfârșitul mileniului III, omul bun va ajunge, prin înțelepciune, să separe binele de rău și să facă dreptatea adevărată pe pământ, asemeni programului informațional stabilit de Dumnezeu.

9. Am definit că ultimul război mondial va fi de factură informațională și se va desfășura individual în sufletul fiecărui om, în funcție de baza de date pe care acesta o accesează sau de care se lasă accesat și în care crede.

10. Am redefinit într-un mod original zece posibile teorii: inducția cuvântului, creația evoluționistă a omului, intercomunicarea liberă a elementelor vii, info-războiul, scopul divin, sufletul uman, personalizarea omului, managementul sferic, existența diavolului și creația prin informare sau info-creația.

În fața acestui torent de informații, aparent noi, care depășesc limita frontierelor rațiunii științifice actuale și prin care noi am rupt ancora realității obiective, dar pe care le-am îmbinat funcțional și le-am dirijat în sensul cunoașterii lui Dumnezeu prin înțelepciune, reacția editurilor și tipografiilor de limbă română contactate de noi a fost de la acceptul fără comentarii a textului așa cum l-am propus noi și editarea numărului de exemplare solicitat, pe cheltuiala noastră integrală, la nedumerirea în fața unui nou tip de mesaj, neexprimat până acum sub această formă de analiză și acțiune managerială, combinată cu dorința lor expresă de a primi o

certificare a textului de la o personalitate marcantă, și până la refuzul elegant exprimat în fața unei lucrări care nu corespunde specificului respectivei edituri.

Tuturor le mulțumim pentru reacția avută, de care noi am ținut cont și pe baza căreia am luat măsurile de corecție pe care le-am considerat adecvate.

În fața acestui refuz, care pare oarecum a fi un blocaj concertat în vederea împiedicării informațiilor, aparent obscure, de a aduce o rază de lumină, poate adevărată, într-o lume luminată de ispite colorate și bazată pe dictonul roman, *“dați plebei pâine și circ”*, noi nu am dezarmat și încercăm prin orice mijloc normal și pașnic să lansăm acest produs, care va deveni cu siguranță o armă împotriva prostiei și un scut informațional de apărare științifică împotriva răului, pentru omul înțelept, dar și pentru omul simplu și credincios.

Noi nu încercăm să schimbăm mentalitatea științifică, considerând teoria relativității și principiul incertitudinii, extras din teoria mecanicii cuantice, ca teorii relative în funcție de nivelul cunoașterii umane, sau concepțiile tradiționale religioase, indiferent de originea acestora, încercând de a-L cunoaște informațional pe Dumnezeu prin înțelepciune, și nu dorim să aducem prejudicii nimănui, dar propunem tuturor oamenilor să utilizeze tradiționala parolă a neamului omenesc, buna credință, pentru a ajunge la înțelepciune, credință care în limbajul științific modern este numită conformanță și este utilizată de omul modern în toate lucrările lui de calitate.

Noi am adăugat vehicolului, construit de omul de știință pentru a ajunge la Dumnezeu (Eminescu – *“materia este vehicolul ajungerii la Dumnezeu”*), bio-GPRS-ul (global position radio system) sau busola modernă necesară navigației terestre pentru a păstra traseul uman în limitele normale admisibile certitudinii atingerii scopului final stabilit divin de omul liber, deoarece comunicațiile spațiale fac parte din meseria noastră la care ne pricepem foarte bine.

Ne adresăm Dvs. cu speranța că acest cuvânt care pare nou, dar care este foarte prezent pe piața editorială sub multe alte forme susținute financiar, va putea prinde viață prin intermediul unei colaborări de durată, cu specific tradițional românesc de toleranță, înțelepciune și determinare.

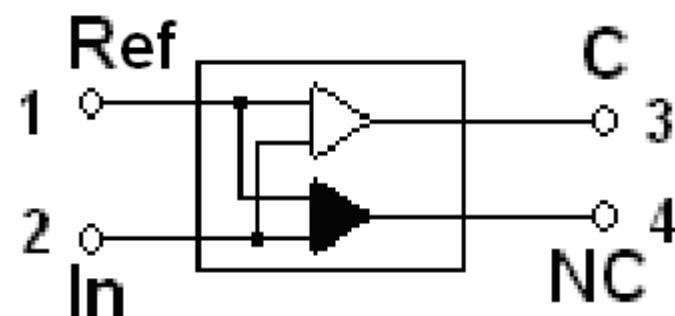
Suntem conștienți de limitele cunoașterii noastre și prevedem o reacție virulentă a pieței informaționale internaționale, dar, în limita credinței noastre, sperăm ca ceea ce spunem noi acum teoretic să se adevărească în viitor prin știința practică obiectivă a omului înțelept întru etalonul înțelepciunii (Dumnezeu).

Vom încheia această scrisoare cu frumoasele și simbolicele rânduri transmise de luptătorul român pentru libertate prin cuvântul lui Eminescu din Scrisoarea a III-a:

*“Pe când oastea se așază, iată soarele apune,
Voind creștetele-nalte ale țării să-ncunune,
Ca un nimb de biruință; fulger lung încremenit
Mărginește munții negrii în întregul asfințit,
Pân’ ce izvorăsc din veacuri stele una câte una
Și din neguri, dintre codrii, tremurând s-arată luna:
Doama mărilor ș-a nopții varsă liniște și somn.
Lângă cortu-i, unul dintre fiii falnicului domn,
Sta zâmbind de-o amintire, pe genunchi scriind o carte,
S-o trimită dragei sale, de la Argeș mai departe:
De din vale de Rovine / Grăim, Doamnă, către Tine,
Nu din gură, ci din carte, / Că ne ești așa departe.
Te-am ruga, mări, ruga / Să-mi trimiți prin cineva
Ce-i mai mândru-n valea Ta: / Codrul cu poienele,
Ochii cu sprâncenele; / Că și eu trimit-e-voi
Ce-i mai mândru pe la noi: / Oastea mea cu flamura,
Codrul și cu ramurile, / Coiful nalt cu penele,
Ochii cu sprâncenele. / Și să știi că-s sănătos,
Că, mulțămind lui Cristos, / Te sărut, Doamnă, frumos”.*

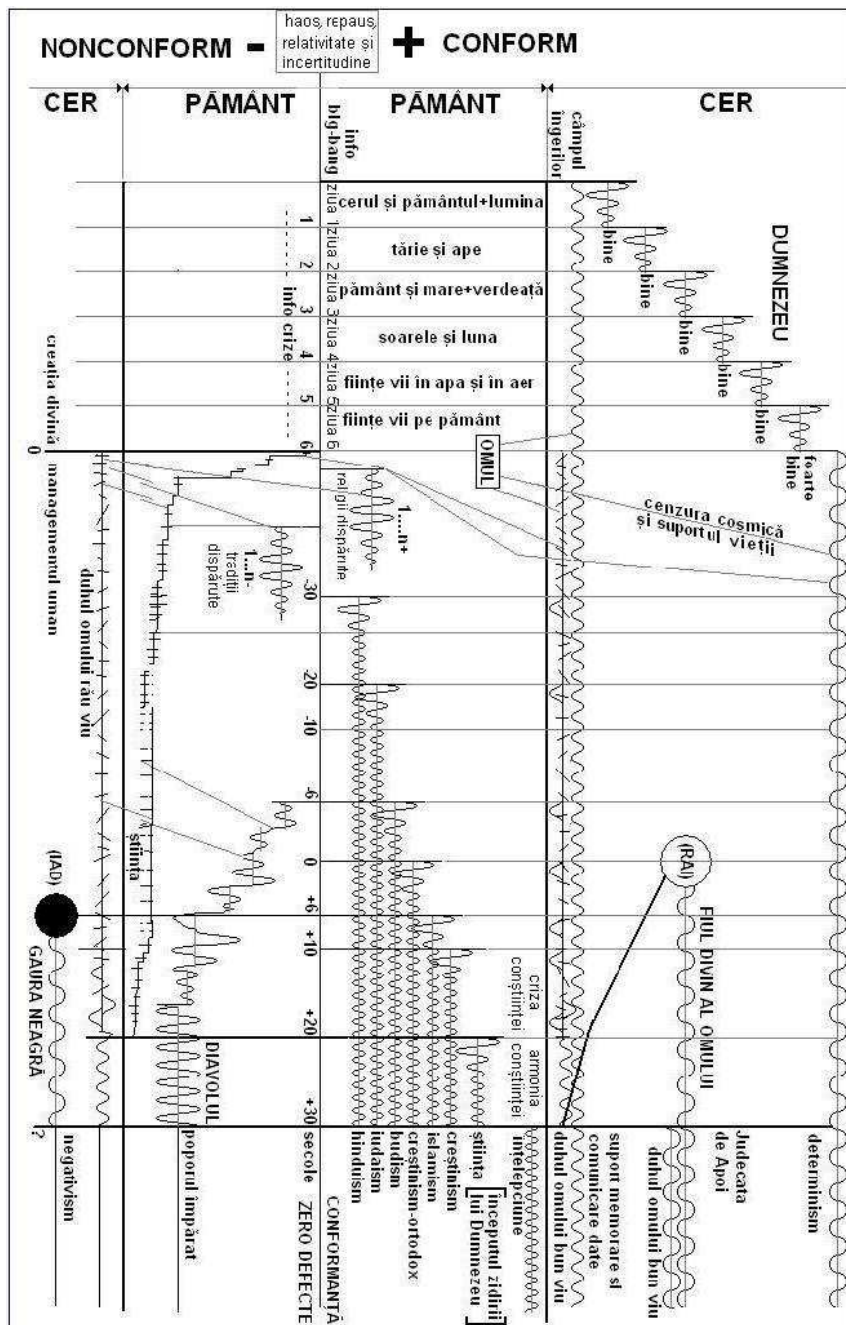
Vă mulțumim pentru atenția acordată și așteptăm răspunsul domniilor voastre, indiferent care va fi acesta, pentru a aduce corecțiile absolut necesare și suficiente traseului evoluției umane înțelepte întru înțelepciunea lui Dumnezeu.

Câmpulung Muscel, 17 februarie 2008

Comparatorul și separatorul electronic

- 1_intrare informație pentru analiză;
- 2_intrare informație de referință sau etalon;
- 3_ieșire semnal conform referinței;
- 4_ieșire semnal neconform.

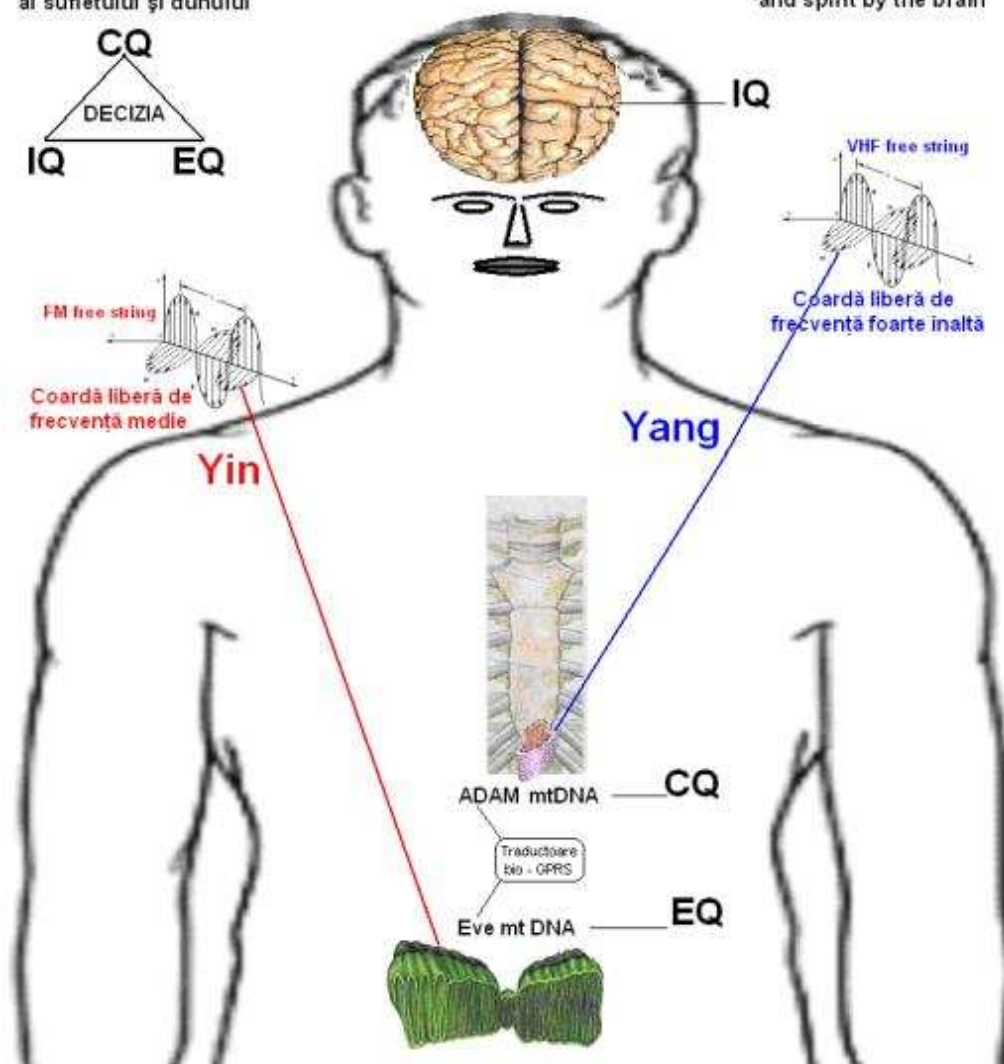

Sistemul educațional
de control neuronal
al sufletului și duhului

LMSC

Learning management
system control of the soul
and spirit by the brain

**Omul perfect, liber să cunoască sau nu
înțelepciunea lui Dumnezeu**

Încălzirea globală a planetei este cauzată în principal de încălzirea globală a sufletului organic, prin ispită, combinată cu răcirea globală a spiritului divin, prin educație, și eliminarea lui, prin genetică